

Itä-Suomen katsaus 2006

Itä-Suomen katsaus

Tiedustelut – Förfrågningar:

Sirkku Hiltunen (08) 535 1411

Leena Jäntti (08) 535 1412

Niina Jaako (08) 535 1419

tilastokeskus.fi/aluekatsaus

tilastokeskus.fi/alueonline

oulu@tilastokeskus.fi

Kansi – Pärm: Irene Matis

ISSN 1239–7466

ISBN 952–467–551–X

© 2006 Tilastokeskus – Statistikcentralen

Tietoja lainattaessa lähteenä on mainittava Tilastokeskus.

Uppgiften får lånas med uppgivande av Statistikcentralen som källa.

Multiprint, Oulu – Uleåborg 2006

Alkusanat

Itä-Suomen katsaus 2006 on kokoomajulkaisu, joka tarjoaa visuaalisessa muodossa aluetietoa Itä-Suomesta, sen kunnista, maakunnista ja lääneistä sekä niiden keskinäisistä eroavaisuuksista.

Itä-Suomen katsauksen tarkastelualueena ovat maan neljä itäisintä maakuntaa: Etelä-Savo, Pohjois-Savo, Pohjois-Karjala ja Kainuu.

Katsauksessa tarkastellaan 17 aihealueen keskeisiä indikaattoreita havainnollisina tilastokuvioina. Teemakarttojen ja diagrammien pohjana ovat viimeisimmät käytettävissä olevat tilastotiedot, aihepiiristä riippuen, vuosilta 2003–2006.

Julkaisun tietolähteinä on käytetty Tilastokeskuksen tuottamien tilastojen lisäksi myös Työministeriön työttömyystilastoja sekä Adato Energian Oy:n julkaisemia energiatilastoja.

Vastaavalla tietosisällöllä ja esitystavalla tuotetaan myös Pohjois-Suomen, Etelä-Suomen ja Länsi-Suomen katsaukset. Aluekatsaussarjan koko maata käsitteleviä julkaisuja ovat Seutukunta- ja maakuntakatsaus sekä Kuntakatsaus.

Kaikki katsaukset ja niiden sisältämät materiaalit ovat saatavissa myös AlueOnline-verkkopalvelusta. (tilastokeskus.fi/alueonline). Verkkopalvelussa pdf-muotoiset katsaukset ja erilliset PowerPoint-tilastokuviot ovat värillisiä.

Julkaisun toimittamiseen ovat osallistuneet Sirkku Hiltunen, Niina Jaako ja Leena Jäntti Tilastokeskuksen Oulun aluepalvelusta.

Tilastokeskuksessa toukokuussa 2006

Förord

Översikten Östra Finland 2006 är en samlingspublikation med regionala uppgifter i visuell form. Uppgifterna gäller Östra Finland, dess kommuner, landskap och län samt skillnader mellan dem.

Översikten över Östra Finland omfattar de fyra östligaste landskapen i Finland: Södra Savolax, Norra Savolax, Norra Karelen och Kajanaland.

I översikten granskas 17 av de viktigaste indikatorerna inom ämnesområdet i form av åskådliga statistiska diagram. Underlag för temakartorna och diagrammen är de senaste tillgängliga statistiska uppgifterna för åren 2003–2006, beroende på ämnesområde.

Utöver Statistikcentralens statistik har arbetsministeriets arbetslöshetsstatistik och Adato Energia Oy:s energistatistik använts som datakälla för publikationen.

Översikterna över Norra Finland, Södra Finland och Västra Finland produceras med ett liknande informationsinnehåll och presentationssätt som översikten över Östra Finland. I serien Aluekatsaukset (ung. Regionala översikter) ingår också publikationer med uppgifter om hela landet: Översikt över ekonomiska regioner och landskap samt Kommunöversikt.

Alla översikter och materialet i dem finns också att tillgå via webbtjänsten AlueOnline (på finska, tilastokeskus.fi/alueonline). I webbtjänsten finns översikterna i pdf-format och de separata statistikfigurerna i PowerPoint finns i färg.

Publikationen har redigerats av Sirkku Hiltunen, Niina Jaako och Leena Jäntti vid Statistikcentralens regionkontor i Uleåborg.

Statistikcentralen i maj 2006

Jussi Melkas
Tietopalvelupäällikkö
Direktör, informationstjänst

Esko Syrjäkari
Aluepäällikkö
Regionchef

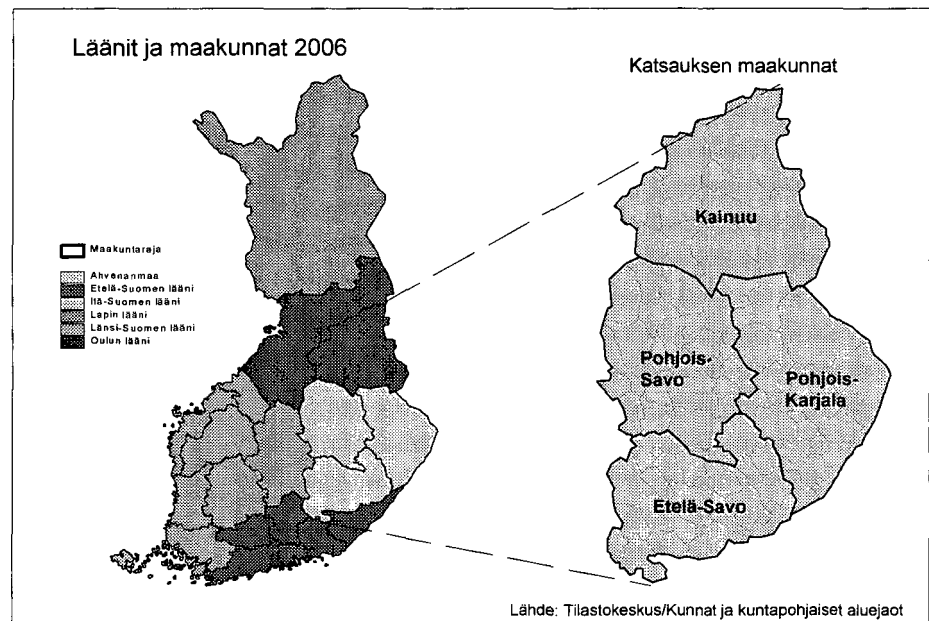
SISÄLLYSLUETTELO

	SIVU
Alkusanat.....	3
Itä-Suomi.....	7
Väestö.....	11
Asuminen.....	31
Energia.....	37
Kansantalous.....	40
Koulutus.....	43
Kunnallistalous.....	48
Liikenne ja matkailu.....	56
Liikenne.....	56
Majoitus- ja ravitsemistoiminta.....	58
Maa-, metsä- ja kalatalous.....	62
Oikeus.....	66
Palvelut.....	69
Rakentaminen.....	73
Sosiaaliturva ja terveys.....	75
Teollisuus.....	82
Tulot.....	87
Työmarkkinat.....	90
Työllisyys.....	90
Työttömyys.....	96
Ympäristö.....	100
Yritykset ja toimipaikat.....	104
Läänivertailu.....	111
Kuvaluettelo.....	118
Käytetyt tietolähteet.....	120
Liitteet	

Itä-Suomi

Tässä katsauksessa Itä-Suomella tarkoitetaan aluetta, joka käsittää *Itä-Suomen läänin* ja *Kainuun maakunnan*, joka on yksi Oulun läänin maakunnista. Itä-Suomen lääni muodostuu Etelä-Savon, Pohjois-Savon ja Pohjois-Karjalan maakunnista. Suomen kuuden läänin erityispiirteitä esitellään katsauksen viimeisessä kappaleessa diagrammikuvien avulla.

Katsauksen tarkastelualueella sijaitsee Suomen 431 kunnasta 69 ja ne muodostavat 14 seutukuntaa. Vuoden 2005 alusta kuntien määrä alueella väheni viidellä, kun Kiihtelysvaara ja Tuupovaara yhdistyivät Joensuun kaupunkiin. Samaan aikaan Värtsilä yhdistyi Tohmajärveen, Vehmersalmi Kuopioon ja Kangaslampi Varkauteen. Ilomantsin ja Outokummun seutukunnat muuttuivat osaksi Joensuun seutukuntaa.

Kuva 1.1. Läänit ja maakunnat 2006.

Kunnat

Vuoden 2006 alussa kuntien määrä laski 431 kuntaan, kun Rovaniemi ja Rovaniemen maalaiskunta yhdistyivät. Uudesta Rovaniemestä tuli pinta-alaltaan Suomen suurin kaupunki. Katsauksen tarkastelualueella sijaitsevista kunnista Savonranta on asukasluvultaan pienin, 1 217 ja Kuopio suurin, 90 726. Kaupunkeja Itä-Suomessa on 17. Pinta-alaltaan alueen suurin kunta on Suomussalmi ja pienin Pieksämäki

Taajama-asteella mitataan taajamissa asuvien henkilöiden osuutta alueen koko väestöstä. Taajamaksi määritellään kaikki vähintään 200 asukkaan rakennusryhmät, joissa rakennusten välinen etäisyys ei yleensä ole 200 metriä suurempi. Vuonna 2005 koko maassa taajama-aste oli 82,4 %.

Seutukunnat

Seutukunnat ovat kahden tai useamman kunnan muodostamia kuntaryhmiä. Poikkeuksena tästä on Maarianhaminan kaupunki, joka muodostaa oman seutukuntansa. Seutukuntien muodostamisen kriteerinä on käytetty kuntien

välistä yhteistyötä ja työssäkäyntiä. Sisäasiainministeriö on määritellyt seutukunnat aluepoliittisen tukialuejaon perusalueiksi. Seutukuntajakoa muutettiin viimeksi 1.1.2005.

Suomen kaikkiaan 77 seutukunnasta 14 sijaitsee Itä-Suomen alueella. Pohjois-Savossa seutukuntia on 5, Etelä-Savossa 4, Pohjois-Karjalassa 3 ja Kainuussa 2. Kuntien lukumäärä alueen seutukunnissa vaihtelee Pieksämäen ja Varkauden seutukuntien kahdesta Ylä-Savon ja Joensuun seutukuntien kahdeksaan kuntaan.

Lisää aluetietoa Suomen seutukunnista ja niiden välisistä eroista on koottu Tilastokeskuksen vuosittain ilmestyvään *Seutukunta- ja maakuntakatsaus*-julkaisuun.

Maakunnat

Etelä-Savon maakunnassa on 20 kuntaa, joista väkimäärältään suurin on Mikkeli ja pienin Savonranta. Yhteensä maakunnassa asui vuoden 2005 lopussa 161 507 henkeä. Alueen maapinta-ala on 14 000 km² ja väestötiheys 11,5 asukasta neliökilometrillä. Kaupunkeja Etelä-Savossa on kolme: Mikkeli, Savonlinna ja Pieksämäki. *Uudet pinta-alatiedot on saatu Maanmittauslaitoksen Maastotietokannasta.*

Pohjois-Savon maakunta on Itä-Suomen väkirikkain. Vuoden 2005 lopussa siellä asui 250 065 henkeä. Alueen 23 kunnasta seitsemän on kaupunkeja, ja niistä asukasluvultaan suurin on maakuntakeskus Kuopio. Vähiten asukkaita oli Tervossa. Maapinta-alaa maakunnalla on 16 772 km², joten asukastiheys on 14,9 as./km².

Pohjois-Karjalan maakuntaan kuuluu 16 kuntaa, joissa asukkaita vuoden 2005 lopussa oli yhteensä 168 332. Väkirikkain kunta on Joensuu, joka on yksi alueen viidestä kaupungista. Itä-Suomen asukasluvultaan pienimpiä kuntia ovat Kesälahti ja Valtimo. Pohjois-Karjalan maapinta-ala on 17 763 km², asukkaita siellä on siten 9,5 neliökilometriä kohti.

Kainuun maakunnan kymmenestä kunnasta Kajaani on väkiluvultaan suurin ja Ristijärvi pienin. Kajaanin lisäksi Kuhmo on kuntamuodoltaan kaupunki. Maakunnan väkiluku oli vuoden 2005 lopussa 85 303. Pinta-alan ollessa 21 5606 km² asukastiheys Kainuussa on 4,0 asukasta neliökilometrillä.

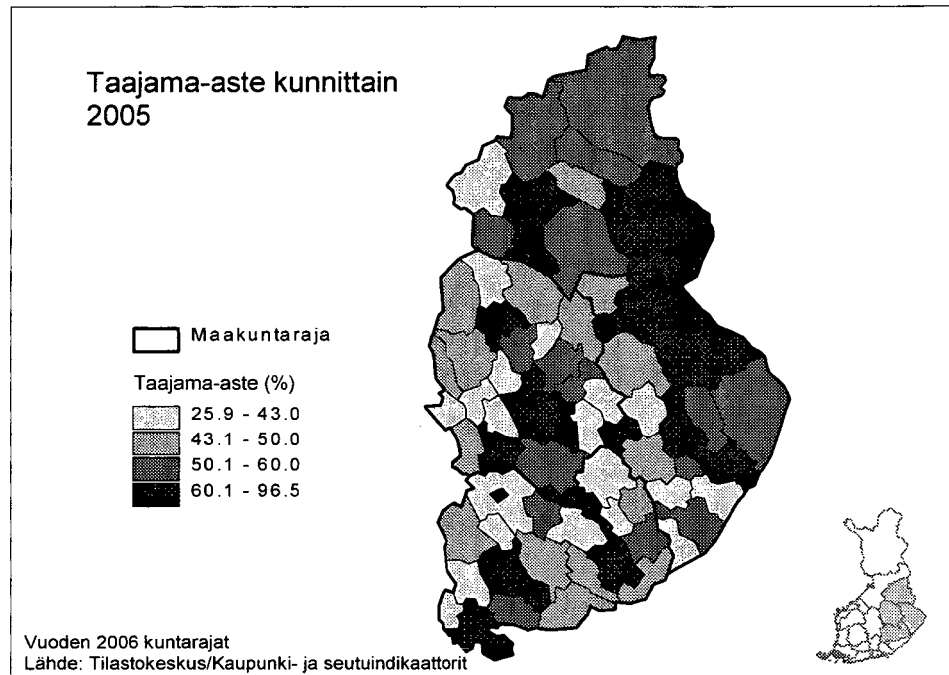
NUTS-luokitus ja suuralueet

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa NUTS-luokitusta uudistettiin vuonna 2003, jolloin Suomen suuralueiden määrä väheni kuudesta viiteen. NUTS (Nomenclature of Territorial Units for Statistics) on kolmitasoinen hierarkkinen alueluokitusjärjestelmä, jota käytetään Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Tämän luokituksen mukaan Suomi on jaettu ylimmällä NUTS 1-tasolla Manner-Suomeen ja Ahvenanmaahan. Suuralueet muodostavat NUTS 2-tason ja 20 maakuntaa NUTS 3-tason. Tämän katsauksen maakunnat kuuluvat Itä-Suomen suuralueeseen. Lisäksi seutukunnat ja kunnat muodostavat omat tasonsa (NUTS 4 ja NUTS 5).

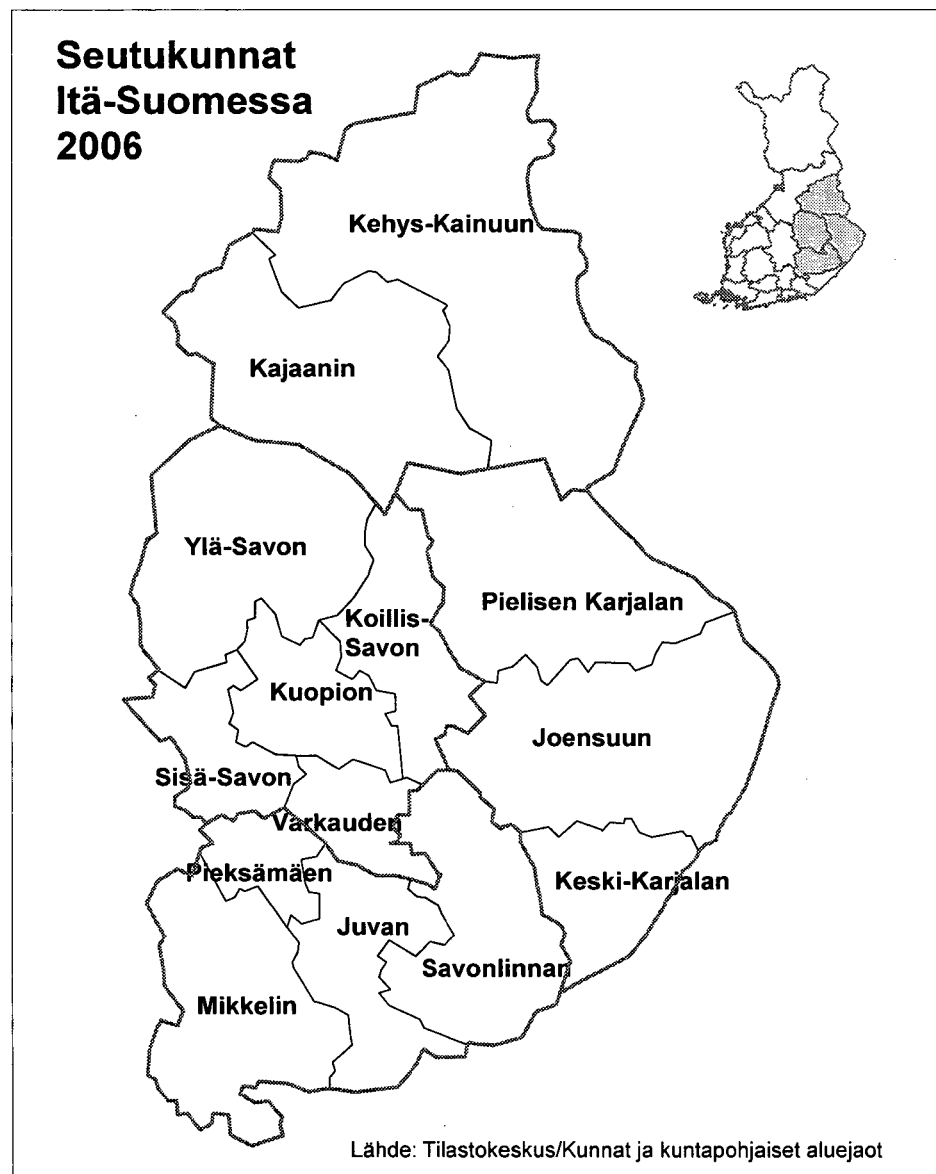
Itä-Suomen kunnat ja maakunnat 2006

Kuva 1.2. Itä-Suomen kunnat ja maakunnat 2006.

Kuva 1.3. Taajama-aste kunnittain 2005.

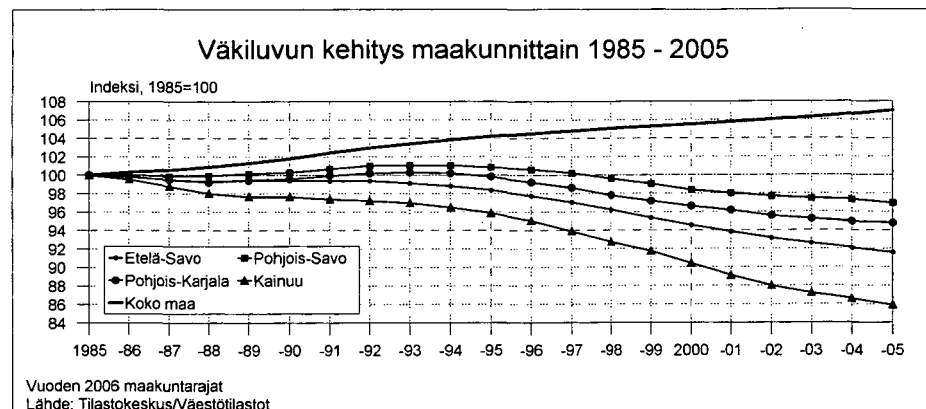
Kuva 1.4. Seutukunnat Itä-Suomessa 2006.

Väestö

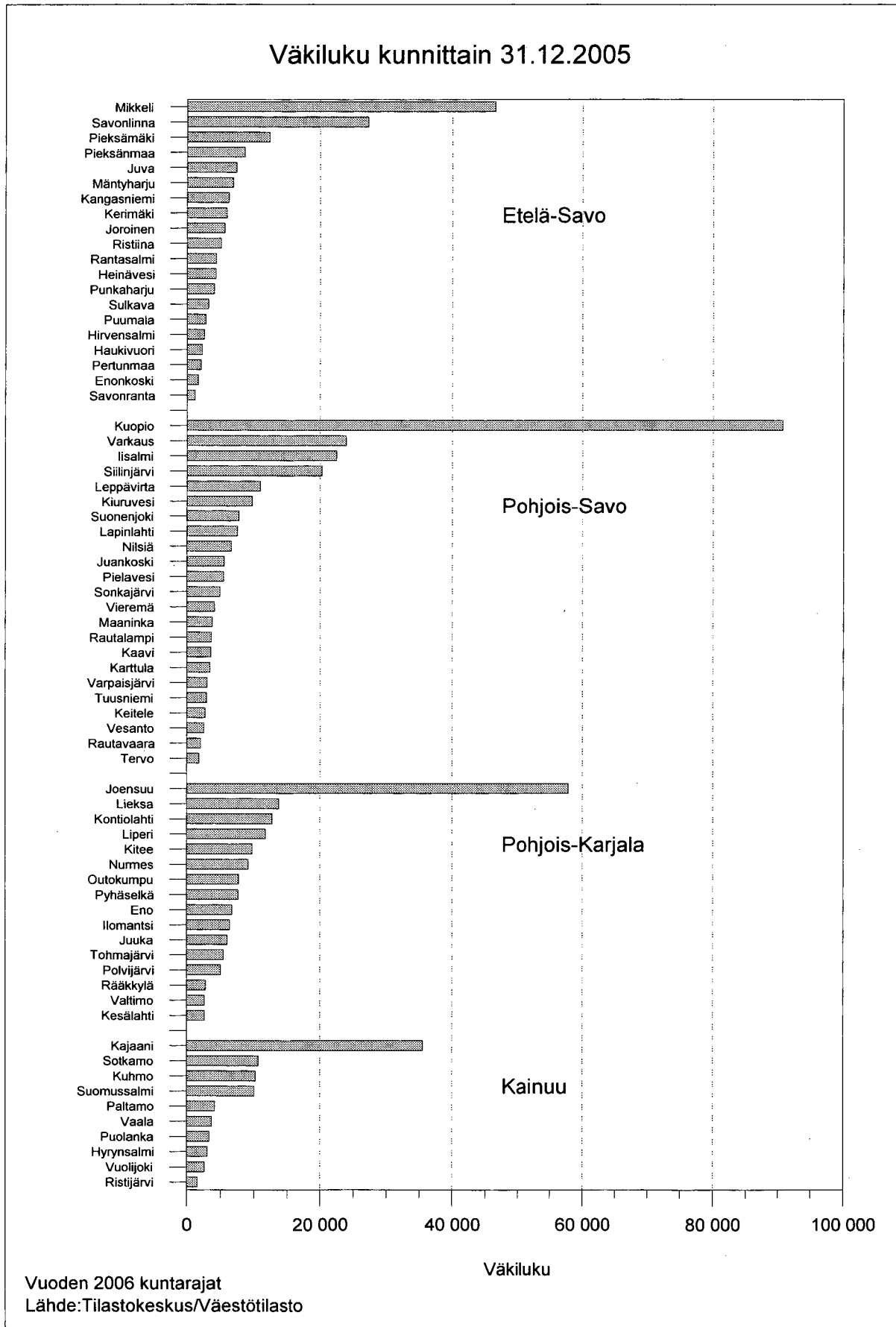
Väestöllä tarkoitetaan tietyllä alueella vakinaisesti asuvaa väestöä. Ne henkilöt, joilla väestön keskusrekisterin mukaan on kotipaikka Suomessa 31.12. kuuluvat väestöön kansalaisuudestaan riippumatta, samoin ne Suomen kansalaiset, jotka asuvat tilapäisesti ulkomailla. Väestöä tarkastellaan myös *keskiväkiluvulla*, joka on kahden peräkkäisen vuoden väkilukujen keskiarvo. Keskiväkilukua käytetään laskettaessa erilaisia väestöllisiä tunnuslukuja. Vuoden 2005 lopussa Suomen väkiluku oli 5 255 580 ja keski-ikä 40,5 vuotta.

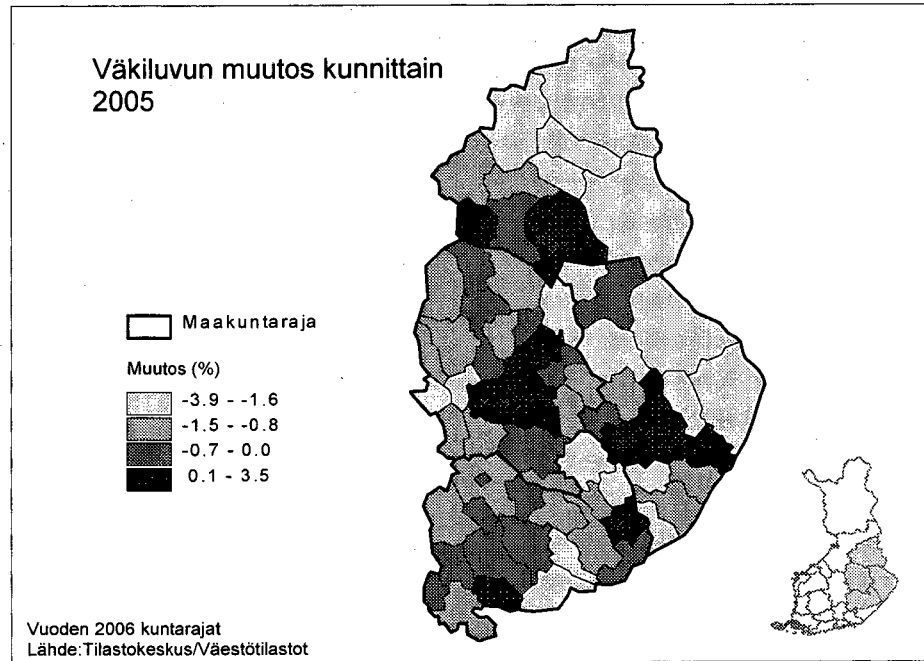
Kuva 2.1. Väkiluku Suomessa 1850–2005.

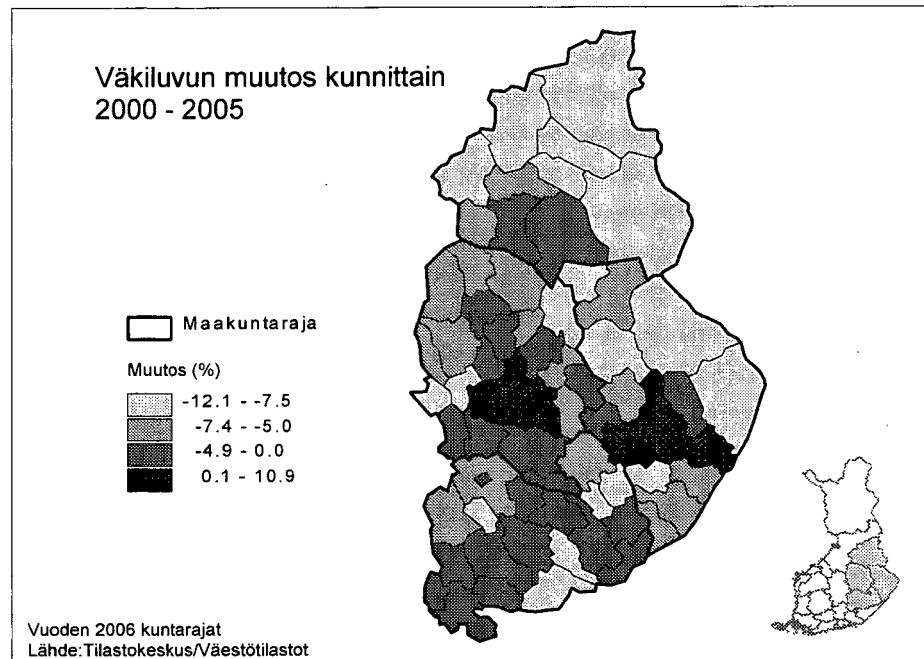
Kuva 2.2. Väkiluvun kehitys maakunnittain 1985–2005 (1985=100).

Kuva 2.3. Väkiluku kunnittain 31.12.2005.

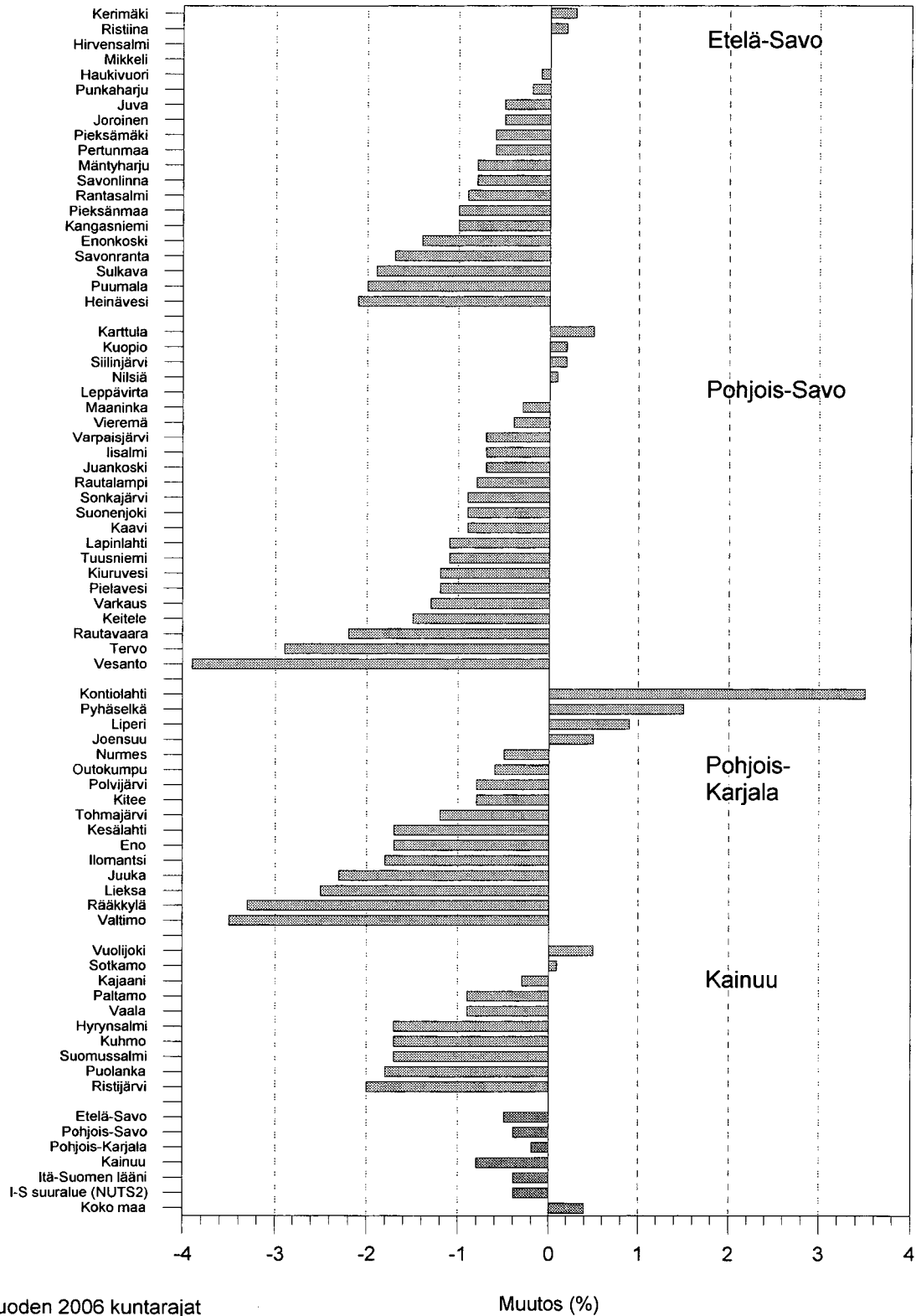
Kuva 2.4. Väkiluvun muutos kunnittain 2005.

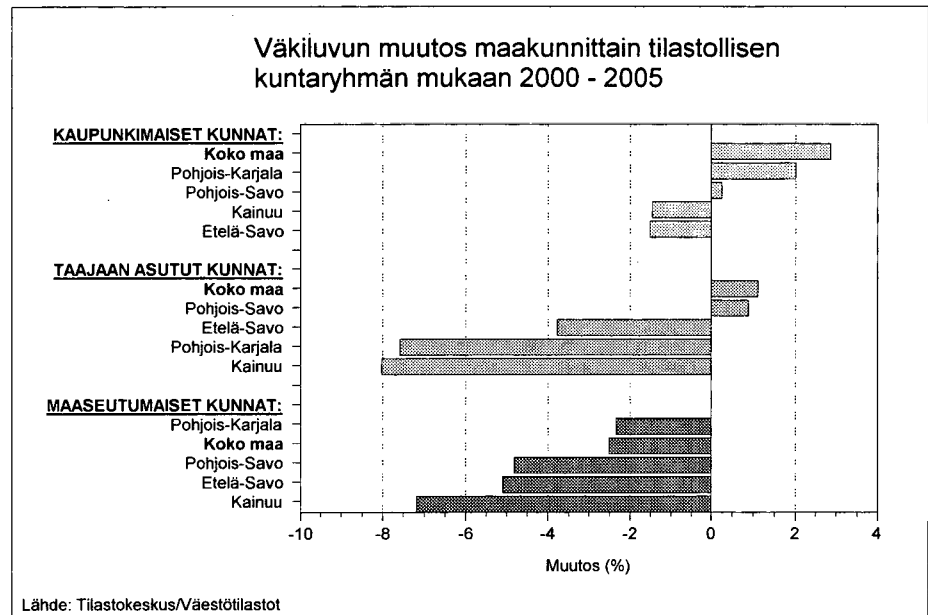
Kuva 2.5. Väkiluvun muutos kunnittain 2000–2005.

Väkiluvun muutos on väestönlisäys huomioituna väkiluvun rekisterikorjauksella. Koko maan väkiluvun muutos oli 0,4 % vuonna 2005. Tuolloin väkimäärä kasvoi 175 kunnassa. Vuodesta 2000 väkimäärä on kasvanut 1,4 % koko maassa. *Väestönlisäys* saadaan laskemalla yhteen syntyneiden enemmyyden ja nettomaahanmuuton.

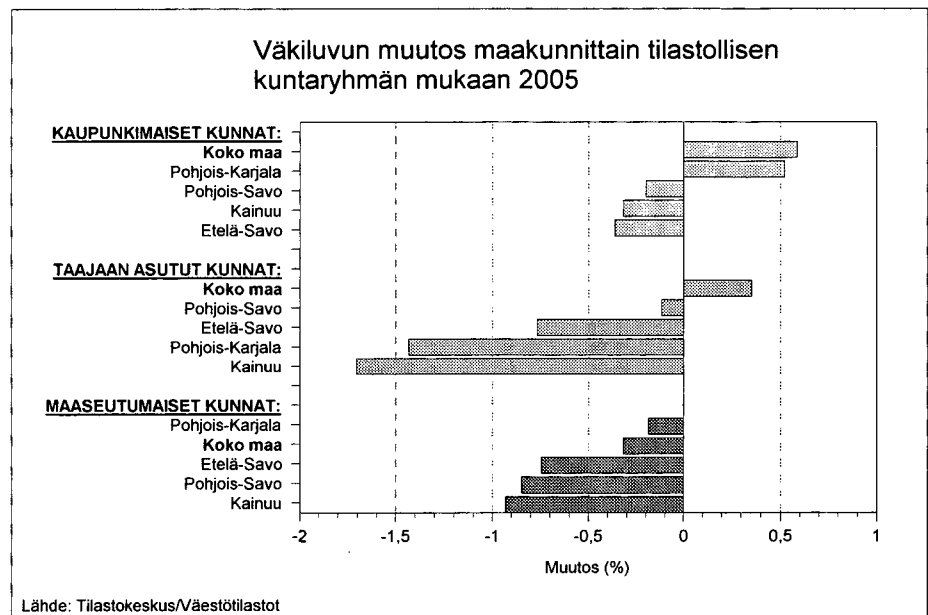
Väkiluvun muutos kunnittain 2005

Kuva 2.6. Väkiluvun muutos kunnittain 2005.

Kuva 2.7. Väkiluvun muutos maakunnittain tilastollisen kuntaryhmän mukaan 2000–2005.

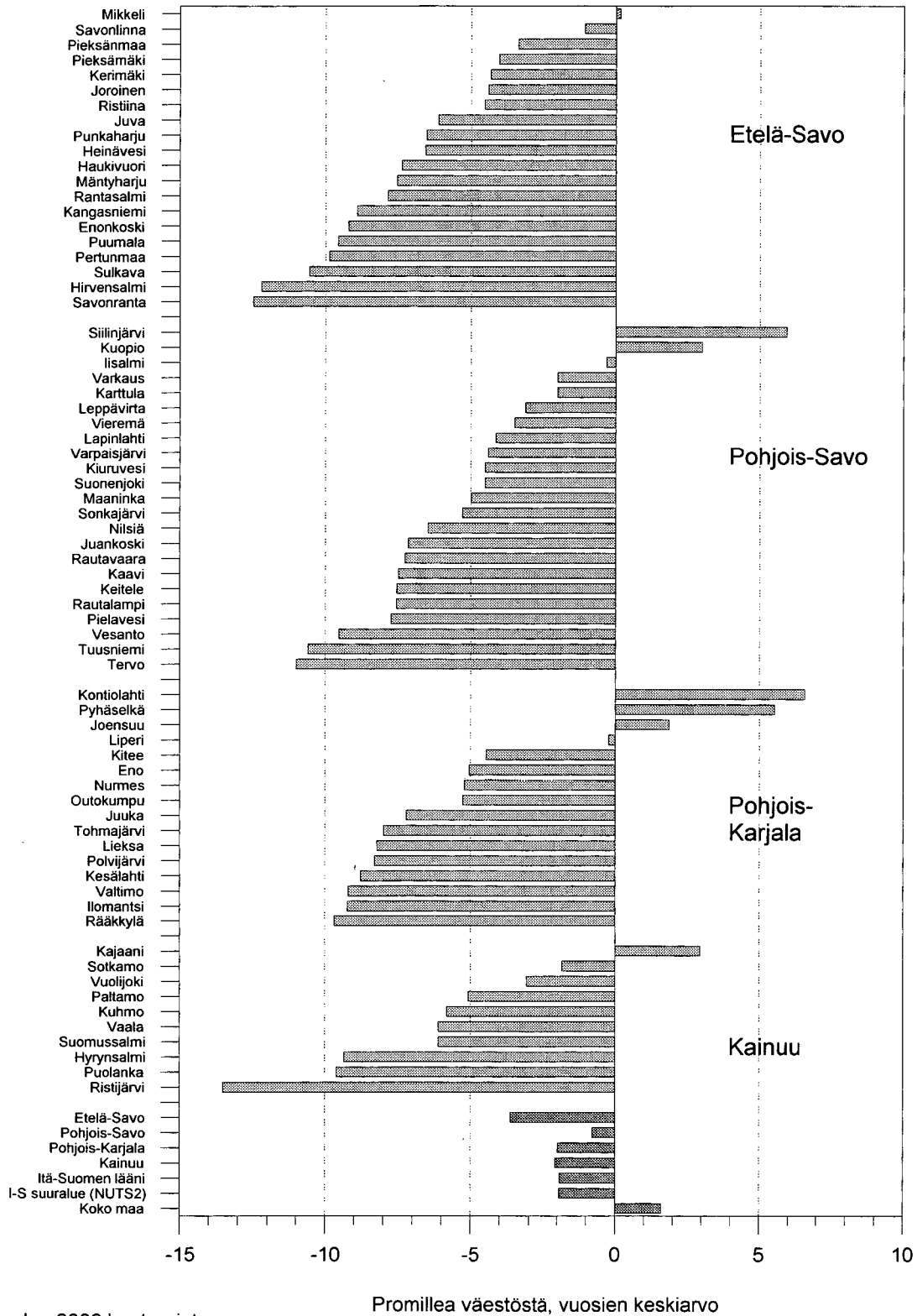

Kuva 2.8. Väkiluvun muutos maakunnittain tilastollisen kuntaryhmän mukaan 2005.

Vuodesta 1995 lähtien kunnat ovat voineet itse päättää kaupungiksi ryhtymisestään ja sen voimaantulon ajankohdasta. Koska kaupunkijako ei kuvaa kunnan kaupunkimaisuutta on Tilastokeskuksessa kehitetty ns. *tilastollinen kuntaryhmitys*, jossa kunnat on jaettu kaupunkimaisiin, taajaan asuttuihin ja maaseutumaisiin kuntiin. Ryhmitys perustuu taajamassa asuvan väestön osuuteen ja suurimman taajaman väestömäärään. Vuodesta 2000 vuoteen 2005 väestön määrä on kasvanut kaupunkimaisissa kunnissa 2,9 % ja taajaan asutuissa kunnissa 1,1 %. Maaseutumaisissa kunnissa väkimäärä väheni samassa ajassa 2,5 %.

Vuonna 2005 koko maan väestöstä 63 % asui kaupunkimaisissa, 17 % taajaan asutuissa ja 20 % maaseutumaisissa kunnissa. Väestön määrä kasvoi kaupunkimaisissa kunnissa 0,6 % ja taajaan asutuissa kunnissa 0,4 %. Maaseutumaisissa kunnissa väestön määrä väheni 0,3 % vuonna 2005.

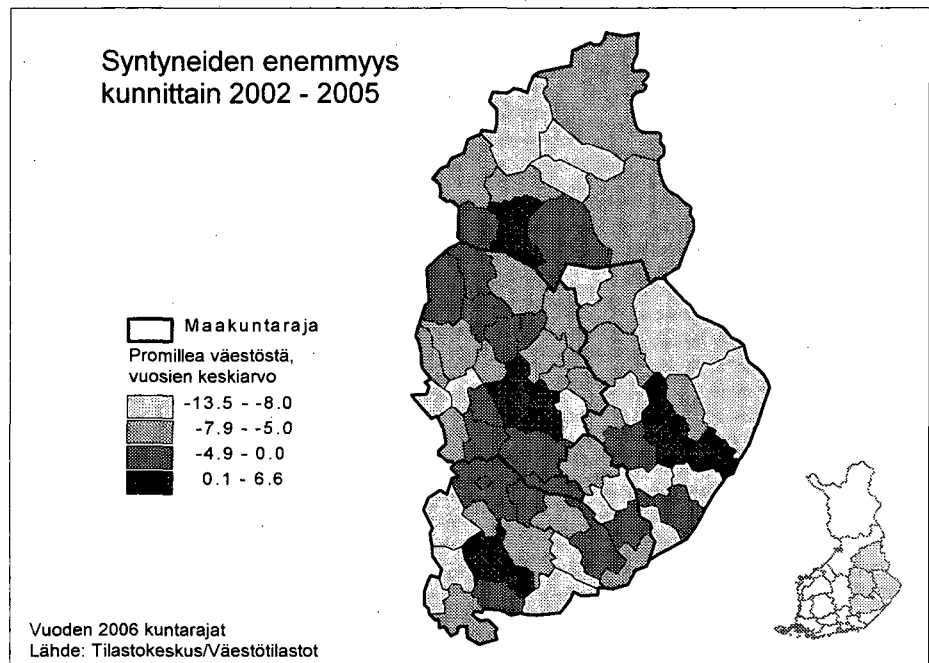
Syntyneiden enemmitys kunnittain 2002 - 2005

Vuoden 2006 kuntarajat

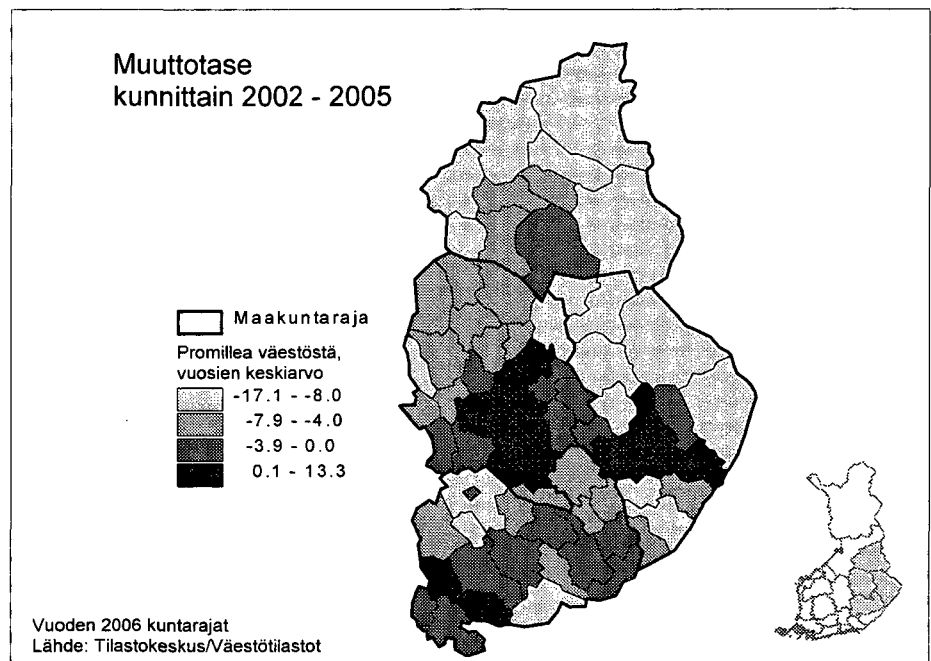
Lähde: Tilastokeskus/Väestötillastot

Kuva 2.9. Syntyneiden enemmitys kunnittain 2002–2005.

Kuva 2.10. Syntyneiden enemmitys kunnittain 2002–2005.

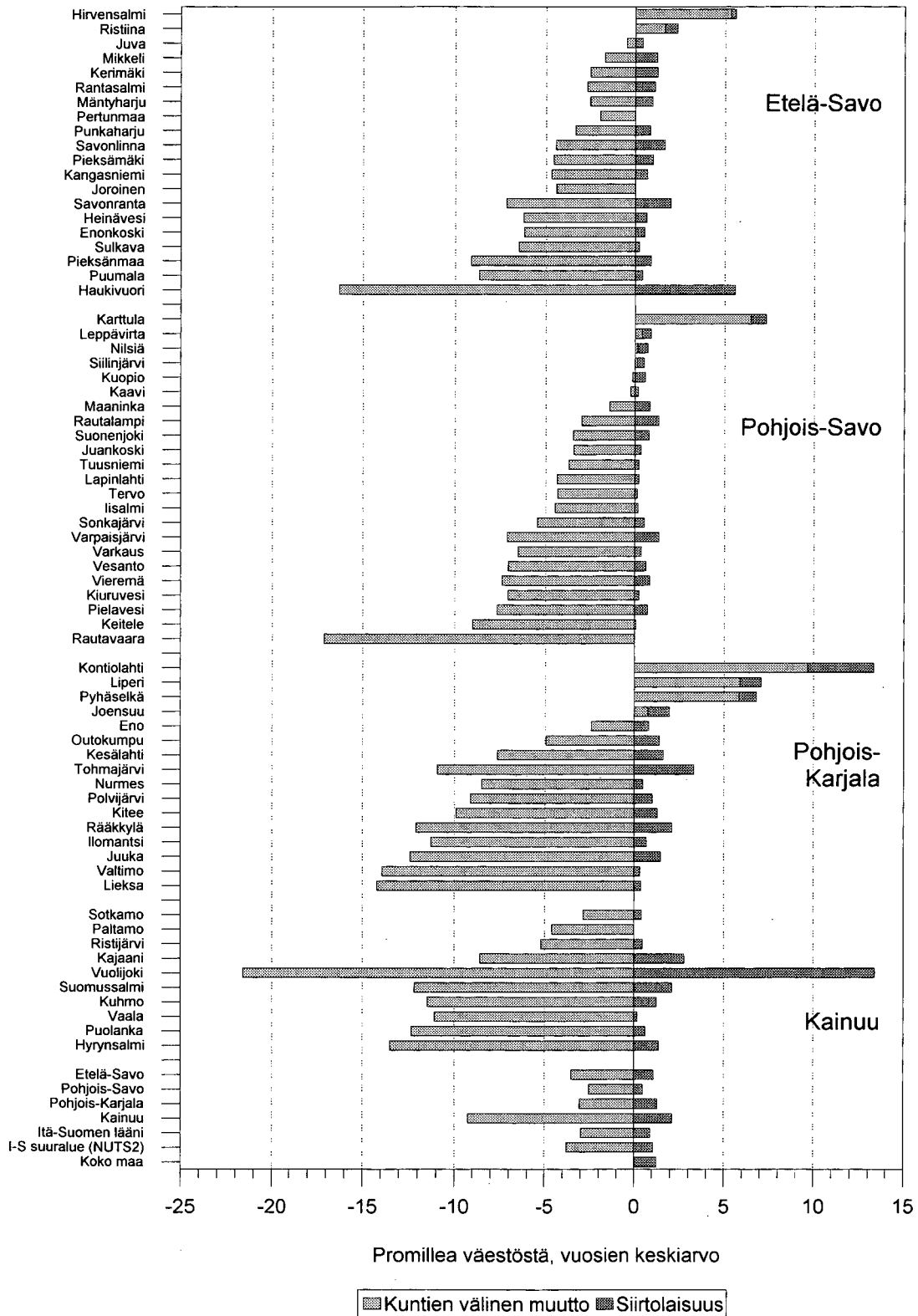
Syntyneiden enemmitys eli luonnollinen väestönlisäys on elävänä syntyneiden ja kuolleiden erotus. Suomessa vakinaisesti asuvien naisten elävänä synnyttämät lapset otetaan huomioon kun puhutaan *elävänä syntyneistä*. Vuonna 2005 syntyneiden enemmitys oli koko maassa 9 817 henkilöä, eli elävänä syntyneitä oli tämän verran enemmän kuin kuolleita.

Kuva 2.11. Muuttotase kunnittain 2002–2005.

Muuttotaseessa on huomioitu nettomaassamuutto ja nettomaahanmuutto, jotka suhteutetaan keskiväkilukuun ja ilmoitetaan promilleina. Muuttotase oli vuonna 2005 koko maassa 1,3 promillea.

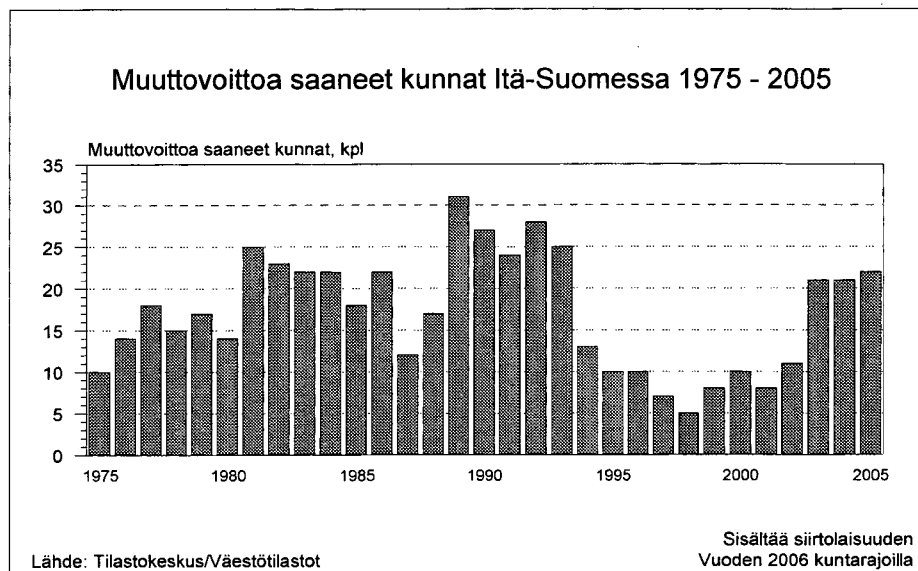
Muutot kunnittain 2002 - 2005

Vuoden 2006 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Väestötilastot

Kuva 2.12. Muutot kunnittain 2002–2005.

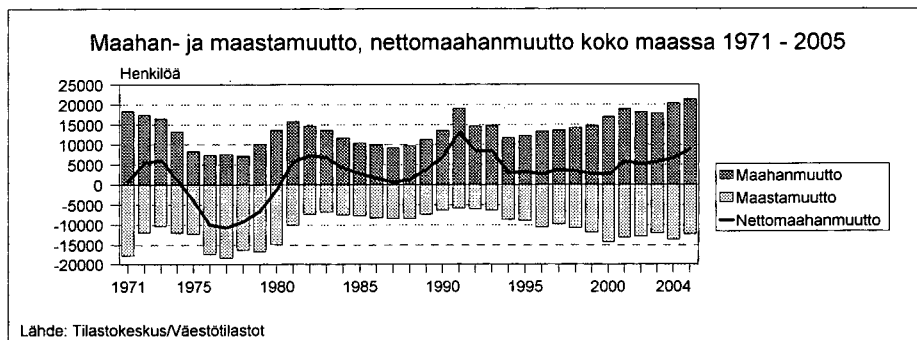

Kuva 2.13. Muuttovoittoa saaneet kunnat Itä-Suomessa 1975–2005.

Kuntien välisen muuton tilastointi perustuu maistraateille toimitettaviin muuttoilmoituksiin. Opiskelijoiden muutot opiskelupaikkakunnalle on voitu katsoa vakituiseksi muutoiksi vuodesta 1994 lähtien, jolloin kotikuntalaki tuli voimaan. Vuonna 2005 koko maassa kuntien välinen muutto oli 290 149.

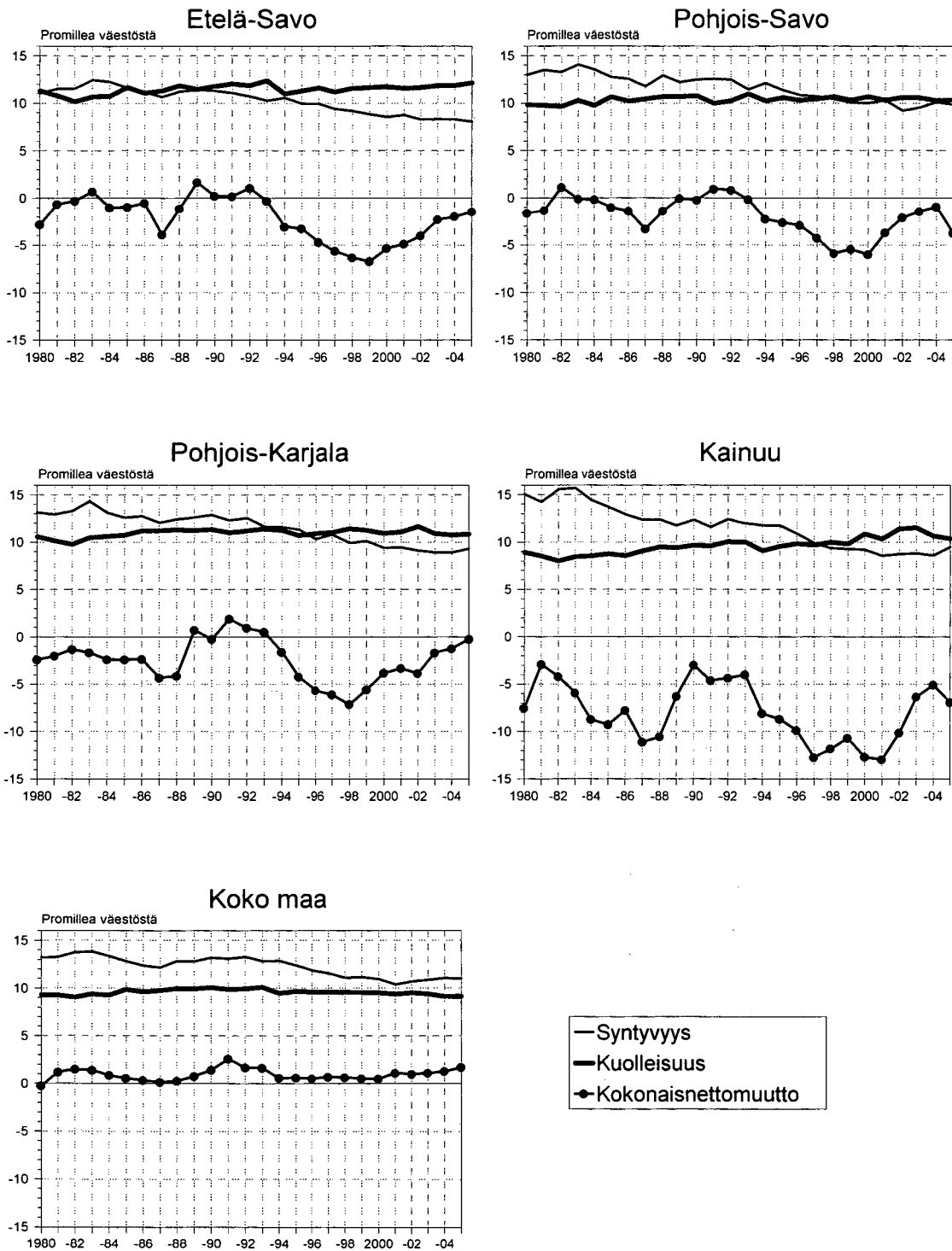
Maahanmuuttajaksi lasketaan henkilö, joka aikoo oleskella tai on oleskellut Suomessa yhtämittaisesti yli vuoden. *Maastamuuttaneiksi* katsotaan pääasiassa henkilöt, jotka muuttavat ulkomaille asumaan yhtä vuotta pitemmäksi ajaksi. Pohjoismaisen sopimuksen mukaisesti tilapäistä oleskelua, joka kestää alle kuusi kuukautta ei pidetä muuttona. *Nettomaahanmuutto* eli nettosiirtolaisuus on maahanmuuton ja maastamuuton erotus. Nettomaahanmuutto on ollut yli kahdenkymmenen vuoden ajan positiivinen.

Vuonna 2005 nettomuutoltaan positiivisia kuntia oli yhteensä 199, eli ne saivat muuttovoittoa (sisältää kuntien välisen muuton sekä nettosiirtolaisuuden).

Kuva 2.14. Maahan- ja maastamuutto, nettomaahanmuutto koko maassa 1971–2005.

Väestönmuutokset maakunnittain 1980 - 2005

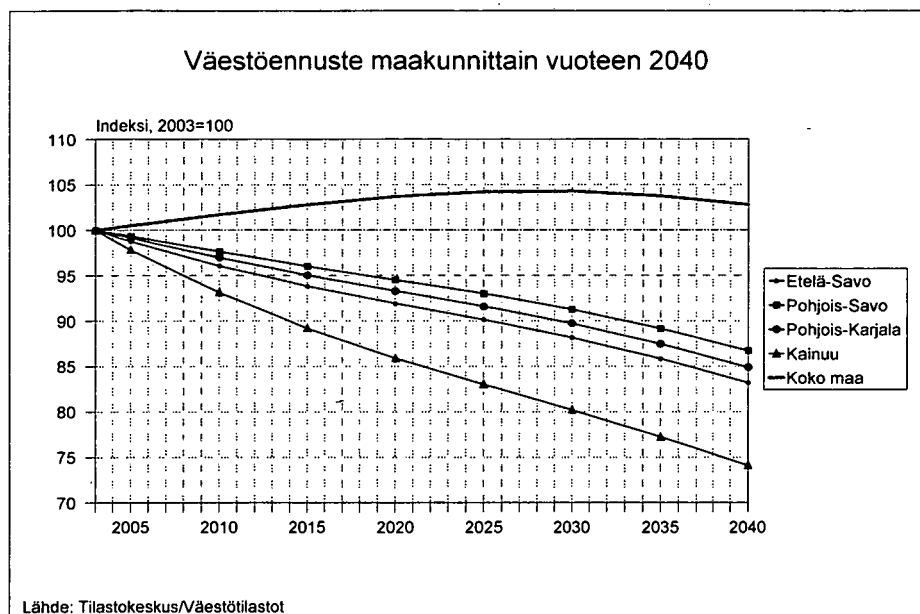

Lähde: Tilastokeskus/Väestötilastot

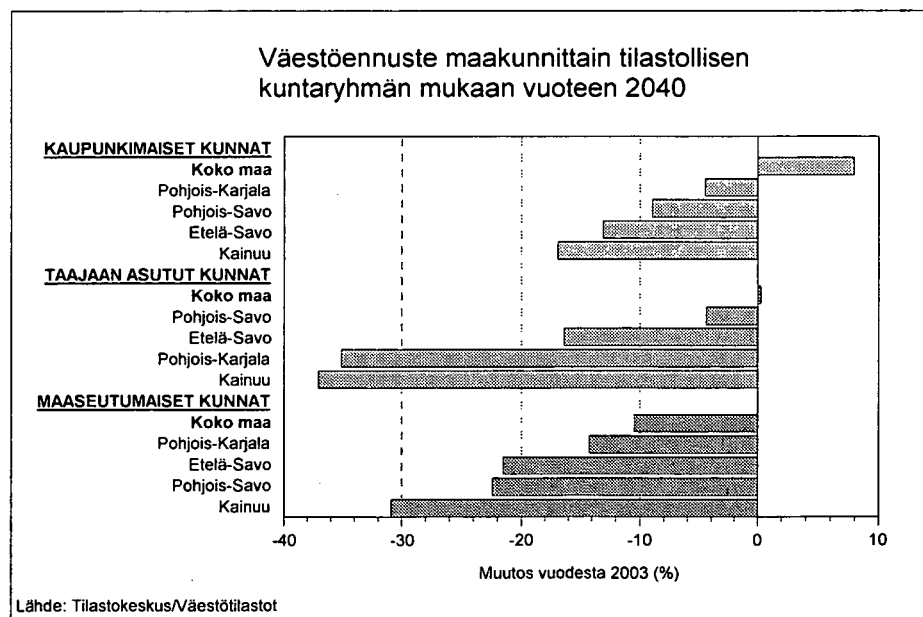
Kuva 2.15. Väestönmuutokset maakunnittain 1980–2005.

Väestöennuste on trendilaskelma, joka perustuu viime vuosien tietoihin syntyvyyden, kuolleisuuden ja muuttoliikkeen kehityksestä. Viimeisimmät väestöennusteet on laadittu vuonna 2004, ja niiden lähtöväkilukuna on käytetty vuoden 2003 tietoja. Väestöennuste on laadittu vuoteen 2040 asti.

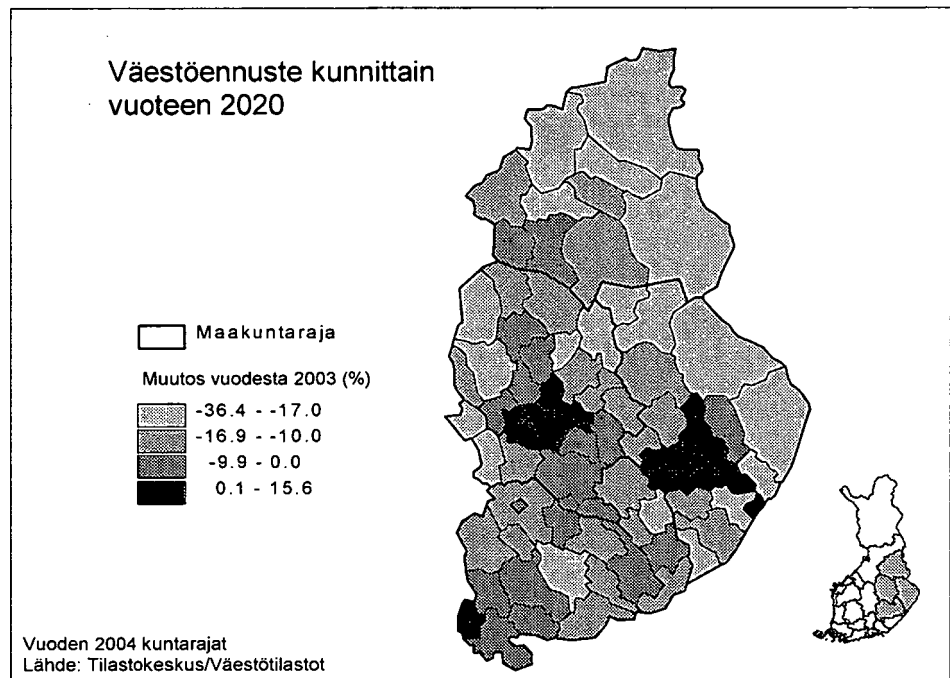
Koko maan väestön määrän arvioidaan kasvavan yli 4 % vuodesta 2003 vuoteen 2030, jonka jälkeen väestön arvioidaan vähentyvän. Kuntaryhmittymyksen mukaan tarkasteltuna kaupunkimaisten kuntien samoin kuin taajaan asuttujen kuntien väestön määrän ennustetaan hieman kasvavan vuodesta 2003 vuoteen 2040. Sen sijaan väestö tulisi väheneämään maaseutumaisissa kunnissa.

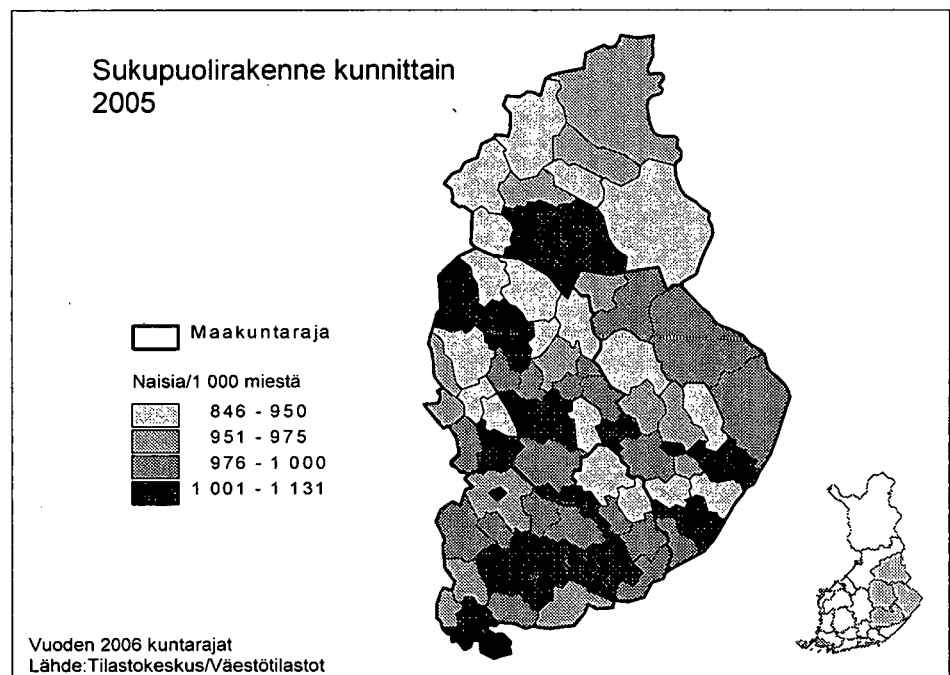
Kuva 2.16. Väestöennuste maakunnittain vuoteen 2040.

Kuva 2.17. Väestöennuste maakunnittain tilastollisen kuntaryhmän mukaan vuoteen 2040.

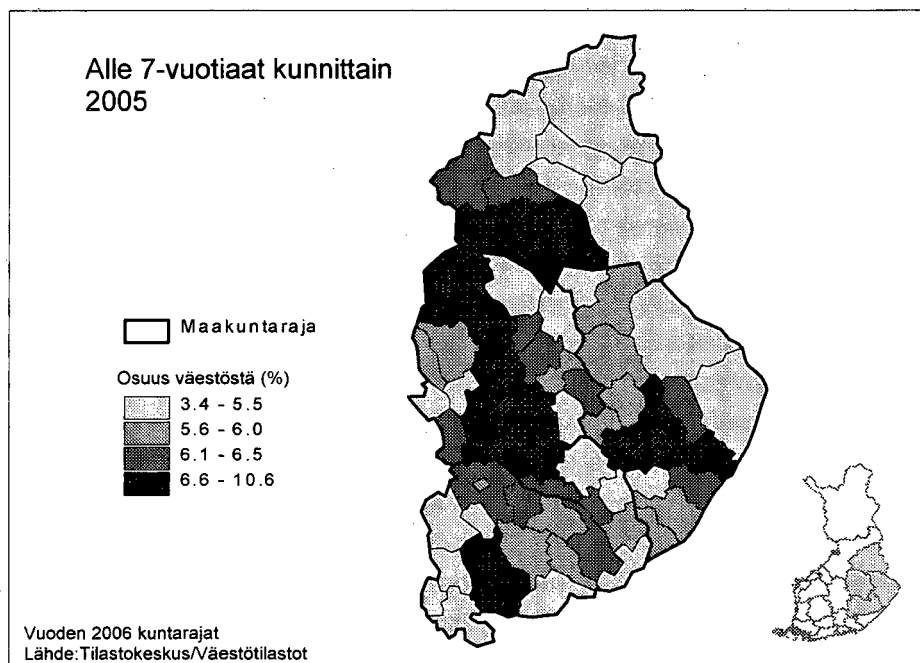

Kuva 2.18. Väestöennuste kunnittain vuoteen 2020.

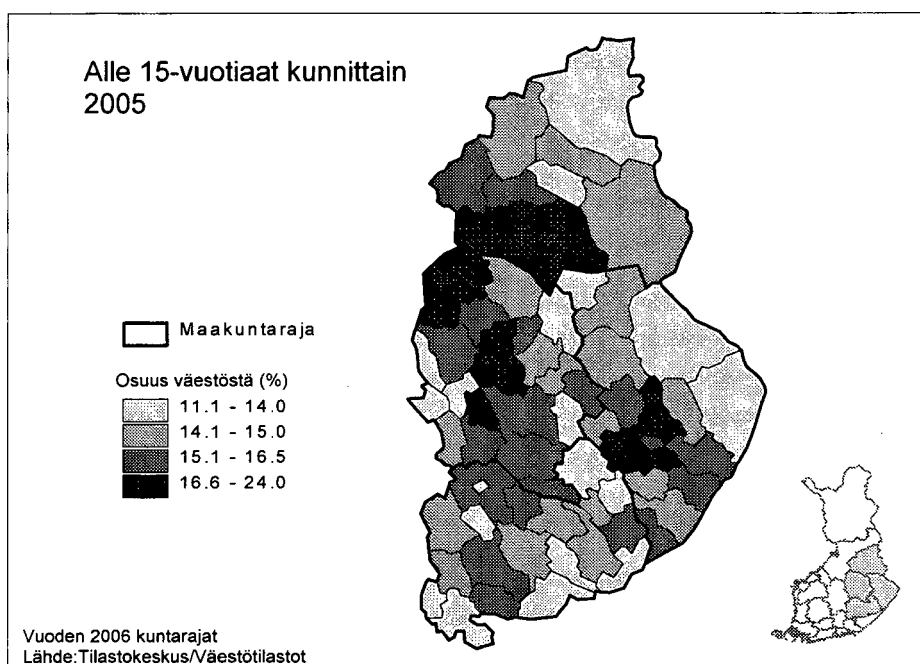

Kuva 2.19. Sukupuolirakenne kunnittain 2005.

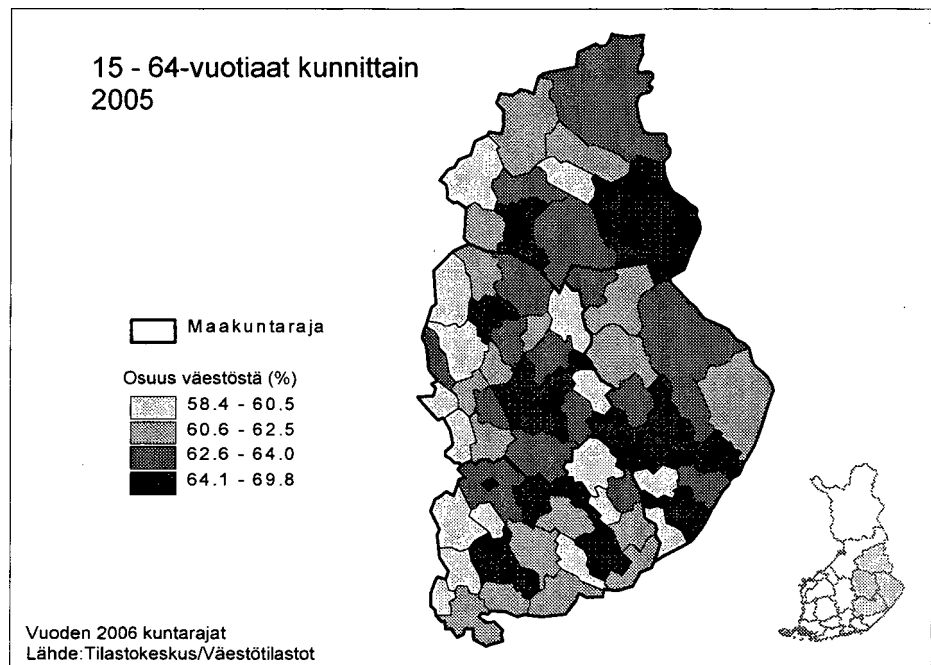
Sukupuolirakenne. Suomessa asui vuoden 2005 lopussa 2 572 350 miestä ja 2 683 230 naista. Miehiä on väestöstä 48,9 % ja naisia 51,1 %. Keskimäärin 1 000 miestä kohti on siis 1 043 naista. Naiset ovat enemmistönä yli 55-vuotiaiden ikäluokissa, vastaavasti alle 55-vuotiaiden ikäryhmissä on miehiä enemmän (ks. kuva 2.25.)

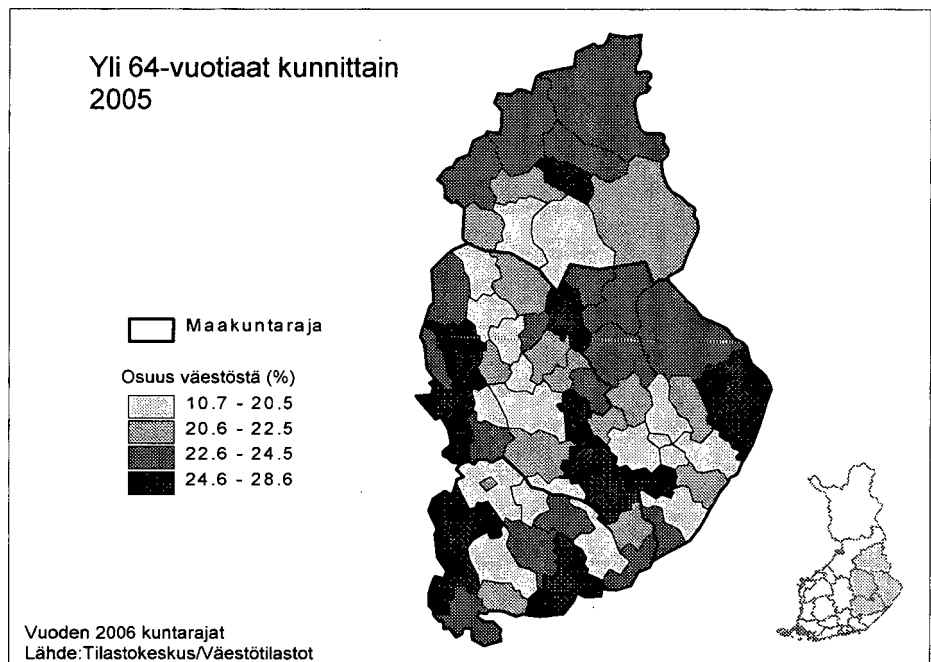
Kuva 2.20. Alle 7-vuotiaat kunnittain 2005.

Kuva 2.21. Alle 15-vuotiaat kunnittain 2005.

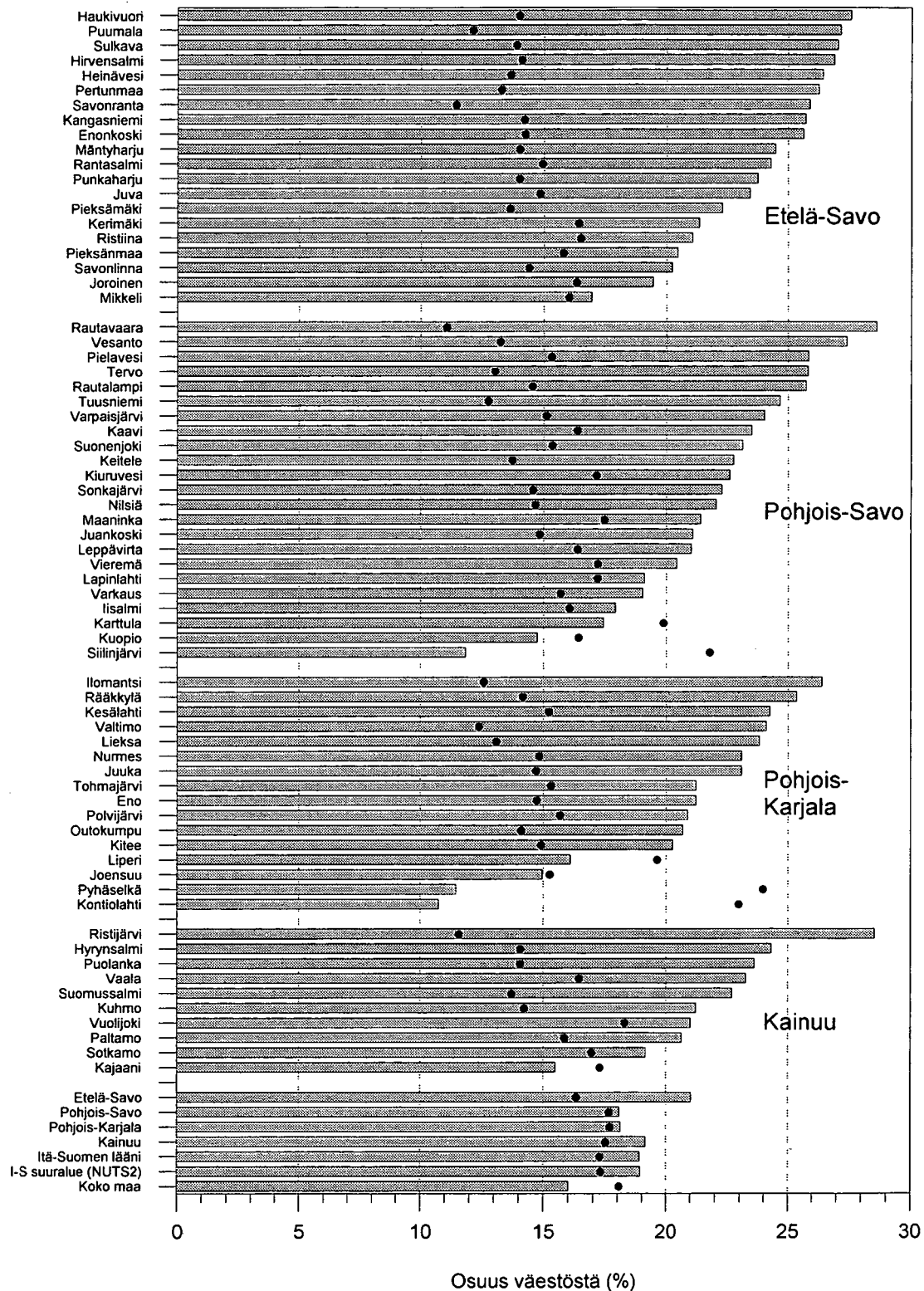
Kuva 2.22. 15–64-vuotiaat kunnittain 2005.

Kuva 2.23. Yli 64-vuotiaat kunnittain 2005.

Ikä tarkoittaa henkilön ikää kokonaisina vuosina vuoden viimeisenä päivänä. Vuoden 2005 lopussa suurimman 5-vuotiskäryhmän muodostivat 55–59-vuotiaat. Heidän osuus koko maan väestöstä oli 8 %. Alle 15-vuotiaiden osuus oli 17,3 % ja yli 64-vuotiaiden osuus oli 16 %. Työikäisten (15–64-vuotiaiden) osuus oli siten 66,7 %.

Yli 64- ja alle 15-vuotiaat kunnittain 2005

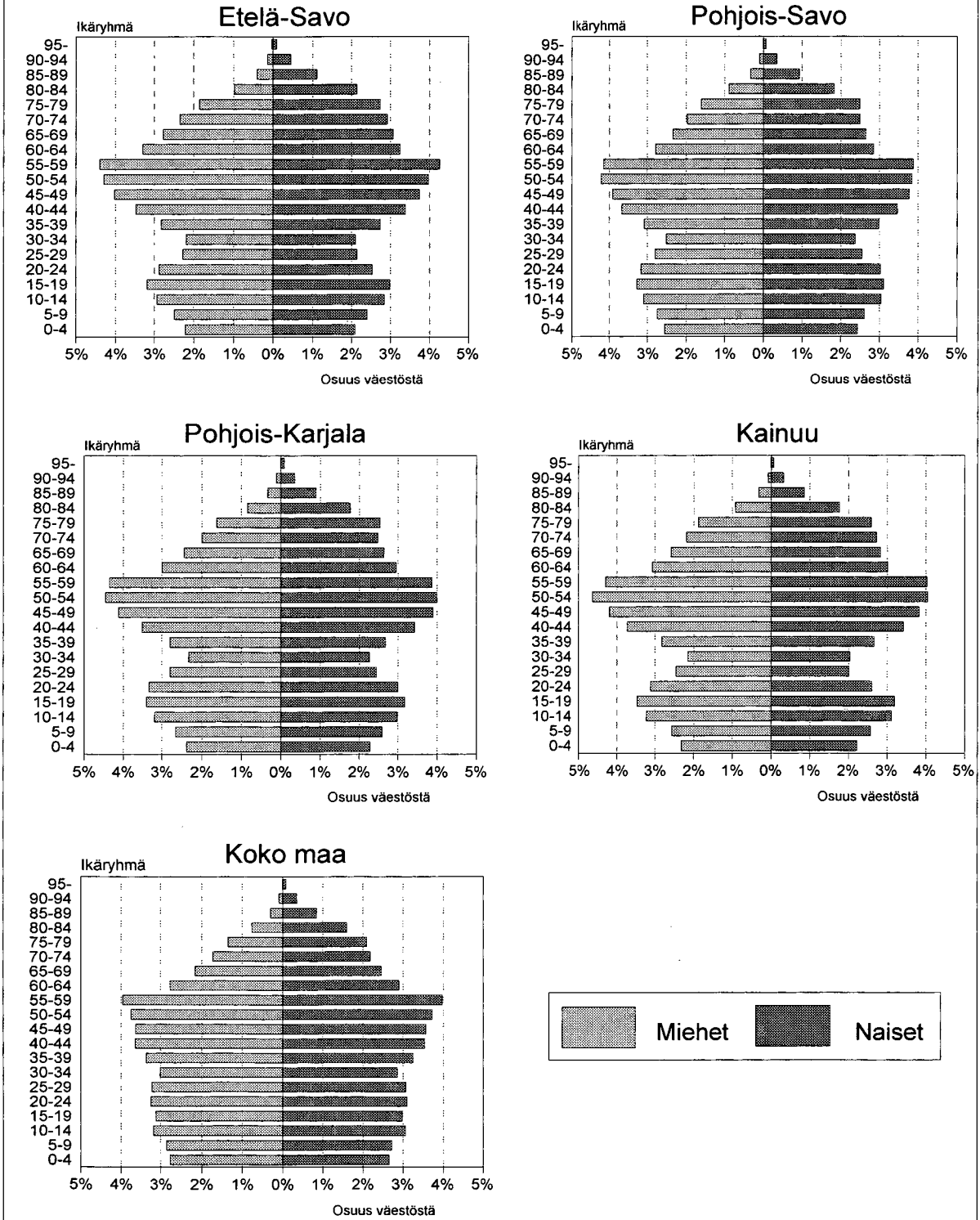
Vuoden 2006 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Väestöttilastot

 Yli 64-vuotiaat
 Alle 15-vuotiaat

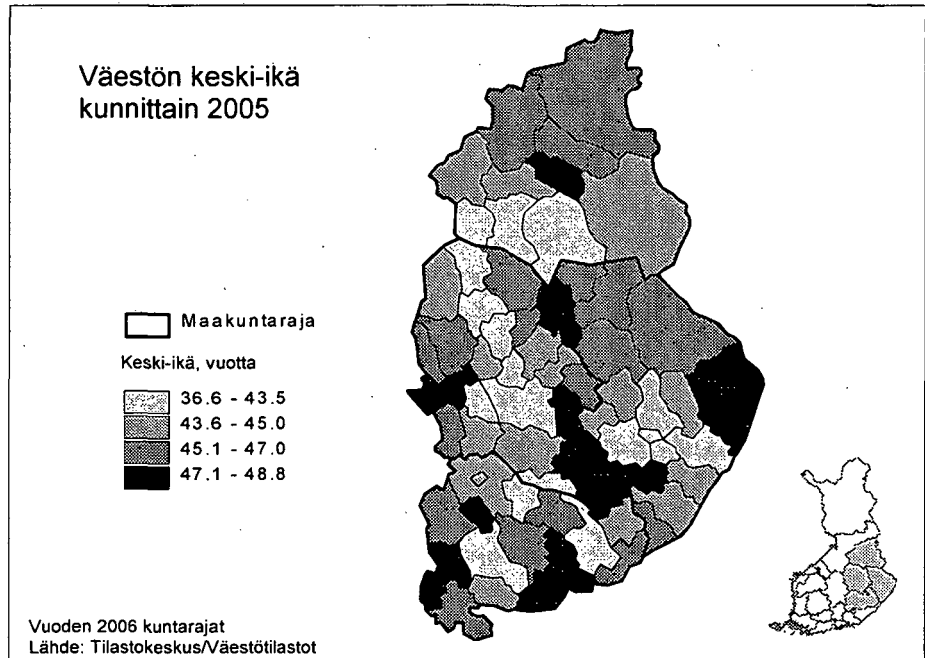
Kuva 2.24. Yli 64- ja alle 15-vuotiaat kunnittain 2005.

Väestön ikä- ja sukupuolirakenne maakunnittain 2005

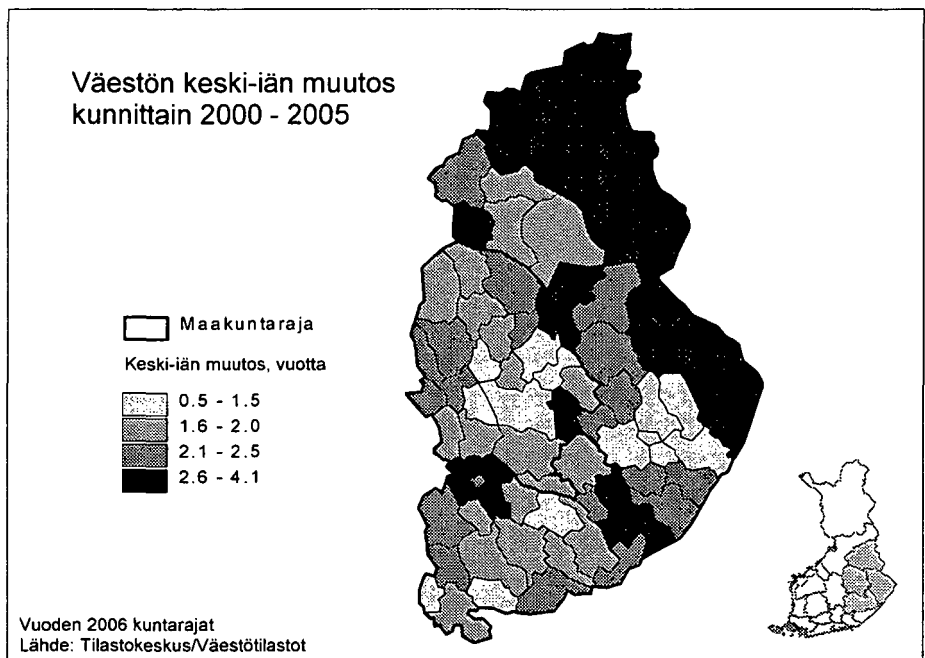

Lähde: Tilastokeskus/Väestötilastot

Kuva 2.25. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne maakunnittain 2005.

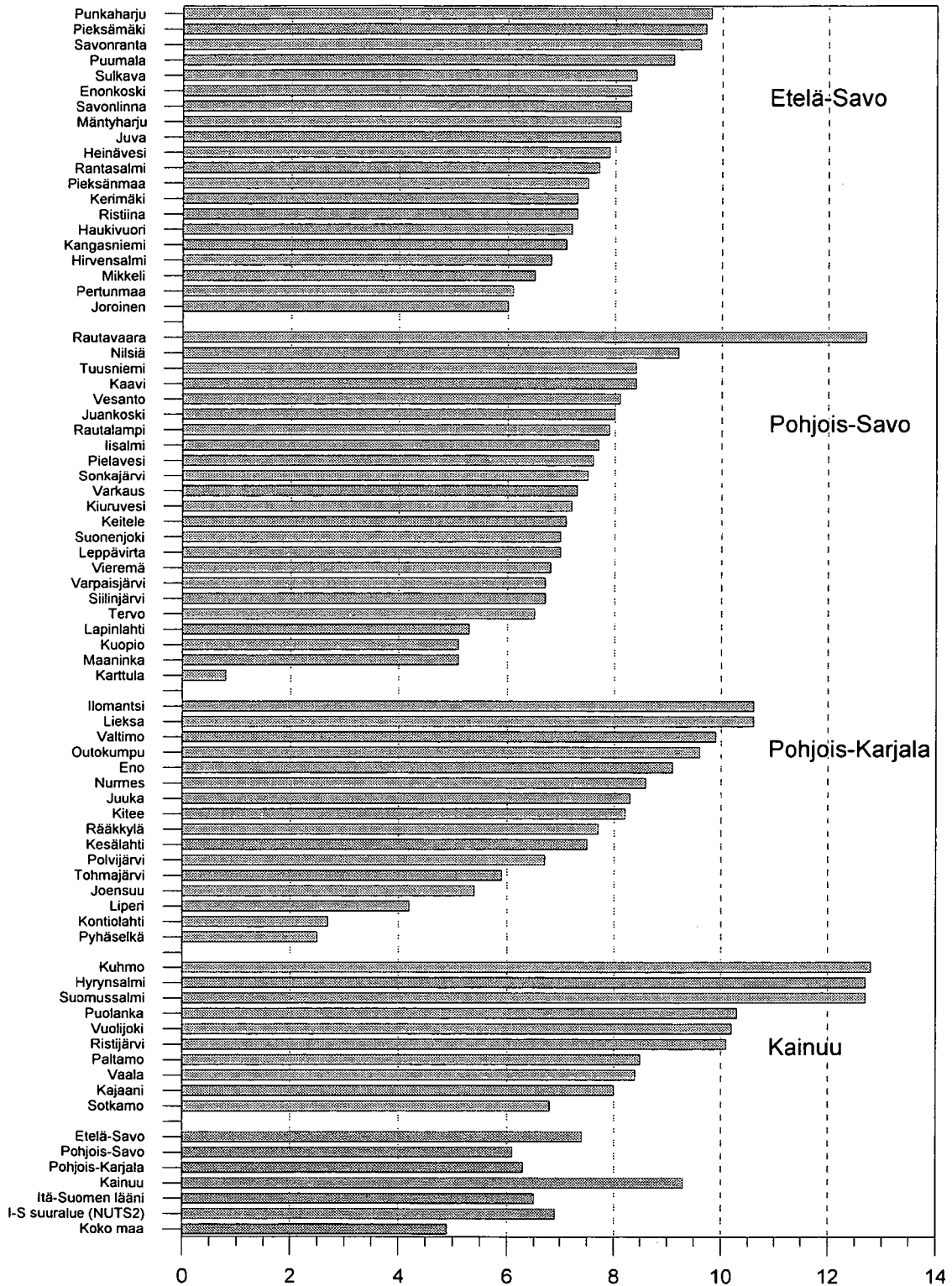
Kuva 2.26. Väestön keski-ikä kunnittain 2005.

Kuva 2.27. Väestön keski-ikä muutos kunnittain 2000–2005.

Väestön keski-ikä saadaan laskemalla vuoden viimeisenä päivänä kaikkien henkilöiden iät, jonka jälkeen summa jaetaan näiden henkilöiden määrällä. Väestön keski-ikä oli koko maassa 40,5 vuotta vuonna 2005. Se on noussut 1,1 vuotta vuodesta 2000 ja 4,9 vuotta vuodesta 1980.

Väestön keski-ian muutos kunnittain 1980 - 2005

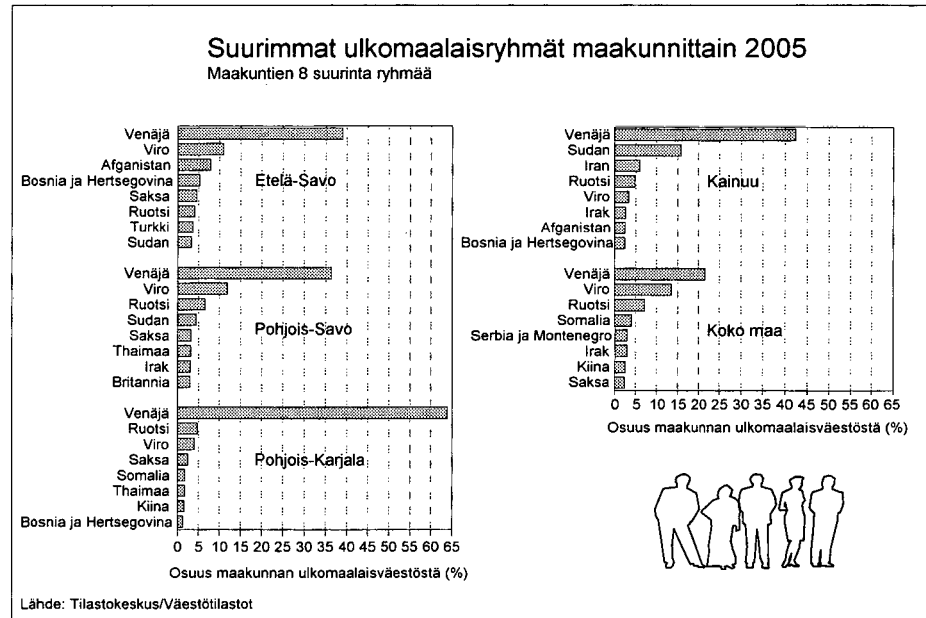

Vuoden 2006 kuntarajat

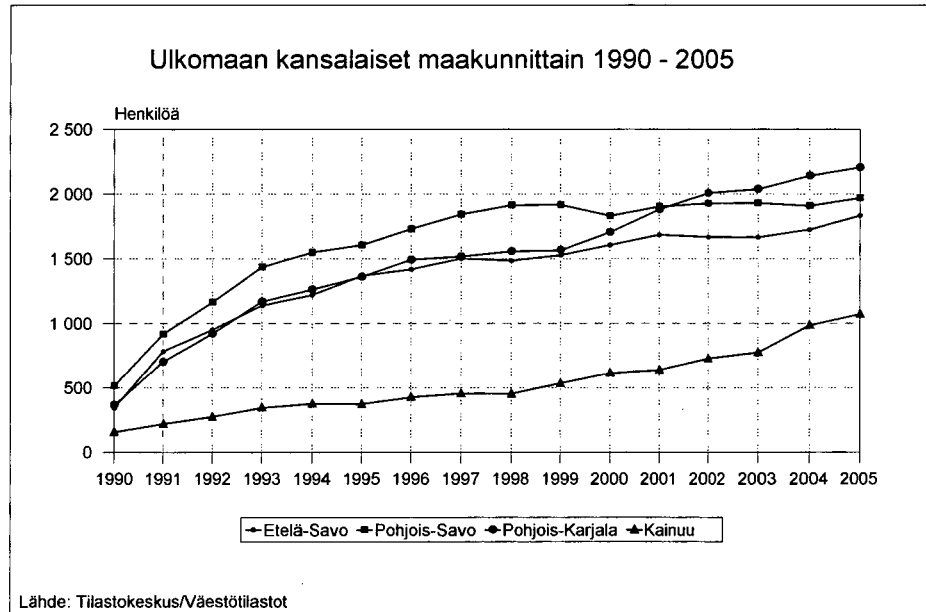
Keski-ian nousu, vuotta

Lähde: Tilastokeskus/Väestötillastot

Kuva 2.28. Väestön keski-ian muutos kunnittain 1980–2005.

Kuva 2.29. Suurimmat ulkomaalaisryhmät maakunnittain 2005.

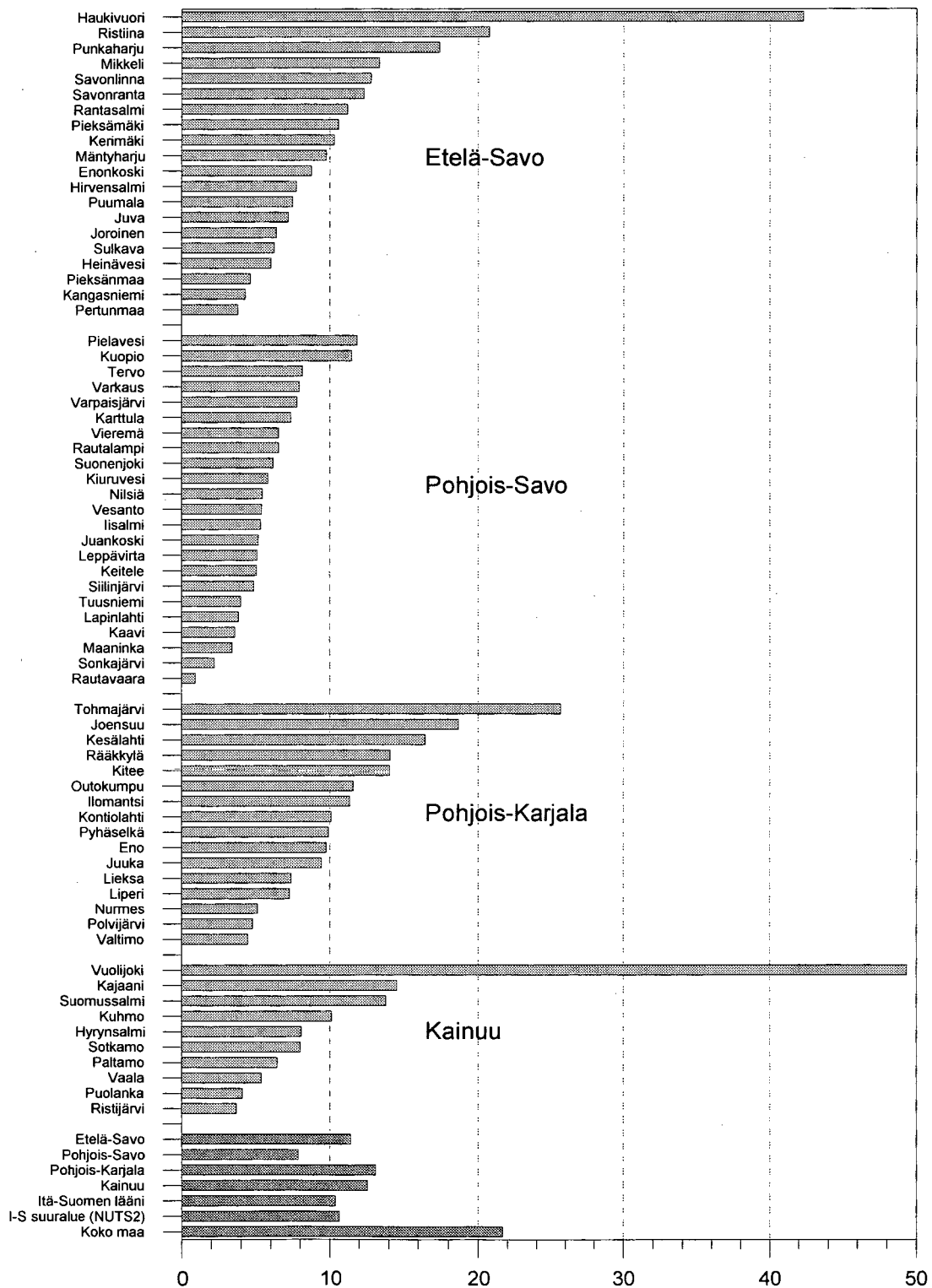

Kuva 2.30. Ulkomaan kansalaiset maakunnittain 1990–2005.

Kansalaisuudella tarkoitetaan jonkin maan kansalaisena olemista. Yleensä kansalaisuus saadaan syntyessä, mutta se voidaan vaihtaa muutettaessa toiseen maahan asumaan. Henkilöllä voi olla myös useamman maan kansalaisuus. Jos henkilöllä on kahden maan kansalaisuus, joista toinen on Suomen, hän on tilastoissa Suomen kansalainen.

Suomen kansalaisia väestöstä on 97,8 %. Muiden maiden kansalaisia oli vuoden 2005 lopussa 113 852. Suomessa tilastoitiin 164 eri maiden kansalaisuutta, joista suurimman ryhmän muodostivat Venäjän kansalaiset.

Ulkomaan kansalaiset kunnittain 2005

Vuoden 2006 kuntarajat

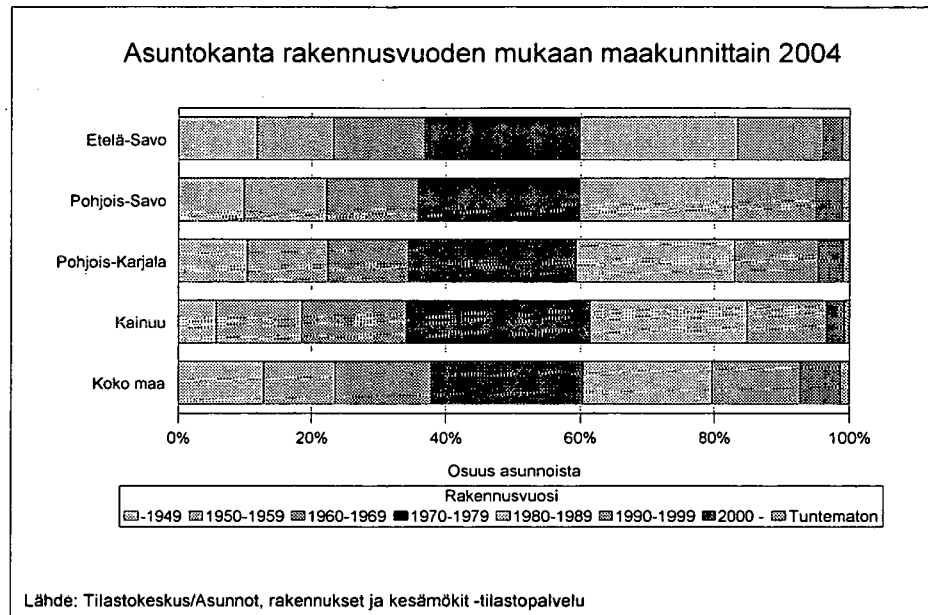
Lähde: Tilastokeskus/Väestötillastot

Promillea väestöstä

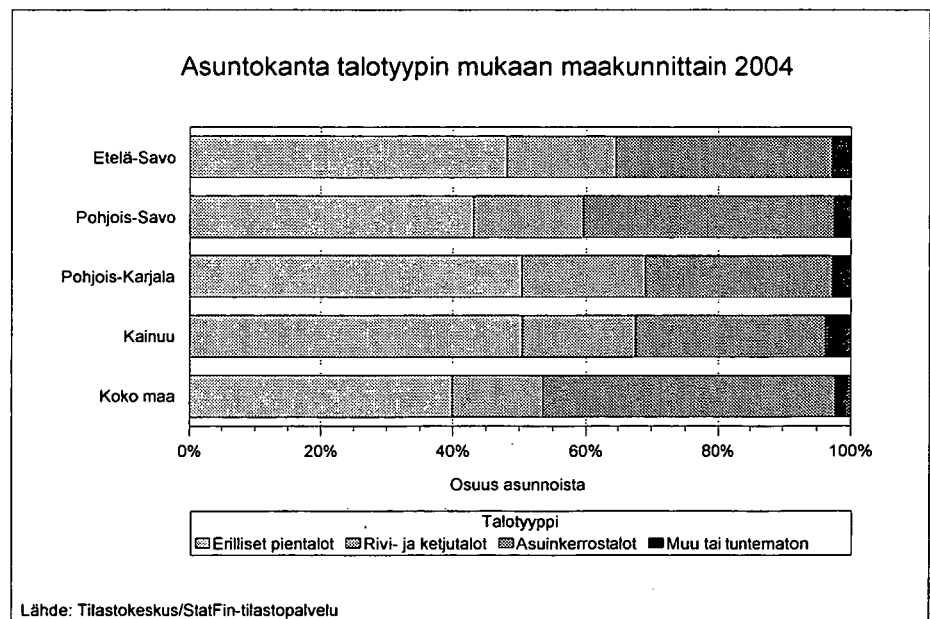
Kuva 2.31. Ulkomaan kansalaiset kunnittain 2005.

Asuminen

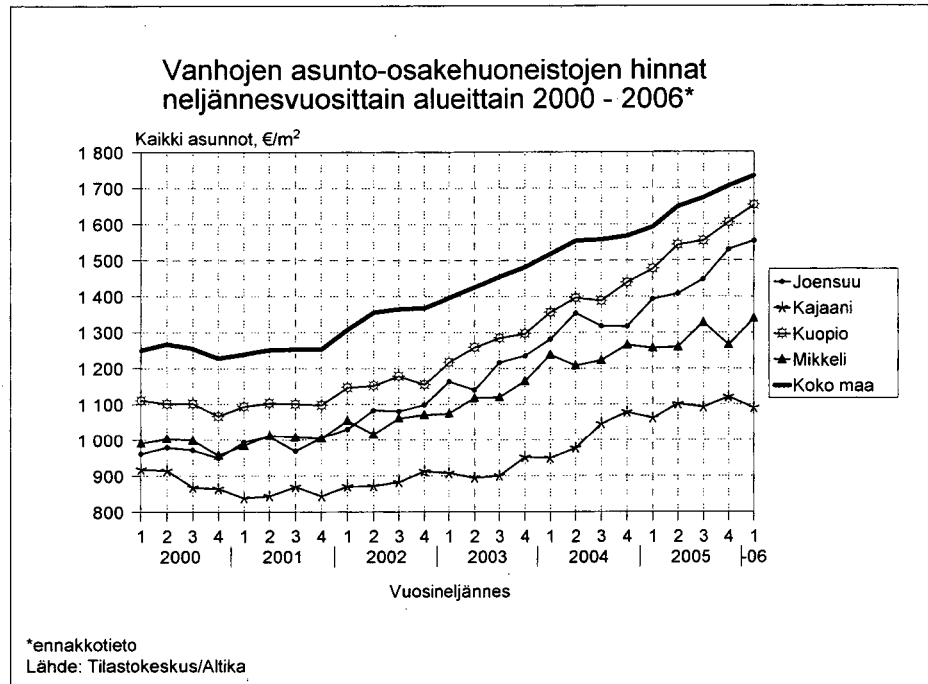
Maamme asuntokanta kasvoi nopeimmin 1970-luvulla. Hieman yli 60 % asuntokannasta onkin rakennettu vuoden 1969 jälkeen. Vuonna 2004 noin 44 % suomalaisista asui asuinkerrostaloissa, 40 % erillisissä pientaloissa ja 14 % rivi- tai ketjutaloissa.

Kuva 3.1. Asuntokanta rakennusvuoden mukaan maakunnittain 2004.

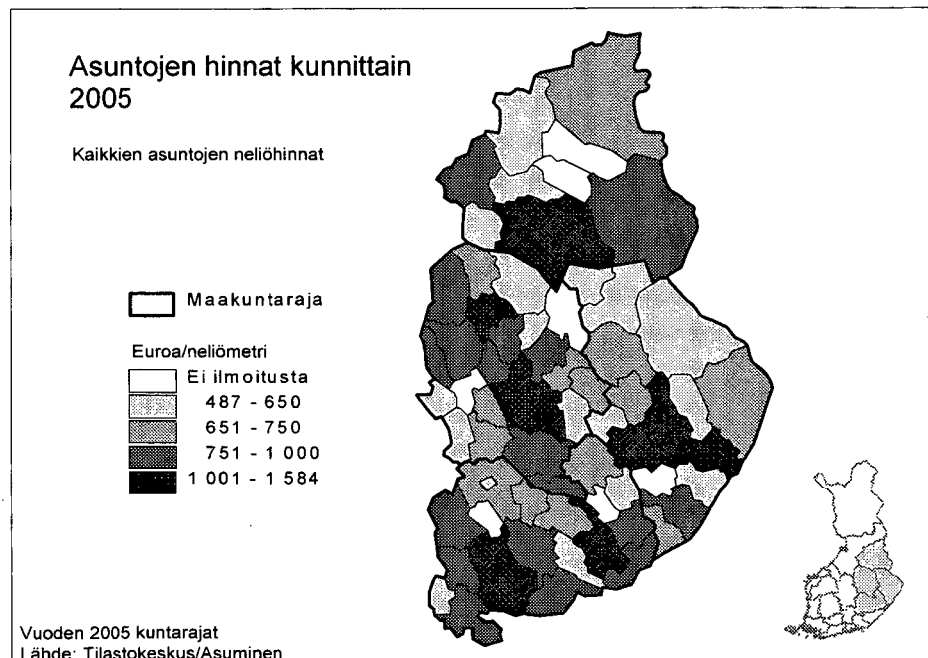
Kuva 3.2. Asuntokanta talotyyppin mukaan maakunnittain 2004.

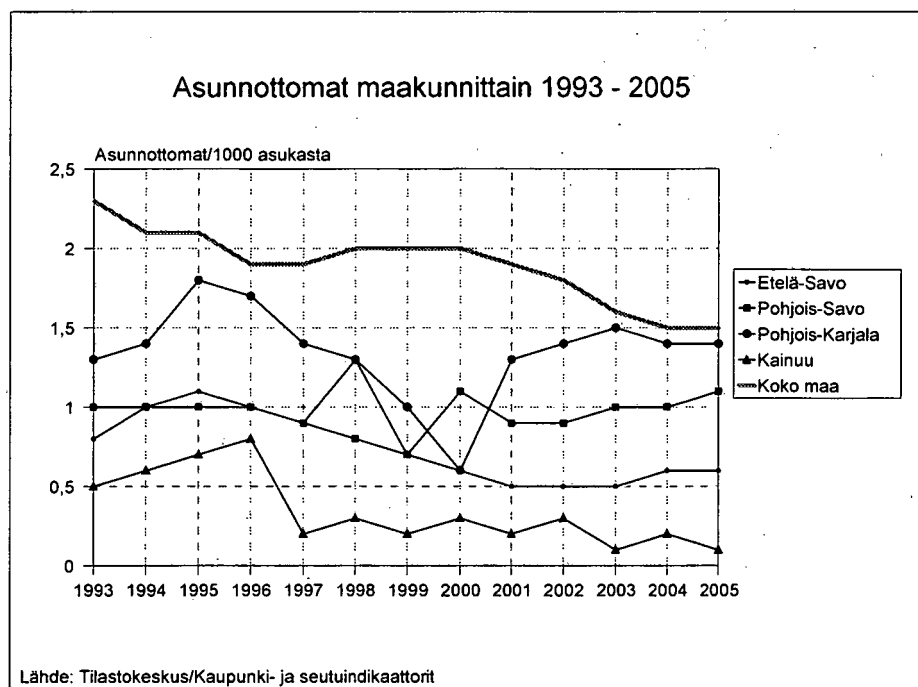
Kuva 3.3. Vanhojen asunto-osakehuoneistojen hinnat neljännesvuosittain alueittain 2000–2006.

Asuntojen neliöhinnat ovat nousseet vuoden 2001 lopulta lähtien. Vuoden 2006 ensimmäisellä neljänneksellä neliöhinta oli koko maassa keskimäärin 1 734 euroa/m². Muutos edellisvuoden vuosineljännekseen oli 8,9 % ja vuosimuutos oli 5,1 % (indeksimuutos, vuosi 2000=100).

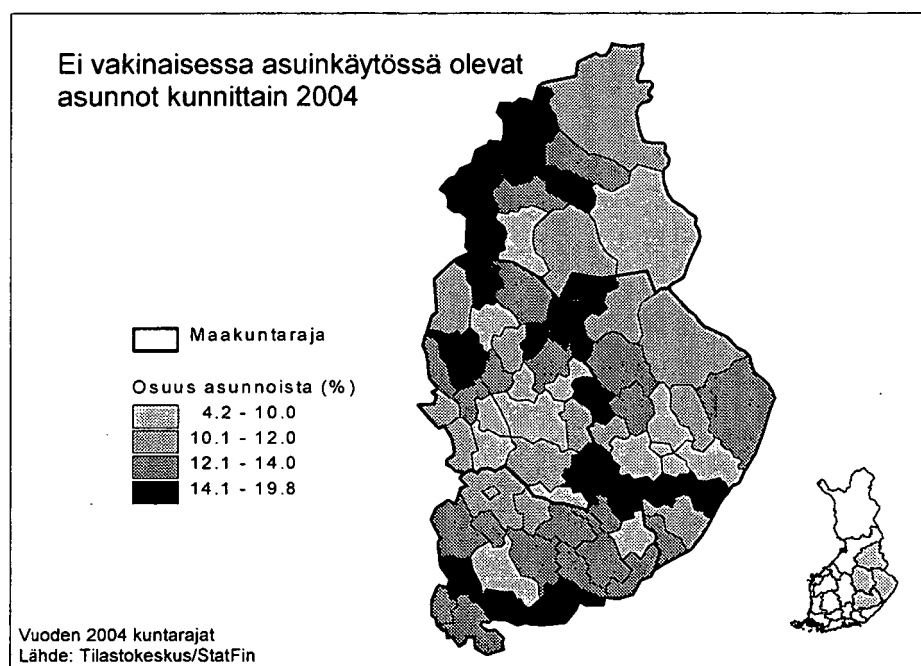
Vuonna 2005 neliöhinta oli koko maassa keskimäärin 1 651 euroa/m², 109 euroa enemmän kuin vuotta aiemmin. Jos tarkastellaan asuntojen hintatasoa ilman pääkaupunkiseutua, niin keskimäärin neliöhinnat vuonna 2005 olivat 1 278 euroa.

Kuva 3.4. Asuntojen hinnat kunnittain 2005.

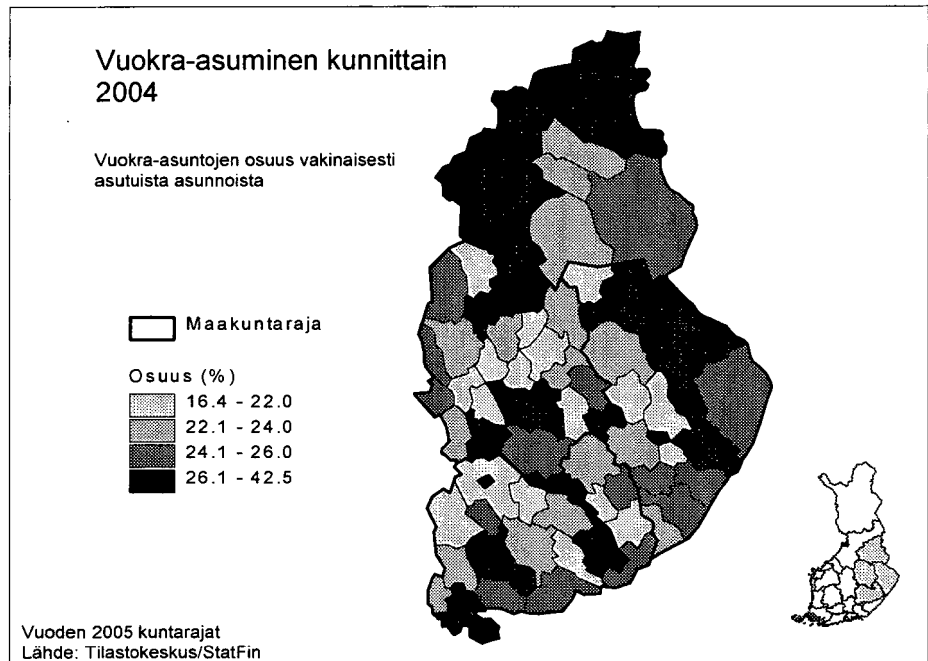
Kuva 3.5. Asunnottomat maakunnittain 1993–2005.

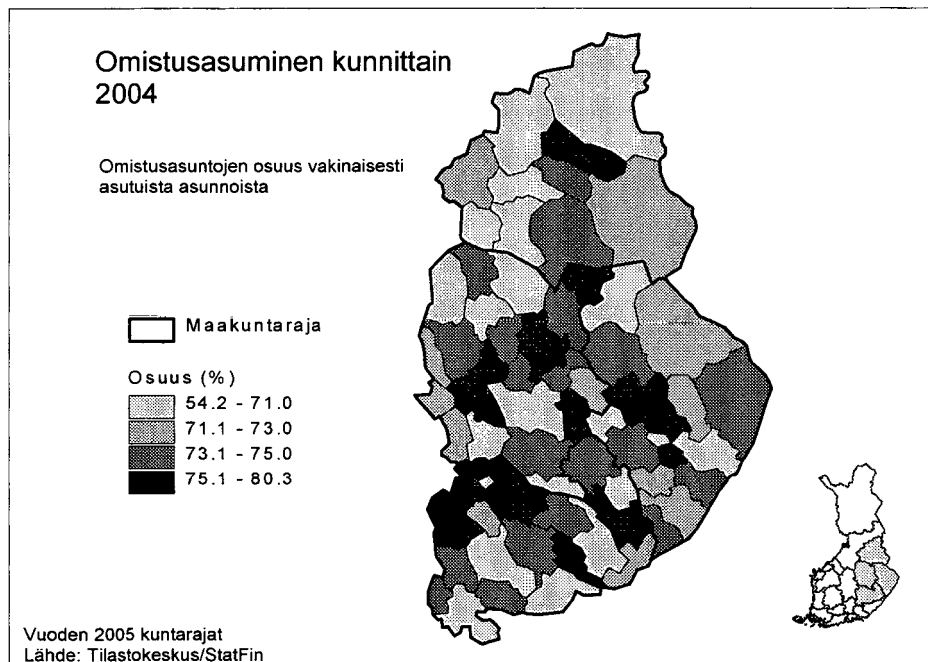
Kuva 3.6. Ei vakinaisessa asuinkäytössä olevat asunnot kunnittain 2004.

Asunnottomiin tilastoidaan ulkona, erilaisissa tilapäissuojissa ja yömajoissa olevat sekä erilaisissa laitoksissa asunnon puutteen vuoksi asustavat ja myös vapautuvat vangit, joilla ei ole asuntoa tiedossa. Tilapäisesti tuttavien ja sukulaisten luona asustavat ja kiertävät luetaan myös asunnottomiksi. Vuonna 2005 asunnottomiksi tilastoititiin 1,4 henkilöä 1000 asukasta kohti.

Ei vakinaisessa asuinkäytössä olevia asuntoja oli koko maassa 8,6 % ja vakinaisesti asuttuja asuntoja oli vastaavasti 91,4 % vuonna 2004.

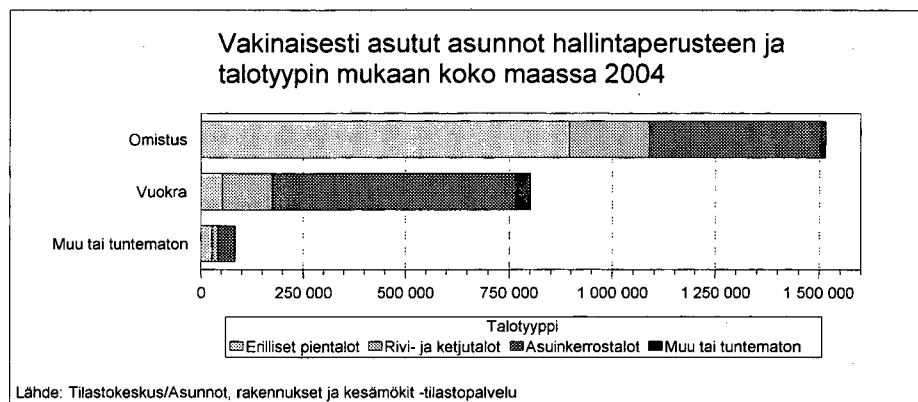

Kuva 3.7. Vuokra-asuminen kunnittain 2004.

Kuva 3.8. Omistusasuminen kunnittain 2004.

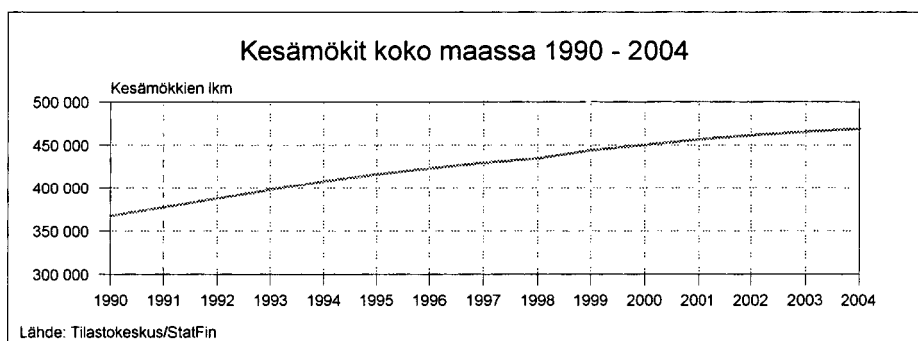
Vuonna 2004 vakituisesti asutuista asunnoista 63,1 % oli omistusasuntoja ja 33,4 % vuokra-asuntoja. Omistusasunnoista valtaosa (59 %) oli erillisiä pientaloja. Vuokra-asunnoista 74 % sijaitsi kerrostaloissa.

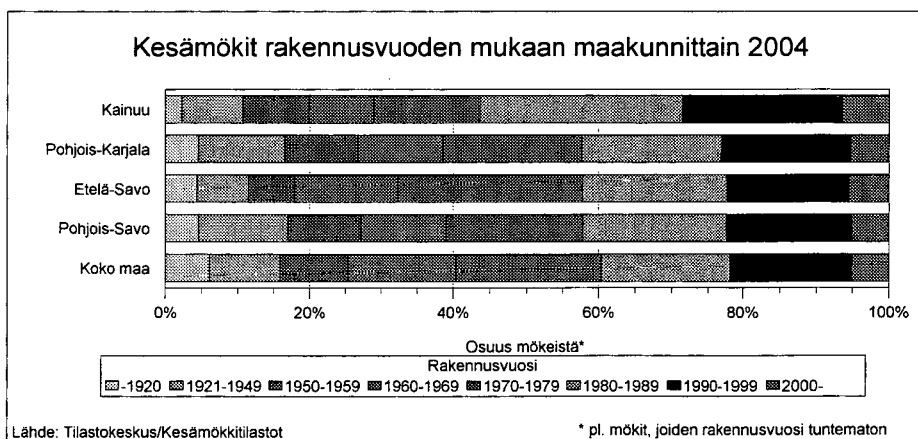
Kuva 3.9. Vakinaisesti asutut asunnot hallintaperusteen ja talotyypin mukaan koko maassa 2004.

Kesämökkit

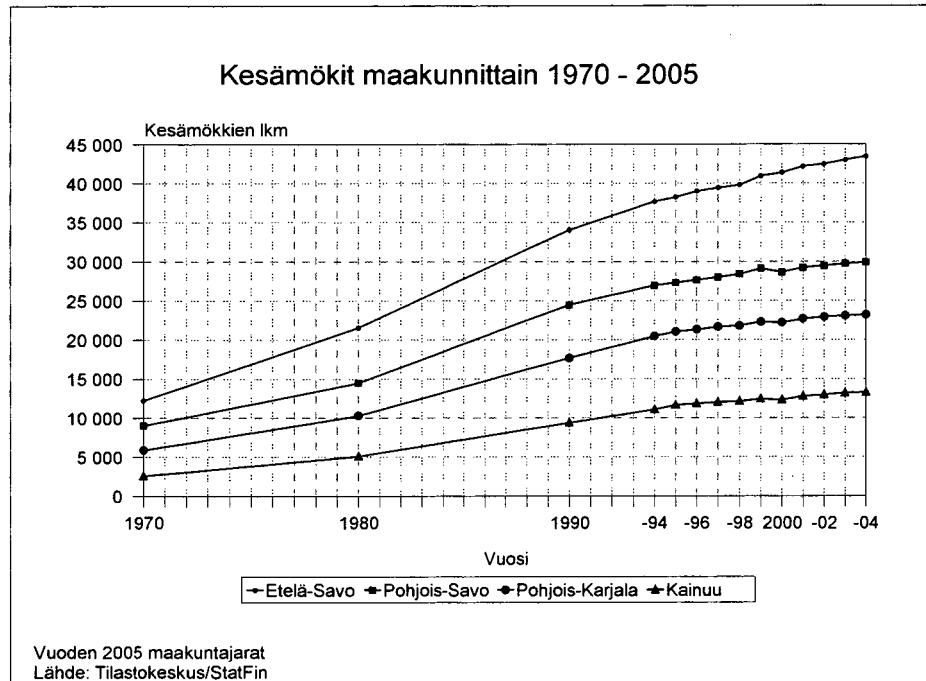
Kesämökkitilastossa on *vapaa-ajan asuinrakennukseksi* luettu kaikki ne rakennukset, joiden käyttötarkoitus oli vuoden lopussa vapaa-ajan asuinrakennus tai joita ko. ajankohtana käytettiin loma-asumiseen. Kesämökeiksi ei ole luettu vakinaisessa asuinkäytössä olevia vapaa-ajan asuntoja. Myöskään majoitustoimintaa harjoittavien liikeyritysten vuokrattavia loma-mökkejä ei ole luettu kesämökkitilastoon, vaan ne tilastoidaan rakennuskannan majoitusliikerakennuksiin.

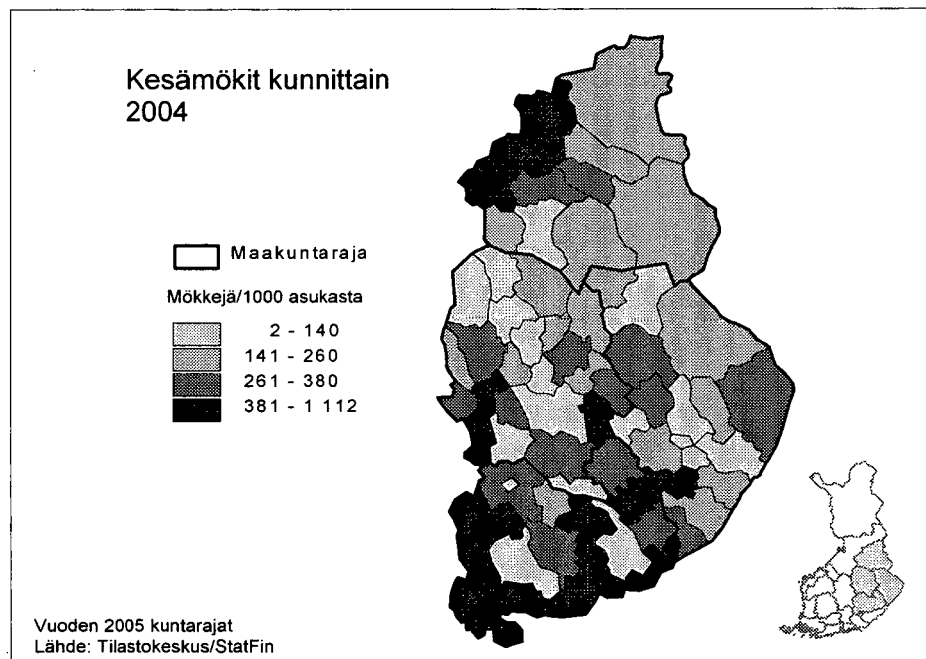
Kuva 3.10. Kesämökkit koko maassa 1990–2004.

Kuva 3.11. Kesämökkit rakennusvuoden mukaan maakunnittain 2004.

Kuva 3.12. Kesämökkiä maakunnittain 1970–2004.

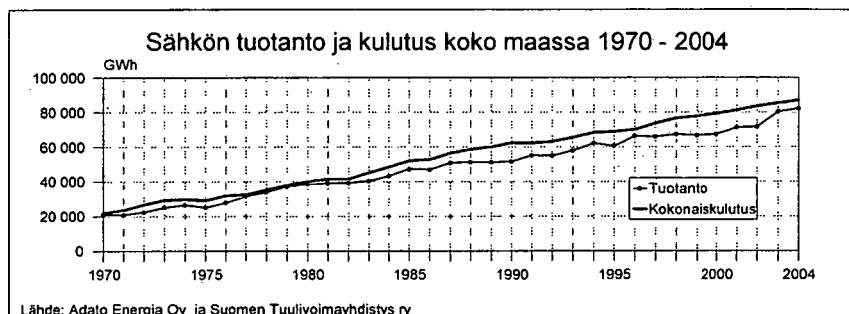

Kuva 3.13. Kesämökkiä kunnittain 2004.

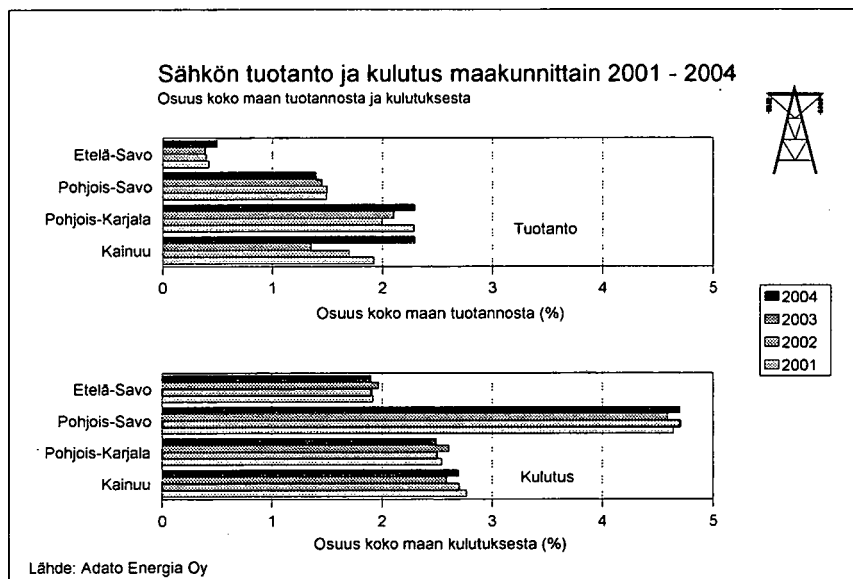
Vuoden 2004 lopussa kesämökkejä tilastoitiin koko maassa 469 364 kappaletta. Vuodesta 1990 kesämökkien määrä on kasvanut yli 101 000 mökillä.

Energia

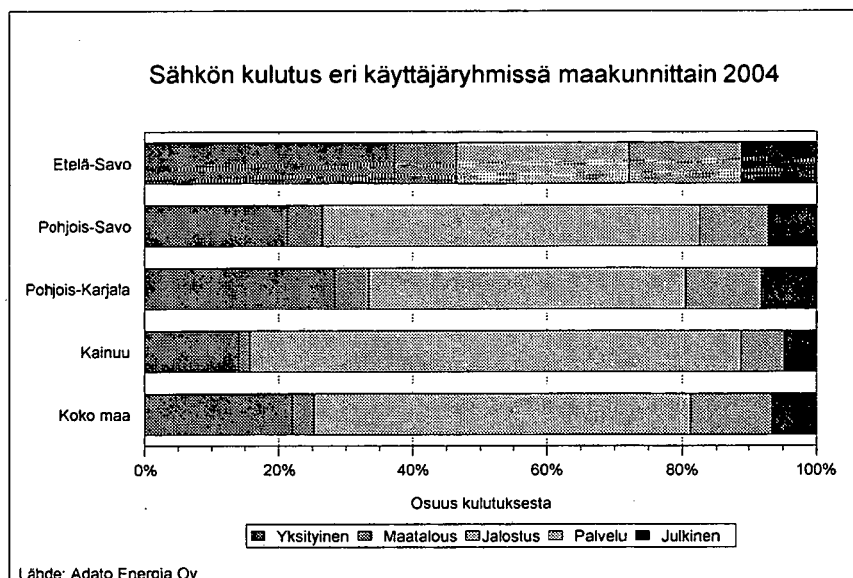
Sähköä tuotettiin vuonna 2004 Suomessa 82 154 GWh ja sen kokonaiskulutus oli 87 025 GWh. Suurimman käyttäjäryhmän, teollisuuden osuus sähkön kulutuksesta oli 56 %. Kotitaloudet kuluttivat sähköä 22,1 % ja palvelut 12,2 %. Maatalouden käyttämän sähkön osuus koko kulutuksesta oli 3,1 %.

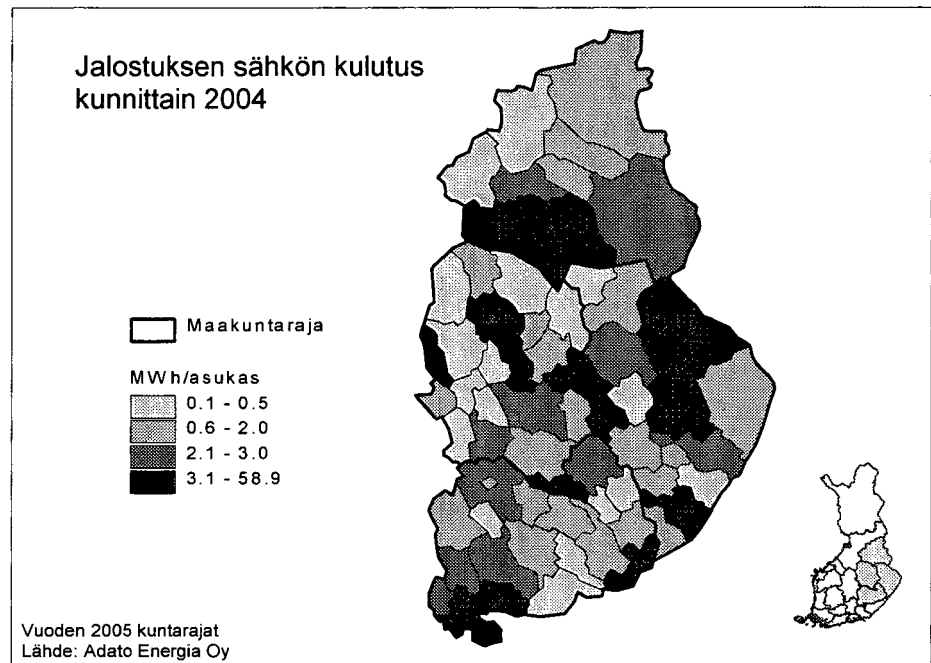
Kuva 4.1. Sähkön tuotanto ja kulutus maakunnittain 1970–2004.

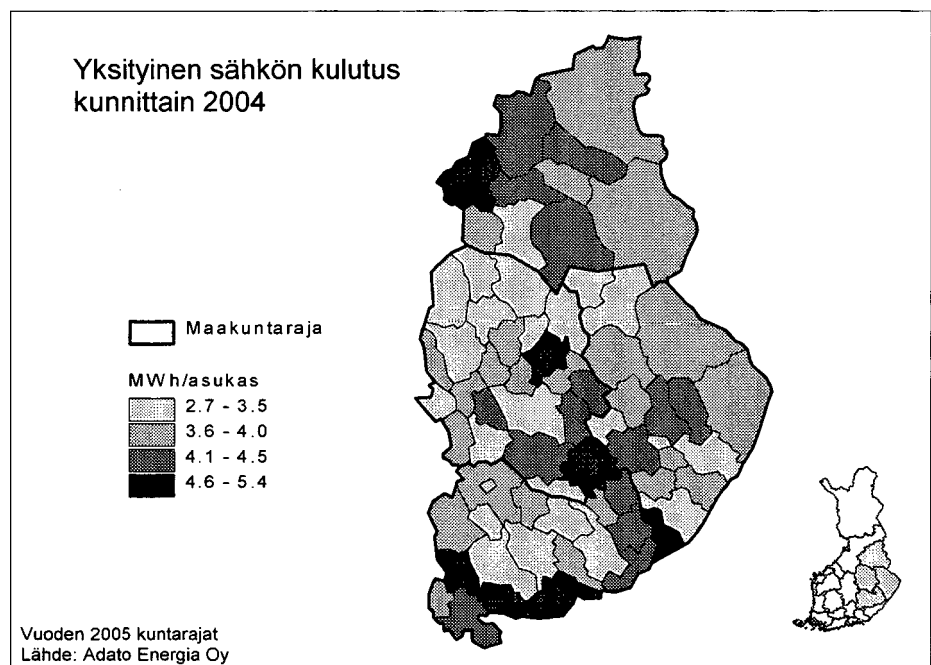
Kuva 4.2. Sähkön tuotanto ja kulutus maakunnittain 2001–2004.

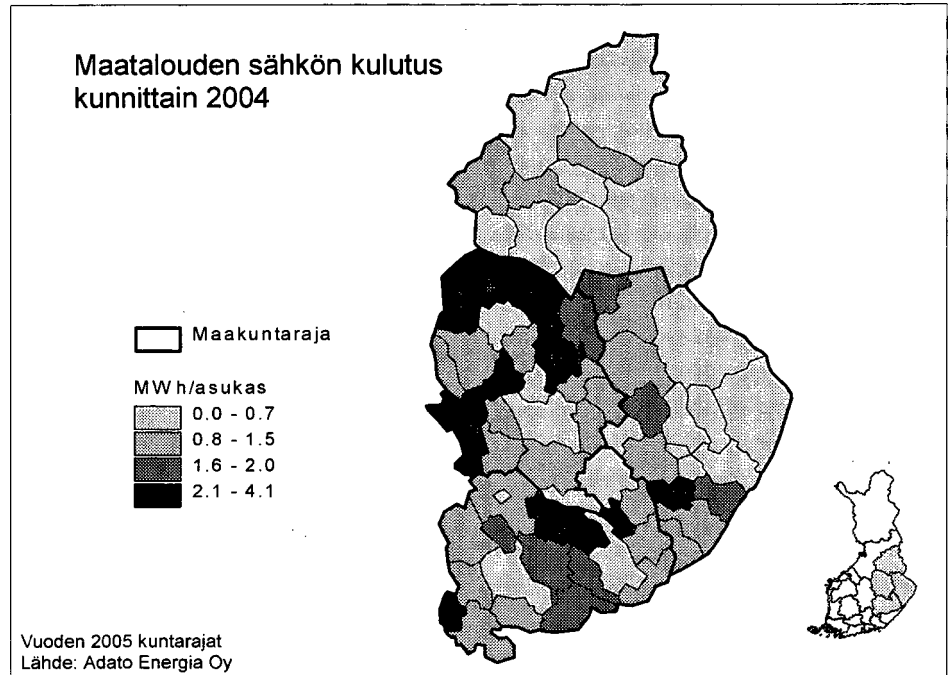
Kuva 4.3. Sähkön kulutus eri käyttäjäryhmissä maakunnittain 2004.

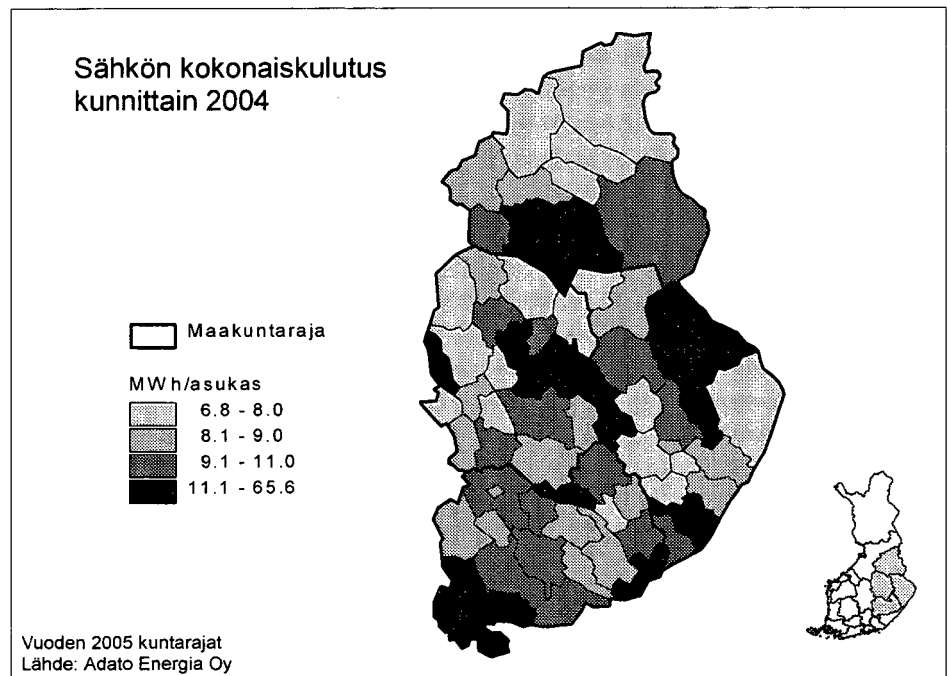
Kuva 4.4. Jalostuksen sähkön kulutus kunnittain 2004.

Kuva 4.5. Yksityinen sähkön kulutus kunnittain 2004.

Kuva 4.6. Maatalouden sähkön kulutus kunnittain 2004.

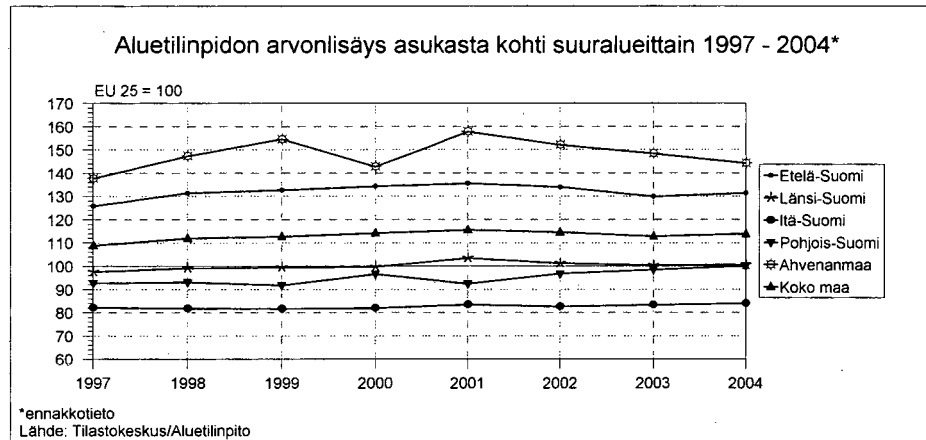

Kuva 4.7. Sähkön kokonaiskulutus kunnittain 2004.

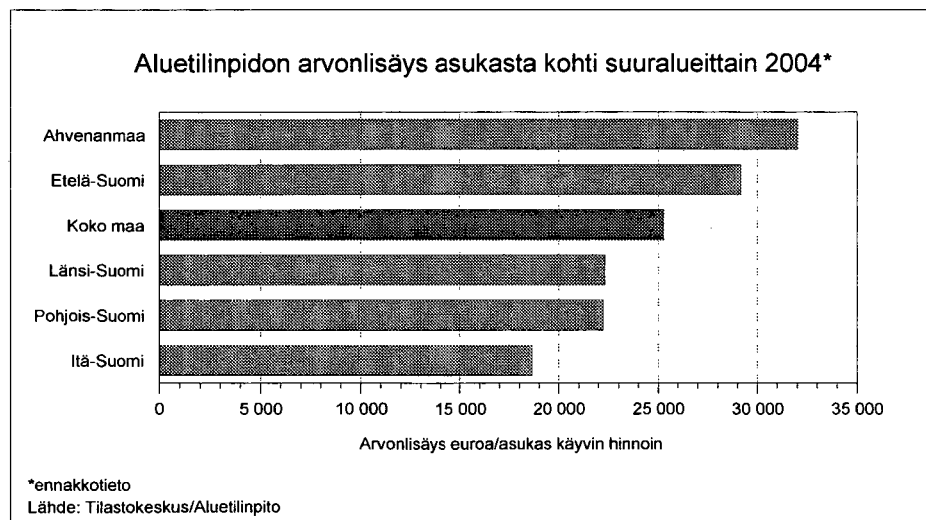
Kansantalous

Tuotannon ja työllisyyden aluetilit kuvaavat Suomen aluetaloutta kansantalouden tilinpidon käsittein ja määritelmin tuotantoyksikön sijaintipaikan mukaan. Tuotannon ja työllisyyden aluetilien laadinnassa noudatetaan Euroopan tilinpitojärjestelmän (EKT 1995) ohjeistusta. Nyt toteutettu aluetilinpidon uudistus on osa kansantalouden tilinpidon EKT 95:n kolmannen ja viimeisen vaiheen uudistusta. Aluetilinpidon tietoja on toistaiseksi saatavissa vuoteen 2004 saakka (ennakkotieto). Näiden tietojen aluejakona on suuralue, maakunta ja seutukunta.

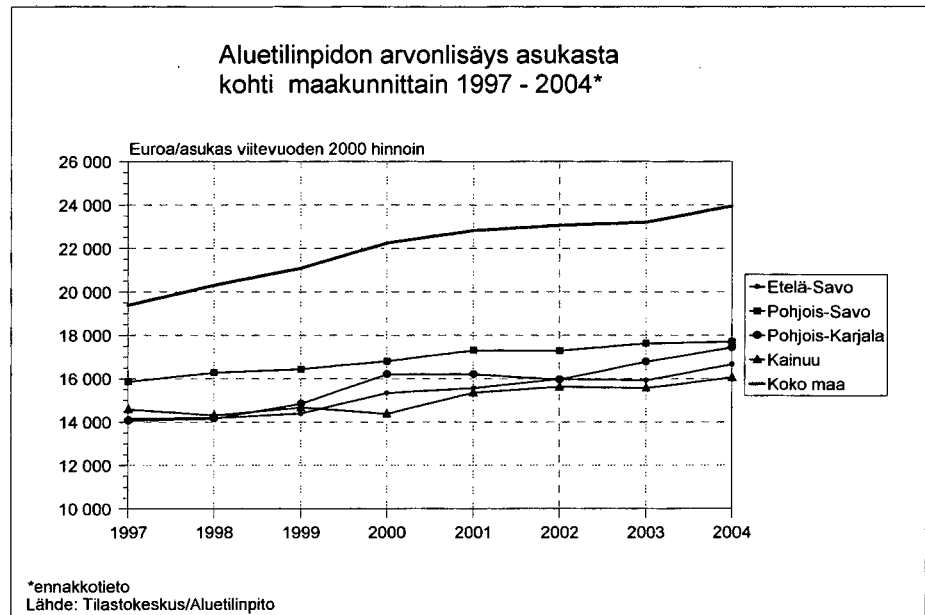
Suuralueittain tarkasteltuna aluetilinpidon arvonlisäys asukasta kohti laskettuna oli Ahvenanmaalla ja Etelä-Suomessa yli koko maan keskiarvon vuonna 2004 (ennakkotieto). Nämä suuralueet ylittivät myös reilusti EU:n keskimääräisen (EU25) tason. EU25-tarkastelussa koko maa sai vuonna 2004 (ennakkotieto) arvon 113,9. Itä-Suomen suuralue jäi 84,1 %:iin EU25:n keskimääräisestä arvonlisäyksestä asukasta kohti laskettuna.

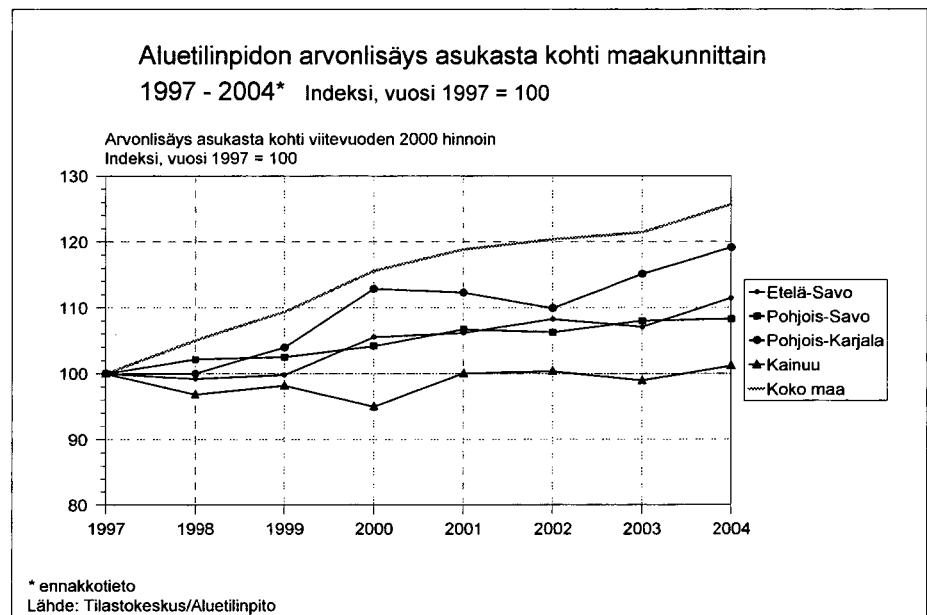
Kuva 5.1. Aluetilinpidon arvonlisäys asukasta kohti suuralueittain, 1997–2004, indeksi EU 25=100.

Kuva 5.2. Aluetilinpidon arvonlisäys asukasta kohti suuralueittain 2004.

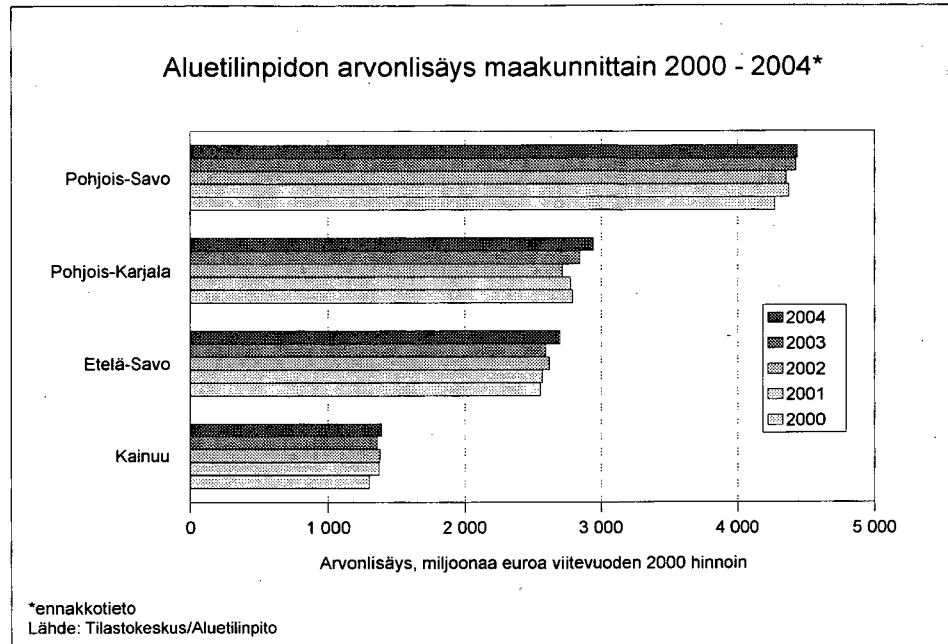
Kuva 5.3. Aluetilinpidon arvonlisäys asukasta kohti maakunnittain 1997–2004.

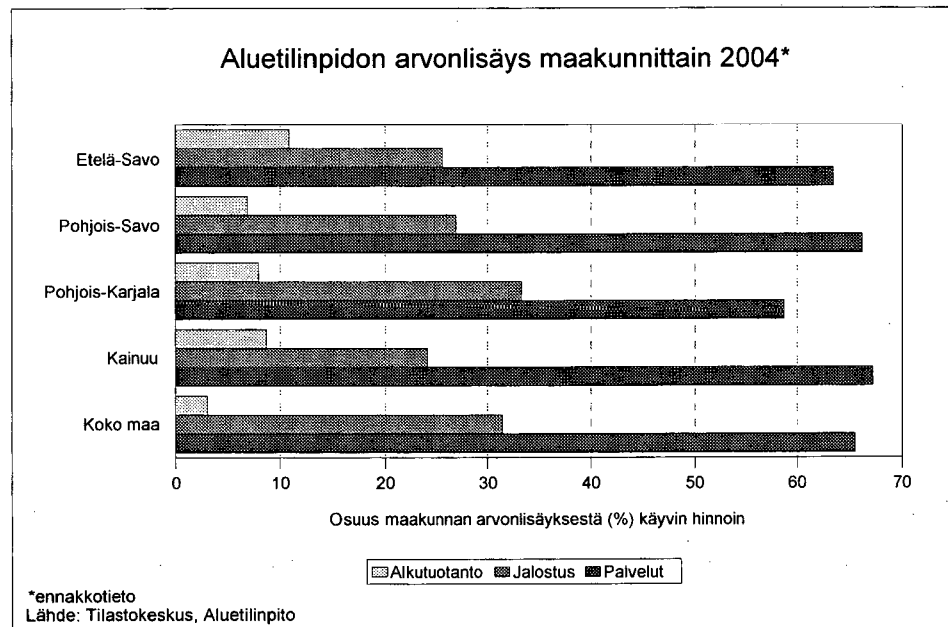
Kuva 5.5. Aluetilinpidon arvonlisäys asukasta kohti maakunnittain 1997–2004, vuosi 1997=100.

Vuonna 2004 (ennakkotieto) asukasta kohti laskettu arvonlisäys viitevuoden 2000 hinnoin oli koko maassa 23 950 euroa. Kasvua edelliseen vuoteen verrattuna oli 3,2 %. Tarkastelujakson voimakkain kasvu tapahtui vuonna 2000, jolloin arvonlisäys asukasta kohti kasvoi lähes yli 5 % edellisestä vuodesta.

Koko maan arvonlisäys on kasvanut 26 % vuodesta 1997 vuoteen 2004 (ennakkotieto) viitevuoden 2000 hinnoilla laskettuna.

Kuva 5.6. Aluetilinpidon arvonlisäys maakunnittain 2000–2004.

Kuva 5.7. Aluetilinpidon arvonlisäys maakunnittain 2004.

Kaksi kolmasosaa koko maan arvonlisäyksen määrästä muodostui palvelujen toimialoilla vuonna 2004 (ennakkotieto).

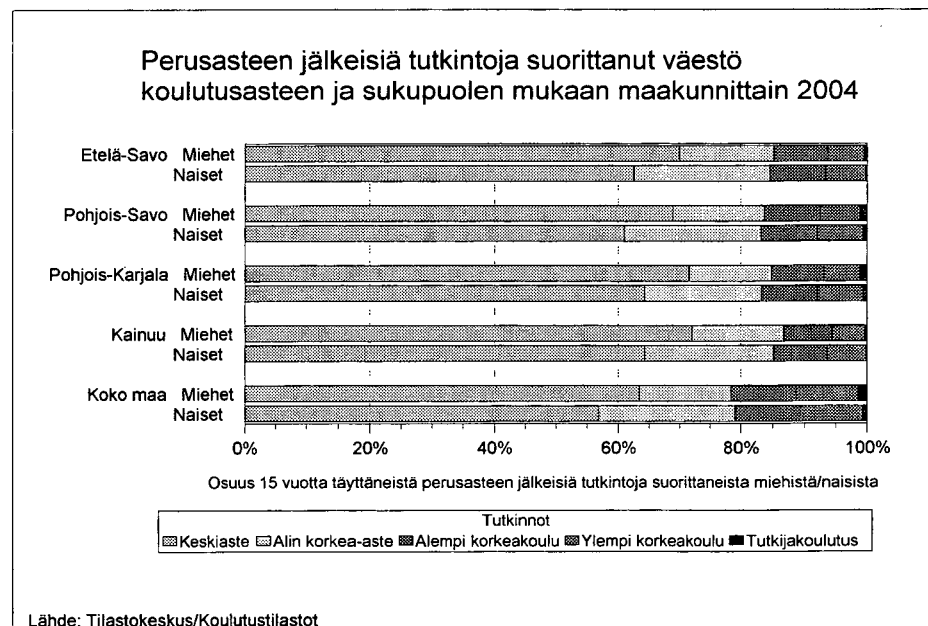
Koulutus

Tutkinnon suorittaneella väestöllä tarkoitetaan lukioissa, ammatillisissa oppilaitoksissa, ammattikorkeakouluissa, yliopistoissa ja korkeakouluissa tutkinnon suorittaneita sekä näyttötutkintona ammatillisen perustutkinnon, ammatti- tai erikoisammattitutkinnon suorittaneita. Perusasteen jälkeisiä opintoja suorittaneiden osuus 15 vuotta täyttäneestä väestöstä oli koko maassa 62,7 % vuonna 2004.

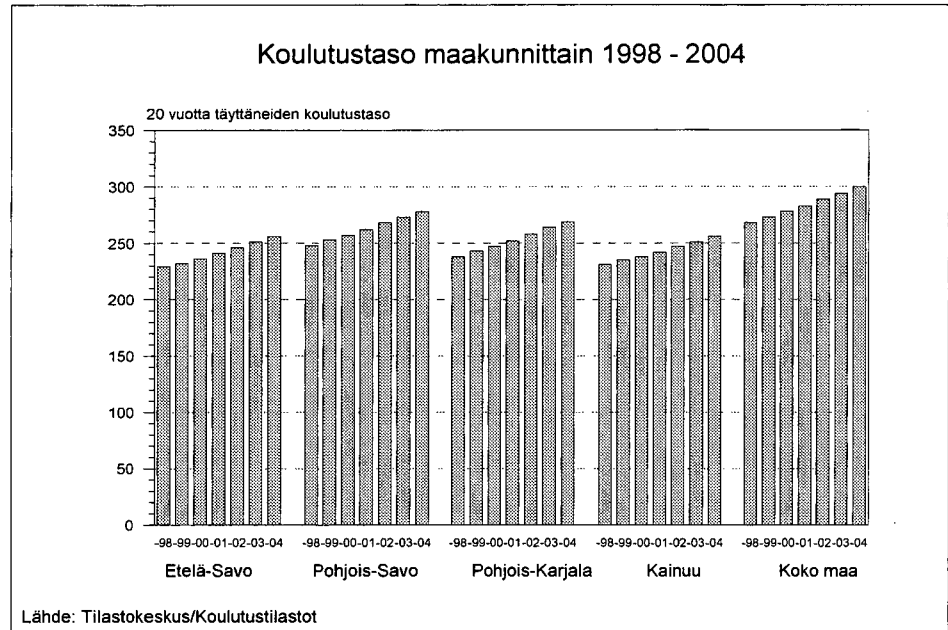
Koulutusastejaottelu noudattaa pääosin koulujärjestelmän rakennetta, jossa koulutus etenee vuosijaksoittain alemmilla ylemmille koulutusasteille. *Keskiasteen* koulutuksiksi luetaan ylioppilastutkinnot, 1–3-vuotiset ammatilliset tutkinnot, ammatilliset perustutkinnot, ammattitutkinnot ja erikoisammattitutkinnot. Pääsääntöisesti keskiasteen koulutus kestää 2–3 vuotta. *Korkea-asteen* koulutus jaotellaan; *alin korkea-aste* (mm. tekniikon ja sairaanhoitajan tutkinnot), *alempi korkeakouluaste* (insinöörien tutkinnot), *ylempi korkeakouluaste* (maisteritutkinnot) ja *tutkijakoulutusaste* (lisenssiaatin- ja tohtorintutkinnot).

Keskiasteen tutkinnon suorittaneita on väestössä eniten. 15 vuotta täytäneistä miehistä 39,8 % ja naisista 35,6 % oli suorittanut keskiasteen tutkinnon vuonna 2004. Naisilla korkea-asteen tutkinnon suorittaminen on yleisempää kuin miehillä. Yleisin korkea-asteen koulutusaste oli alimman korkea-asteen tutkinto.

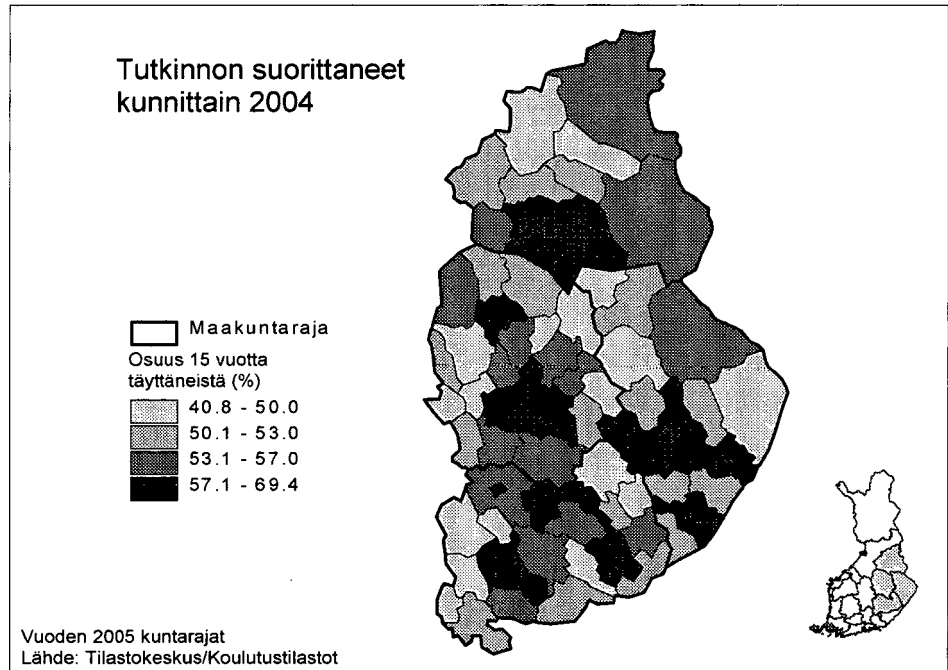
Koulutustasoa mitataan Tilastokeskuksessa kehitetyllä kolminumeroisella väestön koulutustasomittaimella. Luku osoittaa alueen tutkintojen keskiarvon suhteutettuna 20 vuotta täyttäneeseen väestöön, ja sen kriteerinä on koulutusaika vuosina. Eli mitä pitempi on koulutuksen kokonaispituus sitä korkeampi on koulutustaso. Vuonna 2004 väestön koulutustasomittain oli koko maassa keskimäärin 300. Naisten koulutustaso oli 301 ja miesten 298.

Kuva 6.1. Perusasteen jälkeisiä tutkintoja suorittanut väestö koulutusasteen ja sukupuolen mukaan maakunnittain 2004.

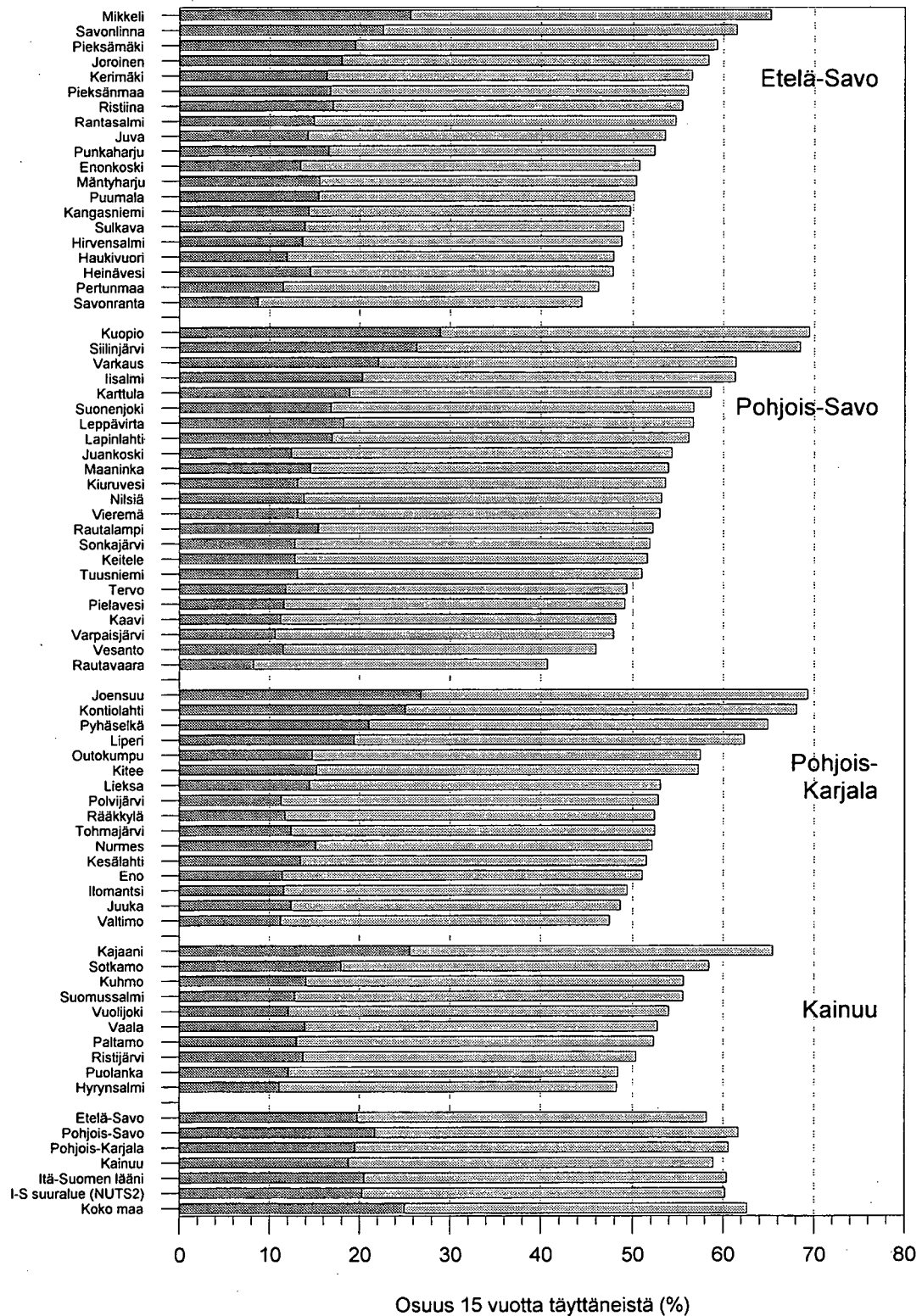
Kuva 6.2. Koulutustaso maakunnittain 1998–2004.

Kuva 6.3. Tutkinnon suorittaneet kunnittain 2004.

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston mukaan vuonna 2004 (ennakkotieto) koulutuslalla työskenteli koko maassa 160 212 henkilöä, eli 7 % kaikista työllisistä. Kaksi kolmesta koulutuslalla työskentelevistä oli naisia.

Koulutusaste kunnittain 2004

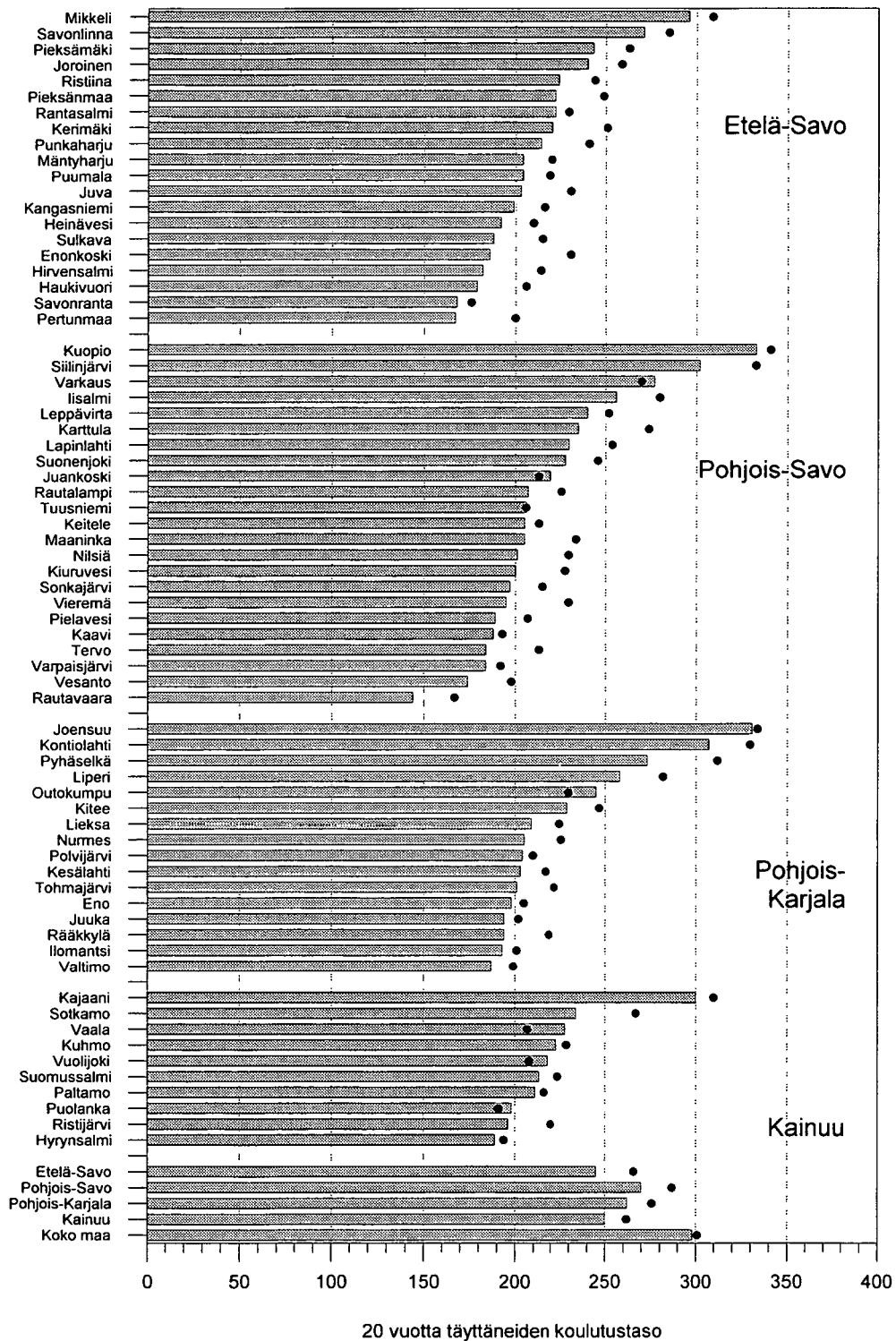

Vuoden 2005 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Koulutustilastot

Kuva 6.4. Koulutusaste kunnittain 2004.

Koulutustaso sukupuolen mukaan kunnittain 2004

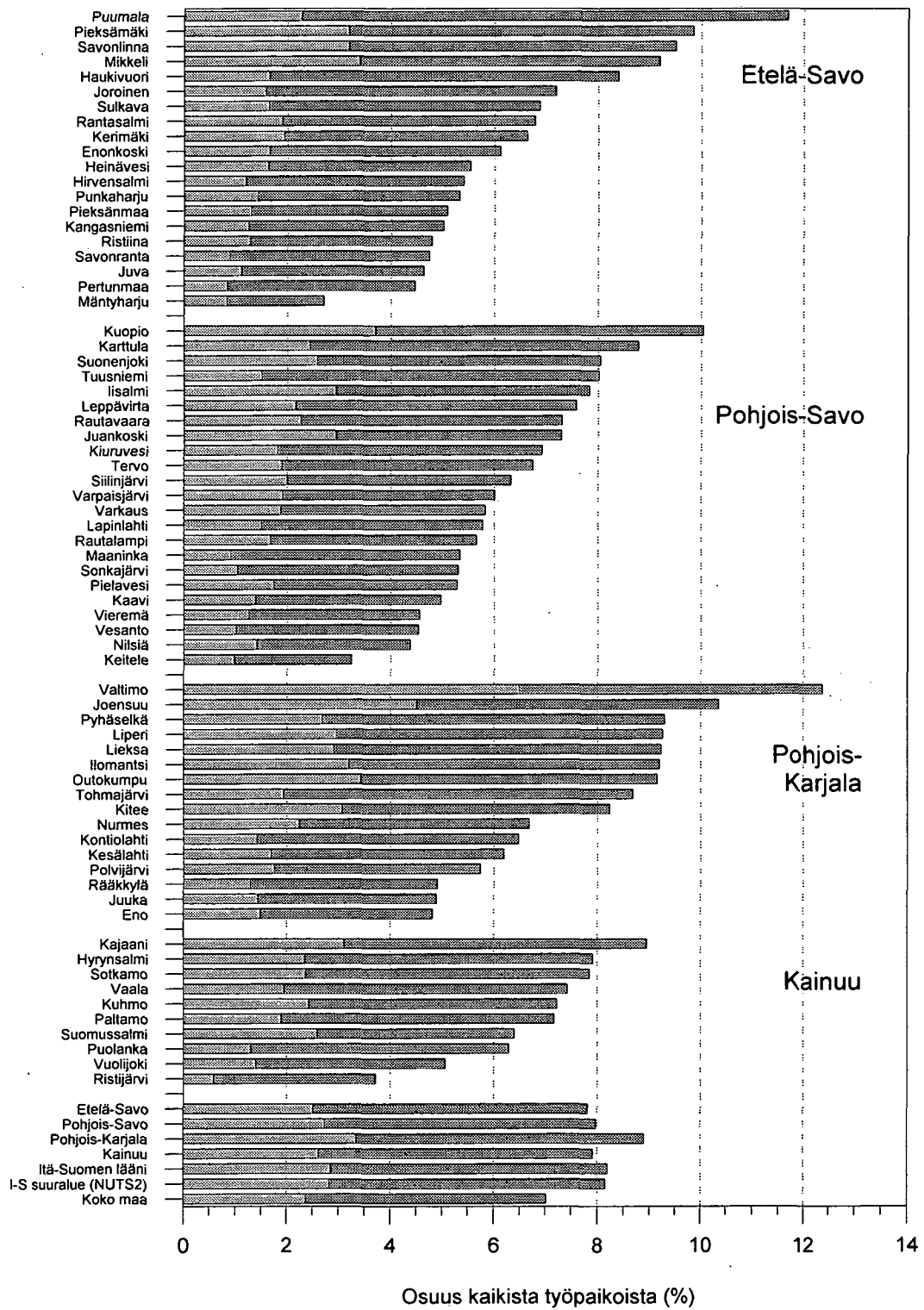

Vuoden 2005 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Koulutustilastot

Kuva 6.5. Koulutustaso sukupuolen mukaan kunnittain 2004.

Koulutusalan työpaikat sukupuolen mukaan kunnittain 2004*

*ennakkotieto

Vuoden 2006 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilasto

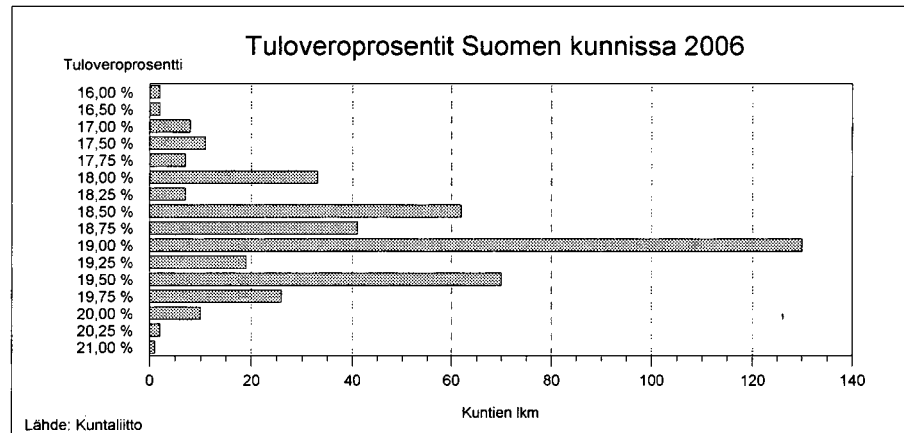
▨	Miehet
■	Naiset

Kuva 6.6. Koulutusalan työpaikat sukupuolen mukaan kunnittain 2004.

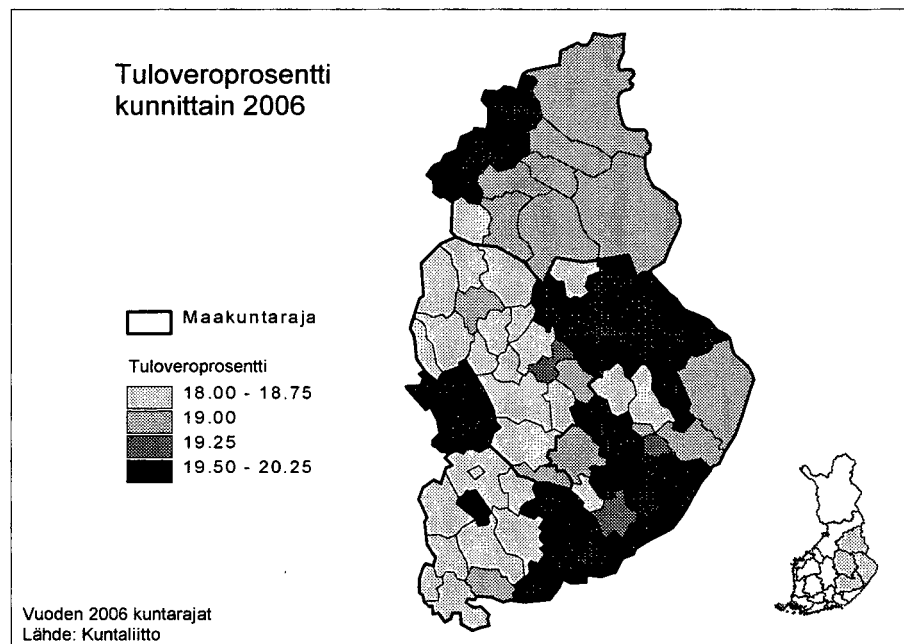
Kunnallistalous

Katsauksessa esitetyt kunnallistaloutta kuvaavat talousarvioluvut on laadittu kuntien Tilastokeskukselle ilmoittamien tietojen perusteella.

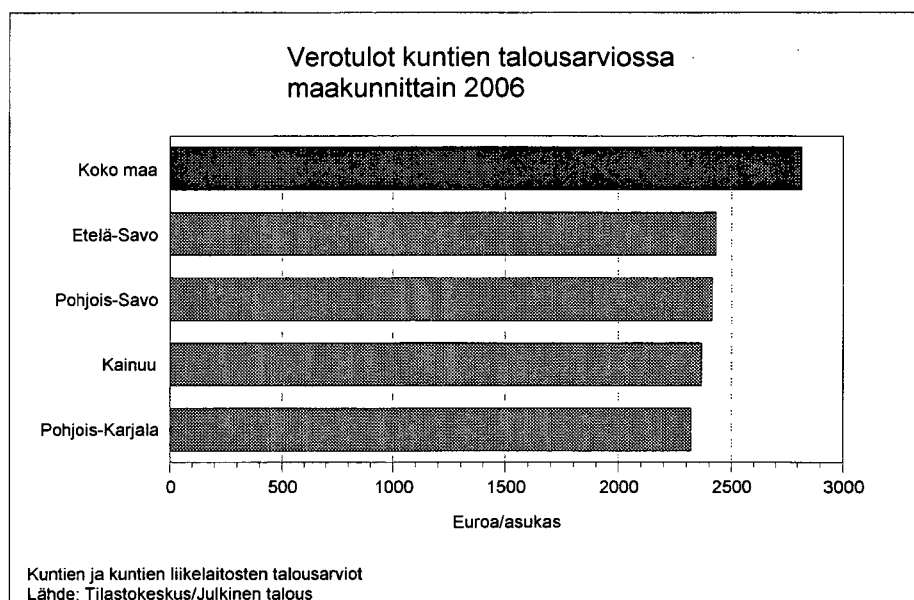
Esitetyt talousarvioletiedot vuodelta 2006 poikkeavat kuntien virallisista talousarvioista siten että kunnan lukuihin on yhdistetty ns. liikelaitosmallia noudattavien liikelaitosten tiedot. Näin talousarvioletiedot ovat vertailukelpoisia tilinpäätöstietojen kanssa. Virallisiin talousarvioihin näistä liikelaitoksista sisältyy kunnalle tuloutettu korvaus liikelaitoksen peruspääomasta sekä kunnan ja liikelaitoksen väliset lainat, lainojen lyhennykset ja korot. Liikelaitoksen omat tulot ja menot, investoinnit ja lainat muilta kuin kunnalta jäävät sitä vastoin kunnan virallisen talousarvion ulkopuolelle. Liikelaitosten käsittelytapa saattaa vaikuttaa huomattavasti mm. vuosikatteisiin. Liikelaitosmallia noudattavia liikelaitoksia on kuntien ilmoituksen mukaan 70 kunnalla koko maassa.

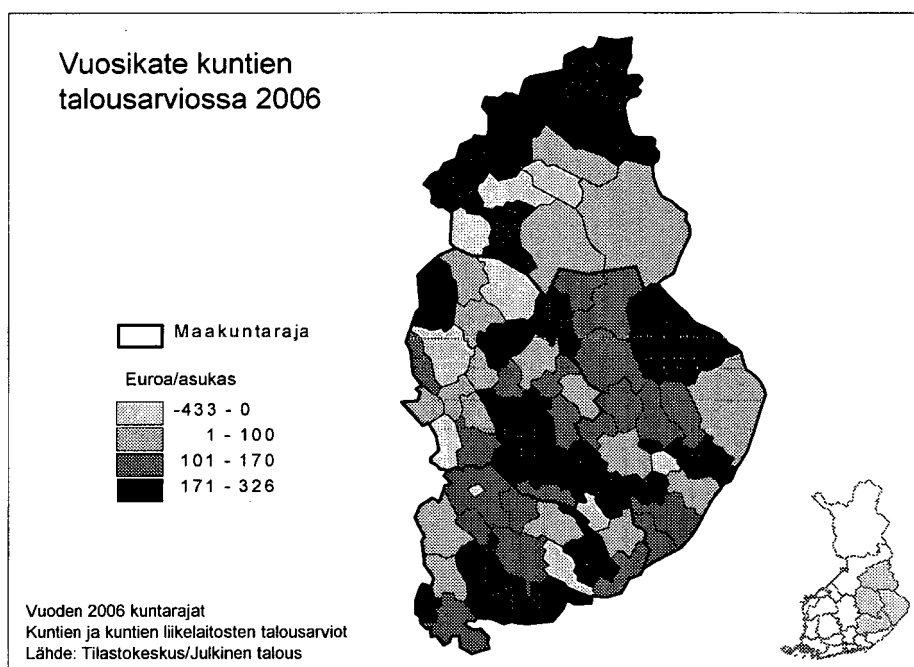
Kuva 7.1. Tuloveroprosentit Suomen kunnissa 2006.

Kuva 7.2. Tuloveroprosentti kunnittain 2006.

Kuva 7.3. Verotulot kuntien talousarviossa maakunnittain 2006.

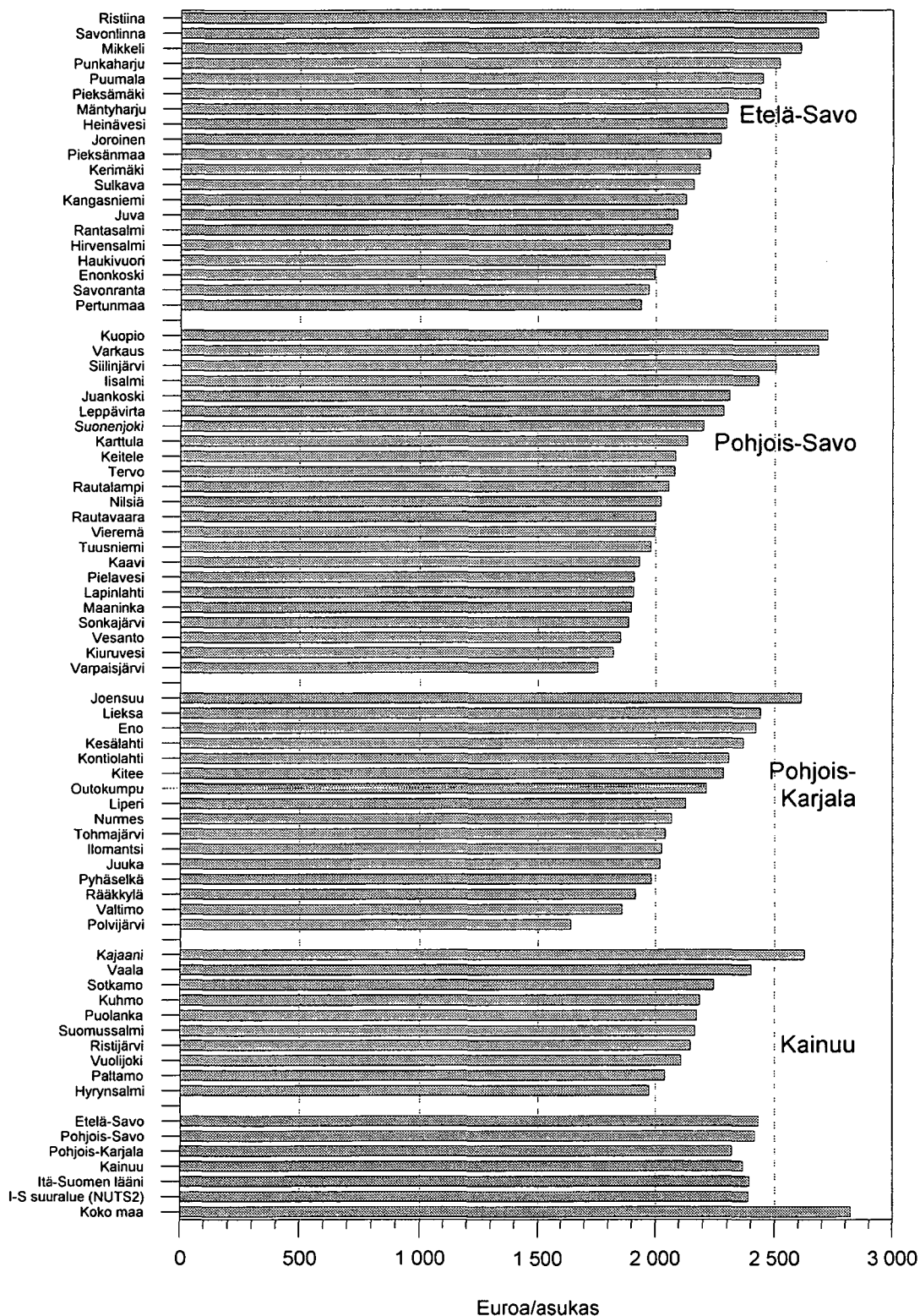

Kuva 7.4. Verotulot kuntien talousarviossa 2006.

Veroprosentti vaihtelee kunnittain vuonna 2006 koko maassa 16,00:n (2 kuntaa) ja 21,00:n (1 kuntaa) välillä. Kuntien yleisin veroprosentti oli 19 %.

Verotulojen arvioidaan olevan koko maan kunnissa keskimäärin 2 820 euroa asukasta kohti vuonna 2006. Kasvua edellisen vuoden talousarvioon verrattuna on kolme prosenttia. Kunnittain arviot vaihtelevat 4 822 ja 1 577 euron välillä.

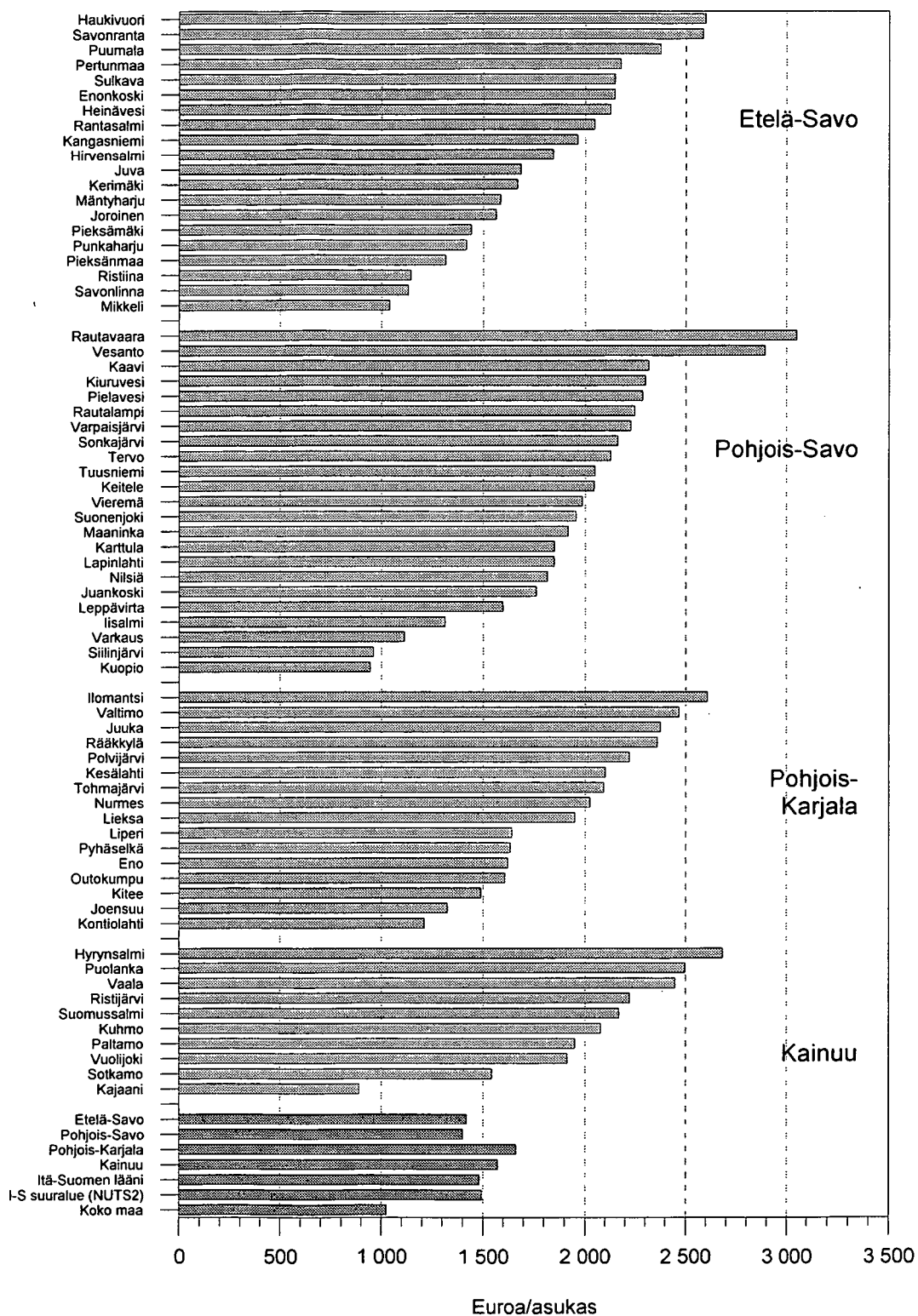
Verotulot kuntien talousarviossa 2006

Kuntien ja kuntien liikelaitosten talousarviot
Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

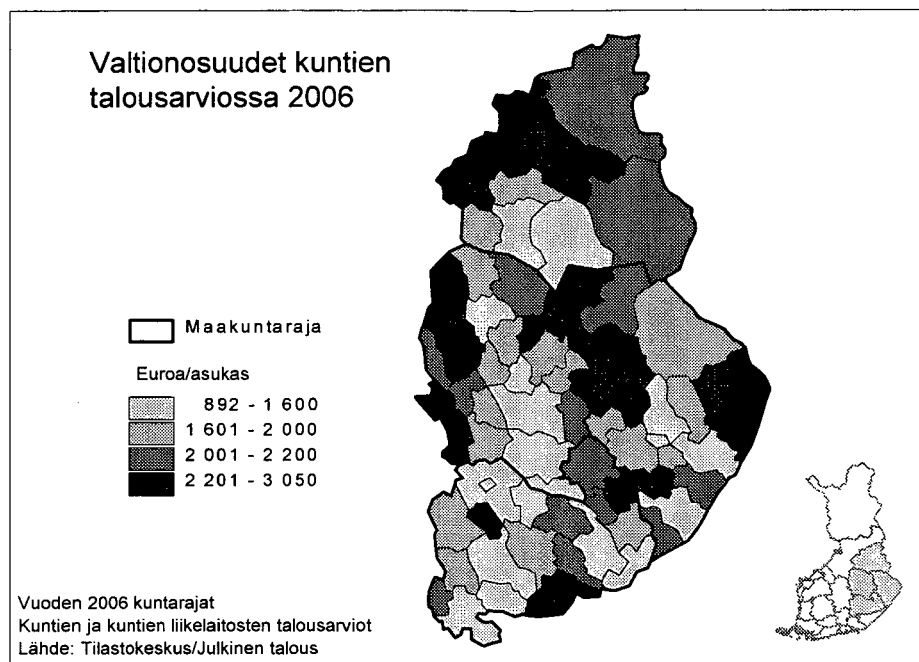
Kuva 7.5. Verotulot kuntien talousarviossa 2006.

Valtionosuudet kuntien talousarviossa 2006

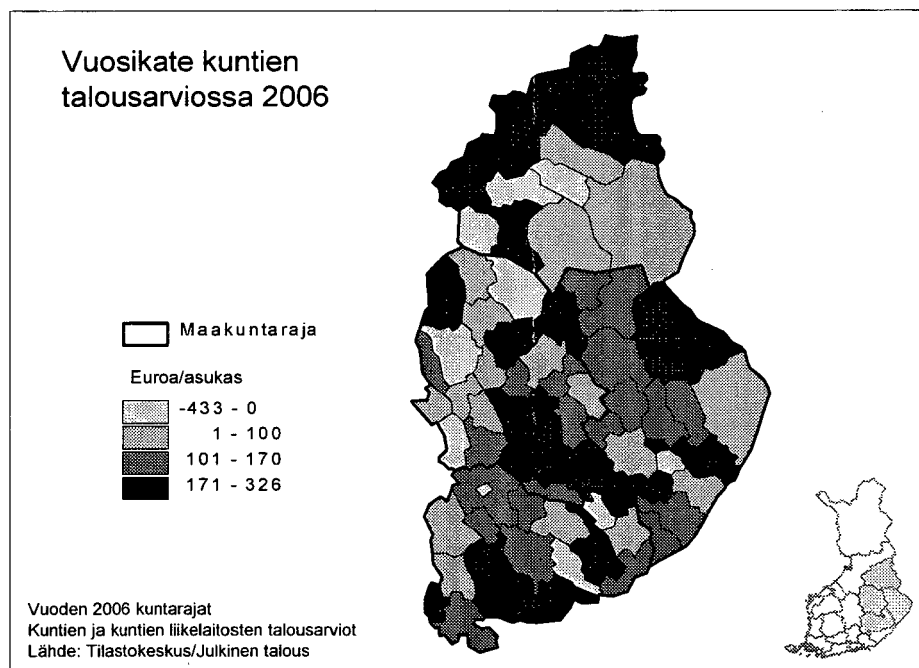

Kuntien ja kuntien liikelaitosten talousarviot
Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

Kuva 7.6. Valtionosuudet kuntien talousarviossa 2006.

Kuva 7.7. Valtionosuudet kuntien talousarviossa 2006.

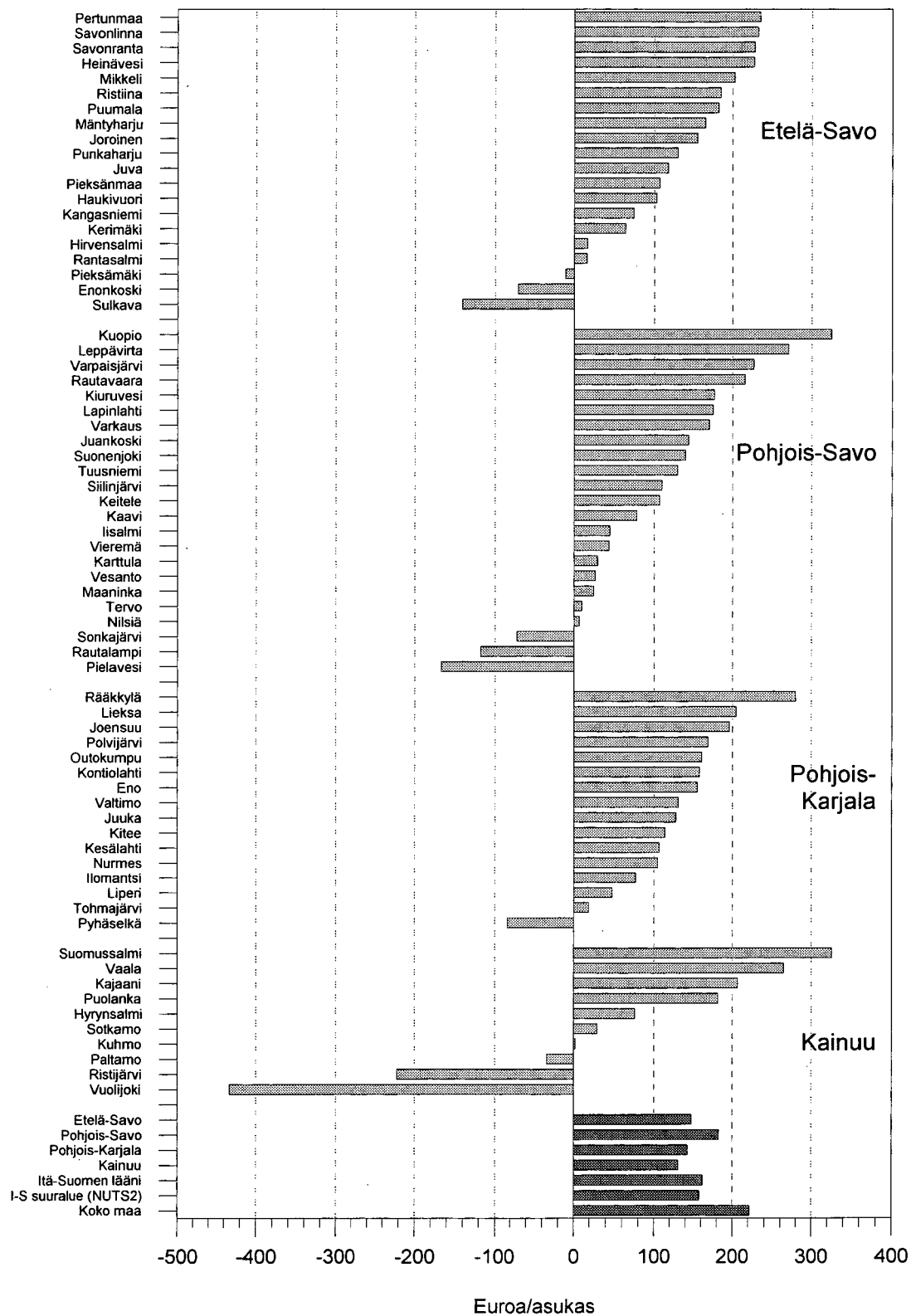

Kuva 7.8. Vuosikate kuntien talousarviossa 2006.

Koko maan kuntien keskimääräinen valtionosuus vuonna 2006 on arvioiden mukaan 1 027 euroa asukasta kohti. Suurimmillaan sen arvioidaan olevan 3 050 euroa ja pienimmillään alle euron asukasta kohti.

Kuntien vuosikate on kuntien ja kuntien liikelaitosten talousarvioissa vajaa 1 170 miljoonaa euroa. 90 kuntaa arvioi vuosikatteensa olevan negatiivinen vuonna 2006. Keskimäärin arvioitu vuosikate on 222 euroa asukasta kohti.

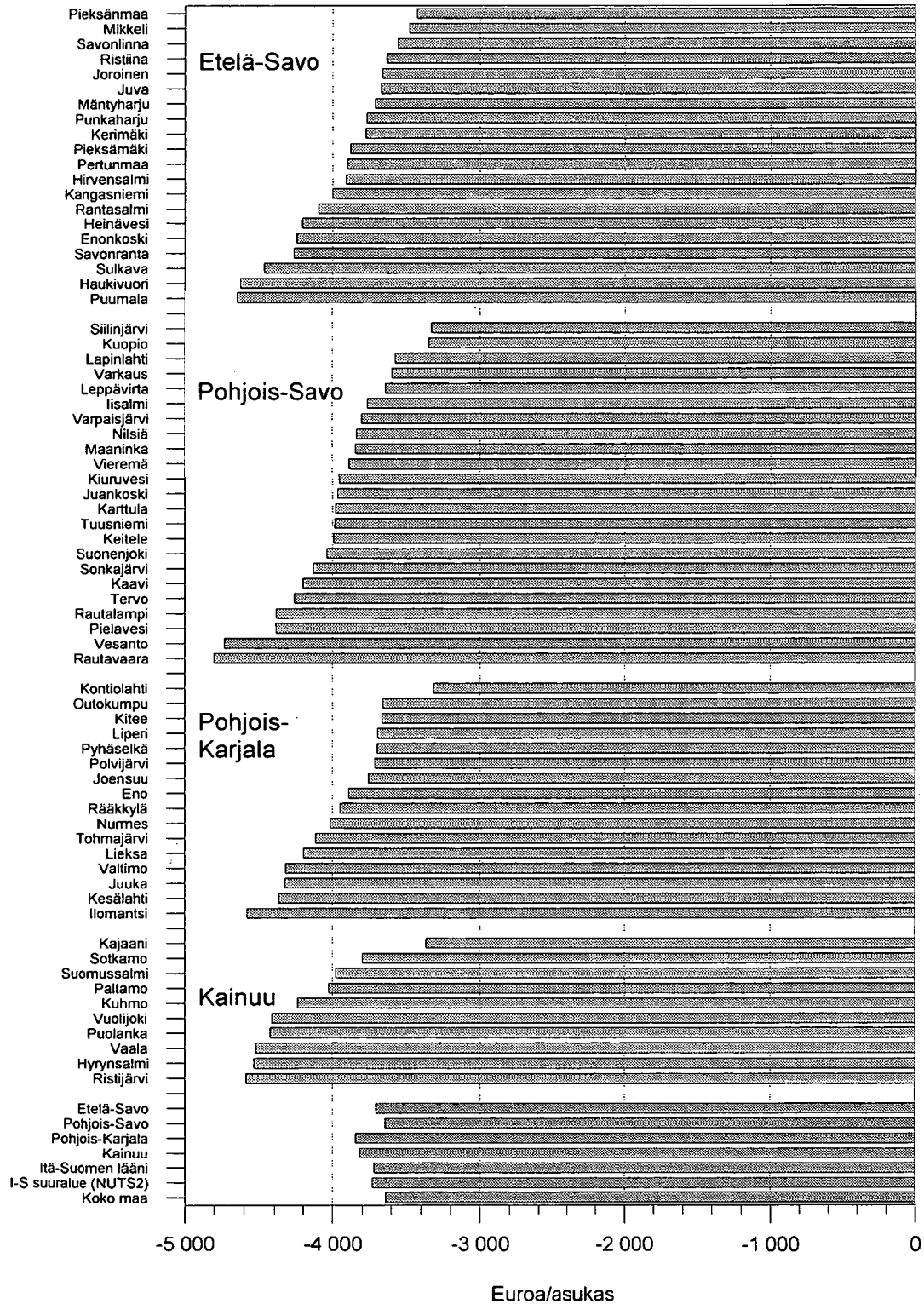
Vuosikate kuntien talousarviossa 2006

Kuntien ja kuntien liikelaitosten talousarviot
Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

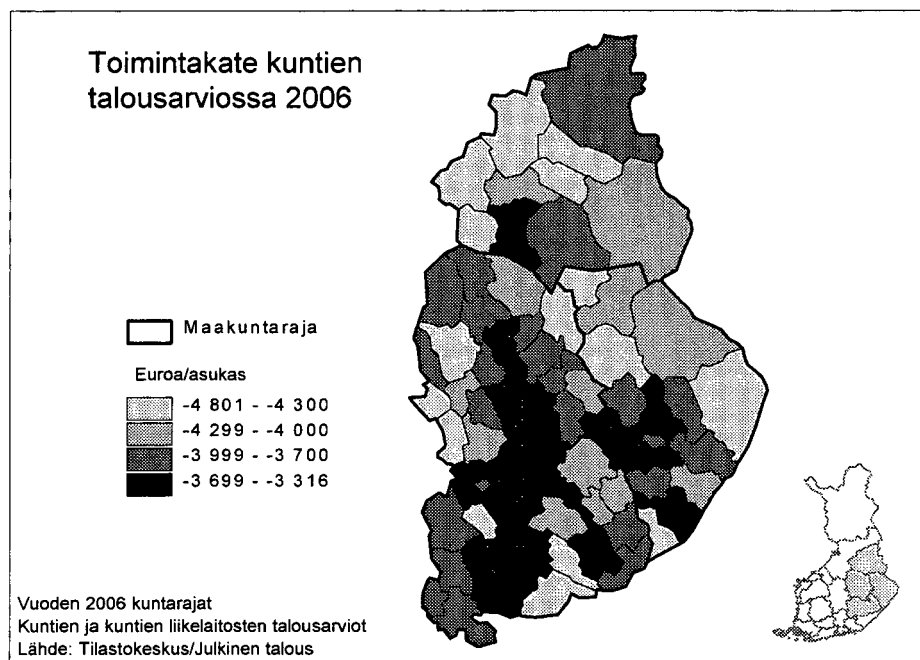
Kuva 7.9. Vuosikate kuntien talousarviossa 2006.

Toimintakate kuntien talousarviossa 2006

Kuntien ja kuntien liikelaitosten talousarviot
Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

Kuva 7.10. Toimintakate kuntien talousarviossa 2006.

Kuva 7.11. Toimintakate kuntien talousarviossa 2006.

Kuntien ja kuntien liikelaitosten talousarvioiden mukaan kuntien *Toimintakate* jää 19,1 miljardia euroa miinukselle. Toimintakatteen arvioidaan olevan kunnissa keskimäärin –3 639 euroa asukasta kohti.

Tunnuslukujen laskeminen:

Vuosikate muodostuu seuraavasti: toimintakate + verotulot ja valtionosuudet – arvonlisäveron takaisinperintä + korkotuotot + osinkotulot + muut rahoitustuotot – korkokulut – muut rahoituskulut.

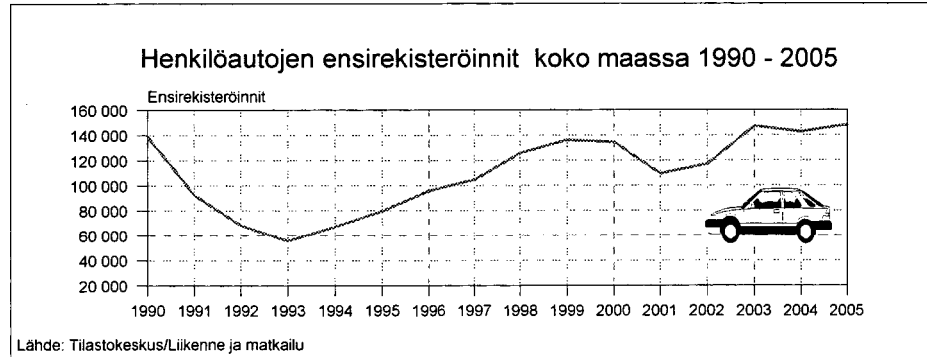
Toimintakate muodostuu toimintatuottojen (=myyntitulot, maksutuotot, tuet ja avustukset, muut tuotot, valmistevarastojen lisäys tai vähennys, valmistus omaan käyttöön) ja toimintakulujen (=henkilöstökulut, palvelujen ostot, aineiden, tarvikkeiden ja tavaroiden ostot, varastojen lisäys tai vähennys, avustukset, muut kulut) erotuksesta.

Tehtäväkohtaiset nettokustannukset on laskettu seuraavasti: Käyttökustannuksiin on käyttötalouden menoista laskettu yhteen toimintamenot, käyttöomaisuuden poistot ja arvonalentumiset sekä vyörytyserät. Käyttötuoitoihin on laskettu toimintatulot ja vyörytyserät. Nettokustannukset ovat käyttökustannusten ja käyttötuottojen erotus. Tehtäväkohtaisia kunnallistalouden nettokustannuksia vuodelta 2004 on tarkasteltu julkaisun *Sosiaaliturva- ja terveys* -kappaleessa (s.75).

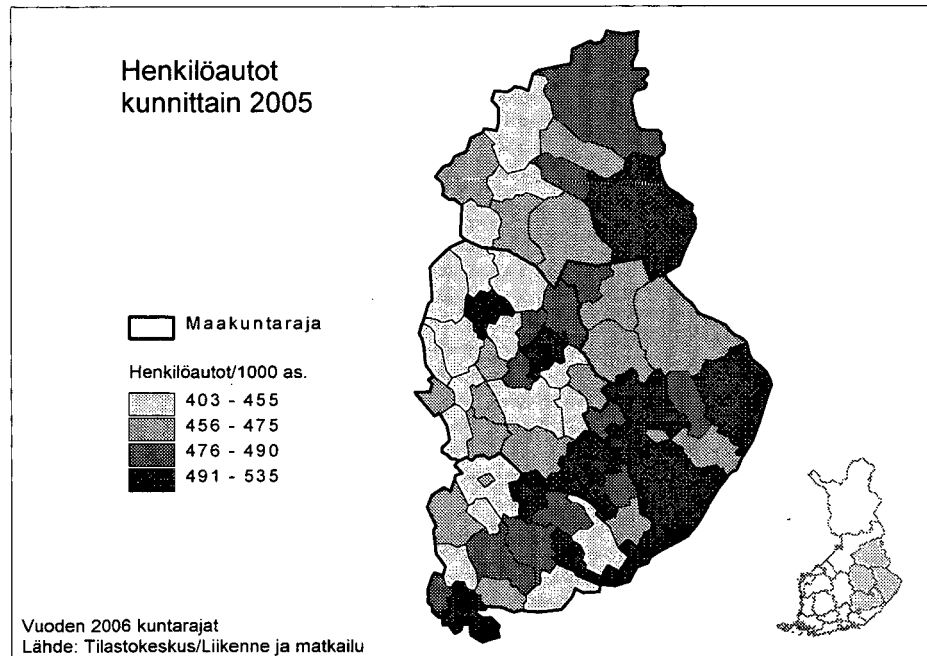
Liikenne ja matkailu

Liikenne

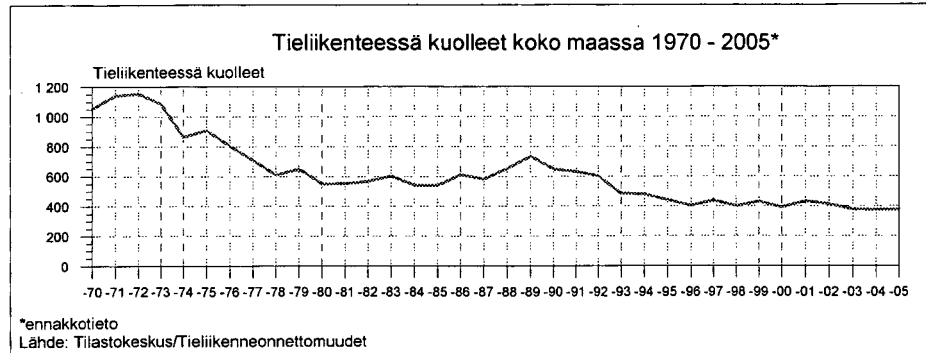
Rekisterissä olevia henkilöautoja oli vuoden 2005 lopussa koko maassa keskimäärin 462 tuhatta asukasta kohti. Kaikkiaan rekisterissä olevia henkilöautoja oli 2,4 miljoonaa kappaletta. Vuonna 2005 ensirekisteröitiin reilu 148 000 henkilöautoa. Kolmen viimeisen vuoden aikana henkilöautoja on rekisteröity keskimäärin 146 000.

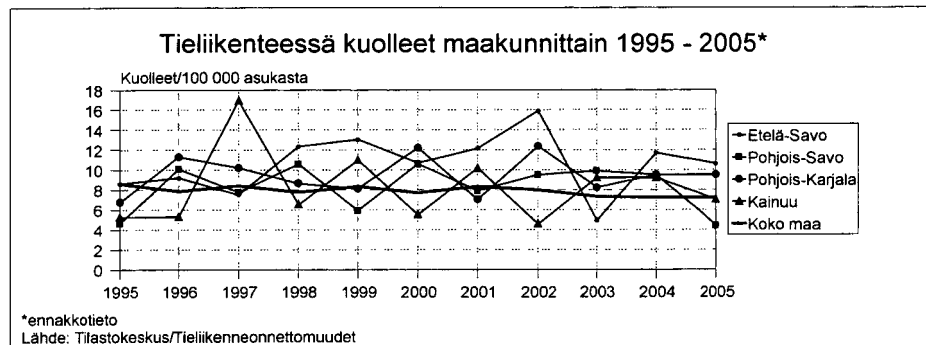
Kuva 8.1. Henkilöautojen ensirekisteröinnit koko maassa 1990–2005.

Kuva 8.2. Henkilöautot kunnittain 2005.

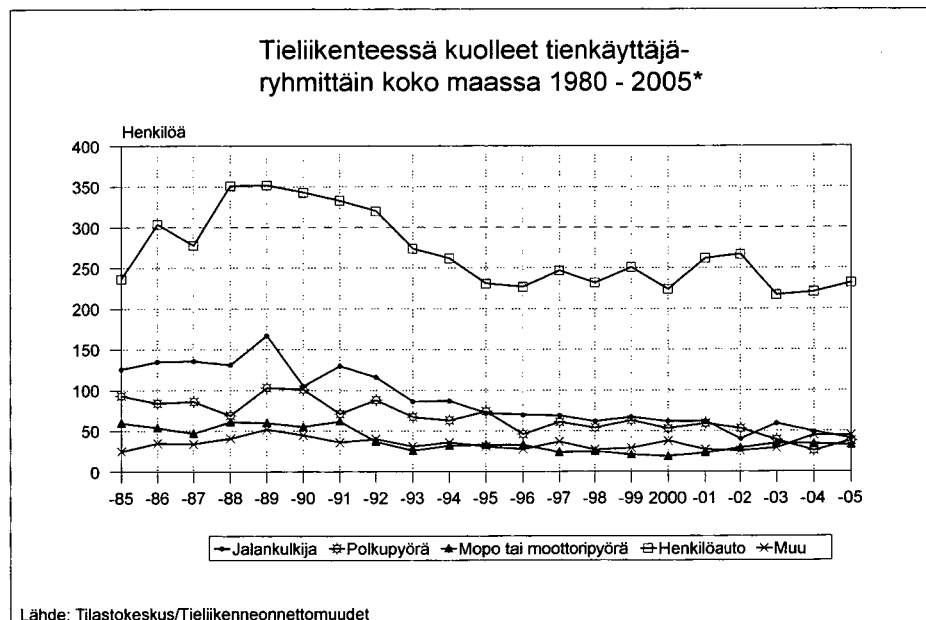

Kuva 8.3. Tieliikenteessä kuolleet koko maassa 1970–2005.

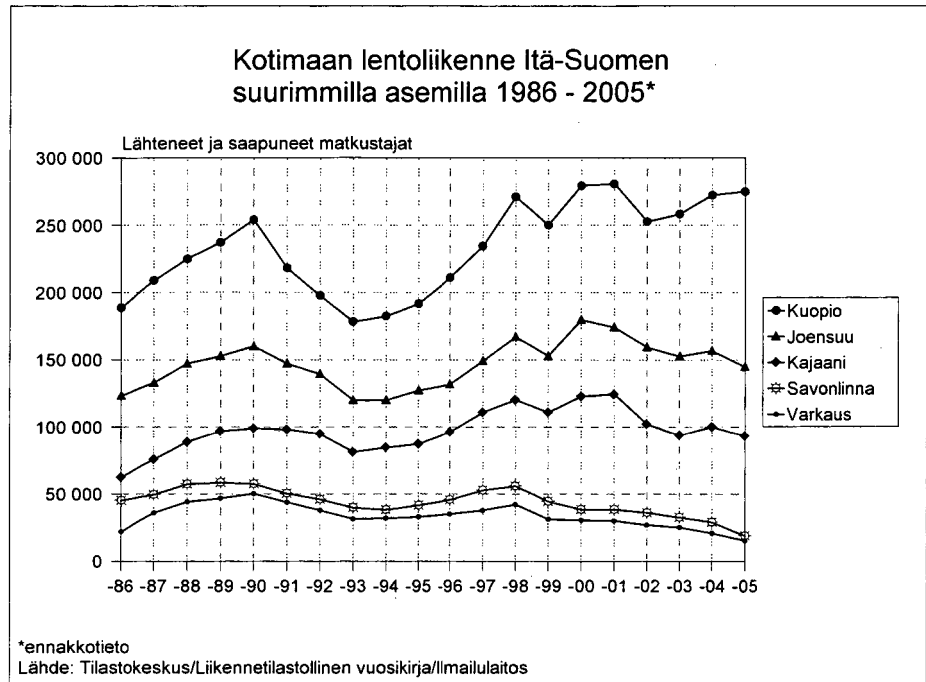

Kuva 8.4. Tieliikenteessä kuolleet maakunnittain 1995–2005.

Koko maan liikenneonnettomuuksissa menehtyi 376 henkilöä vuonna 2005 (ennakkotieto). Määrä on kolmen viimeisen vuoden aikana ollut lähes tulkoon sama. Kolme vuosikymmentä sitten liikenteessä menehtyi synkimpinä vuosina yli 1 000 henkilöä/vuosi. Viime vuosina liikenteessä on kuollut keskimäärin 7 henkilöä 100 000 asukasta kohti. Yli puolet liikenneuhreista menehtyi henkilöauto-onnettomuuksissa.

Kuva 8.5. Tieliikenteessä kuolleet tienkäyttäjärhmittäin koko maassa 1980–2005.

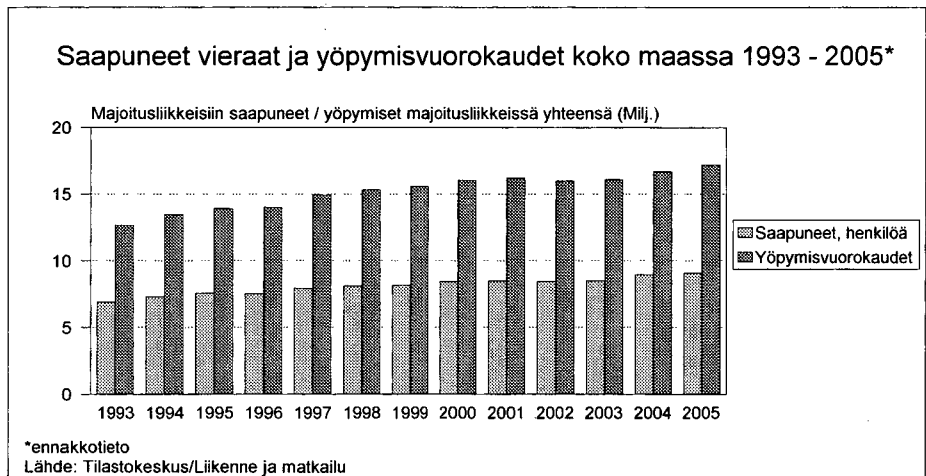

Kuva 8.6. Kotimaan lentoliikenne Itä-Suomen suurimmilla asemilla 1986–2005.

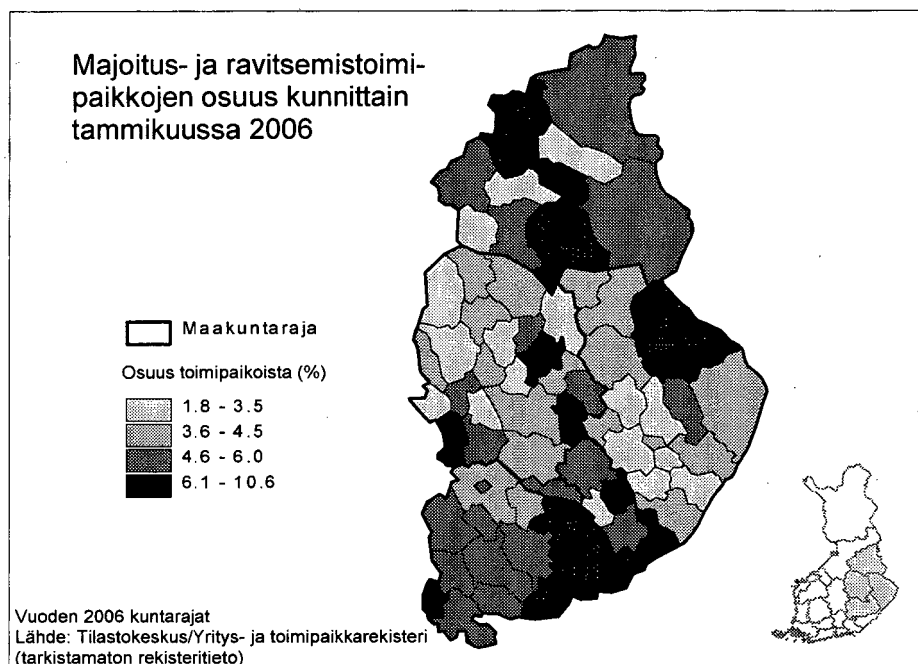
Majoitus- ja ravitsemistoiminta

Suomen majoitusliikkeissä kirjattiin 17 miljoonaa yöpymisvuorokautta vuonna 2005. Määrä oli 3,4 % enemmän kuin vuotta aiemmin.

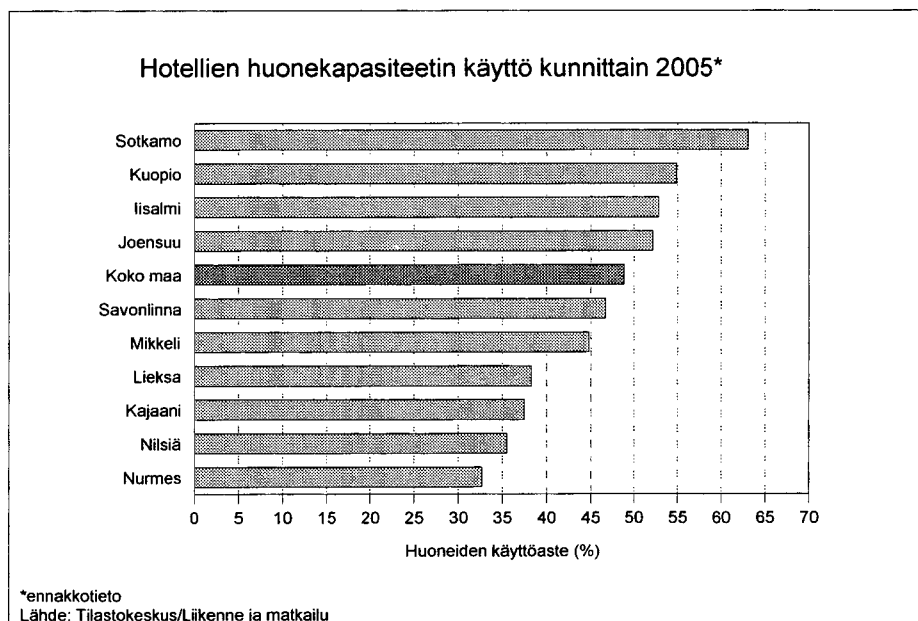
Kotimaisten matkailijoiden yöpymiset lisääntyivät 3,8 % vuonna 2005. Samalla myös ulkomaisten matkailijoiden yöpymiset lisääntyivät 2,6 %. Ulkomaalaisten matkailijoiden osuus yöpymisistä oli 26 %.

Kuva 8.7. Saapuneet vieraat ja yöpymisvuorokaudet koko maassa 1993–2005.

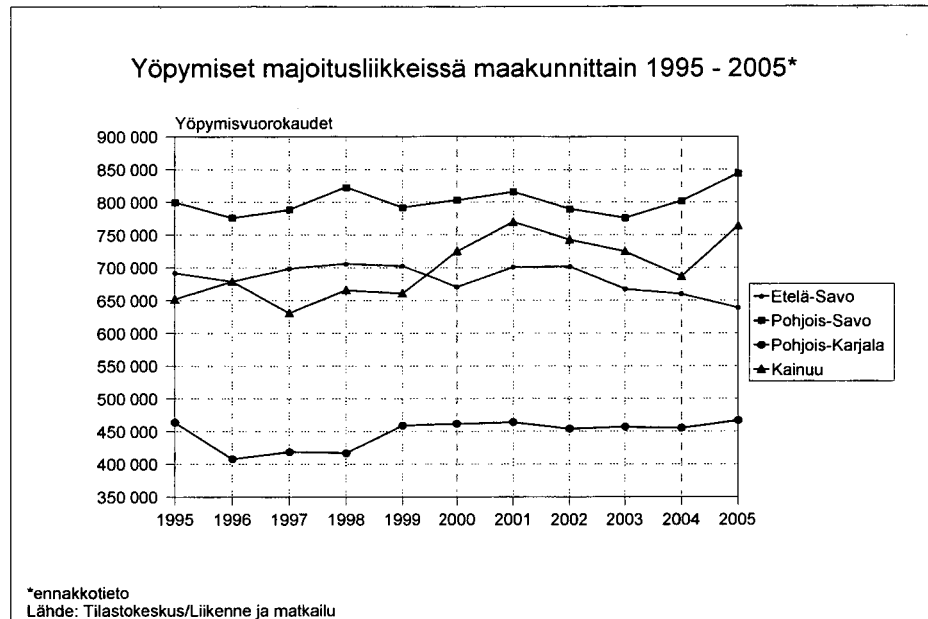
Kuva 8.8. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikkojen osuus kunnittain 2006.

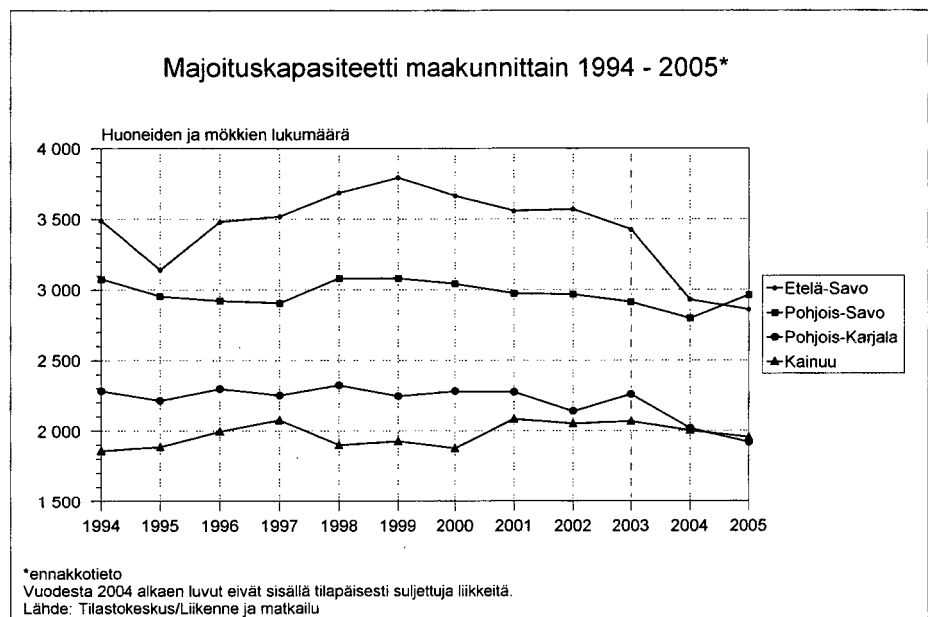
Kuva 8.9. Hotellien huonekapasiteetin käyttö alueittain 2005.

Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterin tarkistamattoman rekisteritiedon mukaan tammikuussa 2006 koko maassa oli reilu 14 800 majoitus- ja ravitsemisalalan toimipaikkaa. Näillä aloilla oli siten koko maassa 2,8 toimipaikkaa tuhatta asukasta kohden.

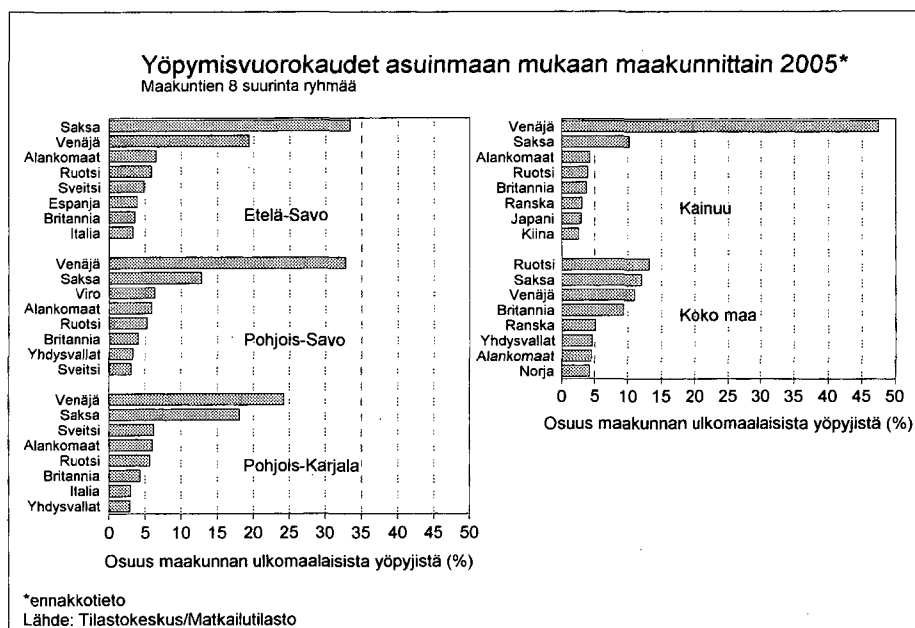
Hotellihuoneiden käyttöaste oli koko maassa vuonna 2005 (ennakkotieto) 48,9 %.

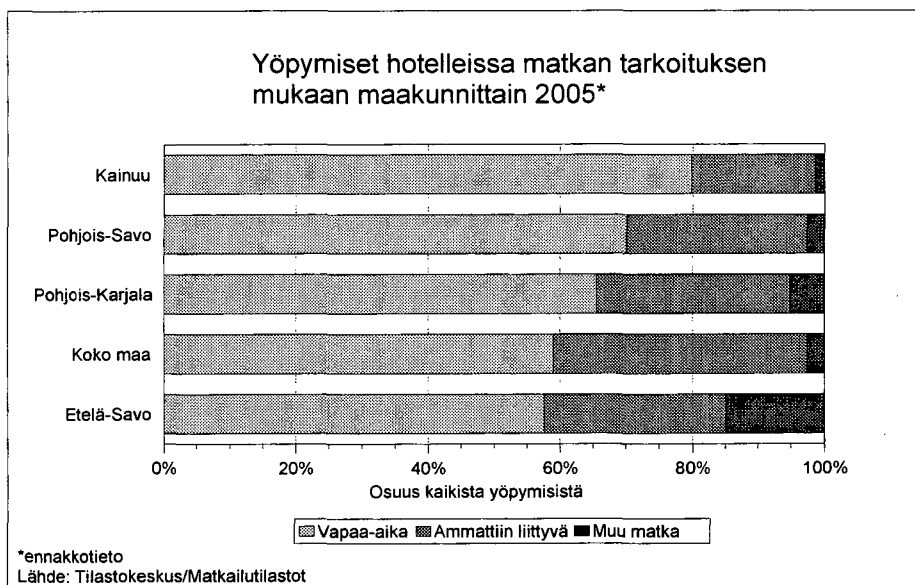
Kuva 8.10. Yöpymiset majoitusliikkeissä maakunnittain 1995–2005.

Kuva 8.11. Majoituskapasiteetti maakunnittain 1994–2005.

Kuva 8.12. Yöpymisvuorokaudet asuinmaan mukaan maakunnittain 2005.

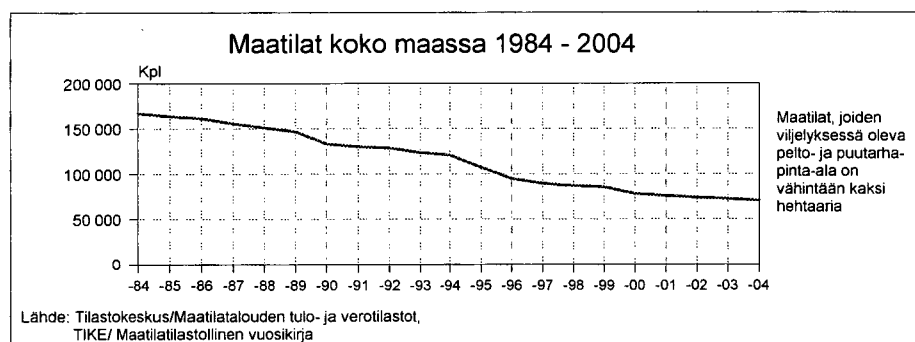
Kuva 8.13. Yöpymiset hoteleissa matkan tarkoituksen mukaan maakunnittain 2005.

Vuoden 2005 ennakkotietojen mukaan koko maan hotelli-yöpymisistä vajaa 60 % oli vapaa-aikaan liittyviä. Suurimman ulkomaalaisryhmän yöpymisvuorokausilla mitattuna muodostivat ruotsalaiset. Heidän osuus oli yli 13 % kaikista ulkomaalaisista yöpyjistä. Saksalaisten osuus oli reilun prosentin pienempi.

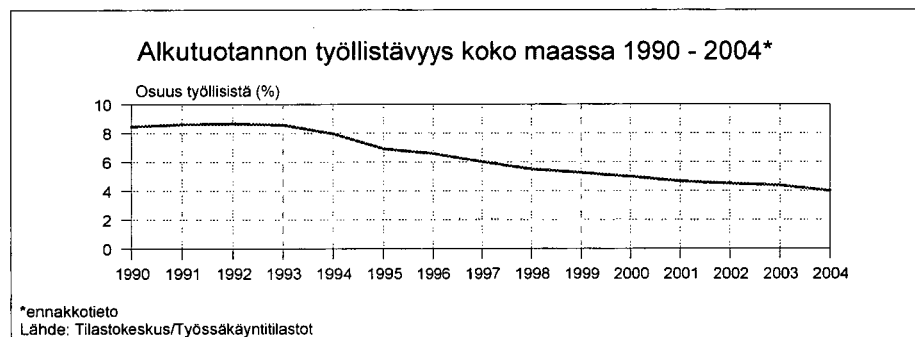
Maa-, metsä- ja kalatalous

Vuoden 2004 maatilarekisterin (TIKE) mukaan Suomessa oli yli 70 900 sellaista maatilaa, joiden viljelyksessä oleva pelto- tai puutarhapinta-ala oli vähintään kaksi hehtaaria. Vuodesta 1984 yli kahden hehtaarin tilojen lukumäärä on vähentynyt yli 96 000 tilalla.

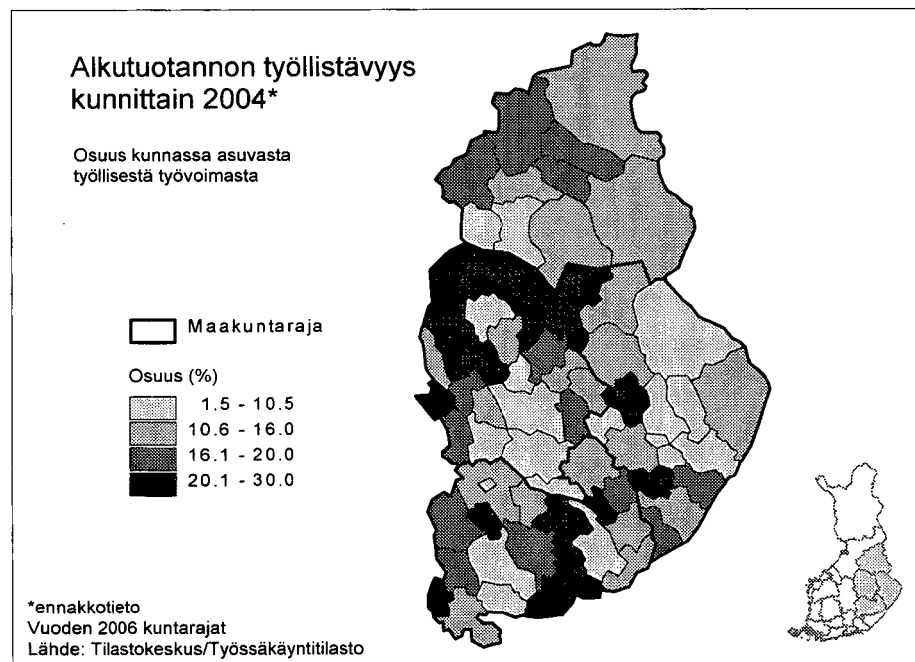
Alkutuotanto (maa-, riista-, metsä- ja kalatalous; toimialaluokat A–B), työllisti vuonna 2004 (ennakkotieto) 91 653 työllistä, mikä on 4 % koko maan työllisistä.

Kuva 9.1. Maatilat koko maassa 1984–2004.

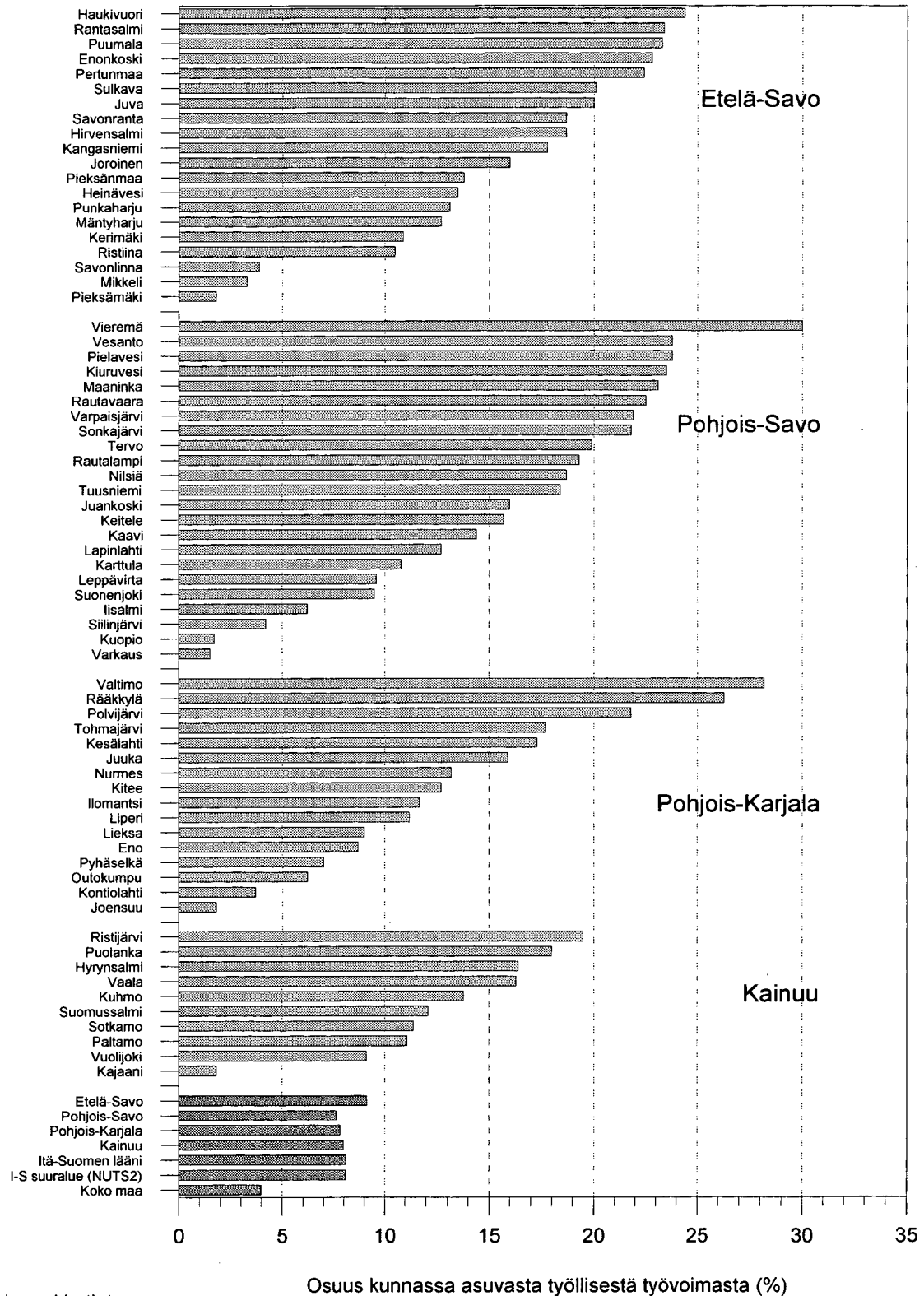

Kuva 9.2. Alkutuotannon työllistävyys koko maassa 1990–2004.

Kuva 9.3. Alkutuotannon työllistävyys kunnittain 2004.

Alkutuotannon työllistävyyds kunnittain 2004*

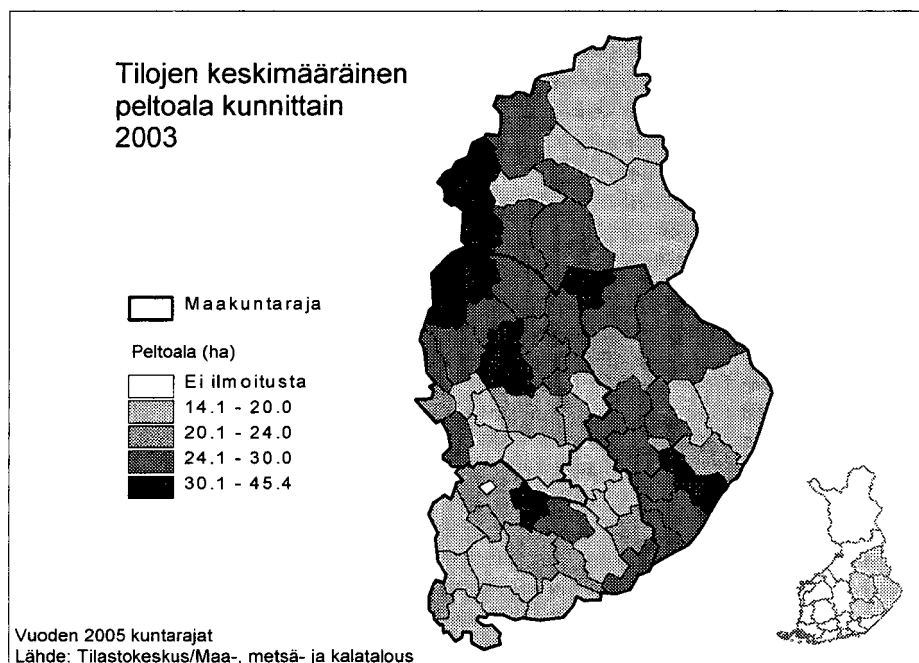

*ennakkotieto

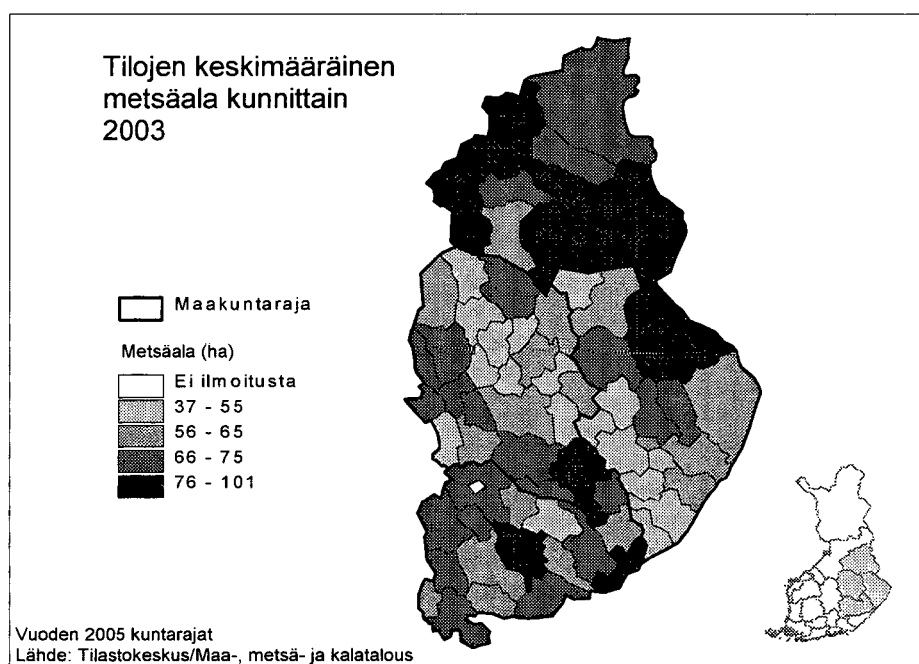
Vuoden 2006 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilastot

Kuva 9.4. Alkutuotannon työllistävyyds kunnittain 2004.

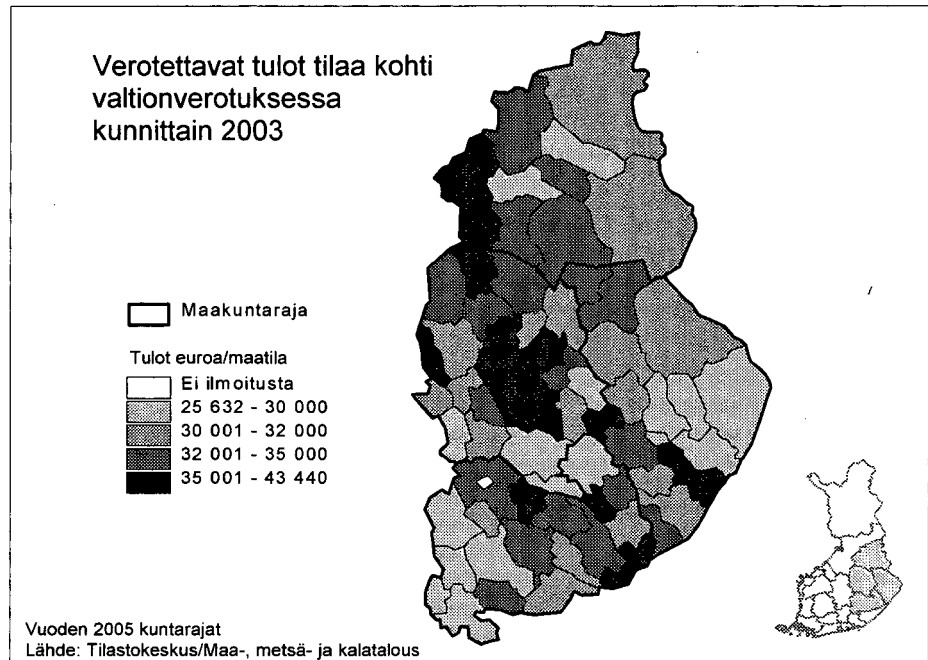

Kuva 9.5. Tilojen keskimääräinen peltoala kunnittain 2003.

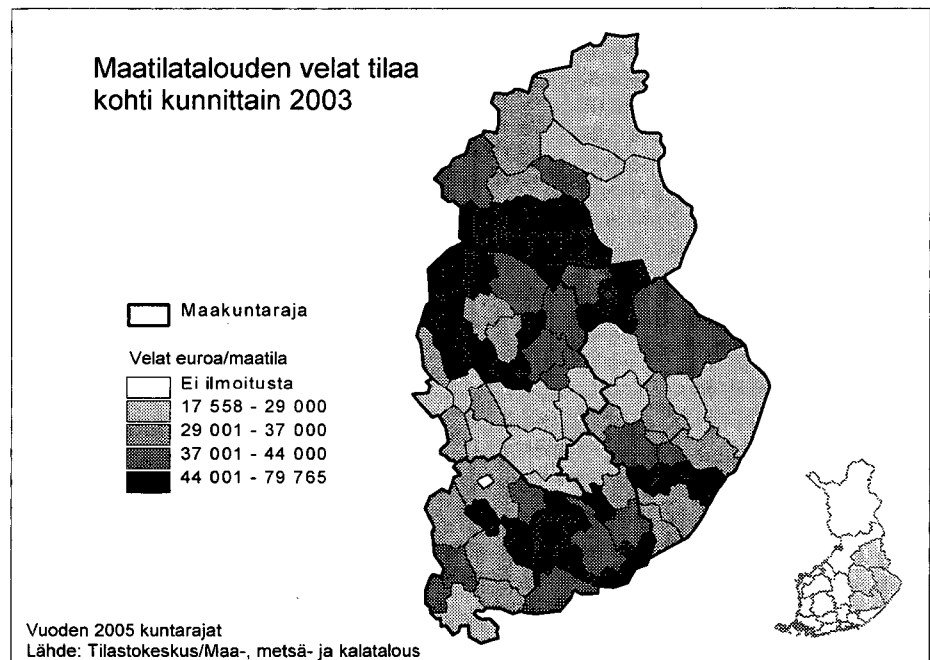

Kuva 9.6. Tilojen keskimääräinen metsäala kunnittain 2003.

Vuonna 2003 tilojen keskimääräinen peltoala koko maassa oli 30,8 hehtaaria ja metsäala 46 hehtaaria. Peltoalaltaan suurimmat tilat sijaitsivat eteläisessä Suomessa, metsäalat taas ovat suurimmat pohjoisessa.

Kuva 9.7. Verotettavat tulot tilaa kohti valtionverotuksessa kunnittain 2003.

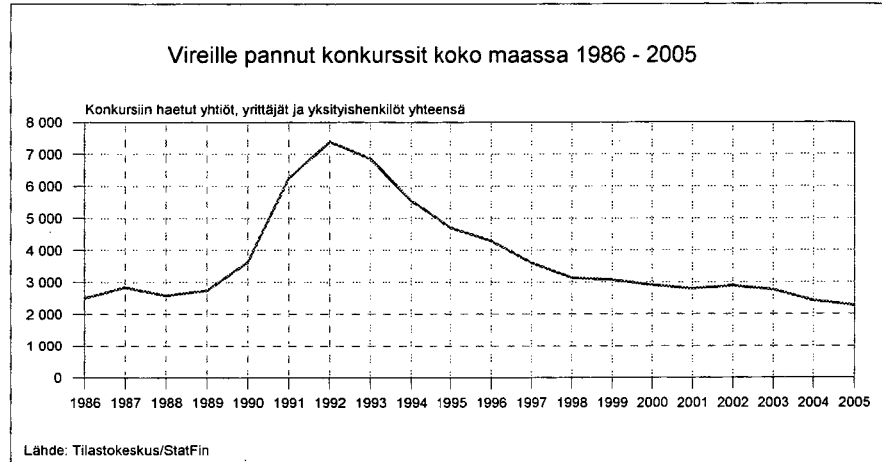

Kuva 9.8. Maatilatalouden velat tilaa kohti kunnittain 2003.

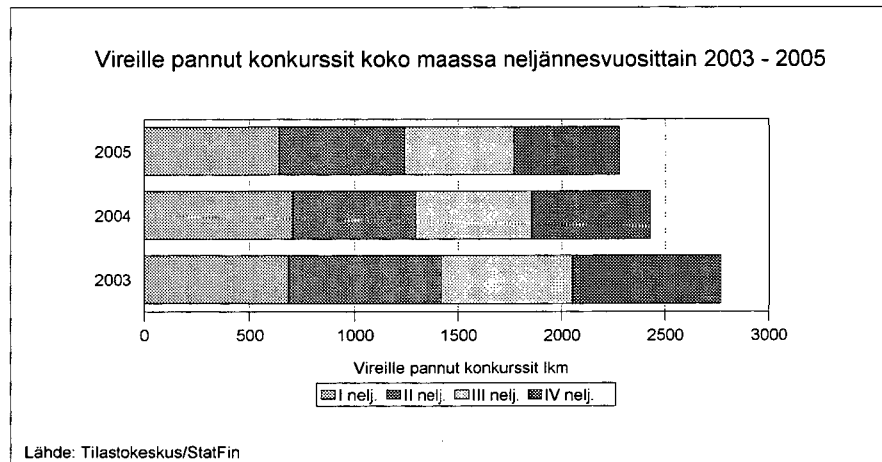
Keskimääräinen veronalainen tulo tilaa kohti valtionverotuksessa oli koko maassa 37 394 euroa vuonna 2003. Maatilatalouden velkaa tiloilla oli keskimäärin 43 173 euroa.

Oikeus

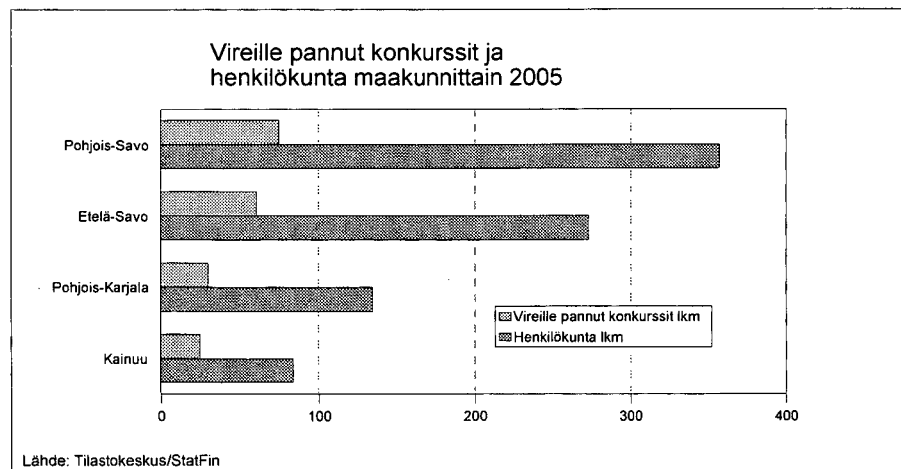
Vuoden 2005 aikana pantiin koko maassa vireille 2 278 konkurssia, mikä on 6 % vähemmän kuin edellisenä vuonna. Vireille pantujen konkurssien määrä on viime vuosien aikana vähentynyt. Henkilökuntaa konkurssiin haetuissa yrityksissä oli 9 835, mikä on noin 700 enemmän kuin edellisenä vuonna.

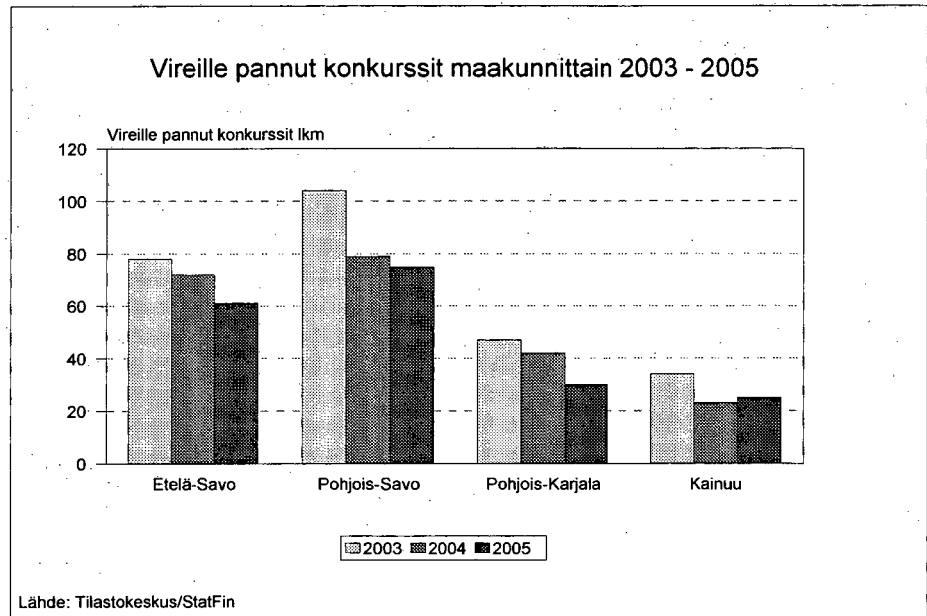
Kuva 10.1. Vireille pannut konkurssit koko maassa 1986–2005.

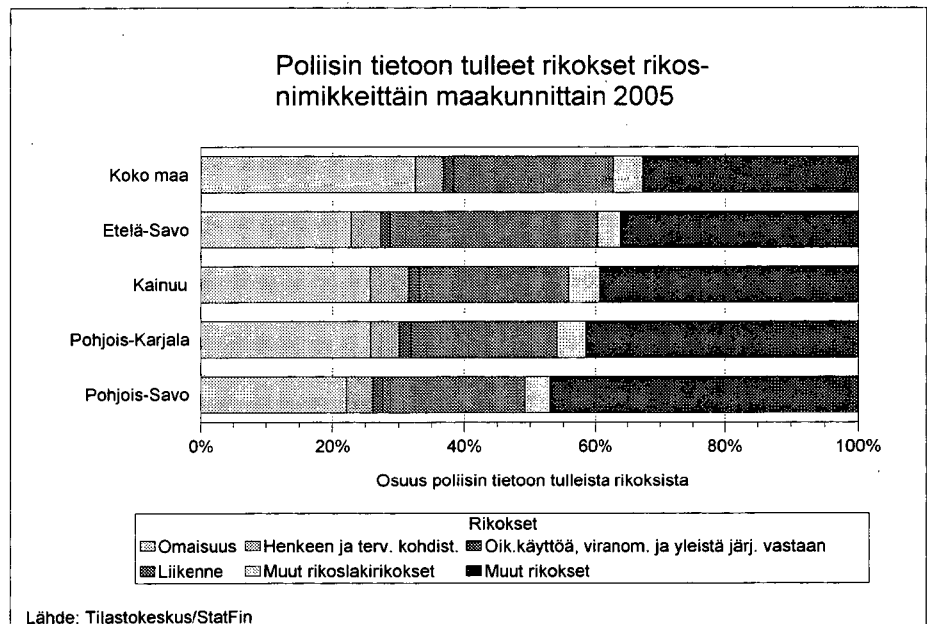
Kuva 10.2. Vireille pannut konkurssit koko maassa neljännesvuosittain 2003–2005.

Kuva 10.3. Vireille pannut konkurssit ja henkilökunta maakunnittain 2005.

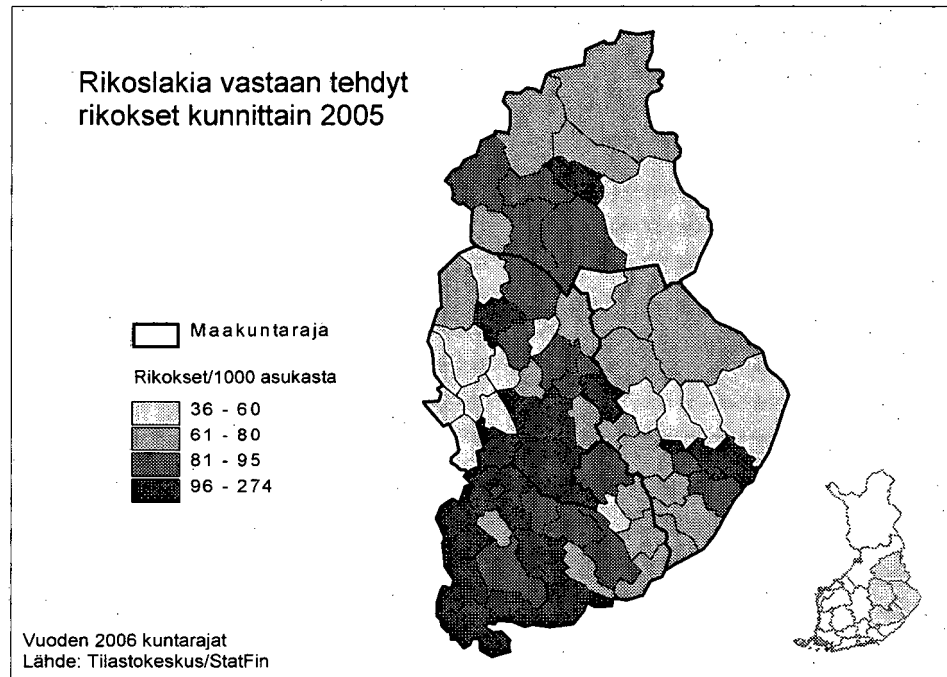
Kuva 10.4. Vireille pannut konkurssit maakunnittain 2003–2005.

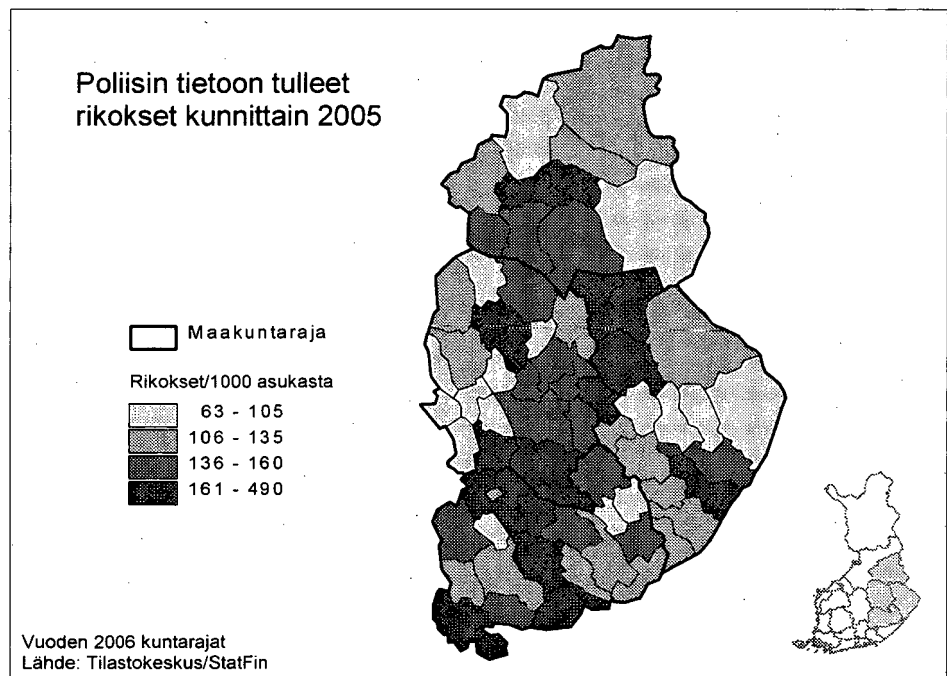
Kuva 10.5. Poliisin tietoon tulleet rikokset rikosnimikkeittäin maakunnittain 2005.

Rikostilastoilla kuvataan niiden rikosten määriä, joista on tehty rikos-ilmoitus, rangaistusvaatimusilmoitus tai annettu rikesakko. *Rikoslakia vastaan tehdyt rikokset* jaetaan kuuteen ryhmään; omaisuusrikokset, henkeen ja terveyteen kohdistuneet rikokset, seksuaalirikokset, rikokset oikeuden käyttöä vastaan, liikennesrikokset sekä muut rikoslakia vastaan tehdyt rikokset. *Poliisin tietoon tulleet rikokset* sisältää rikoslakia vastaan tehdyt rikokset sekä muita lakeja vastaan tehdyt rikokset.

Rikoslakirikoksista keskeisimmät rikosryhmät ovat omaisuusrikokset sekä liikennesrikokset. Omaisuusrikosten osuus on lähes puolet rikoslakia vastaan tehdyistä rikoksista.

Kuva 10.6. Rikoslakia vastaan tehdyt rikokset kunnittain 2005.

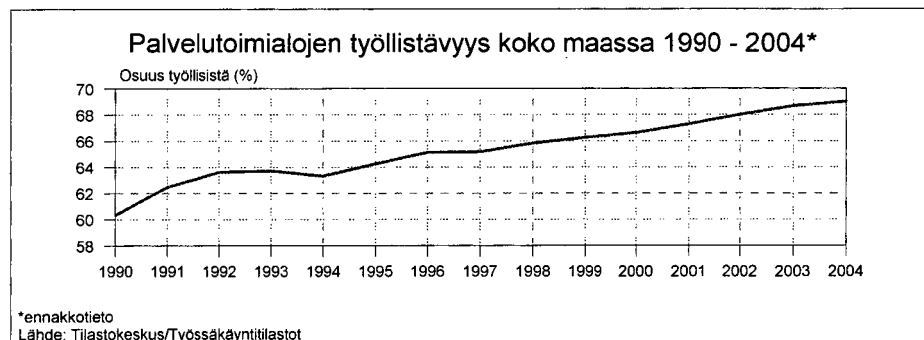

Kuva 10.7. Poliisin tietoon tulleet rikokset kunnittain 2005.

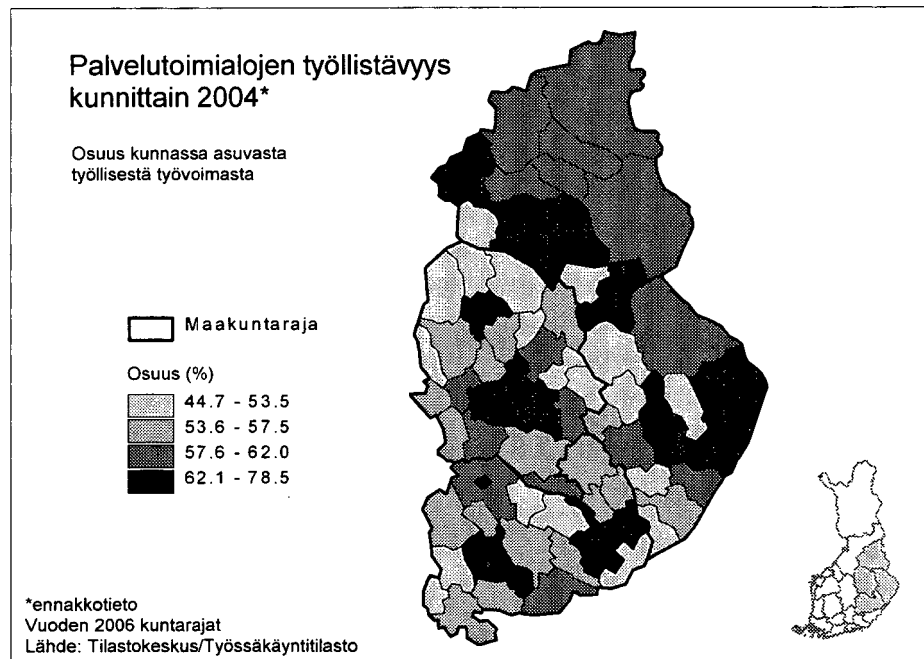
Koko maassa poliisin tietoon tuli vuonna 2005 kaikkiaan yli 786 000 rikosta. Poliisin tietoon tuli siten 149 rikosta tuhatta asukasta kohden. Rikoslakia vastaan tehtyjä rikoksia tilastoitiin 531 000.

Palvelut

Palvelusektorin työpaikkojen määrä väheni koko maassa yli 200 000:lla 1990-luvun alkuvuosina (kuva 16.2.). Vasta vuonna 1999 palvelutoimialojen työpaikkojen määrä ylsi vuosikymmenen alun tasolle. Suhteellisesti tarkasteltuna palvelutoimialat ovat kuitenkin voimistaneet merkitystään koko 1990-luvun ajan. Vuoden 2004 ennakkotilastojen mukaan koko maan työllisistä 69 % työskenteli palvelualoilla, kun neljästoista vuotta aiemmin vastaava osuus oli 60 %. *Palvelutoimialoihin* lasketaan kuuluviksi kauppa, majoitus- ja ravitsemispalvelut, kuljetus, varastointi ja tietoliikenne, rahoitustoiminta, liike-elämän palvelut, julkinen hallinto, koulutus sekä terveydenhuolto- ja sosiaalipalvelut (toimialaluokat G–Q).

Kuva 11.1. Palvelutoimialojen työllistävyys koko maassa 1990–2004.

Kuva 11.2. Palvelutoimialojen työllistävyys kunnittain 2004.

Työpaikkojen muutokset maakunnittain palvelutoimialoilla 1995 - 2004*

Etelä-Savo:
 Kiinteistö-, vuokr.-, tutk.palv; liike-el.palv.
 Muut yht.kunn. ja henk.koht. palv.
 Terveystenhoito- ja sosiaalipalv.
 Tukku- ja vähittäiskauppa
 Majoitus- ja ravitsemistoiminta
 Koulutus
 Julkinen hallinto, maanpuol. jne.
 Kuljetus, varastointi ja tietoliik.
 Rahoitustoiminta

Pohjois-Savo:
 Kiinteistö-, vuokr.-, tutk.palv; liike-el.palv.
 Majoitus- ja ravitsemistoiminta
 Terveystenhoito- ja sosiaalipalv.
 Muut yht.kunn. ja henk.koht. palv.
 Tukku- ja vähittäiskauppa
 Koulutus
 Kuljetus, varastointi ja tietoliik.
 Julkinen hallinto, maanpuol. jne.
 Rahoitustoiminta

Pohjois-Karjala:
 Majoitus- ja ravitsemistoiminta
 Kiinteistö-, vuokr.-, tutk.palv; liike-el.palv.
 Muut yht.kunn. ja henk.koht. palv.
 Terveystenhoito- ja sosiaalipalv.
 Tukku- ja vähittäiskauppa
 Koulutus
 Kuljetus, varastointi ja tietoliik.
 Julkinen hallinto, maanpuol. jne.
 Rahoitustoiminta

Kainuu:
 Kiinteistö-, vuokr.-, tutk.palv; liike-el.palv.
 Muut yht.kunn. ja henk.koht. palv.
 Majoitus- ja ravitsemistoiminta
 Terveystenhoito- ja sosiaalipalv.
 Tukku- ja vähittäiskauppa
 Julkinen hallinto, maanpuol. jne.
 Kuljetus, varastointi ja tietoliik.
 Koulutus
 Rahoitustoiminta

Koko maa:
 Kiinteistö-, vuokr.-, tutk.palv; liike-el.palv.
 Majoitus- ja ravitsemistoiminta
 Terveystenhoito- ja sosiaalipalv.
 Muut yht.kunn. ja henk.koht. palv.
 Tukku- ja vähittäiskauppa
 Koulutus
 Kuljetus, varastointi ja tietoliik.
 Julkinen hallinto, maanpuol. jne.
 Rahoitustoiminta

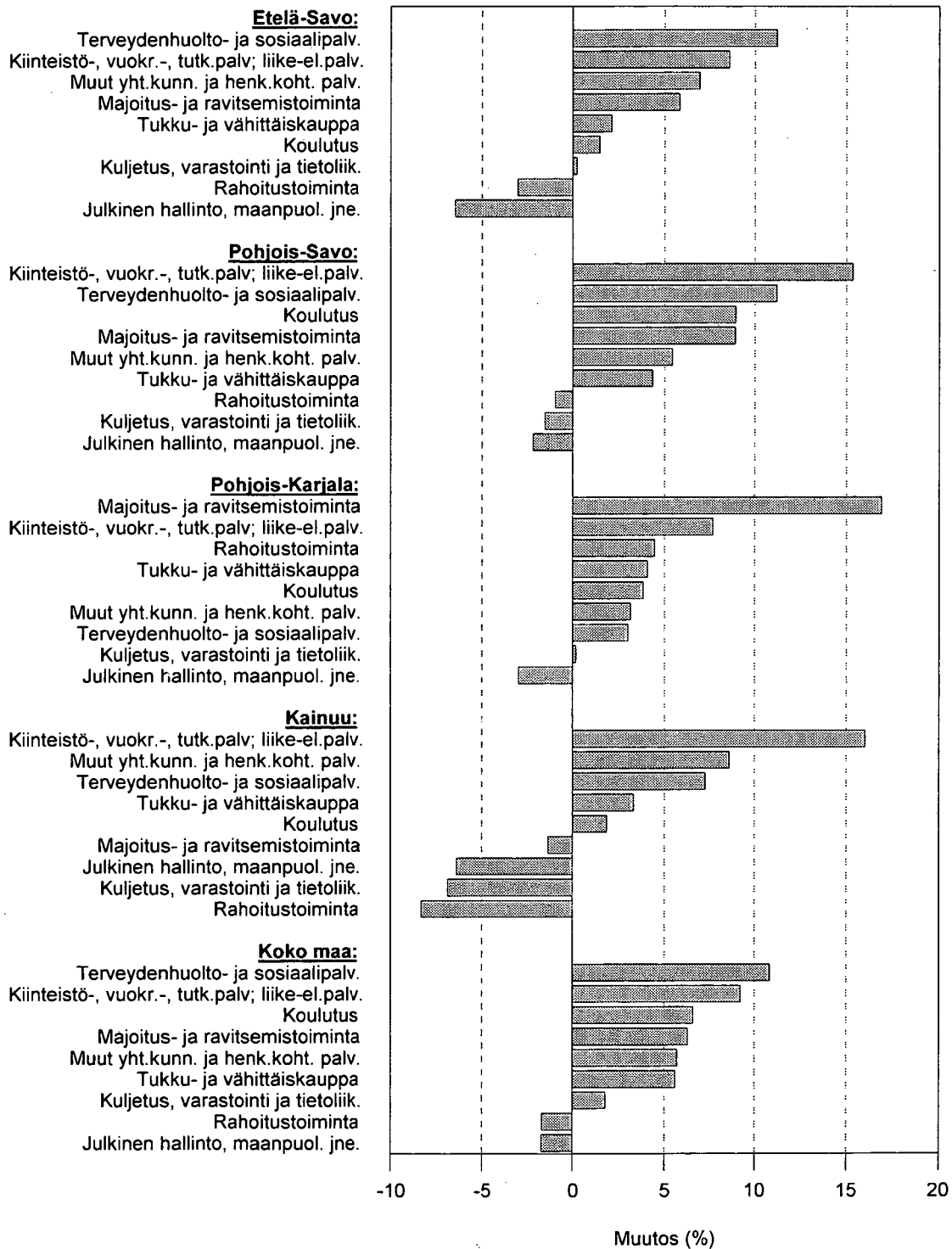

*ennakkotieto

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilastot

Kuva 11.3. Työpaikkojen muutokset maakunnittain palvelutoimialoilla 1995–2004.

Työpaikkojen muutokset maakunnittain palvelutoimialoilla 2000 - 2004*

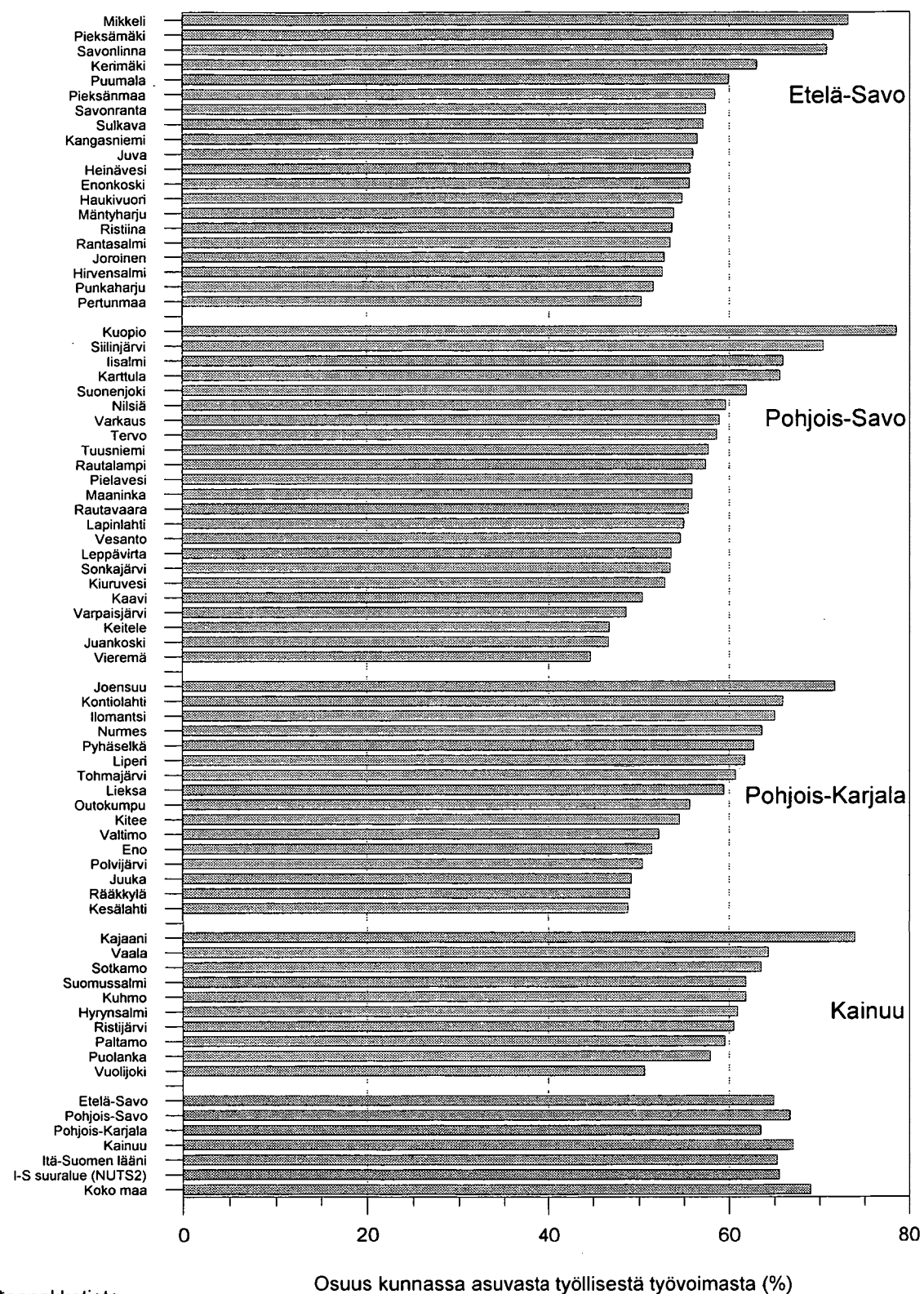

*ennakkotieto

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilastot

Kuva 11.4. Työpaikkojen muutokset maakunnittain palvelutoimialoilla 2000–2004.

Palvelutoimialojen työllistävyys kunnittain 2004*

*ennakkotieto

Vuoden 2006 kuntarajat

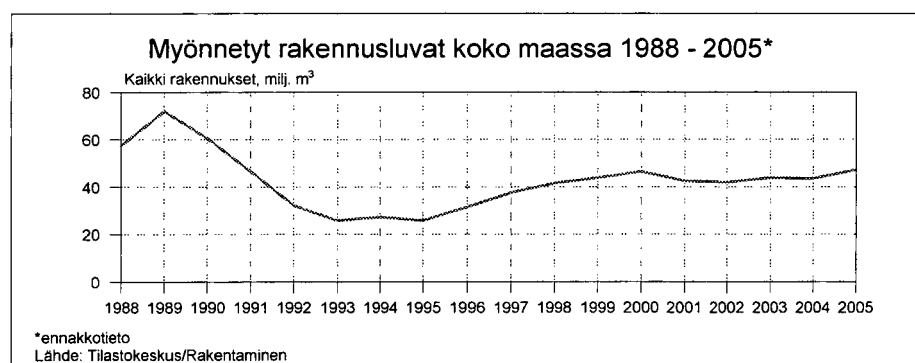
Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilastot

Kuva 11.5. Palvelutoimialojen työllistävyys kunnittain 2004.

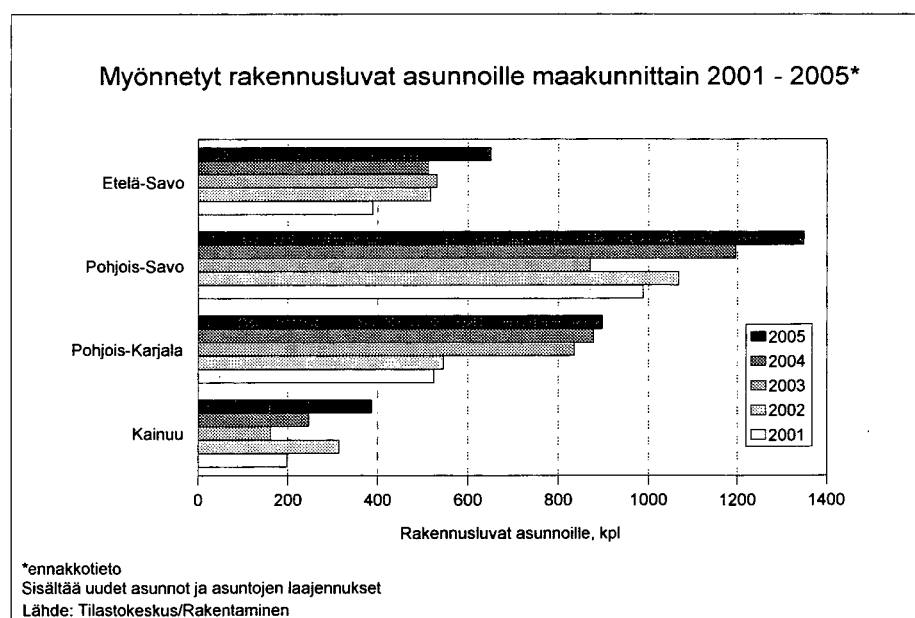
Rakentaminen

Rakennustuotantoon tilastoidaan erilliset pientalot, rivi- ja ketjutalot, asuin-kerrostalot, vapaa-ajan-, liike-, toimisto-, liikenteen, hoitoalan, kokoon-
tumis-, opetus- ja pelastustoimen, teollisuus-, varasto-, maatalous- ja muut
rakennukset. Rakennustuotantotiedot ovat pääasiassa rakennusten kuutio-
määrätietoja. Vuoden 2005 ennakkollisen tiedon mukaan rakennuslupia
myönnettiin koko maassa reilun 47 miljoonan kuutiometrin edestä, mikä on
9 % enemmän kuin vuonna 2004.

Myönnettyjen rakennuslupien tilasto perustuu kuntien rakennusvalvonta-
viranomaisten kuukausittain myöntämiin rakennuslupiin. Tilasto sisältää
sekä uudet talonrakennukset että rakennusten laajennukset, mutta ei sisällä
rakennusten korjauksia. Vuoden 2005 ennakkotiedon mukaan rakennuslupia
asunnoille myönnettiin koko maassa reilu 37 000 kpl, mikä on noin 6 %
enemmän kuin vuotta aiemmin.

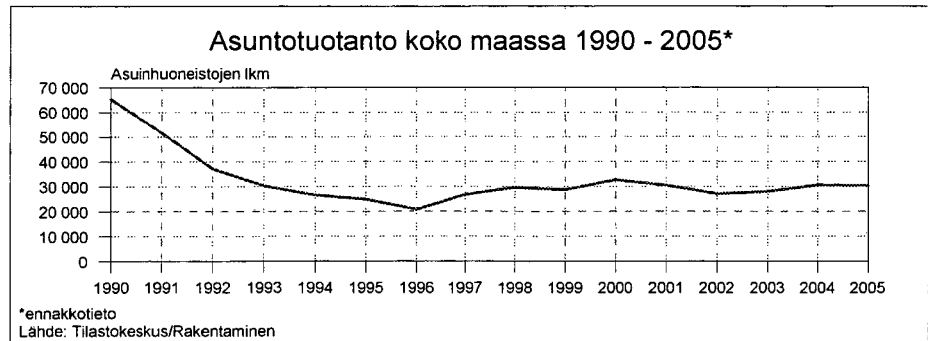

Kuva 12.1. Myönnetty rakennusluvat koko maassa 1988–2005.

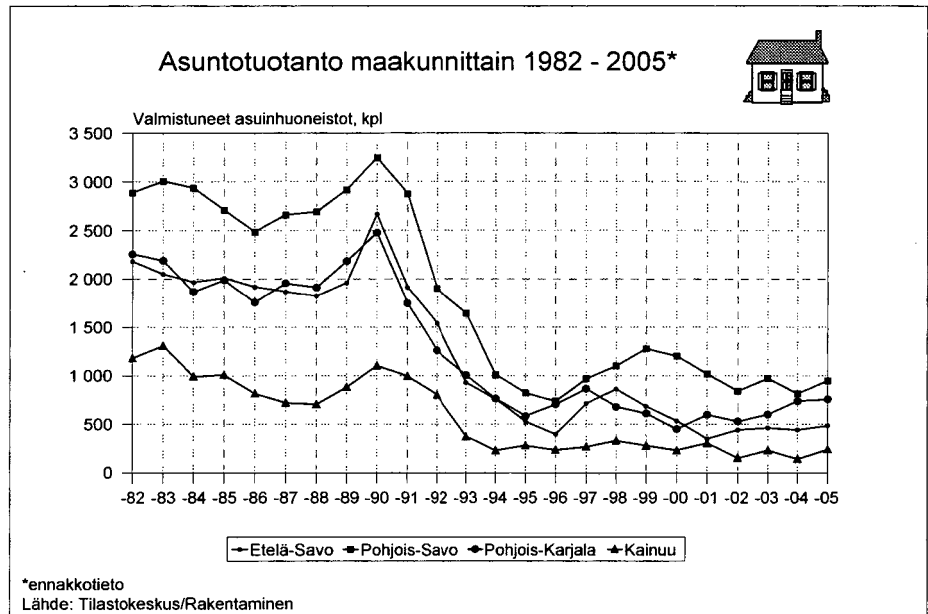

Kuva 12.2. Myönnetty rakennusluvat asunnoille maakunnittain 2001–2005.

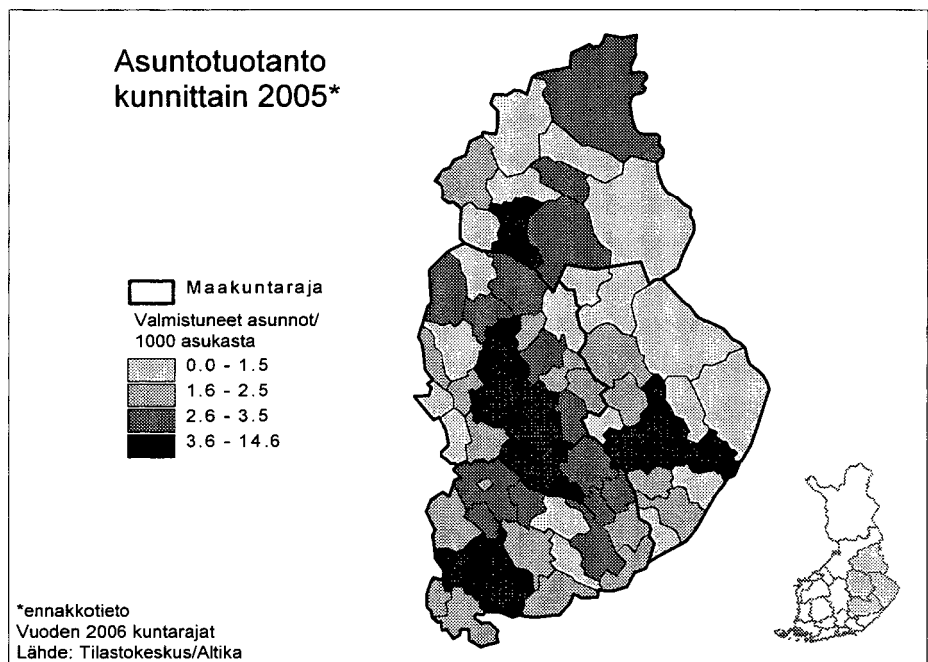
Asuntotuotanto on laskenut 1990-luvun alun vuosien jälkeen ja nykyään
vuodessa valmistuu keskimäärin 30 000 asuinhuoneistoa koko maassa.

Kuva 12.3. Asuntotuotanto koko maassa 1990–2005.

Kuva 12.4. Asuntotuotanto maakunnittain 1982–2005.

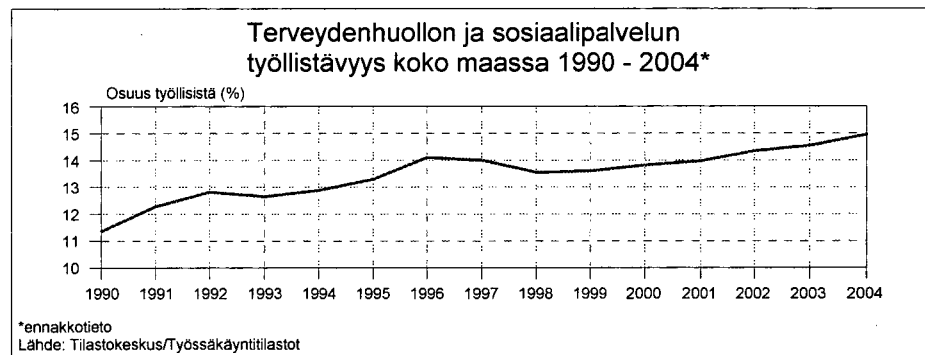
Kuva 12.5. Asuntotuotanto kunnittain 2005.

Sosiaaliturva ja terveys

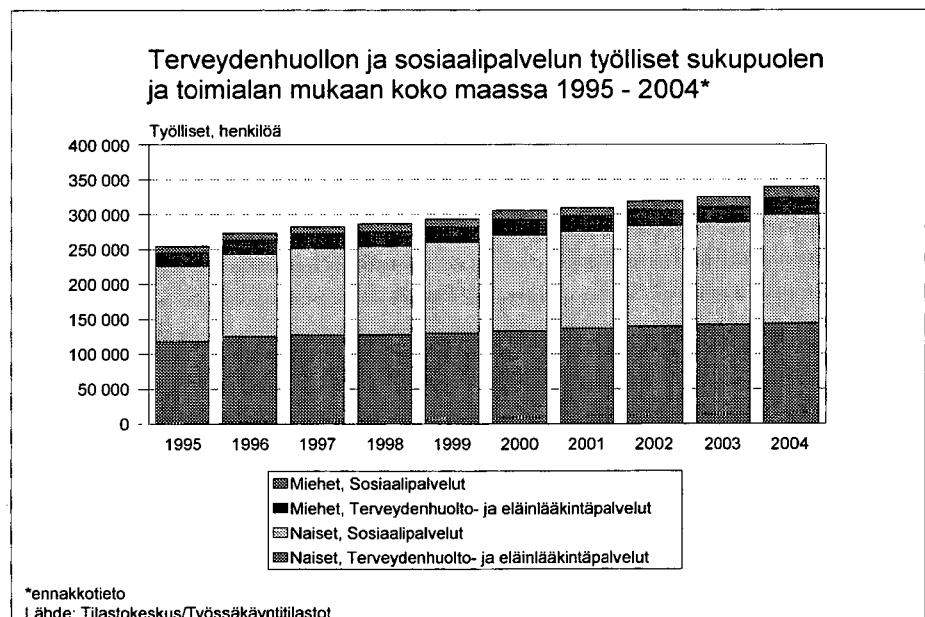
Koko maan terveydenhuollon ja sosiaalipalvelun työllisten osuus kaikista työllisistä on noussut neljässätöistä vuodessa lähes neljä prosenttiyksikköä. Vuonna 2004 (ennakkotieto) nämä alat työllistivät 15 % kaikista työllisistä.

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston vuoden 2004 ennakkotietojen mukaan terveys- ja sosiaalipalveluiden toimialoilla työskenteli lähes 342 000 henkilöä. Valtaosa näillä toimialoilla työskentelevistä on naisia (88,2 %). Sosiaalipalvelun puolella työskentelevien osuus on hieman suurempi kuin terveyspalveluissa. Enemmistö miehistä työskentelee kuitenkin edelleen terveyspalveluiden puolella.

Sosiaali- ja terveystoimen *nettokustannukset* olivat koko maassa 2 305 euroa asukasta kohti vuonna 2004. Erikoissairaanhoidon osuus tästä oli 735 euroa, lasten päivähoiton 330 euroa ja perusterveydenhuollon (sis. hammashuolto) osuus 468 euroa. Kotipalvelun nettokustannukset olivat 83 euroa asukasta kohti ja toimeentulotukimenot 1 656 euroa tapausta kohti.

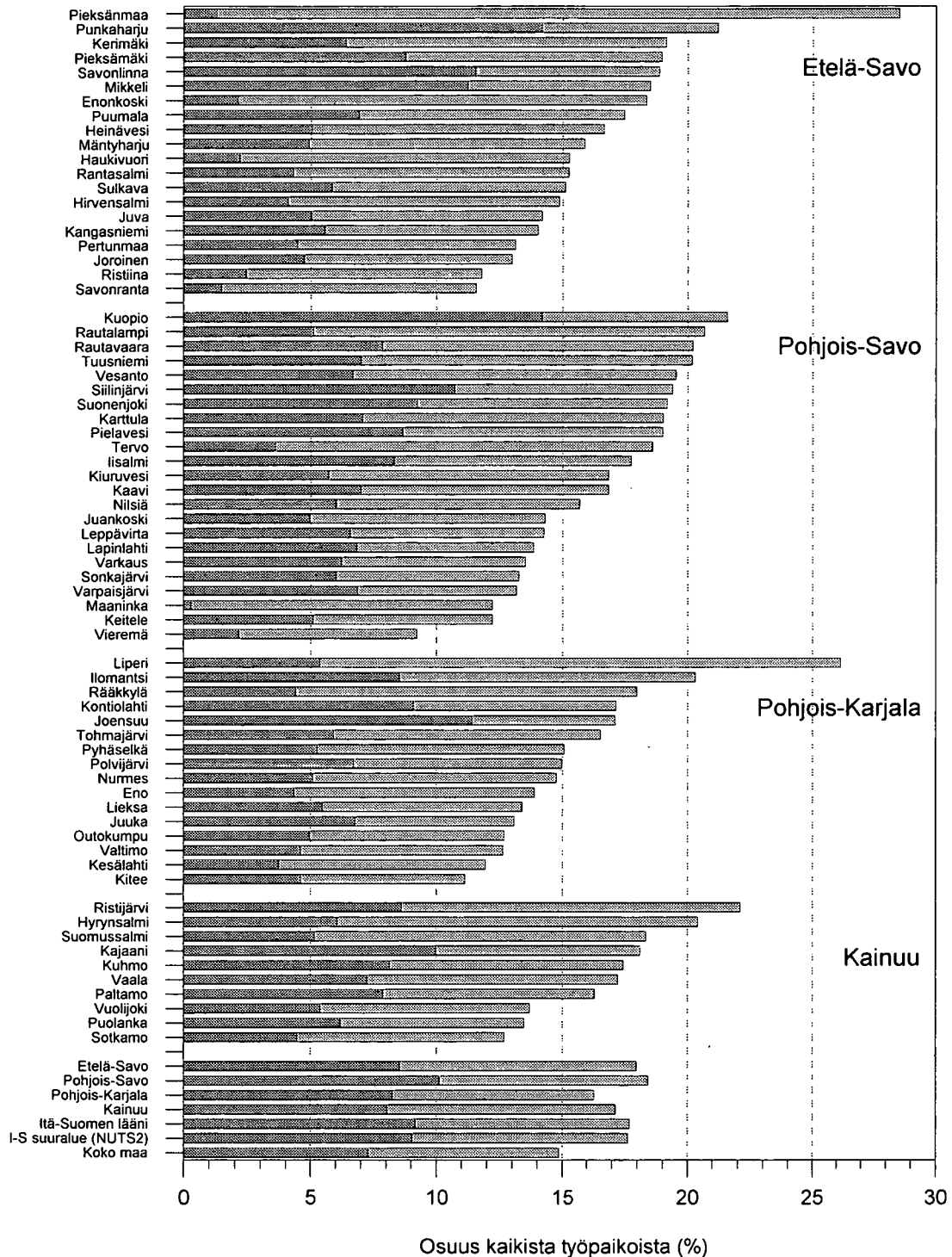

Kuva 13.1. Terveydenhuollon ja sosiaalipalvelun työllistävyys koko maassa 1990–2004.

Kuva 13.2. Terveydenhuollon ja sosiaalipalvelun työlliset sukupuolen ja toimialan mukaan koko maassa 1995–2004.

Terveysthuolto- ja sosiaalipalveluiden työpaikat kunnittain 2004*

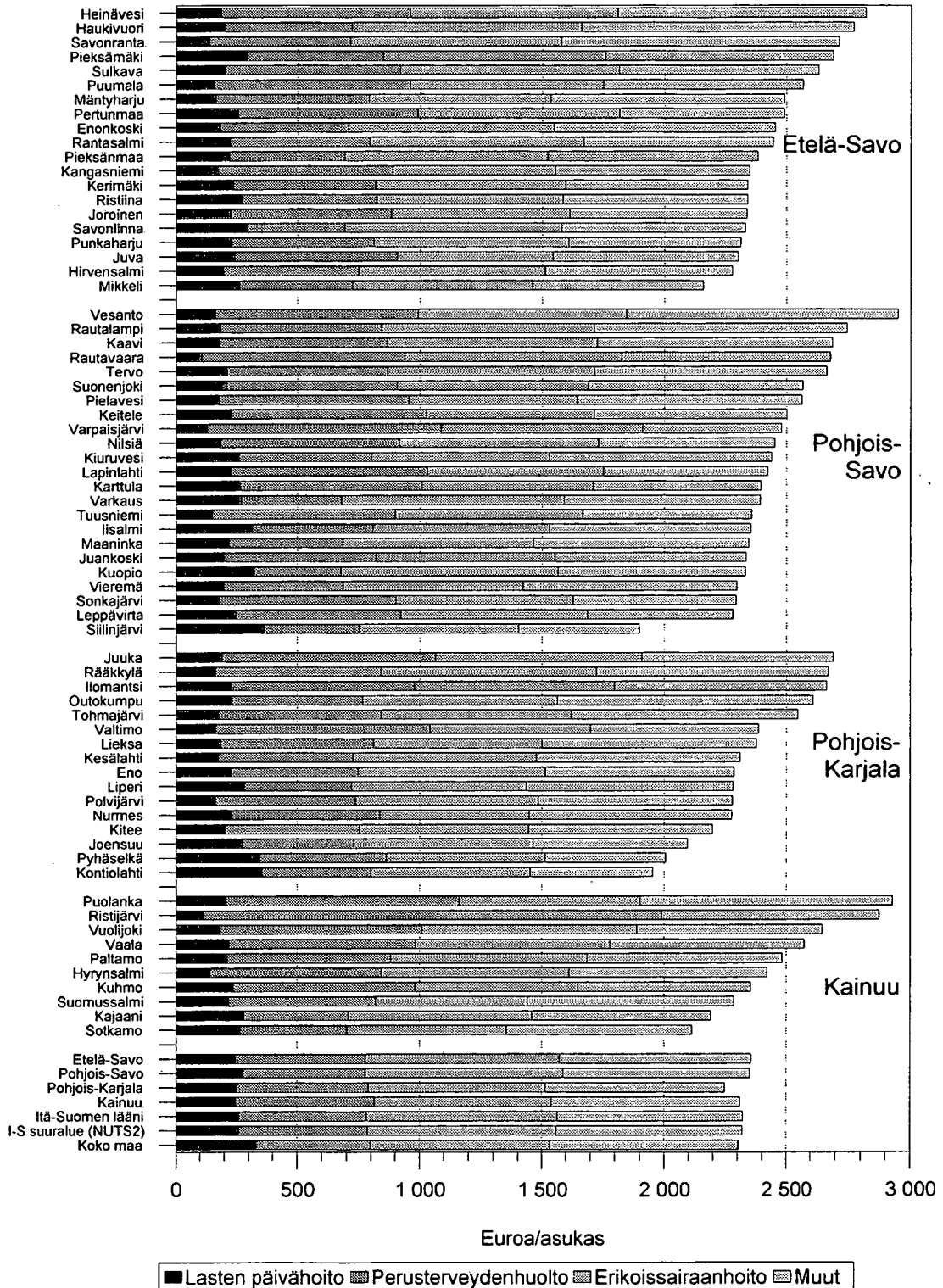
*ennakkotieto

Vuoden 2006 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilasto

Kuva 13.3. Terveysthuolto- ja sosiaalipalveluiden työpaikat kunnittain 2004.

Sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset kunnittain 2004

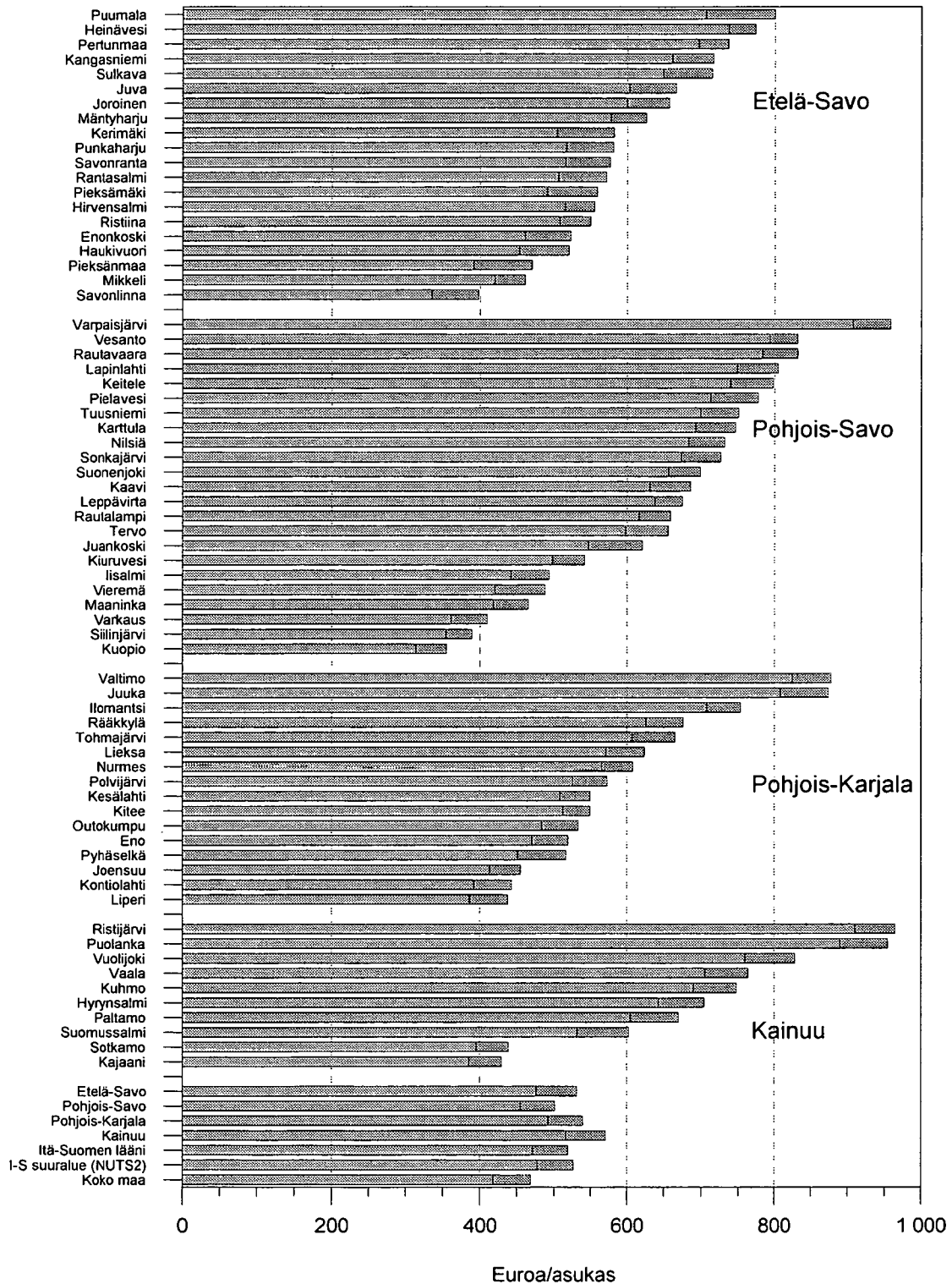

Vuoden 2005 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

Kuva 13.4. Sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset kunnittain 2004.

Perusterveydenhuollon netto- kustannukset kunnittain 2004

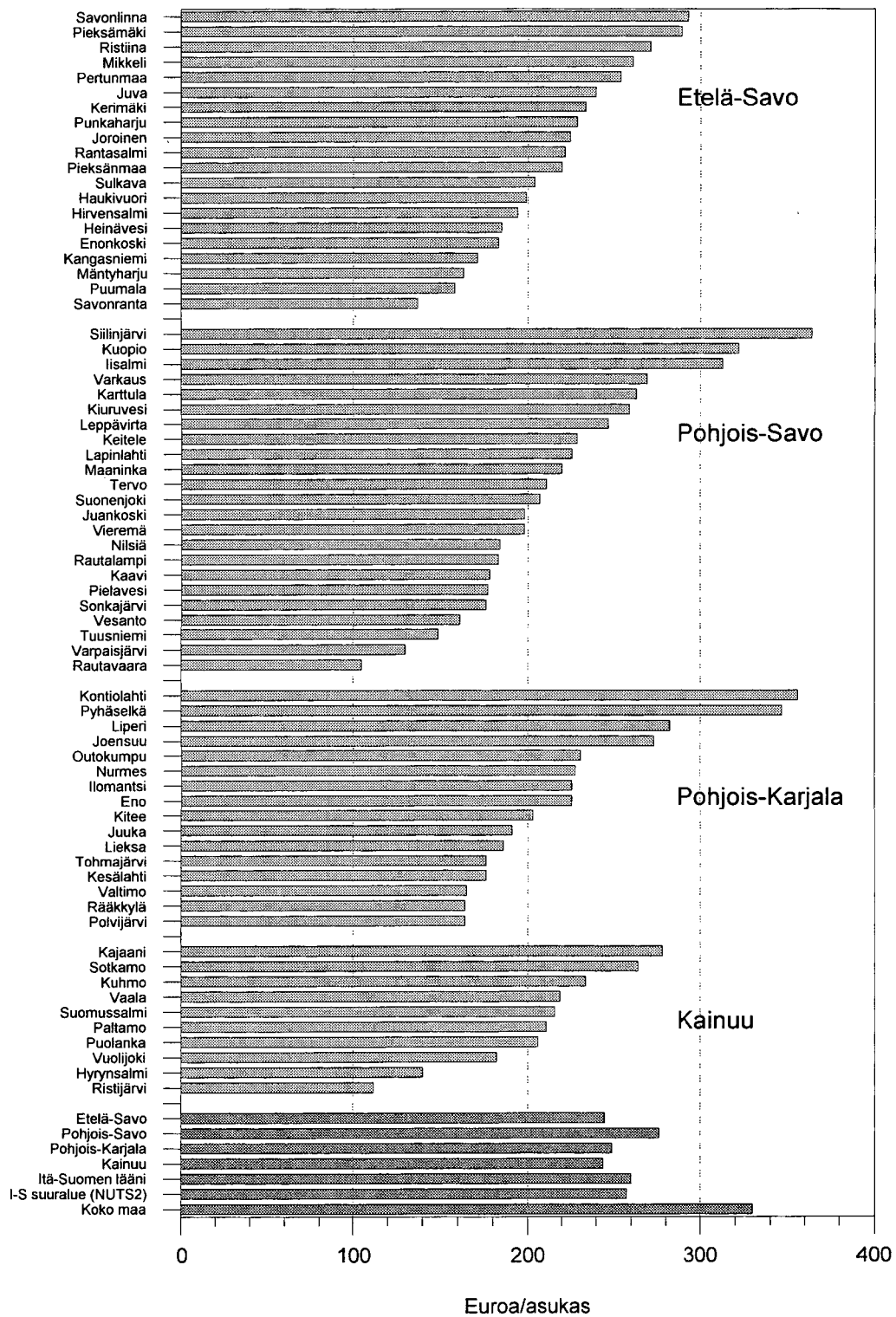

Vuoden 2005 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

Kuva 13.5. Perusterveydenhuollon nettokustannukset kunnittain 2004.

Lasten päivähoidon nettokustannukset kunnittain 2004

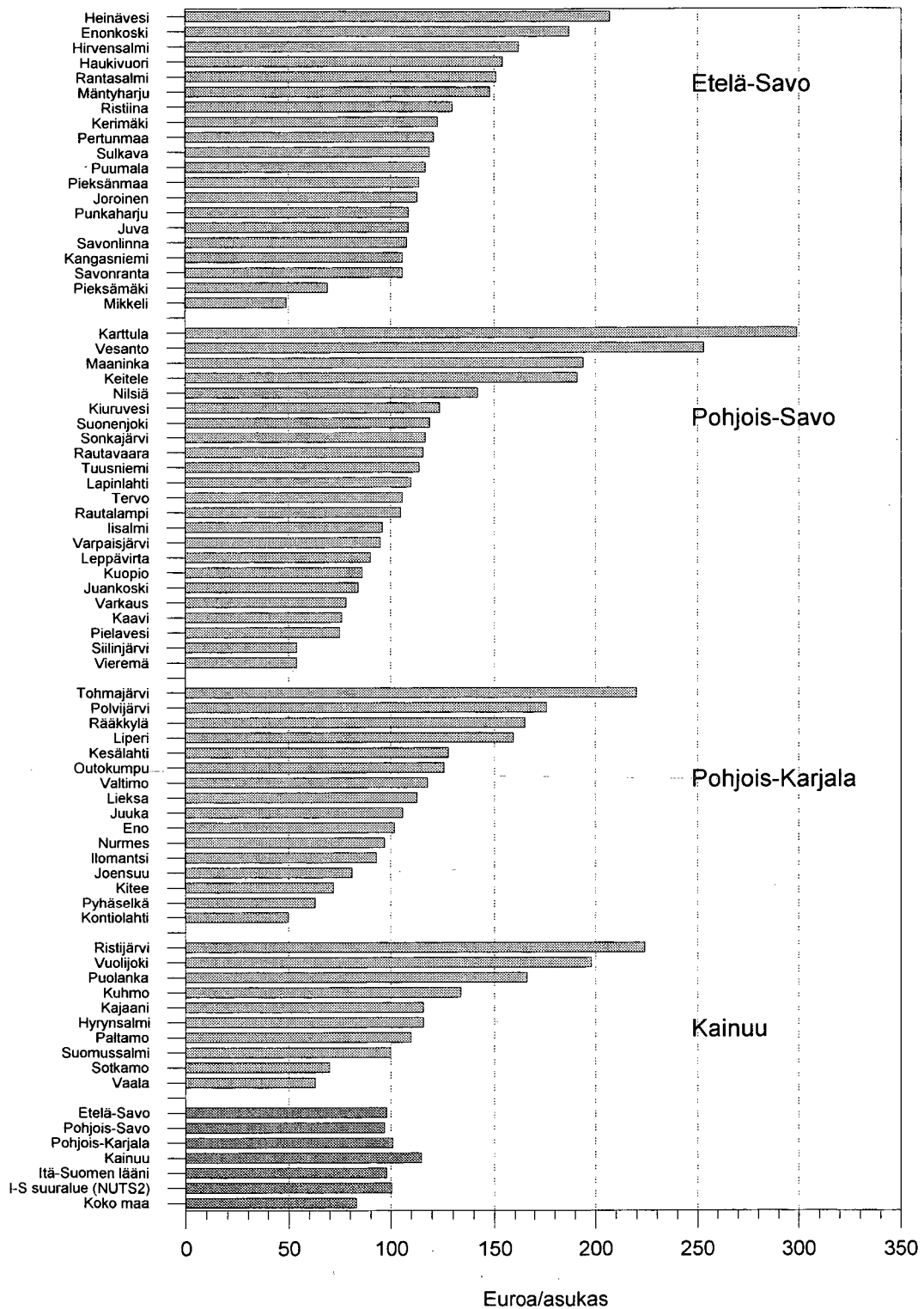

Vuoden 2005 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

Kuva 13.6. Lasten päivähoidon nettokustannukset kunnittain 2004.

Kotipalvelun nettokustannukset kunnittain 2004

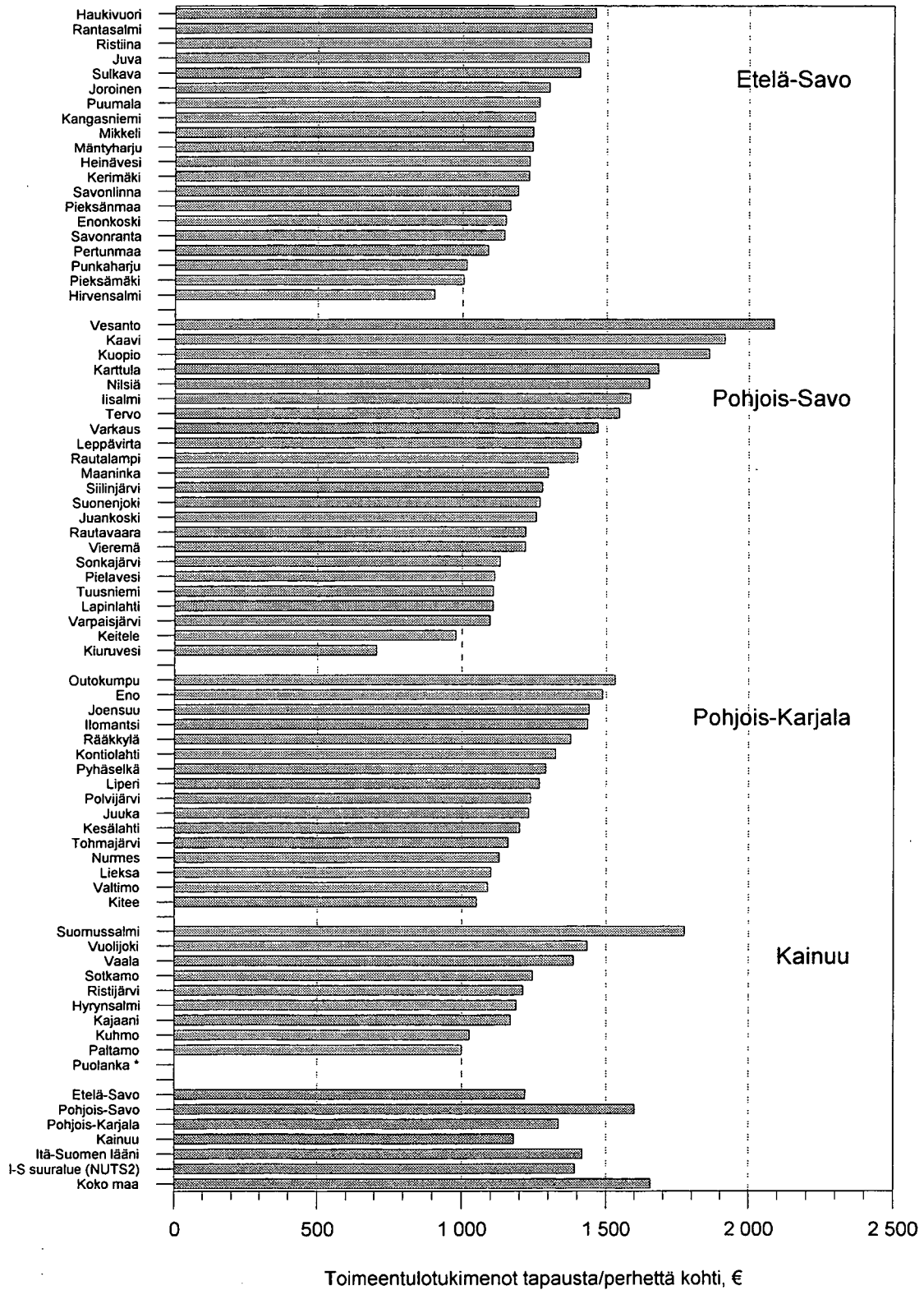

Vuoden 2005 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

Kuva 13.7. Kotipalvelun nettokustannukset kunnittain 2004.

Toimeentulotukimenot kunnittain 2004

Vuoden 2005 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Julkinen talous

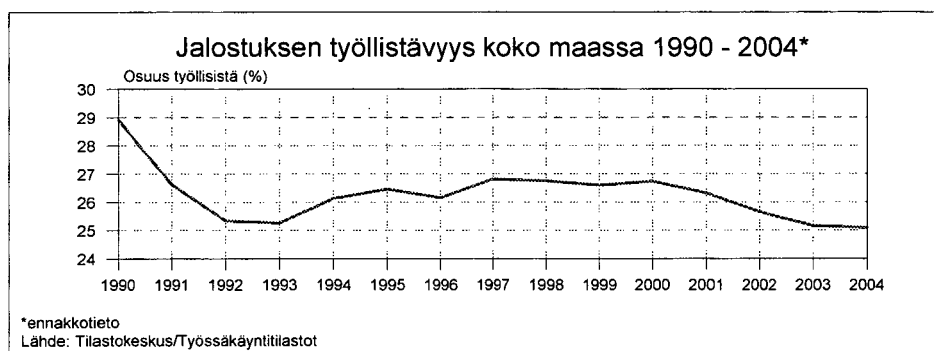
* tieto puuttuu

Ilman pakolaisille maksettua toimeentulotukea

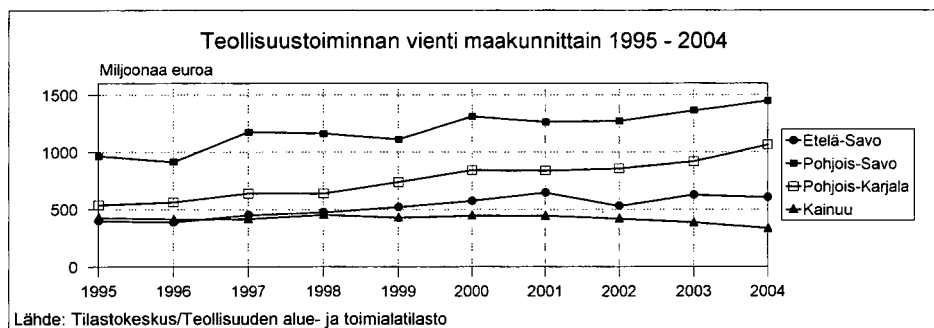
Kuva 13.8. Toimeentulotukimenot kunnittain 2004.

Teollisuus

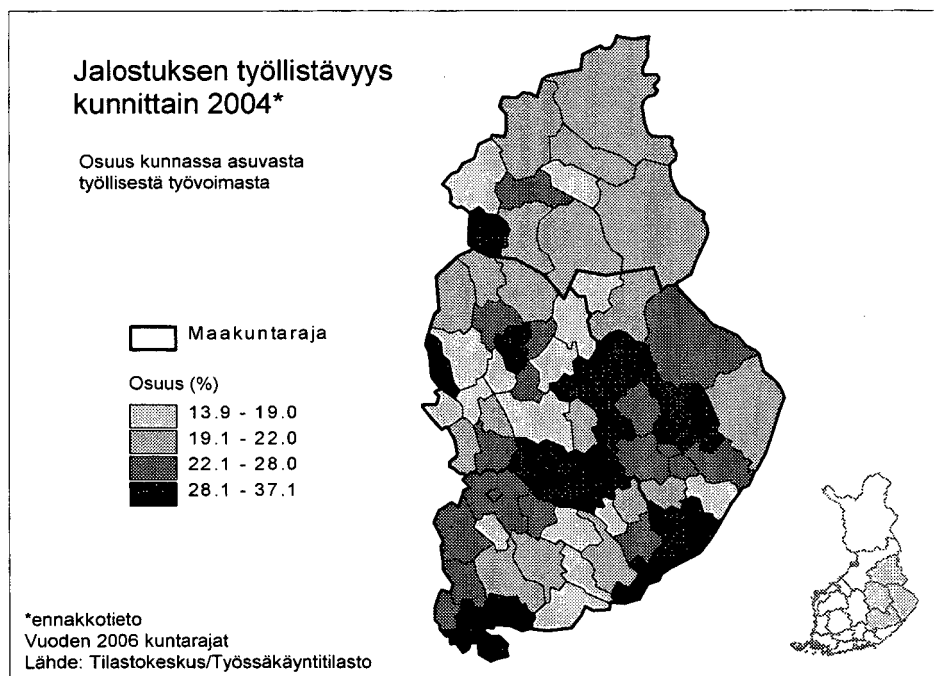
Jalostustoimialat työllistivät vuonna 2004 yli neljäsosan koko maan työllisestä työvoimasta. *Jalostustoimialoihin* lasketaan teollisuuden (D) lisäksi kaivostoiminta ja louhinta (C), sähkö-, kaasu- ja vesihuolto (E) sekä rakentaminen (F). *Teollisuustoimintaan (CDE)* puolestaan kuuluu kaivostoiminta ja louhinta, teollisuus sekä sähkö-, kaasu- ja vesihuolto.

Kuva 14.1. Jalostuksen työllistävyys koko maassa 1990–2004.

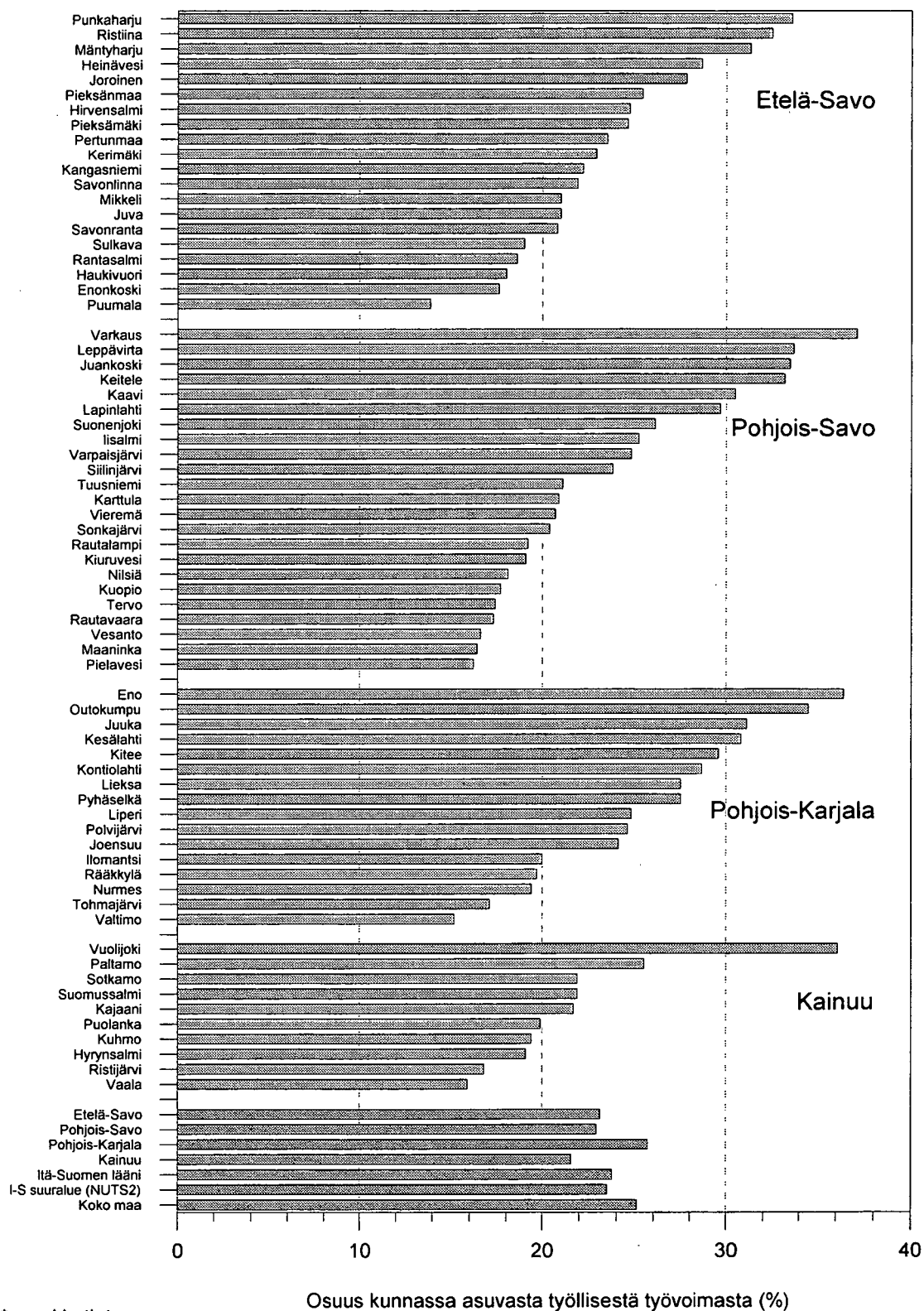

Kuva 14.2. Teollisuustoiminnan vienti maakunnittain 1995–2004.

Kuva 14.3. Jalostuksen työllistävyys kunnittain 2004.

Jalostuksen työllistävyys kunnittain 2004*

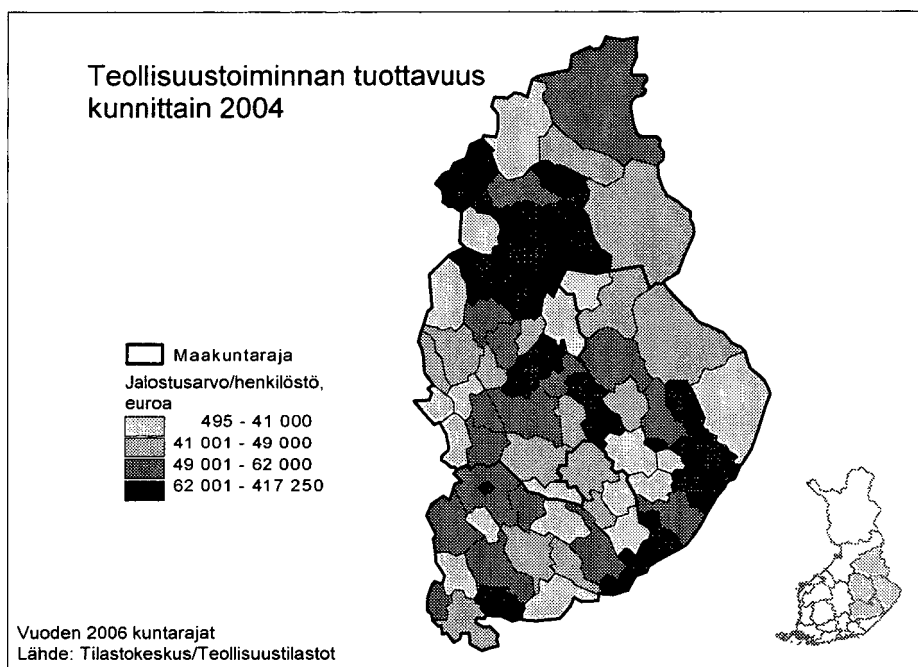

*ennakkotieto

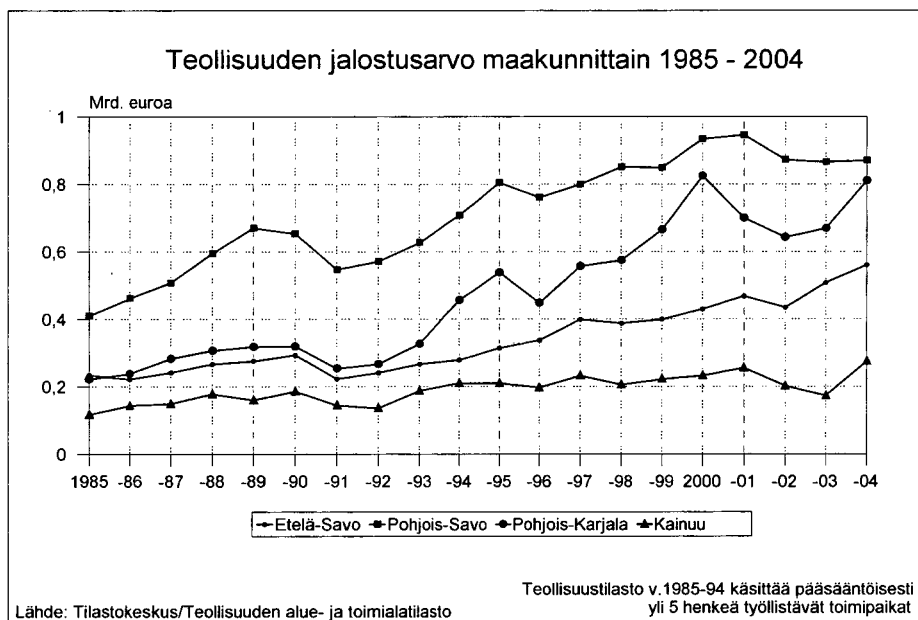
Vuoden 2006 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilastot

Kuva 14.4. Jalostuksen työllistävyys kunnittain 2004.

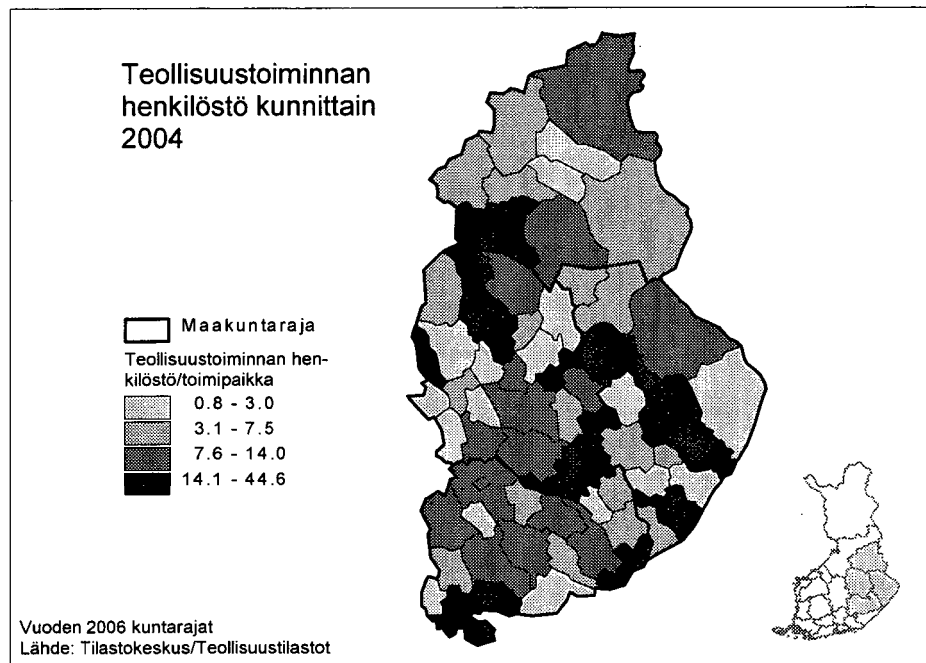
Kuva 14.5. Teollisuustoiminnan tuottavuus kunnittain 2004.

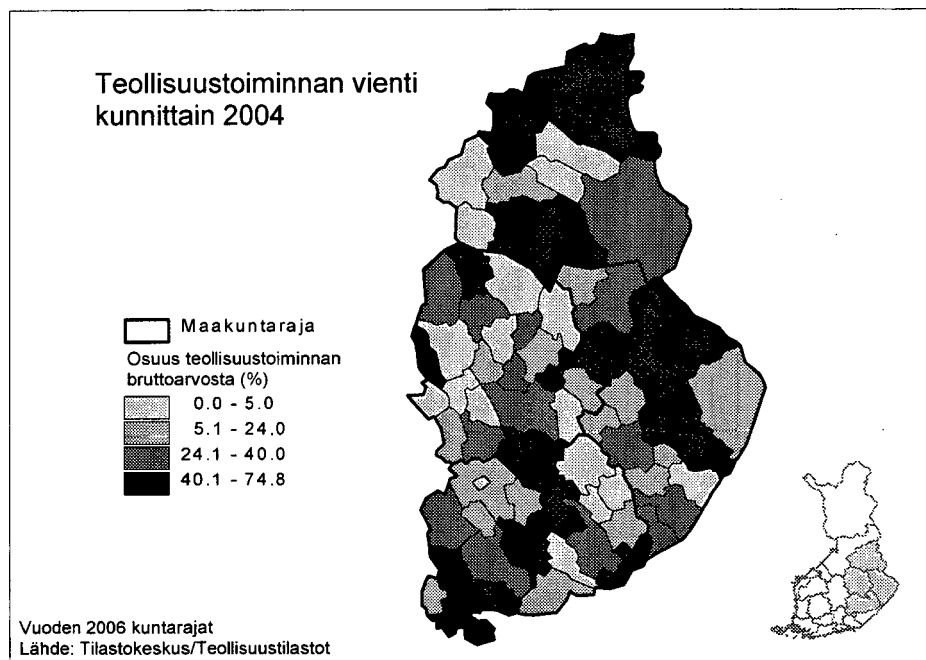
Kuva 14.6. Teollisuuden jalostusarvo maakunnittain 1985–2004.

Tuotannon jalostusarvo (EU:n määritelmän mukainen arvonlisäys perushintaan sisältäen tukipalkkiot) mittaa eri tuotantotehtäimien yhteensä laskettua jalostusarvoa toimipaikan liiketoiminnasta. Jalostusarvon tarkoituksena on kuvata yksikön arvonlisäystä, joka syntyy tuotantotoiminnasta saatujen tuottojen ja tuotantotoimintaa varten hankittujen tuotantopanoskustannusten erotuksena. Määritelmän mukaan kustannuksiin ei sisällytetä työvoimasta aiheutuvia kustannuksia. Tuotannon bruttoarvon avulla voidaan laskea jalostusarvo seuraavasti: BRUTTOARVO - aine- ja tarvikeostot - hankinnat yrityksen muilta toimipaikoilta - varastojen muutos - ulkopuoliset palvelut - liiketoiminnan muut kulut pl. henkilöstökulut + kauppatarvikkeiden hankinta = JALOSTUSARVO.

Teollisuustoiminnan tuottavuutta laskettaessa jalostusarvo suhteutetaan teollisuustoimipaikkojen henkilöstön määrään.

Kuva 14.7. Teollisuustoiminnan henkilöstö kunnittain 2004.

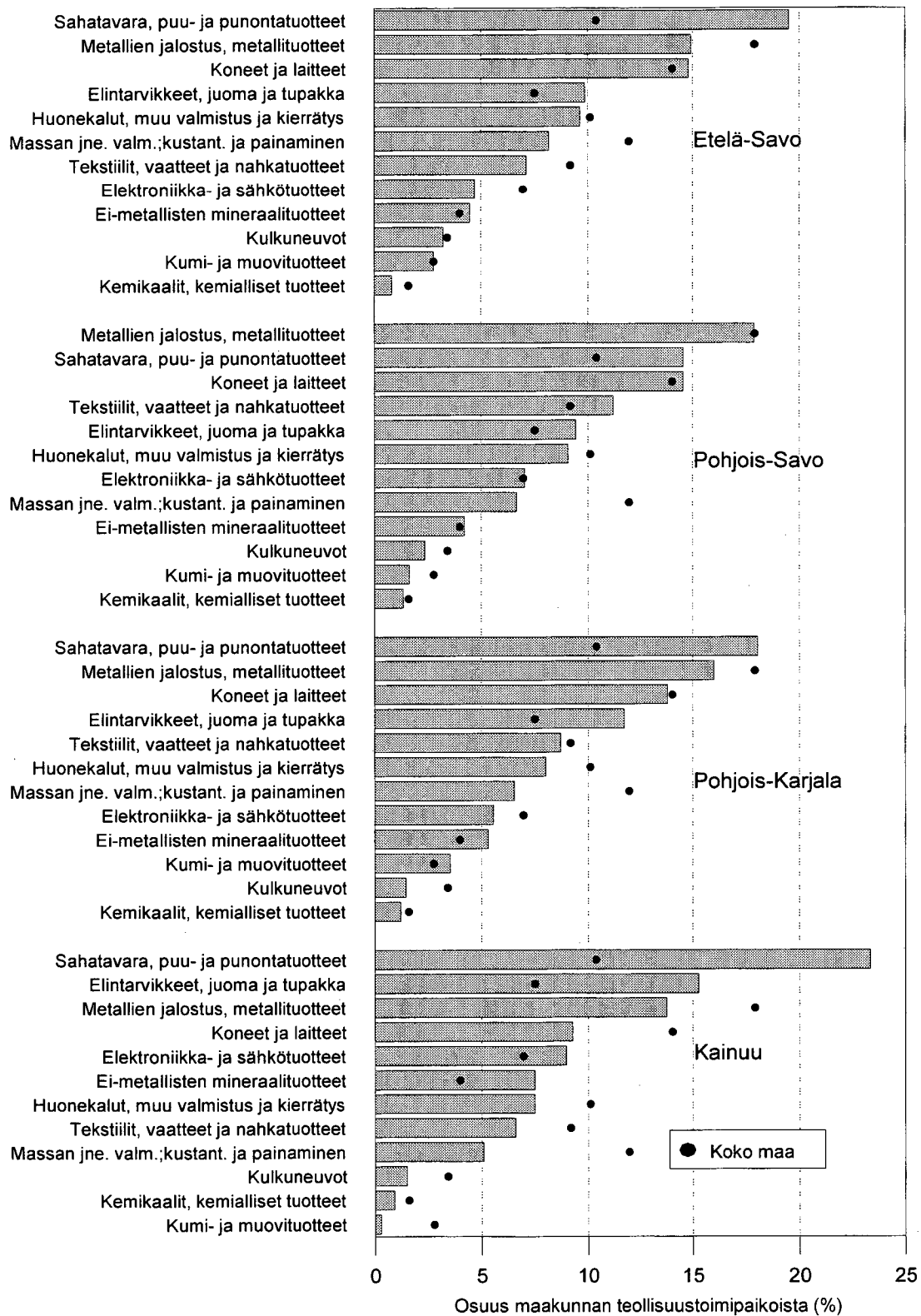

Kuva 14.8. Teollisuustoiminnan vienti kunnittain 2004.

Teollisuustoiminnan henkilöstöön eli työvoimaan luetaan kaikki ne henkilöt, jotka työskentelevät yrityksessä tai sen lukuun. Henkilöstö luokitellaan itsenäisiin yrittäjiin (omistajiin), toimihenkilöihin ja työntekijöihin. Henkilöiden lukumäärät ilmoitetaan tilikauden keskimääräisinä lukuina. Vuonna 2004 teollisuustoiminnassa työskenteli keskimäärin 15 henkilöä toimipaikkaa kohden.

Teollisuuden viennin laskennassa on huomioitu tavaroiden ja palvelujen vienti EU-maihin ja EU:n ulkopuolisiin maihin. Vienti kertoo kuinka paljon liikevaihtoa syntyy tavaroiden ja palvelujen viennistä.

Teollisuuden toimipaikat toimialoittain maakunnittain 2004

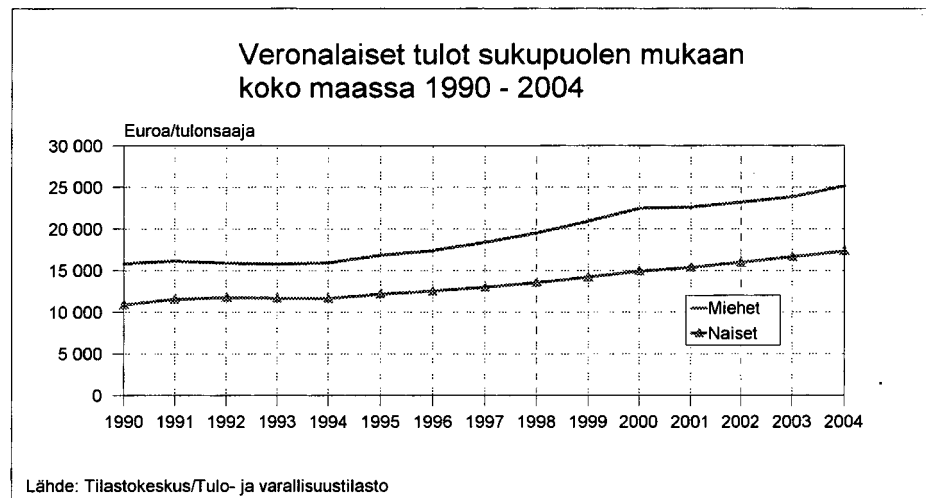

Lähde: Tilastokeskus/StatFin

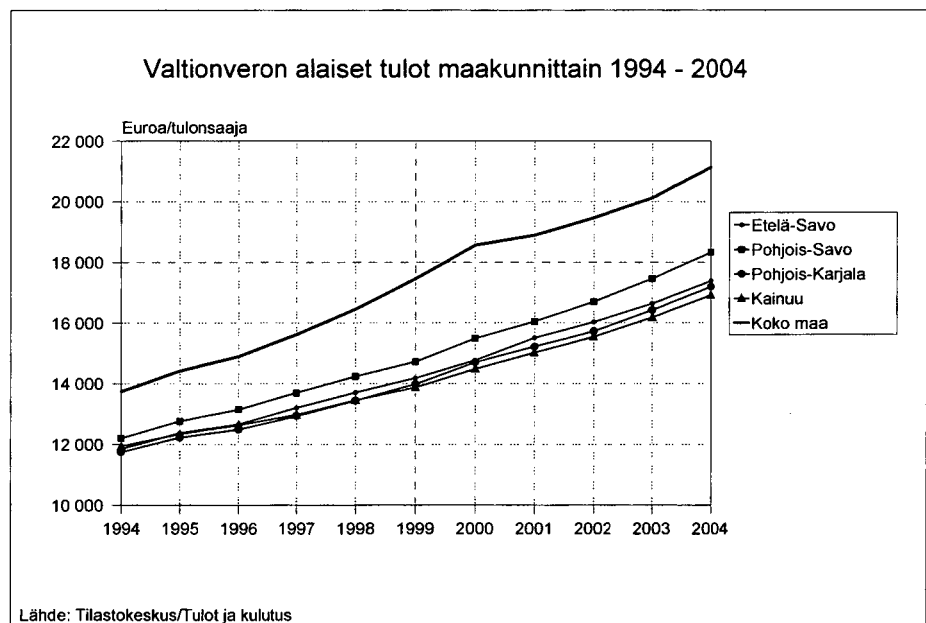
Kuva 14.9. Teollisuuden toimipaikat toimialoittain maakunnittain 2004.

Tulot

Tulonsaajat ansaitsivat vuonna 2004 keskimäärin 21 139 euroa, mikä on viisi prosenttia enemmän kuin vuotta aiemmin. Sukupuolten väliset tuloerot olivat suuria naisten keskitulojen ollessa 69 % miesten keskimääräisistä tuloista. Vuonna 2004 miesten tulot kasvoivat edellisestä vuodesta 5,5 % ja naisten 4,3 %.

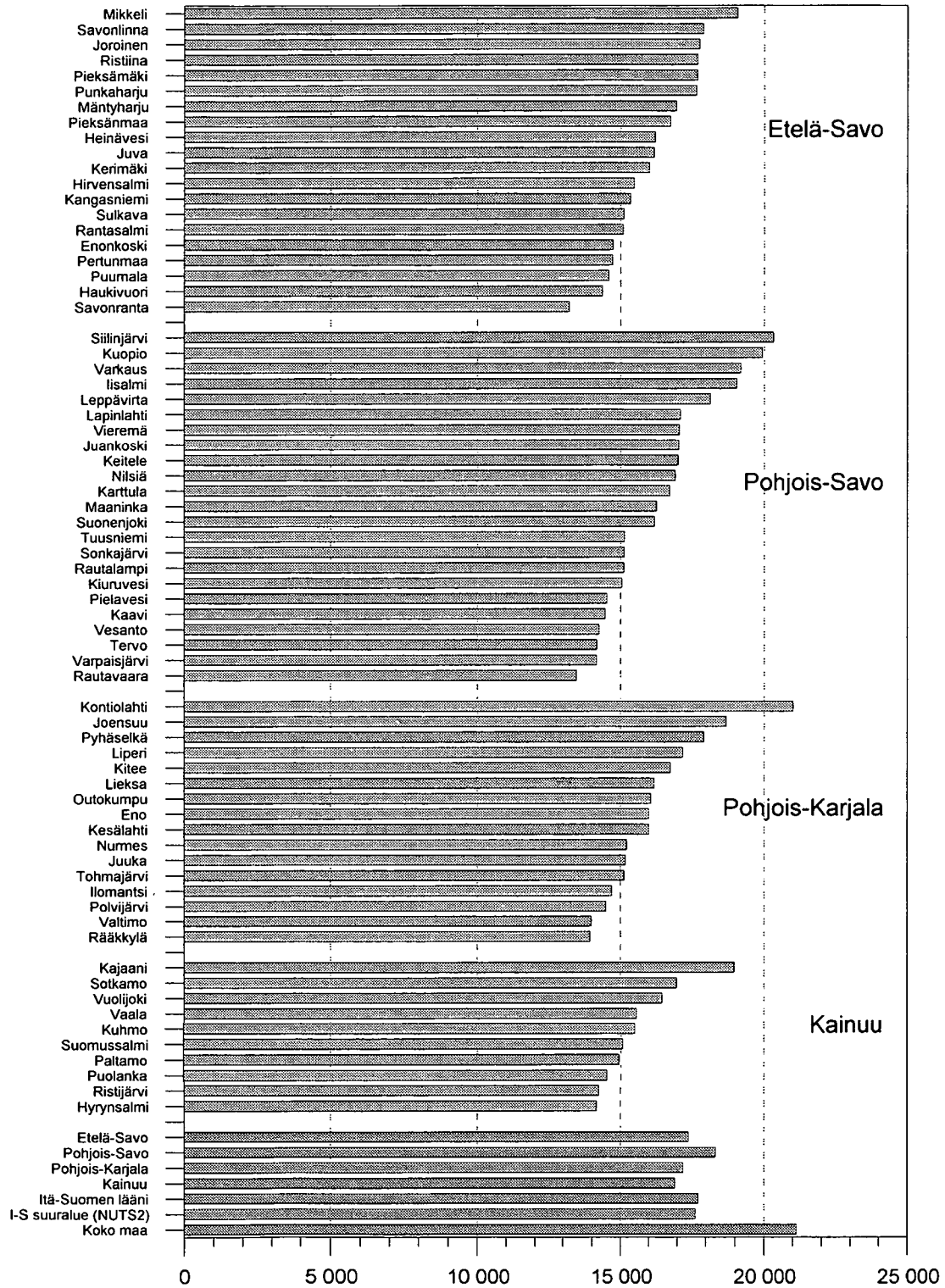

Kuva 15.1. Veronalaiset tulot sukupuolen mukaan koko maassa 1990–2004.

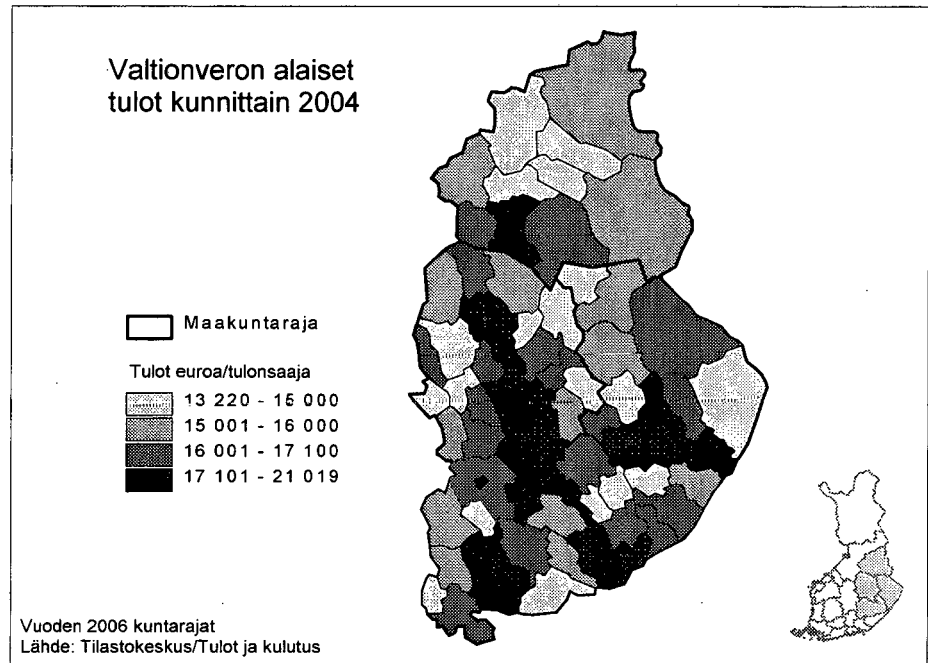
Kuva 15.2. Valtionveron alaiset tulot maakunnittain 1994–2004.

Valtionveron alaiset tulot kunnittain 2004

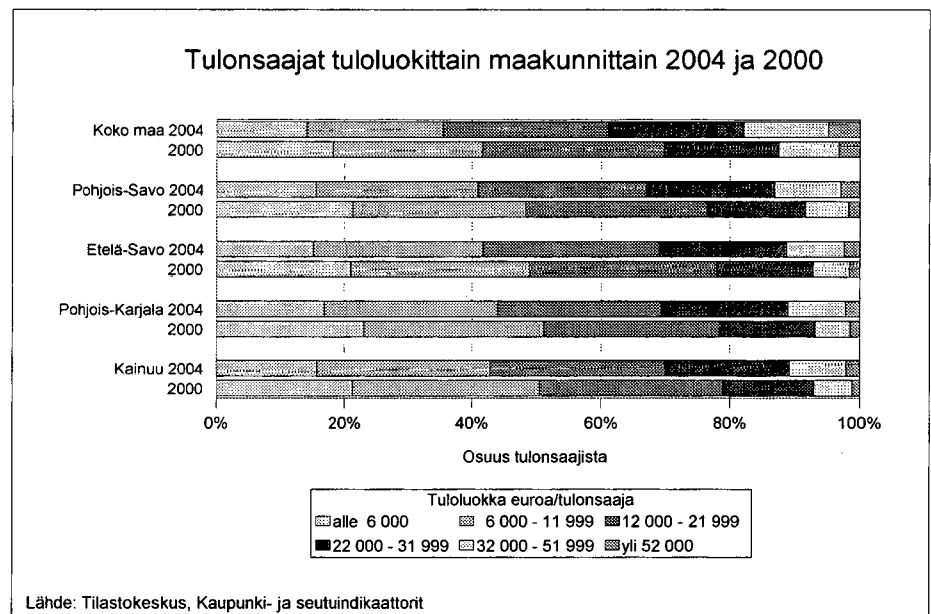

Vuoden 2006 kuntarajat
Lähde: Tilastokeskus/Tulot ja kulutus

Kuva 15.3. Valtionveron alaiset tulot kunnittain 2004.

Kuva 15.4. Valtionveron alaiset tulot kunnittain 2004.

Kuva 15.5. Tulonsaajat tuloluokittain maakunnittain 2004 ja 2000.

Vuonna 2004 alle 22 000 euroa ansaitsevia tulonsaajia oli 61 % kaikista tulonsaajista. Nämä tulonsaajat ansaitsivat kolmanneksen kaikista tuloista. Suurituloisimpien, eli yli 52 000 euroa ansaitsevien tulonsaajien osuus oli 4,8 % tulonsaajista, mutta heidän ansaitsemansa tulot olivat 20,1 % kaikista tuloista.

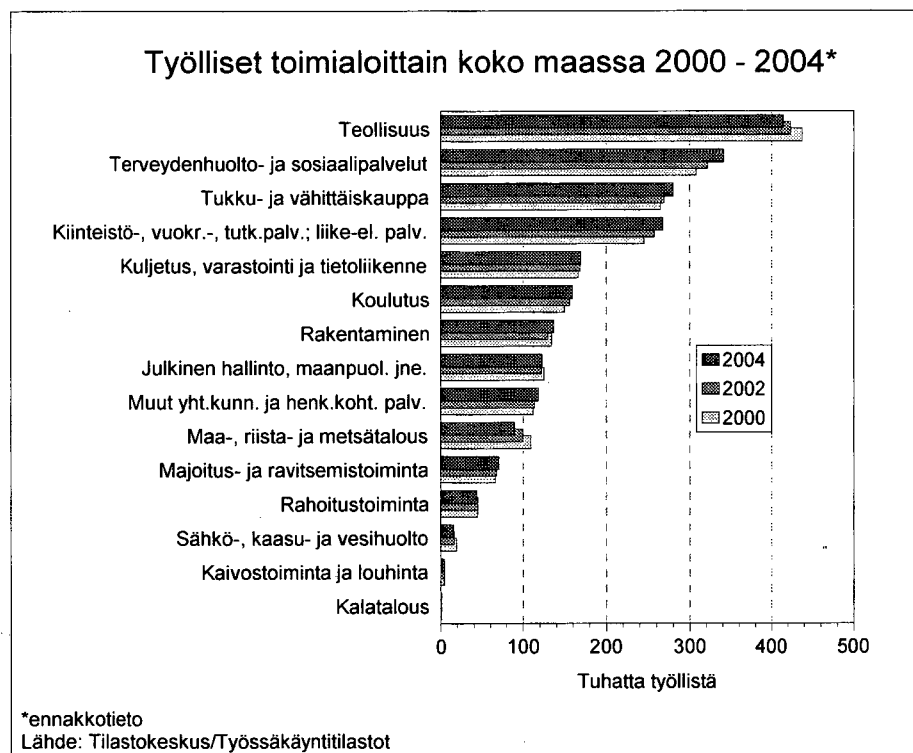
Työmarkkinat

Työllisyys

Työllisten määrä väheni Suomessa 1990-luvun alussa etenkin palvelualoilla ja jalostuksessa. Vuoden 1993 jälkeen työllisten määrä on kuitenkin näillä toimialoilla kasvanut. Alkutuotannossa työllisten määrä on sen sijaan vähentynyt koko tarkastelujakson vuosina 1987–2004. Työssäkäyntitilaston vuoden 2004 tiedot ovat ennakkotietoja.

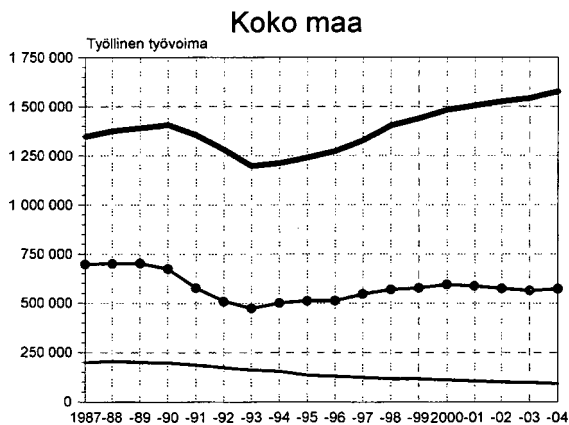
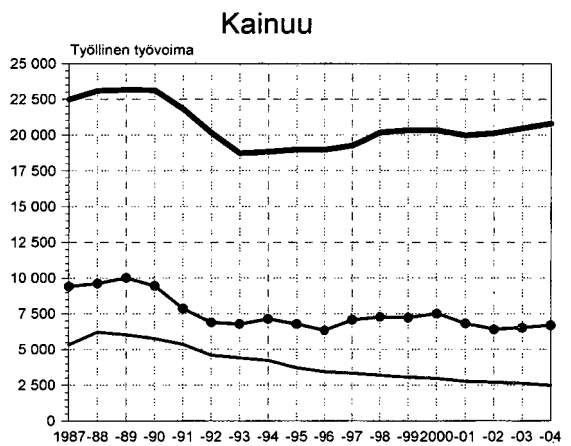
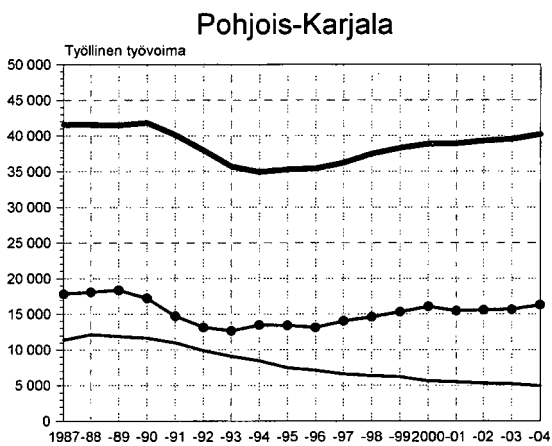
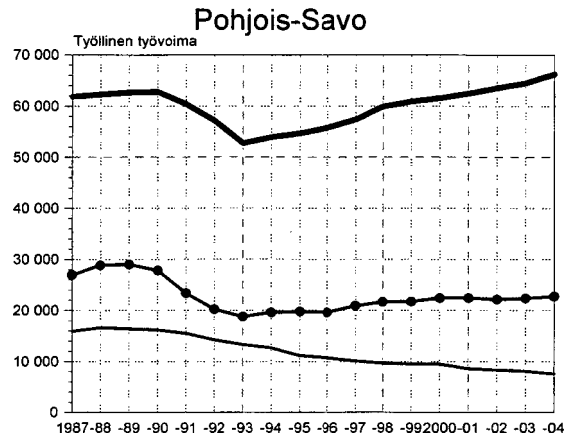
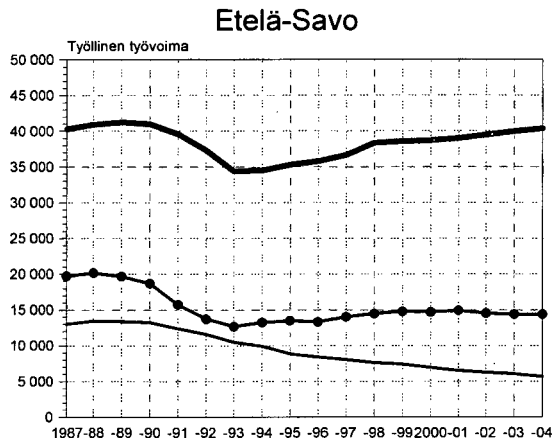
Vuoden 2001 työssäkäyntiluvuista lähtien on käytössä uusi *toimialaluokitus TOL 2002*, joka korvaa toimialaluokituksen 1995. Toimialaluokituksen uudistamisen myötä muutamia toimintoja on siirretty eri toimialoille tai luotu uusia (ks. www.tilastokeskus.fi/luokitukset). Muutos vaikeuttaa hieman joidenkin toimialojen vertailukelpoisuutta edellisiin vuosiin.

Toimialoittain tarkasteltuna teollisuus on edelleen suurin työllistäjä, vaikka teollisuudessa toimivien henkilöiden määrä onkin viime vuosina vähentynyt. Vuonna 2004 alalla työskenteli 18,2 % koko maan työllisistä. Seuraavaksi työllistävimät sektorit olivat terveydenhuolto- ja sosiaalipalvelut sekä tukku- ja vähittäiskauppa. Nämä toimialat ovat kasvaneet viime vuosina.

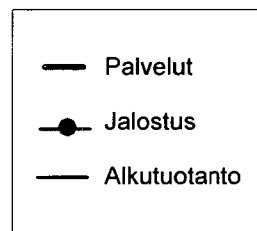

Kuva 16.1. Työlliset toimialoittain koko maassa 2000–2004.

Työllinen työvoima maakunnittain 1987 - 2004*

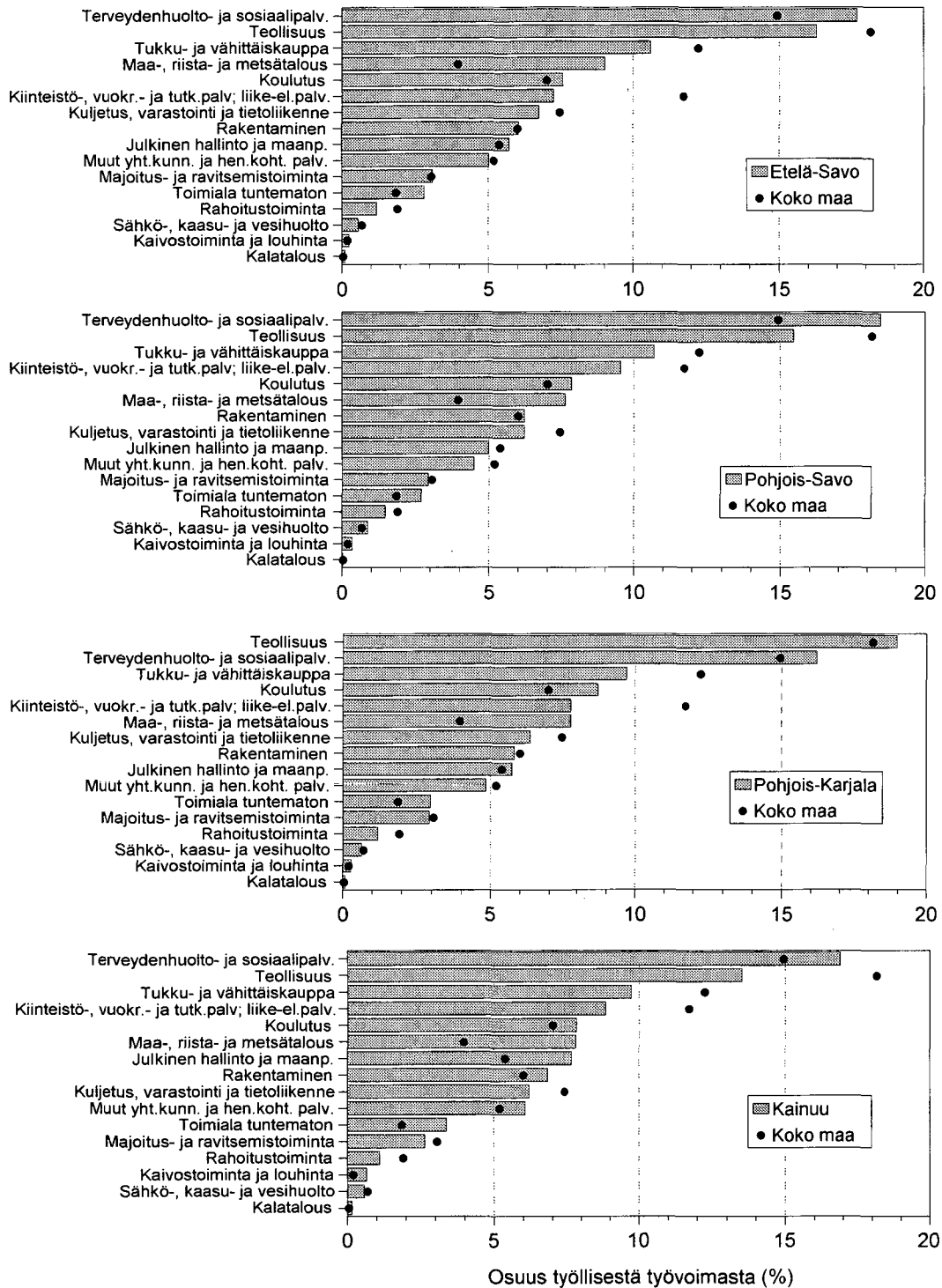
Huom! Erilaiset asteikot

*ennakkotieto
v. 2001 toimialamuutos (TOL 2002)
Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilastot

Kuva 16.2. Työllinen työvoima maakunnittain 1987–2004.

Elinkeinorakenne maakunnittain 2004*

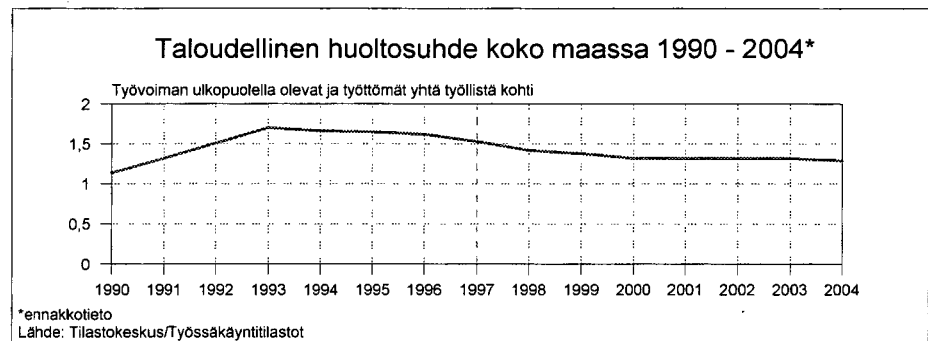

*ennakkotieto
Vuoden 2006 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus/Työssäkäyntitilasto

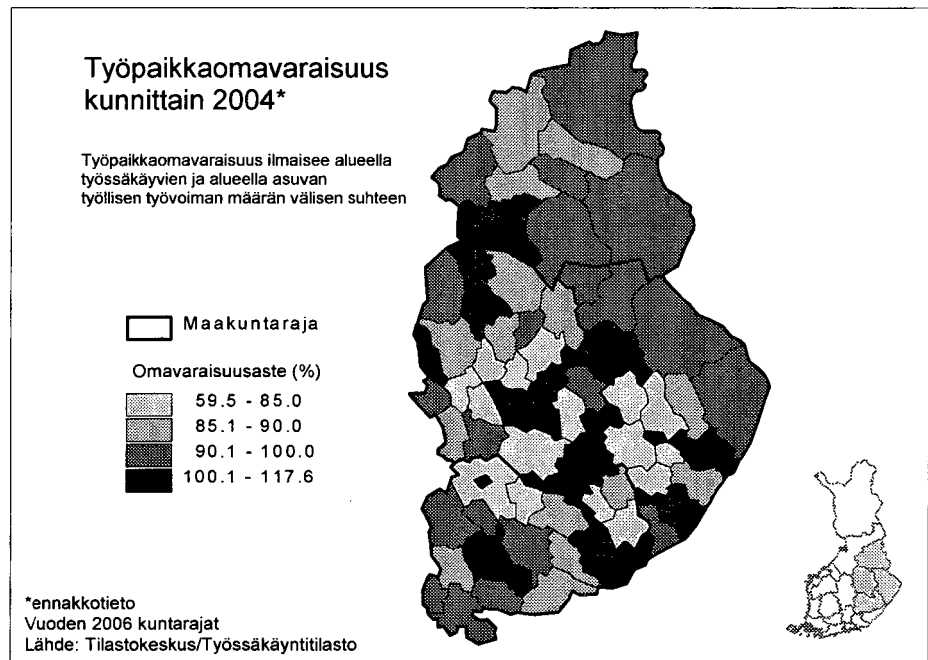
Kuva 16.3. Elinkeinorakenne maakunnittain 2004.

Katsauksessa tarkastellaan työllisyyttä *Tilastokeskuksen* Työssäkäyntitilastojen sekä työttömyyttä *Työministeriön* tilastojen avulla. Tilastokeskuksen Työssäkäyntitilasto on vuositilasto, joka tuottaa alueittaista tietoa väestön taloudellisesta toiminnasta ja työssäkäynnistä. Tilaston viiteajankohta on vuoden viimeinen viikko, mutta tilasto sisältää myös kertymätietoja tilastovuoden ajalta (esim. tulotiedot, työ- ja työttömyyskuukaudet).

Taloudellinen huoltosuhde, joka kuvaa työvoiman ulkopuolella olevien ja työttömien määrää yhtä työllistä kohti, oli korkeimmillaan koko maassa vuonna 1993. Vuoden 2004 ennakkotiedon mukaan koko maan huoltosuhde oli 1,29.

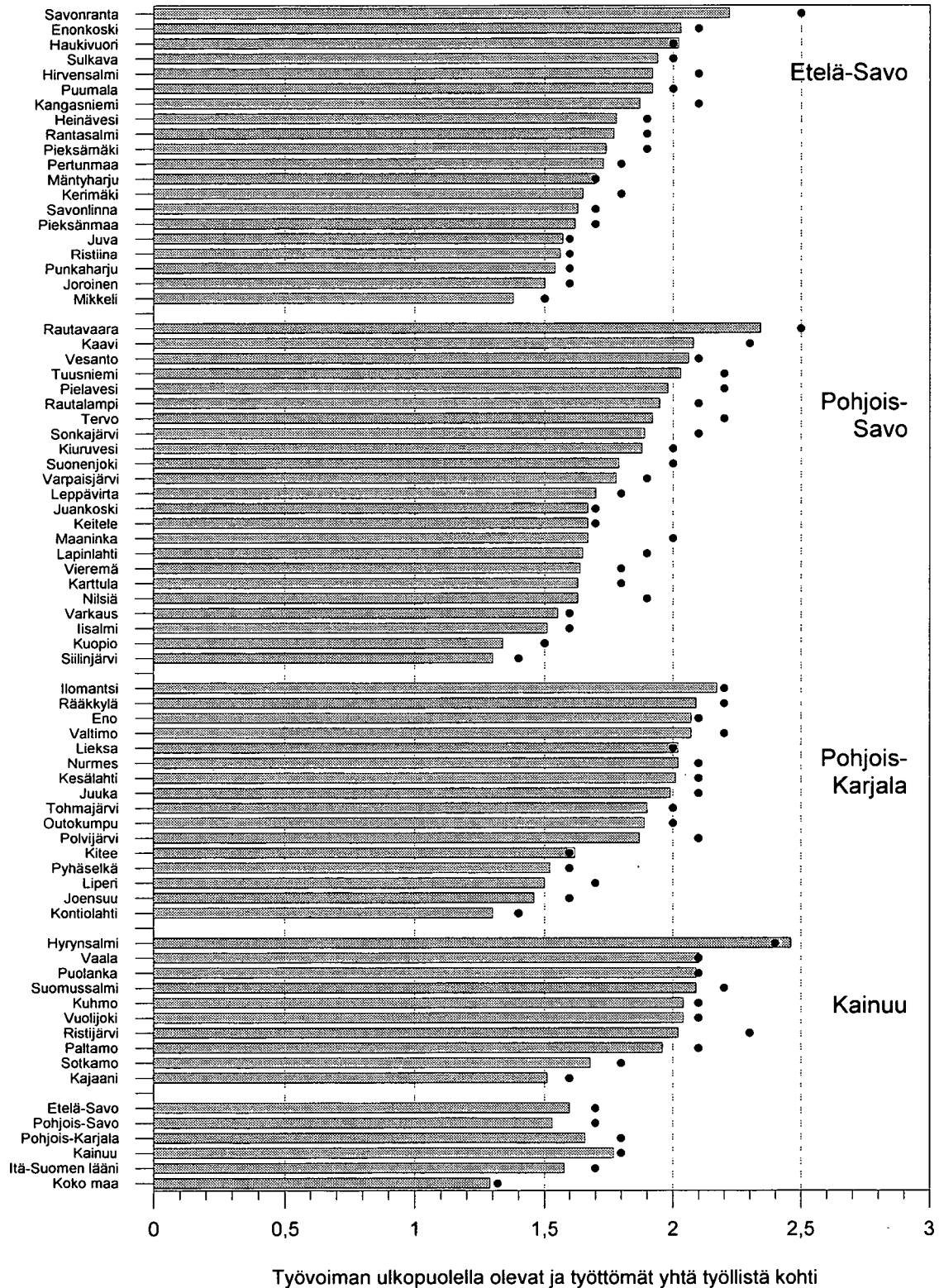
Kuva 16.4. Taloudellinen huoltosuhde koko maassa 1990–2004.

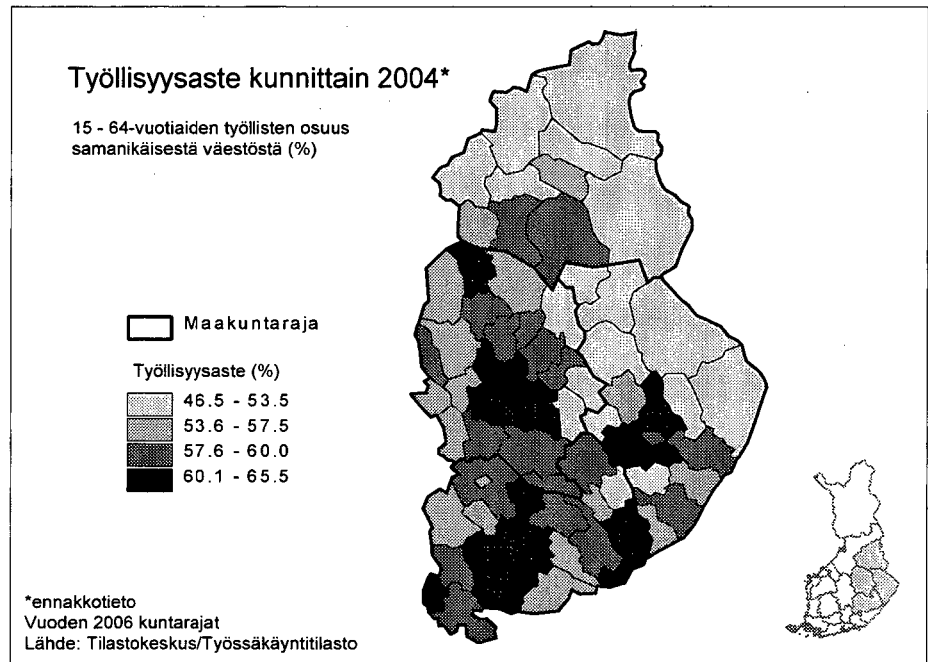
Kuva 16.5. Työpaikkaomavaraisuus kunnittain 2004.

Työpaikkaomavaraisuus kuvaa alueen työpaikkojen ja työllisten suhdetta. Mikäli alueen työpaikkojen määrä on suurempi kuin työllisten määrä, alueen omavaraisuusaste ylittää 100 %.

Taloudellinen huoltosuhte kunnittain 2000 ja 2004*

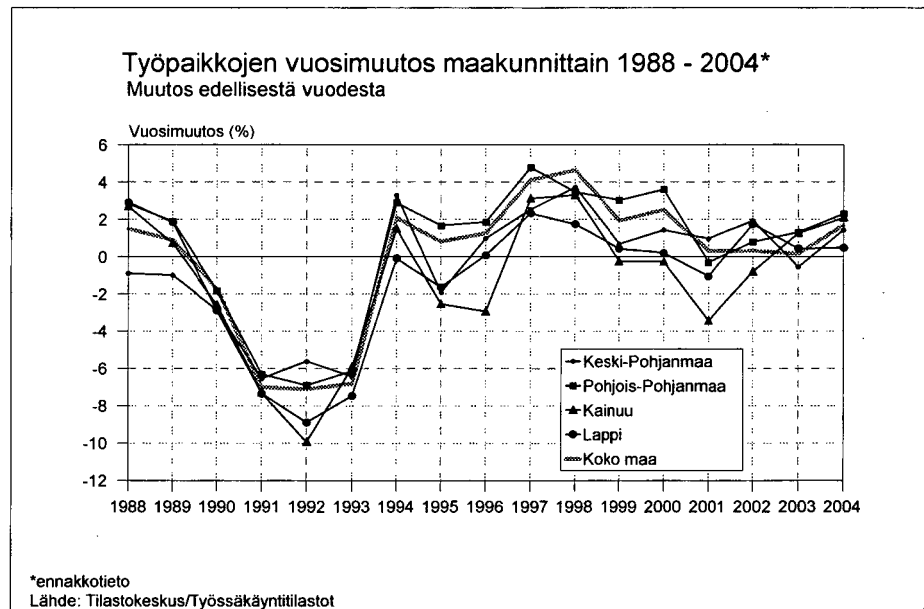

Kuva 16.6. Taloudellinen huoltosuhte kunnittain 2000 ja 2004.

Kuva 16.7. Työllisyysaste kunnittain 2004.

Työllisyysaste lasketaan 15–64-vuotiaiden työllisten prosentiosuutena samanikäisestä väestöstä. Koko maan työllisyysaste oli 65,1 % vuoden 2004 ennakkotietojen mukaan.

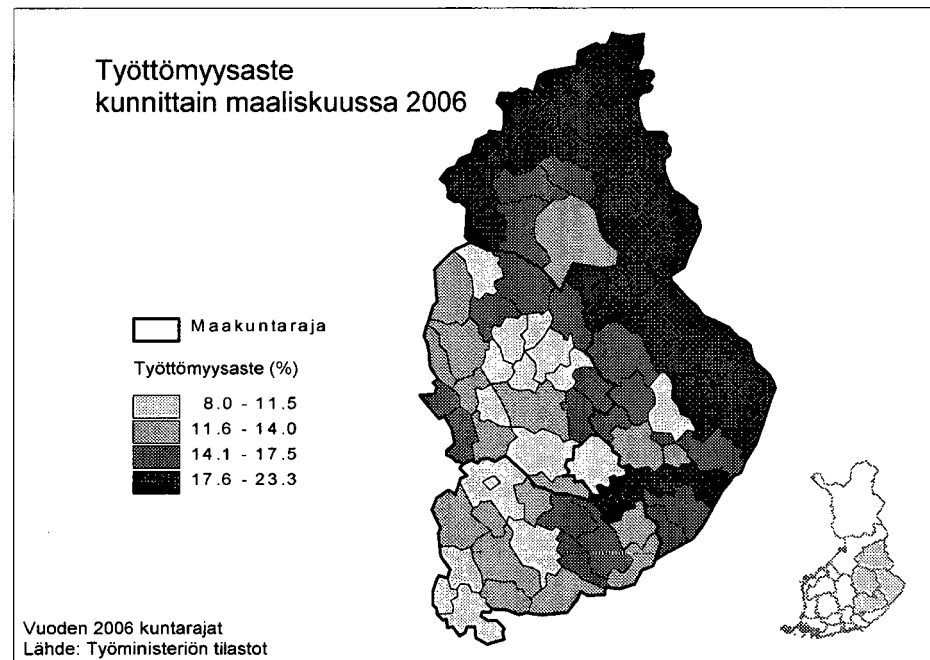
Kuva 16.8. Työpaikkojen vuosimuutos maakunnittain 1988–2004.

Viimeisen kymmenen vuoden aikana työpaikkojen vuosimuutos on ollut positiivinen. Vuodesta 2003 vuoteen 2004 (ennakkotieto) työpaikkojen määrä kasvoi kaikissa Manner-Suomen maakunnissa. Koko maassa kasvu oli 1,7 %.

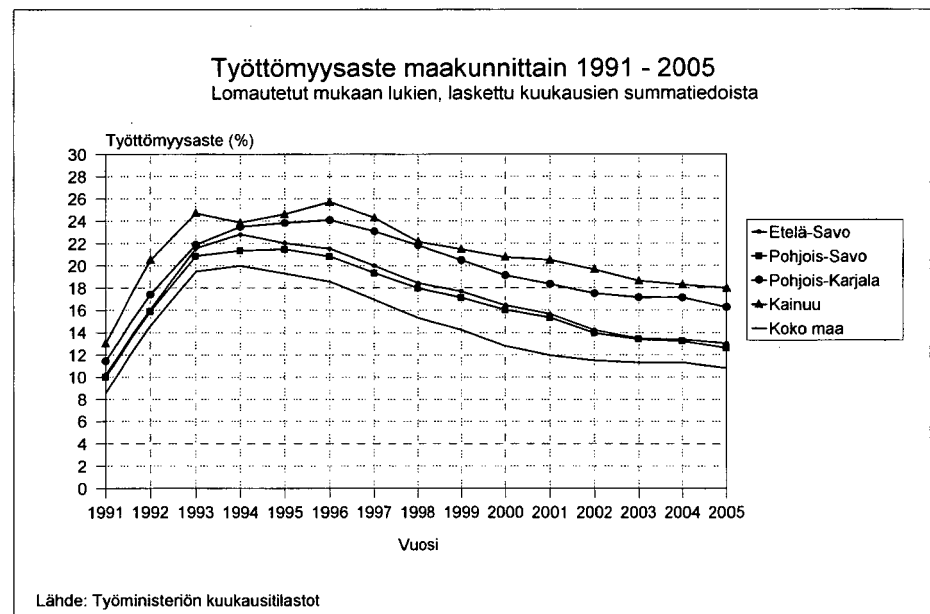
Työttömyys

Tämän katsauksen työttömyystiedot perustuvat Työministeriön keräämiin tilastoihin. *Työttömyysaste* lasketaan työttömien työnhakijoiden (lomautetut mukaan lukien) prosenttisuutena työvoimasta. Työvoiman määrä taas tilastoidaan Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksella.

Maaliskuun 2006 työttömyysaste koko maassa oli 10,0 %, mikä oli prosenttiyksikön vähemmän kuin vuotta aiemmin. *Pitkäaikaistyöttömäksi* lasketaan henkilö, joka on ollut yhtäjaksoisesti yli vuoden ilman työtä ja kokopäivätyöhön käytettävissä tai joka odottaa sovitun työn alkamista. Maaliskuussa 2006 työttömistä työnhakijoista yli neljäsosa oli pitkäaikaisyöttömiä.

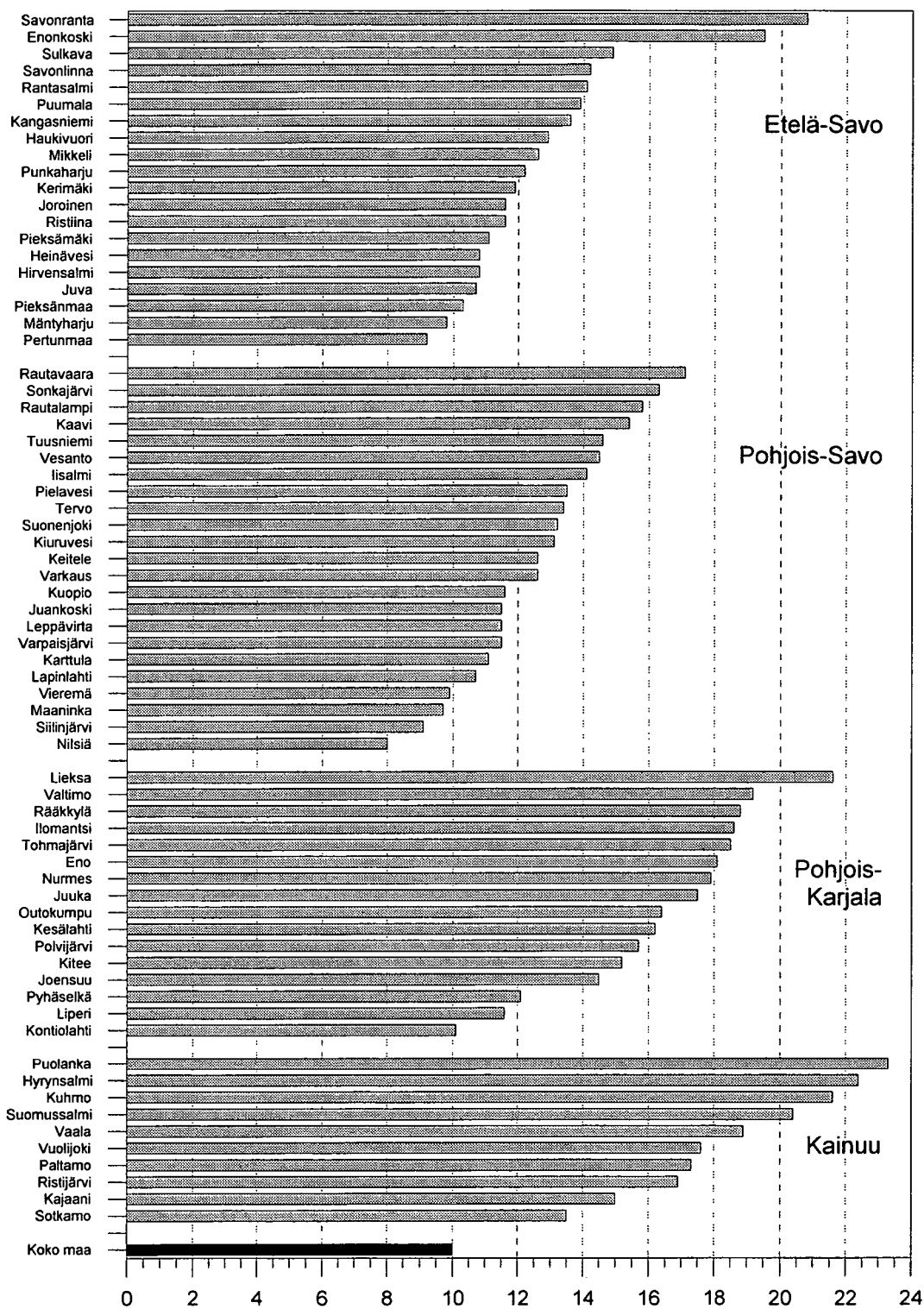

Kuva 16.9. Työttömyysaste kunnittain maaliskuussa 2006.

Kuva 16.10. Työttömyysaste maakunnittain 1991–2005.

Työttömyysaste kunnittain maaliskuussa 2006

Vuoden 2006 kuntarajat

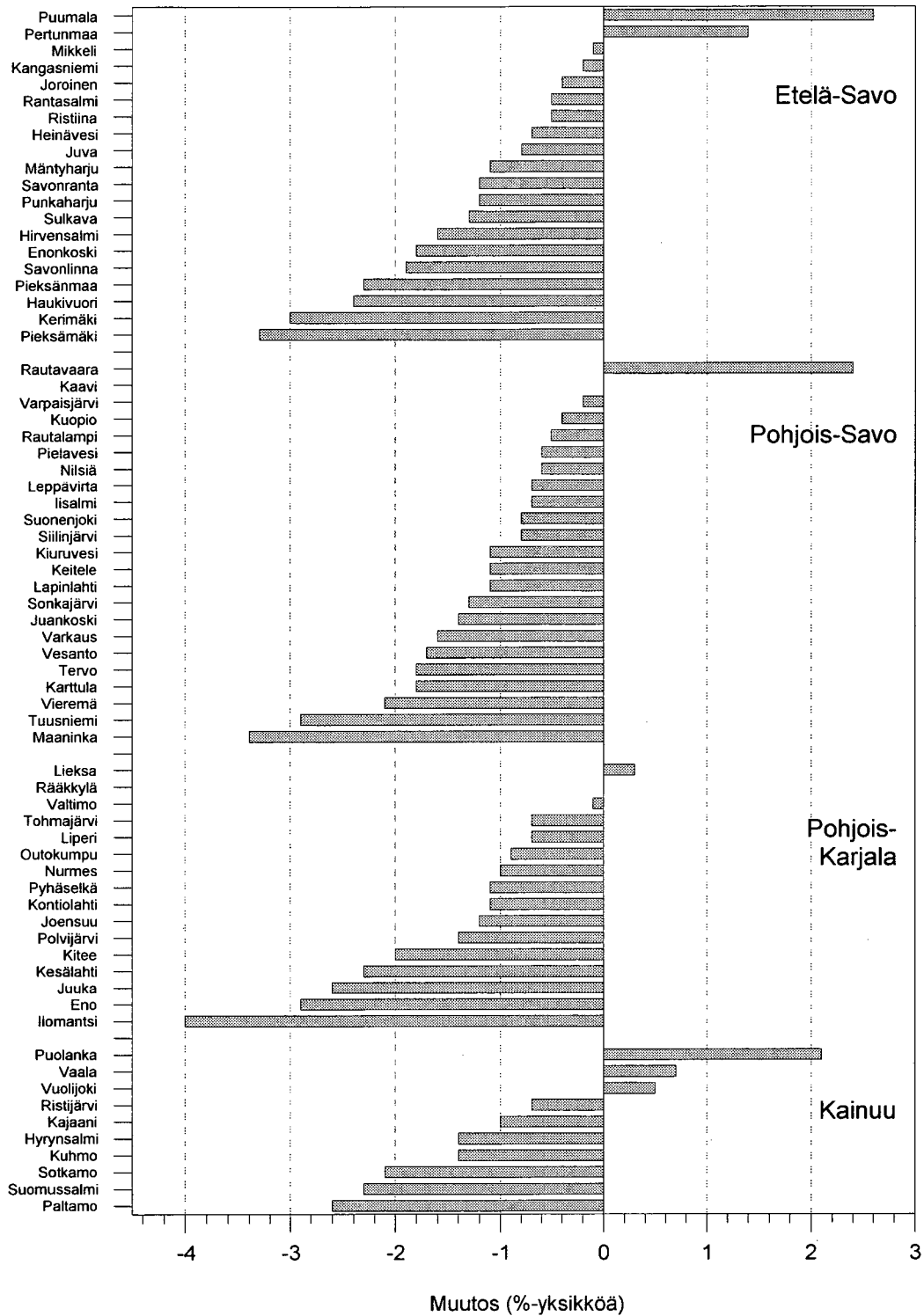
Työttömyysaste (%)

Lähde: Työministeriön tilastot

Kuva 16.11. Työttömyysaste kunnittain maaliskuussa 2006.

Työttömyyden muutos kunnittain 2005 - 2006

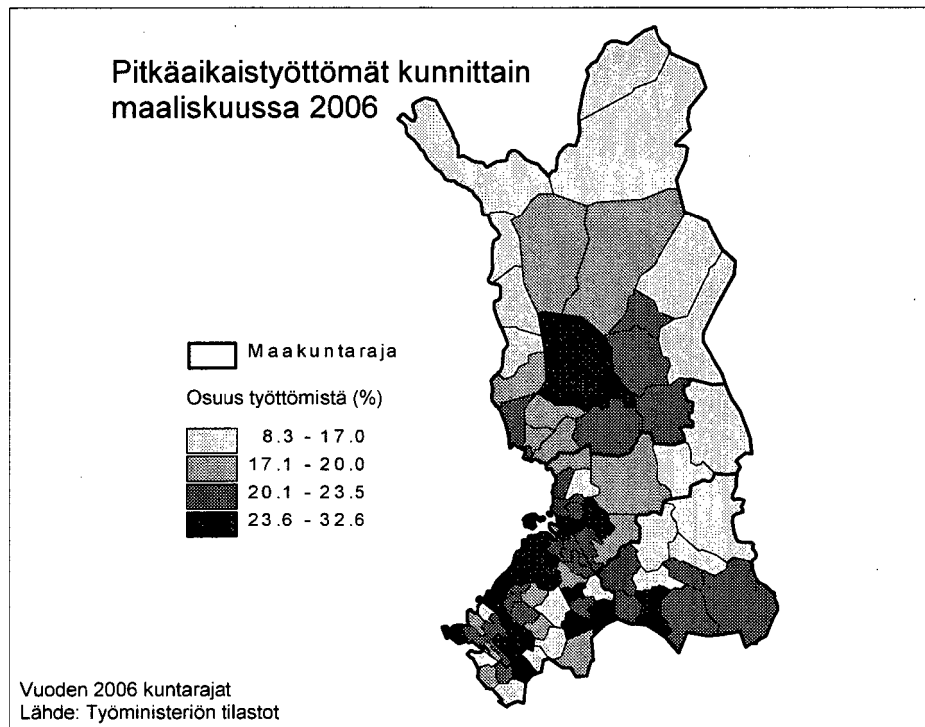
Maaliskuu 2005 - maaliskuu 2006

Vuoden 2006 kuntarajat

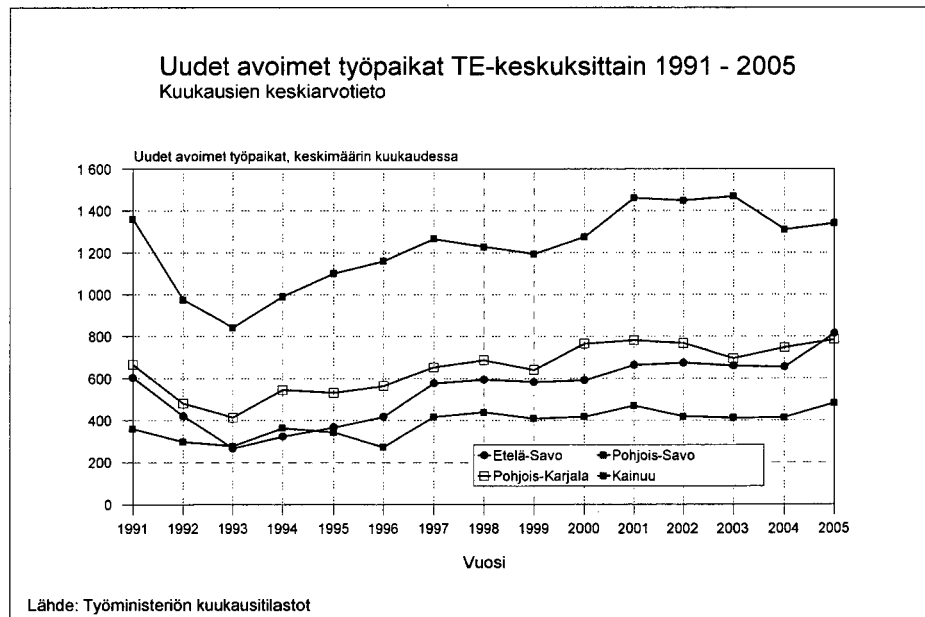
Lähde: Työministeriön tilastot

Kuva 16.12. Työttömyyden muutos kunnittain maaliskuussa 2005–2006.

Kuva 16.13. Pitkäaikaistyöttömät kunnittain maaliskuussa 2006 (osuus työttömistä).

Työministeriön ilmoittamat avoimet työpaikat ja työttömien määrät kuvaavat kuukauden viimeistä arkipäivää. Avoimet työpaikat ilmoitetaan TE-keskuksittain. Tilastoissa on mukana ne avoimet työpaikat, jotka työnantaja on ilmoittanut täytettäväksi työvoimatoimiston avulla. Vuositasolla työttömyys oli korkein 1990-luvun alkuvuosina, jolloin avoimia työpaikkoja oli vastaavasti vähiten.

Kuva 16.14. Uudet avoimet työpaikat TE-keskuksittain 1991–2005.

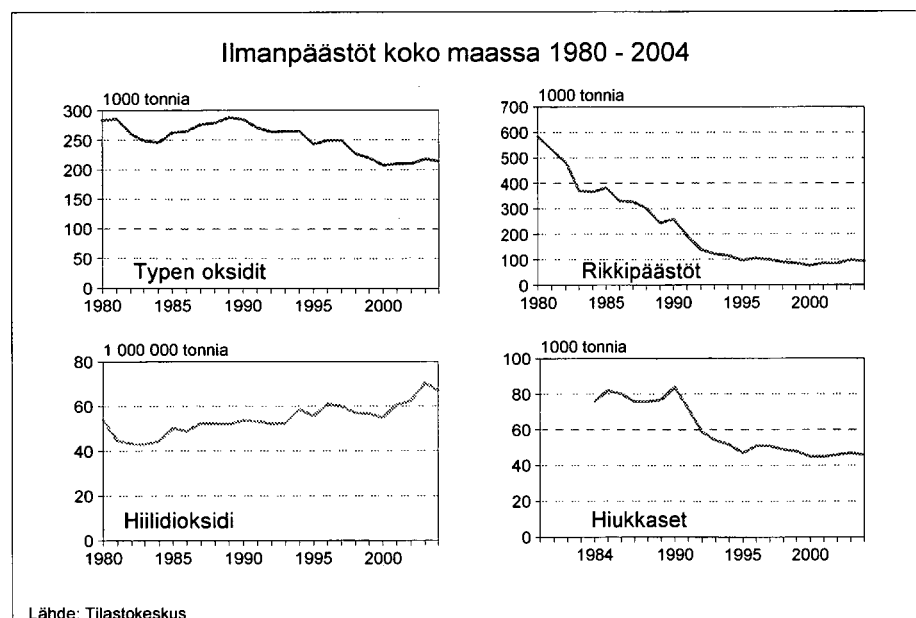
Ympäristö

Keskeisimmät ilman laatuun vaikuttavat epäpuhtaudet ovat typen oksidit, rikkidioksidi, hiilimonoksidi, hiilivedyt ja hiukkaset. Suurin osa päästöistä aiheutuu teollisuudesta, energiantuotannosta ja liikenteestä. Ne vaikuttavat kasvihuoneilmiön voimistumiseen, otsonikatoon ja happamaan laskeumaan.

Typen oksidien päästöt alentuivat 1980-luvun alkupuolella, mutta lähtivät uudelleen nousuun vuosikymmenen lopulla. 1990-luvulla päästöt ovat hitaasti laskeneet. Vuonna 2004 typpipäästöt olivat koko maassa reilu 200 000 tonnia. Rikkidioksidipäästöt ovat vähentyneet voimakkaasti viimeisen kahdenkymmenen vuoden aikana, ja ne olivat noin 93 000 tonnia vuonna 2004. Hiilidioksidipäästöt aiheutuvat pääasiassa fossiilisten polttoaineiden ja turpeen poltosta, ja päästöissä tapahtuu vuosittaisia heilahteluja riippuen vesivoiman tuotannosta. Hiukkaspäästöt vähenivät erityisesti 1990-luvun alkuvuosina.

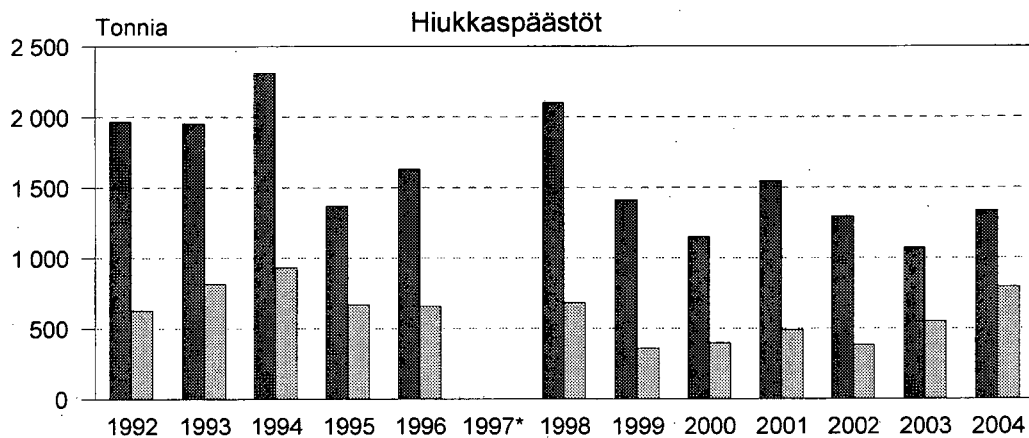
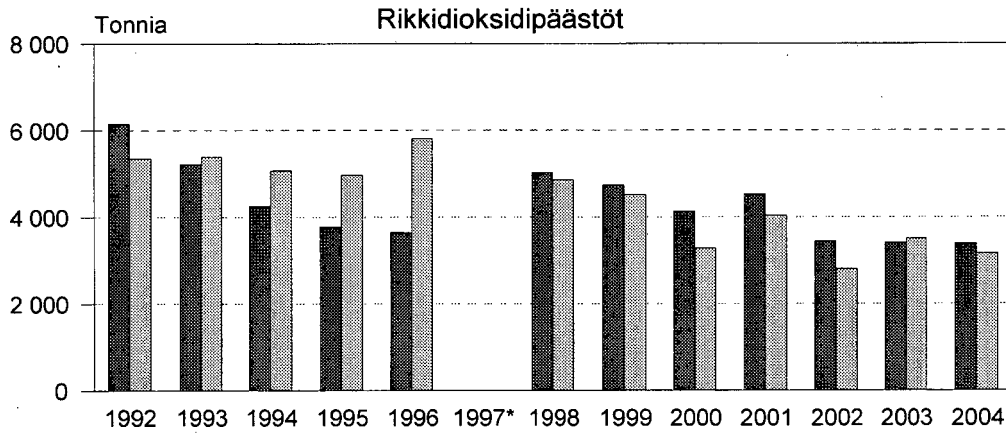
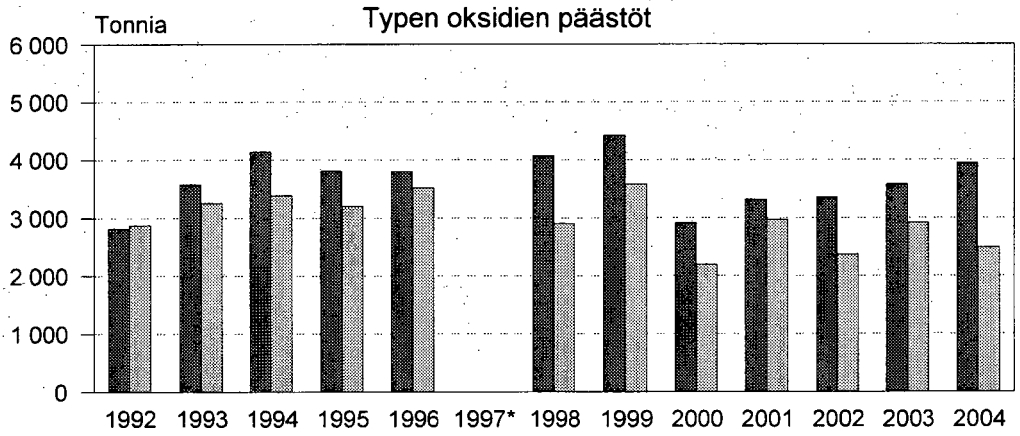
Kansallispuiston ja luonnonpuiston perustamisesta ja tarkoituksesta säädetään lailla. Ne muodostavat Suomen luonnonsuojelun alueverkoston rungon. Suomessa on 35 kansallispuistoa, joiden kokonaispinta-ala on 8 200 km². Viimeisimmät muutokset tapahtuivat, kun Liesjärven kansallispuisto laajeni ja kaksi uutta puistoa, Pyhä-Luosto ja Pallas-Ylläs perustettiin vuoden 2005 alussa. Samalla Pallas-Ounas ja Pyhätunturin kansallispuistot lakkautettiin. Luonnonpuistoja on 19, ja niiden pinta-ala on 1 540 km². Luonnonpuistot ovat pääosin yleisöltä suljettuja. Niiden suojelumääräykset ovat tiukemmat kuin kansallispuistojen (www.metsa.fi).

Kansallis- ja luonnonpuistojen lisäksi maassamme on soita, lintuvesiä, harjuja, lehtoja ja vanhoja metsiä sekä rantoja koskevat suojeluohjelmat. Koskia ja erämaa-alueita suojellaan, samoin arvokkaita kallioalueita ja pienvesiä. Luonnonsuojelualueiden rauhoittaminen perustuu luonnonsuojelulakiin. Valtion varoin toteutetaan valtakunnallisia suojeluohjelmia sekä seutu- ja yleiskaavojen suojelualuevarauksia. Valtio ostaa ja vaihtaa maata suojelualueiden perustamiseksi. Myös yksityisiä alueita rauhoitetaan maanomistajien hakemuksesta (www.ymparisto.fi).

Kuva 17.1. Ilmanpäästöt koko maassa 1980–2004.

Teollisuuden ja energiahuollon päästöt Itä-Suomessa 1992 - 2004

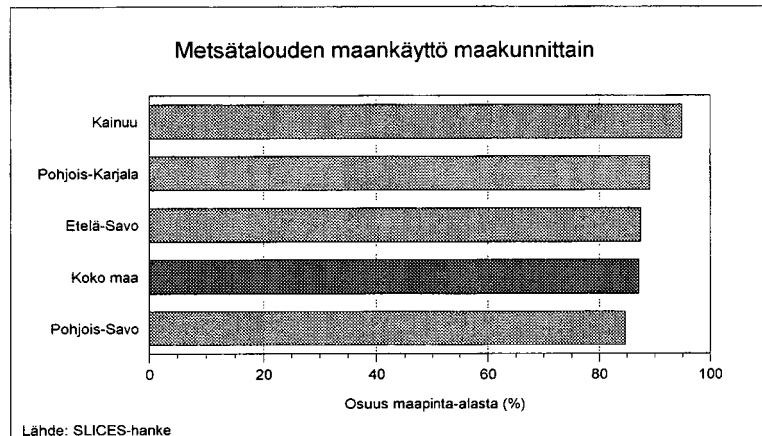
■ Teollisuus ■ Energiahuolto

* Vuoden 1997 tiedot puuttuvat
Lähde: Tilastokeskus

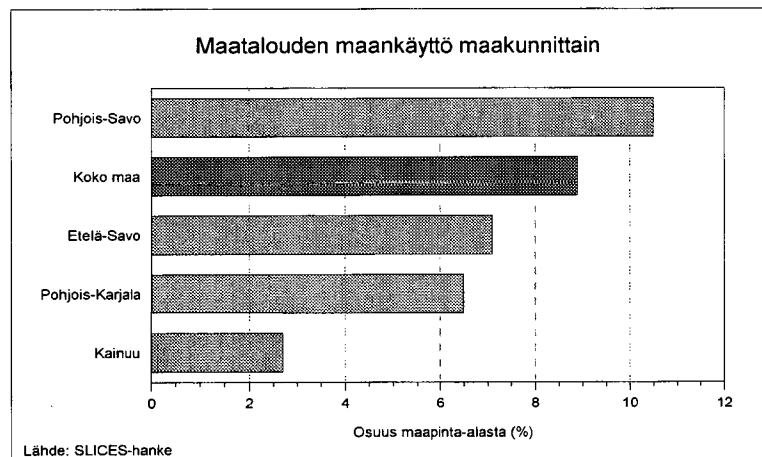
Etelä-Savon, Pohjois-Savon, Pohjois-Karjalan ja Kainuun maakunnat

Kuva 17.2. Teollisuuden ja energiahuollon päästöt Itä-Suomessa 1992–2004.

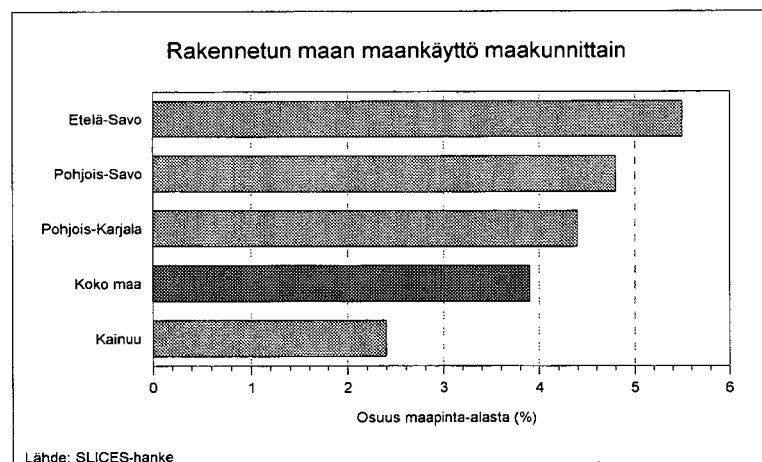
Suomen maapinta-alasta 87 % on metsätalouden maata, 9 % maatalouden maata ja 4 % rakennettua maata. Metsätalouden maat on selvästi suurin maaluokka kaikissa Suomen maakunnissa. Maatalouden maiden osuus maakunnittaisesta maapinta-alasta on jo paljon vaihtelevampi, yhdestä 30 prosenttiin. Rakennettua maata on useimmissa maakunnissamme 4–8 prosenttia. Tiedot perustuvat vuonna 2000 valmistuneeseen paikkatietojen yhteiskäyttöhankeeseen (SLICES-hanke), jonka tavoitteena on tuottaa mm. alueiden käyttöä ja peitteisyyttä kuvaavat paikkatietoaineistot koko valtakunnan alueelta.

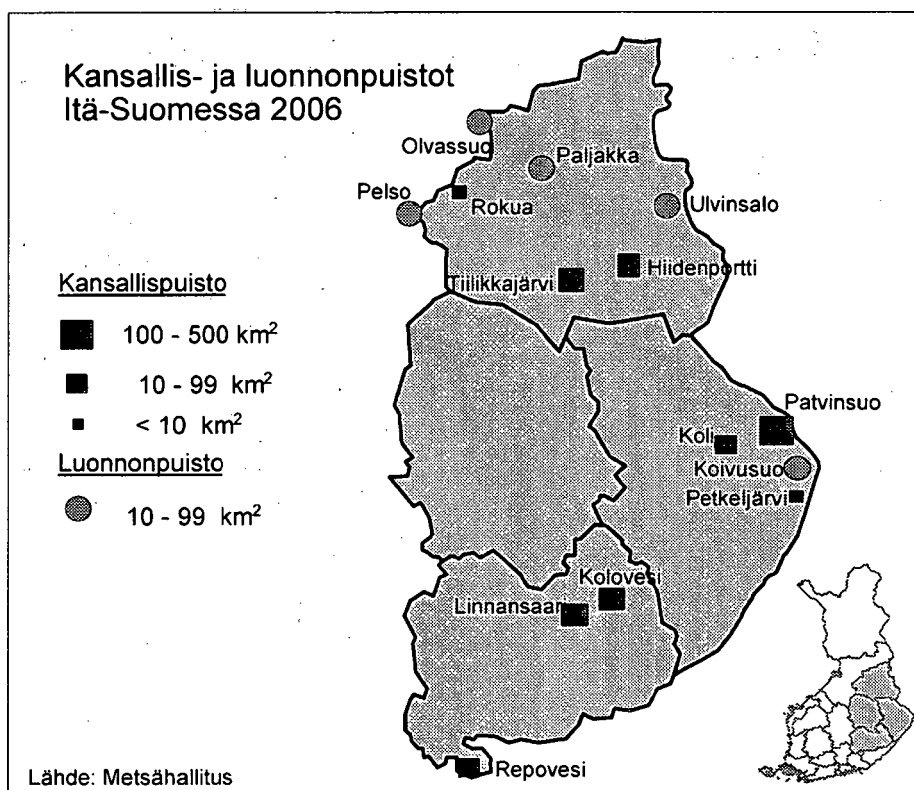
Kuva 17.3. Metsätalouden maankäyttö maakunnittain.

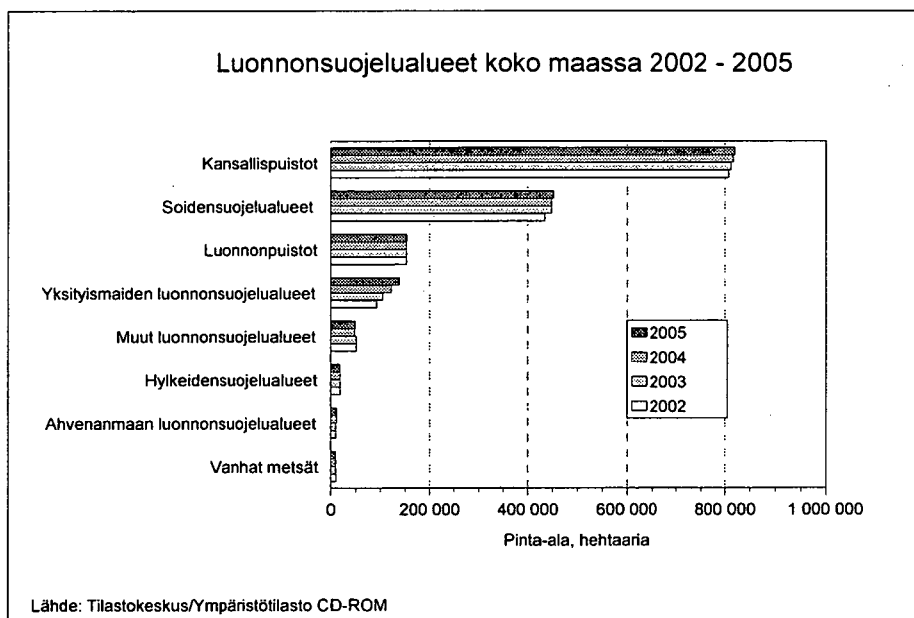
Kuva 17.4. Maatalouden maankäyttö maakunnittain.

Kuva 17.5. Rakennetun maan maankäyttö maakunnittain.

Kuva 17.6. Kansallis- ja luonnonpuistot Itä-Suomessa 2006.

Kuva 17.7. Luonnonsuojelualueet koko maassa 2002–2005.

Elollisen luonnon monimuotoisuutta turvaamaan on laadittu kansallinen toimintaohjelma. Sen pohjana on biologista monimuotoisuutta koskeva yleisopimus. Keskeisenä toteutuskeinona on monipuolisten luonnonsuojelualueiden perustaminen, ja sitä kautta kasvi- ja eläinkunnan lajien säilyttäminen. Ilman suojelutoimia monet jo harvinaiset luontotyypit, kuten ikimetsät, rehevät suot ja letot saattaisivat hävitä maastamme kokonaan.

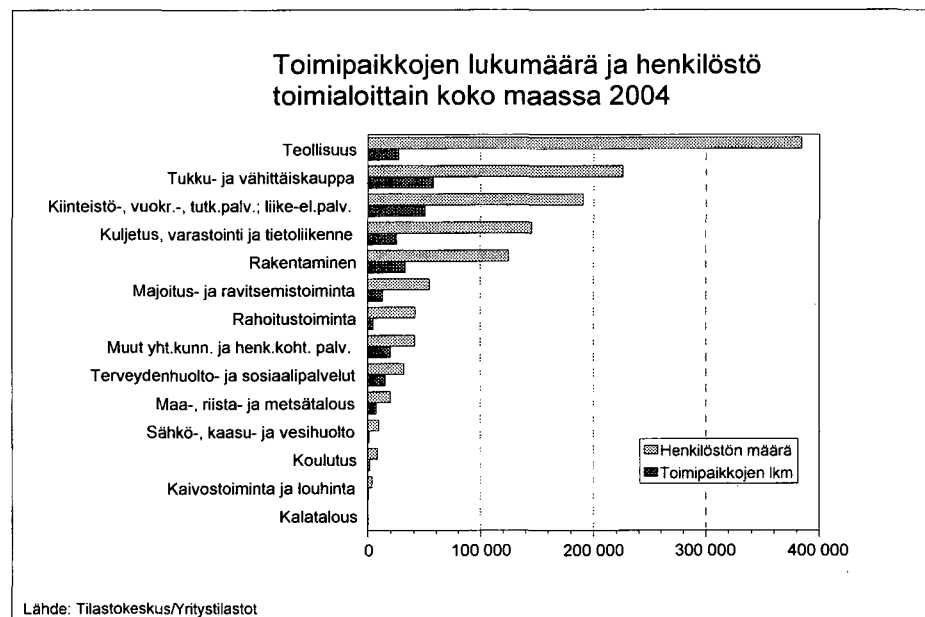
Yritykset ja toimipaikat

Julkaisun tiedot perustuvat Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisteriin, joka kattaa kaikki arvonlisäverovelvollisina, työnantajina tai ennakkoperintärekisteriin kuuluvina toimivat yritykset. Toimipaikat on tilastoitu kunnittain. Toimipaikkoihin sisältyvät sekä yksitoimipaikkaiset yritykset että monitoimipaikkaisten yritysten toimipaikat. Yritys- ja toimipaikkarekisterin tiedoissa ei ole mukana valtion virastoja, kuntia ja kuntayhtymiä tai niiden toimipaikkoja.

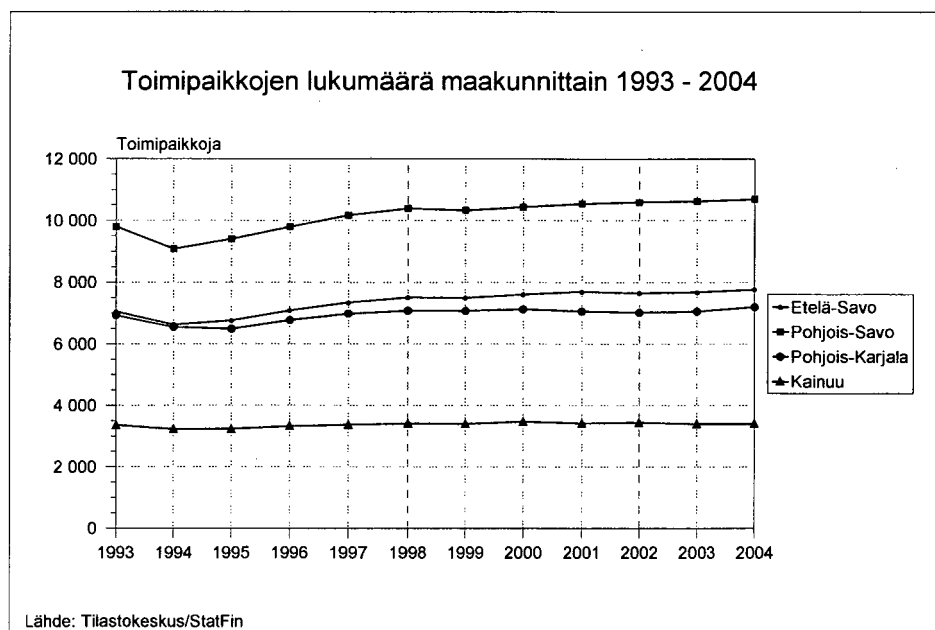
Viimeisimmät tarkistetut tilastotiedot ovat vuodelta 2004 jolloin yritysten toimipaikkojen lukumäärä kasvoi koko maassa 4 314 toimipaikalla (1,7 %) edelliseen vuoteen verrattuna. Kaikkien toimipaikkojen henkilöstön määrä kasvoi 0,4 %.

Toimipaikkojen lukumäärä oli suurin kaupan toimialoilla vuonna 2004. Henkilöstöä ja liikevaihtoa oli kuitenkin eniten teollisuudessa.

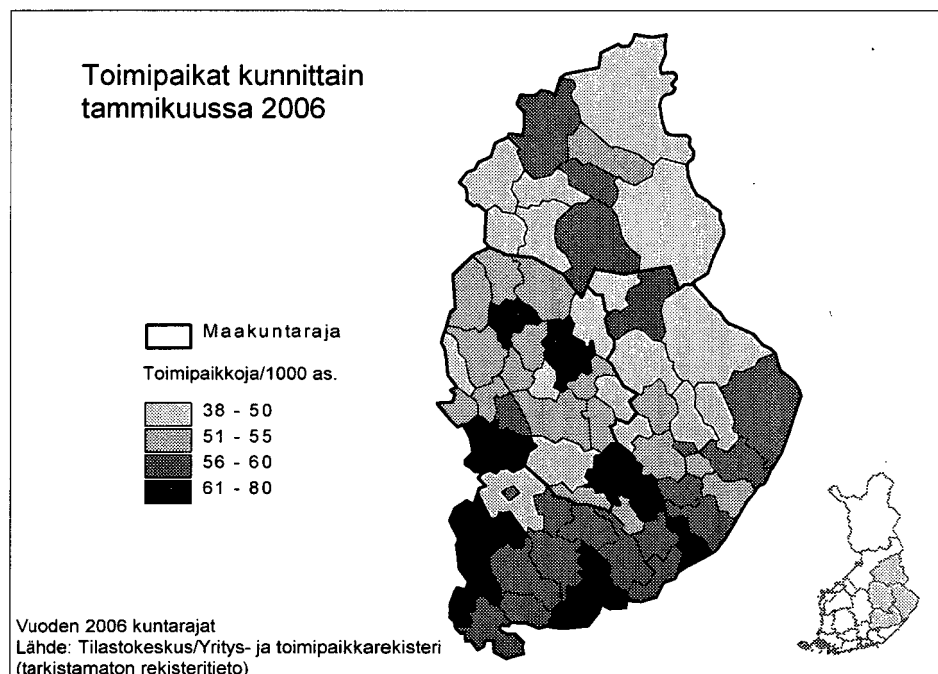
Toimialoista rakentamisen sekä muiden yhteiskunnallisten palveluiden toimipaikkojen määrä lisääntyi eniten vuonna 2004. Kalataloudessa, kaivos-toiminnassa ja louhinnassa sekä teollisuudessa toimipaikkoja oli vuoden 2004 lopussa vähemmän kuin vuotta aiemmin.

Kuva 18.1. Toimipaikkojen lukumäärä ja henkilöstö toimialoittain koko maassa 2004.

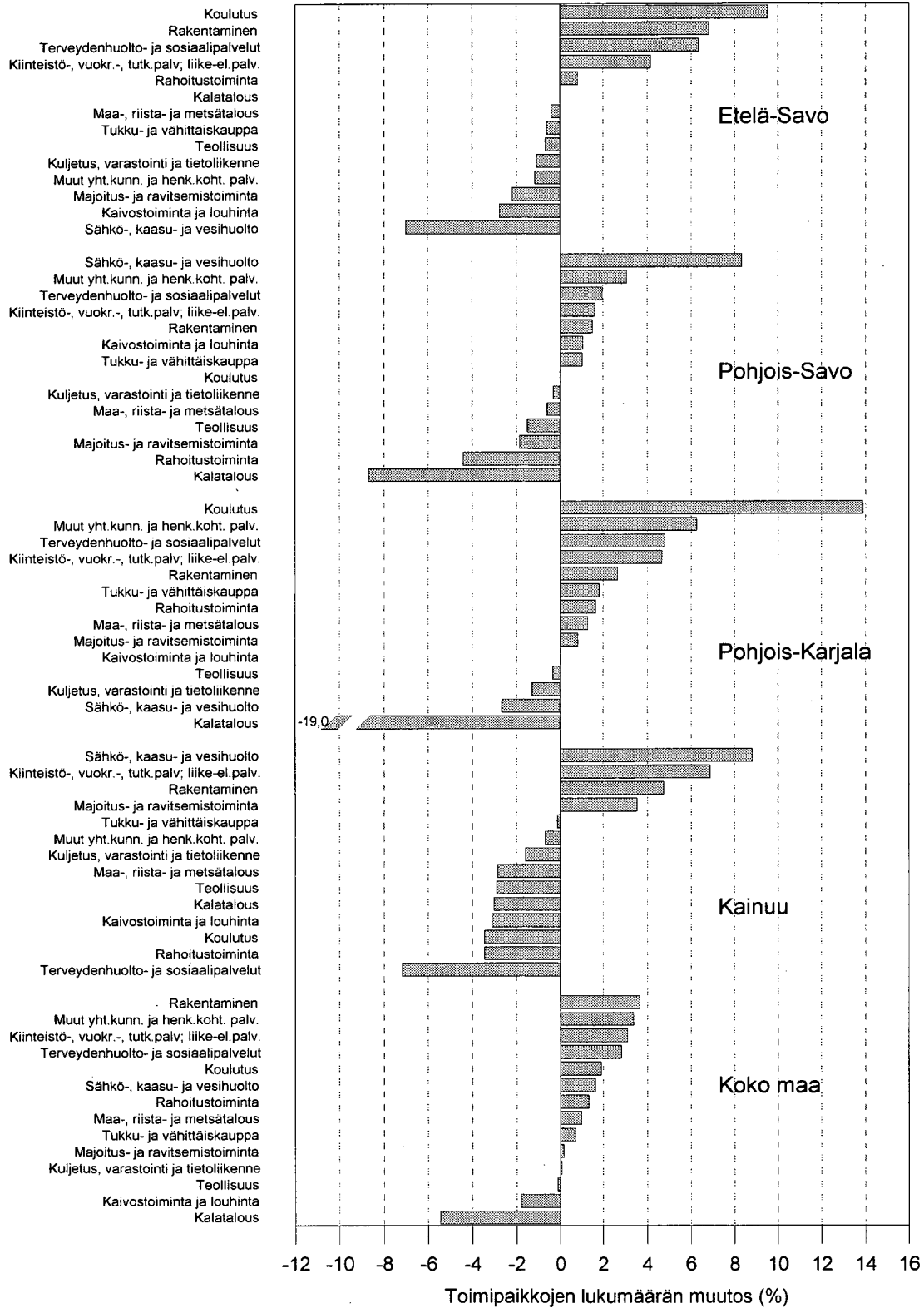
Kuva 18.2. Toimipaikkojen lukumäärä maakunnittain 1993–2004.

Kuva 18.3. Toimipaikat kunnittain 2006.

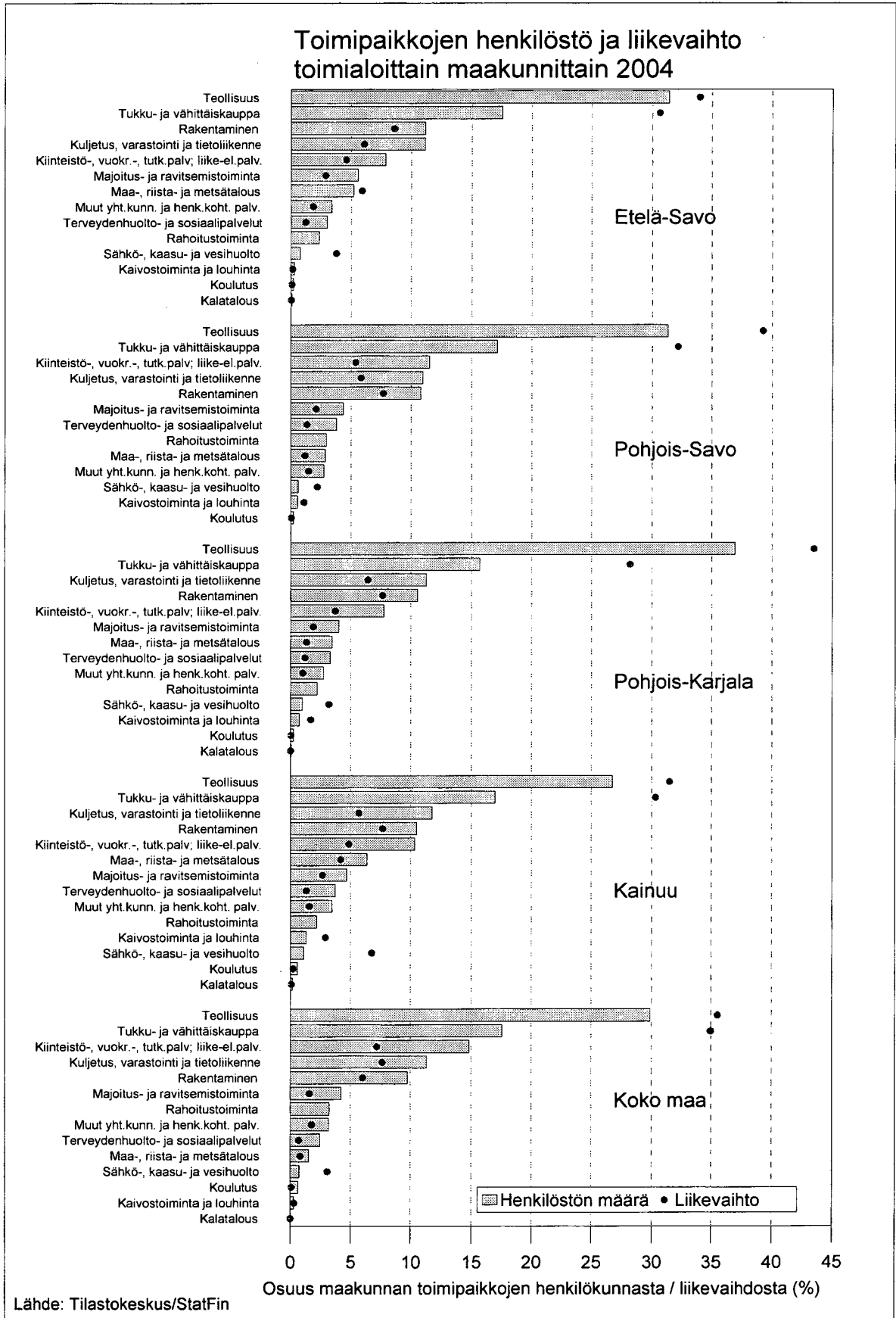
Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterin tarkistamattoman rekisteritiedon mukaan tammikuussa 2006 koko Suomessa oli 329 500 yritysten toimipaikkaa. Vuodesta 2004 lähtien tässä aineisto on käsittänyt arvonlisäverovelvollisten ja/tai työnantajana toimivien yritysten ja voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen toimipaikat. Toimialan N (Terveystieteiden ja sosiaalipalvelut) osalta mukana ovat olleet käytännössä työnantajana toimivat yritykset ja yhteisöt, koska arvonlisäveroa ei pääsääntöisesti suoriteta sosiaali- ja terveysalan palveluiden myynnistä. Nykyisissä tiedoissa toimiala N on laajennettu koskemaan kaikkia verohallinnon ennakkoperintärekisterissä olevia yrityksiä ja voittoa tavoittelemattomia yhteisöjä. Laajennuksen myötä mukaan on saatu toimialaryhmästä aiemmin puuttuneet yksityisyrittäjät.

Toimipaikkojen lukumäärän muutos toimialoittain maakunnittain 2003 - 2004

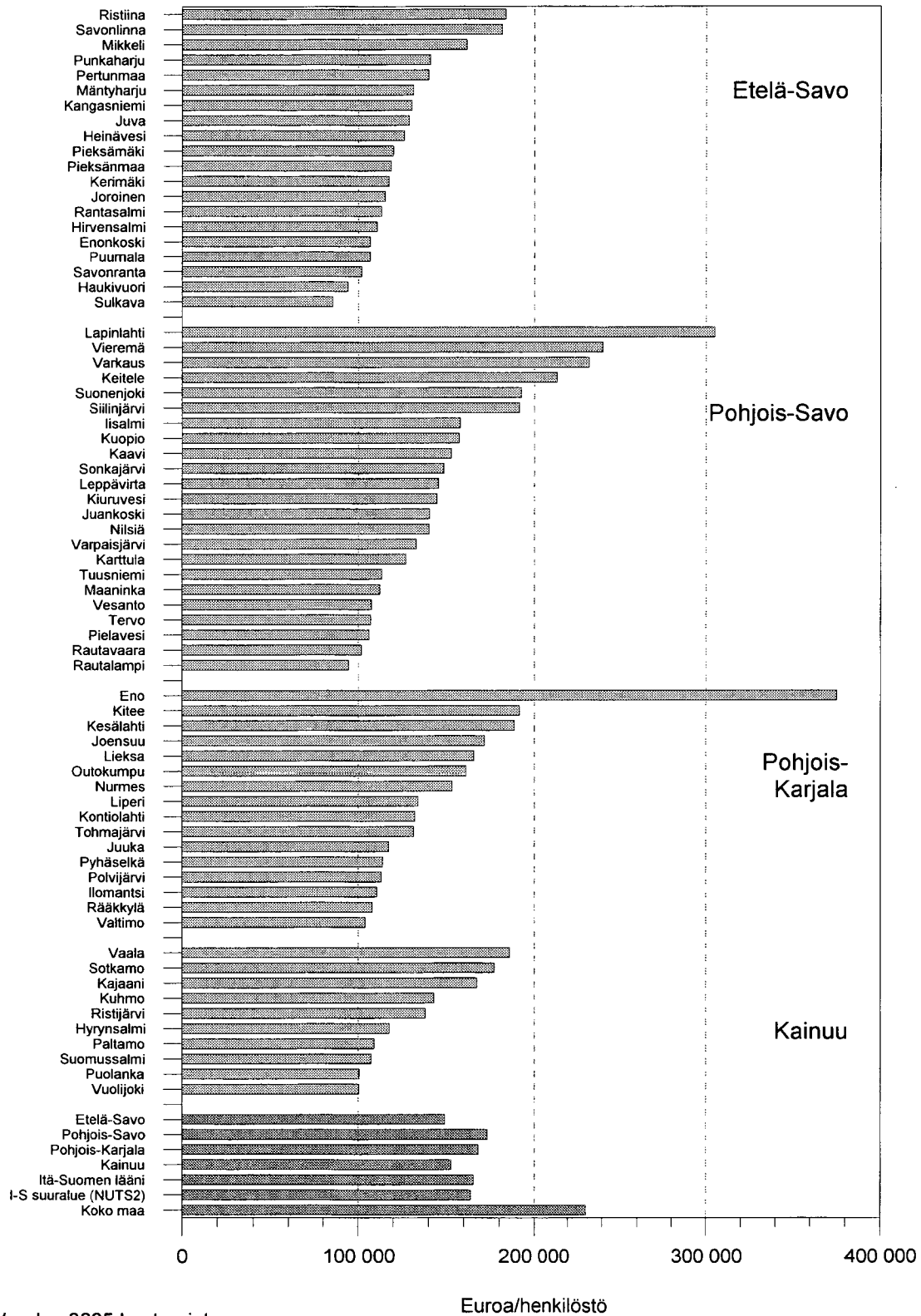
Lähde: Tilastokeskus/StatFin

Kuva 18.4. Toimipaikkojen lukumäärän muutos toimialoittain maakunnittain 2003–2004.

Kuva 18.5. Toimipaikkojen henkilöstö ja liikevaihto toimialoittain maakunnittain 2004.

Toimipaikkojen liikevaihto kunnittain 2004

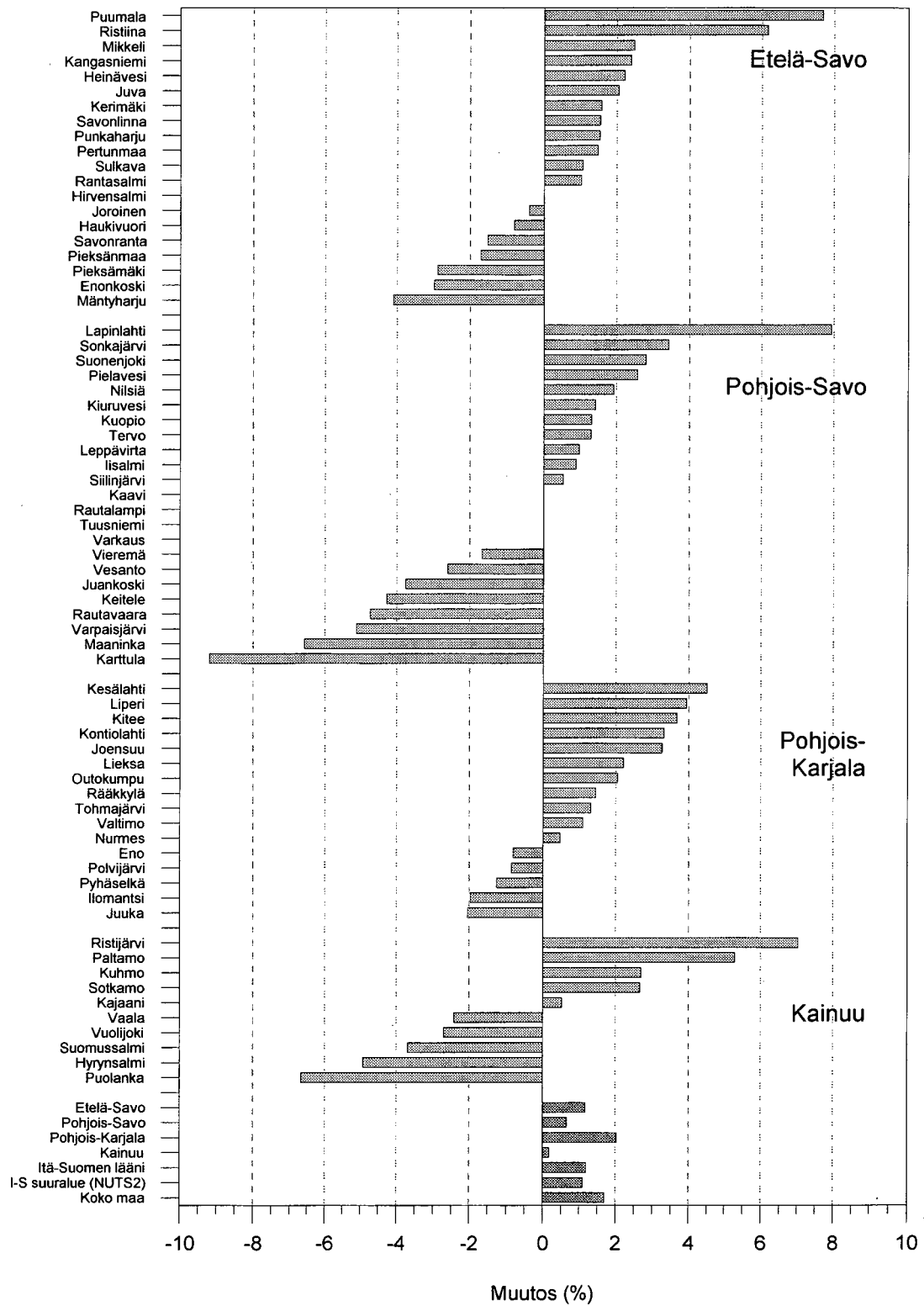

Vuoden 2005 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Yritystilastot

Kuva 18.6. Toimipaikkojen liikevaihto kunnittain 2004.

Toimipaikkojen lukumäärän muutos kunnittain 2003 - 2004

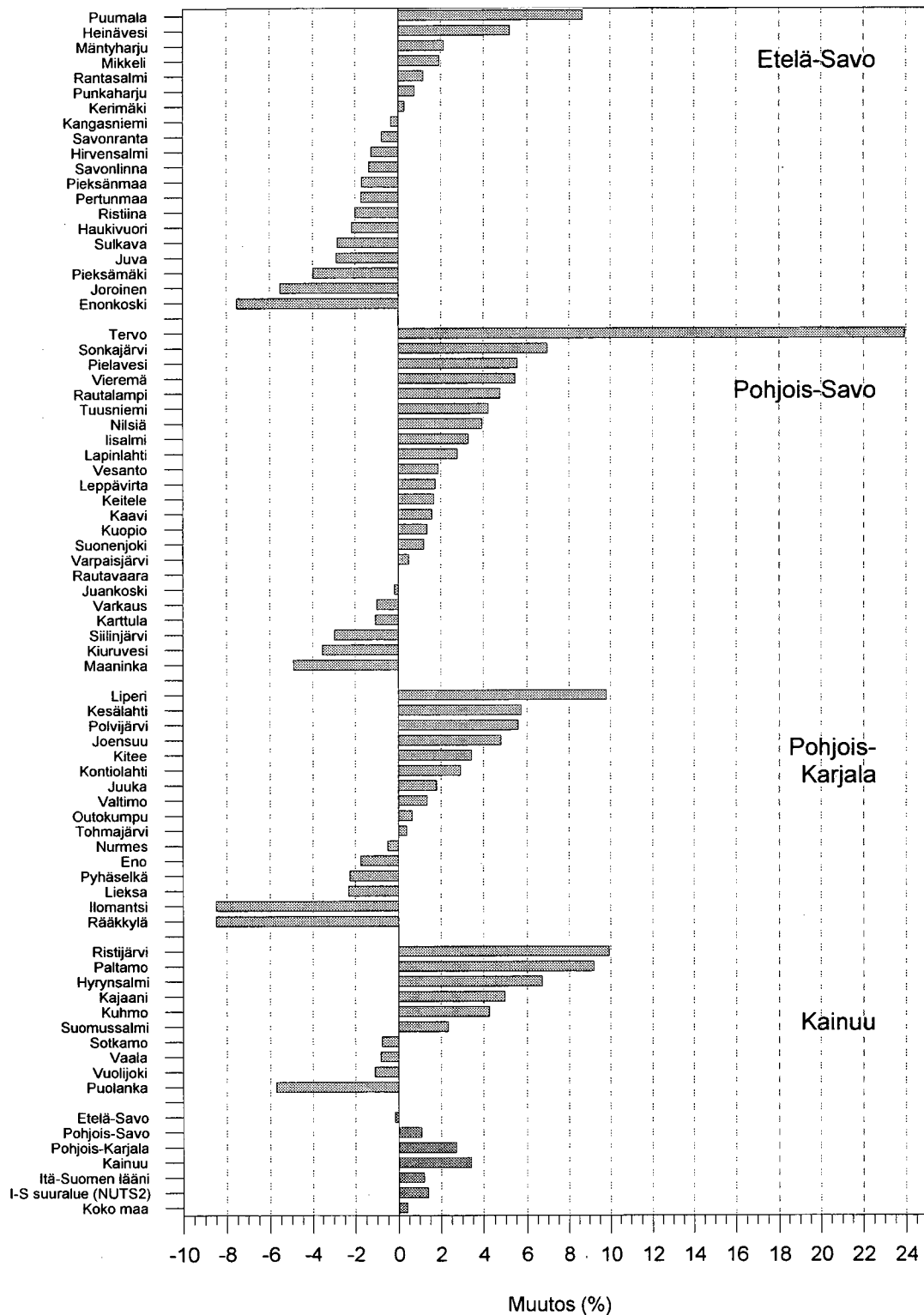

Vuoden 2005 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Yritystilastot

Kuva 18.7. Toimipaikkojen lukumäärän muutos kunnittain 2003–2004.

Toimipaikkojen henkilöstön muutos kunnittain 2003 - 2004

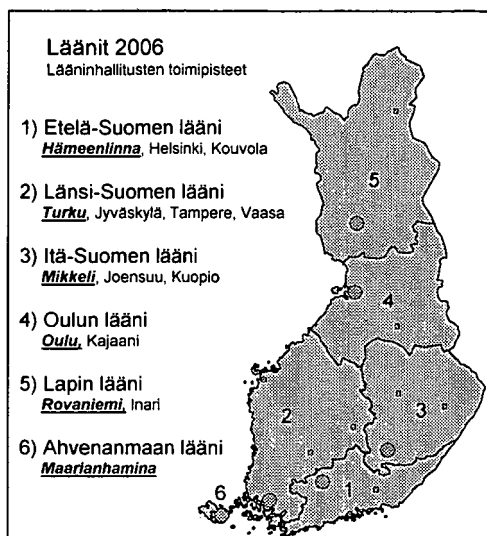
Vuoden 2005 kuntarajat

Lähde: Tilastokeskus/Yritystilastot

Kuva 18.8. Toimipaikkojen henkilöstön muutos kunnittain 2003–2004.

LÄÄNIT

Suomessa on kuusi lääniä. *Etelä-Suomen lääni* käsittää kuusi maakuntaa, ja niissä on yhteensä 86 kuntaa vuonna 2006. *Länsi-Suomen lääniin* kuuluu yhteensä 199 kuntaa ja seitsemän maakuntaa. *Itä-Suomen lääni* muodostuu kolmesta maakunnasta ja 59 kunnasta. *Oulun läänissä* on kaksi maakuntaa ja 50 kuntaa. *Lapin läänissä* on 21 ja *Ahvenanmaalla* 16 kuntaa.

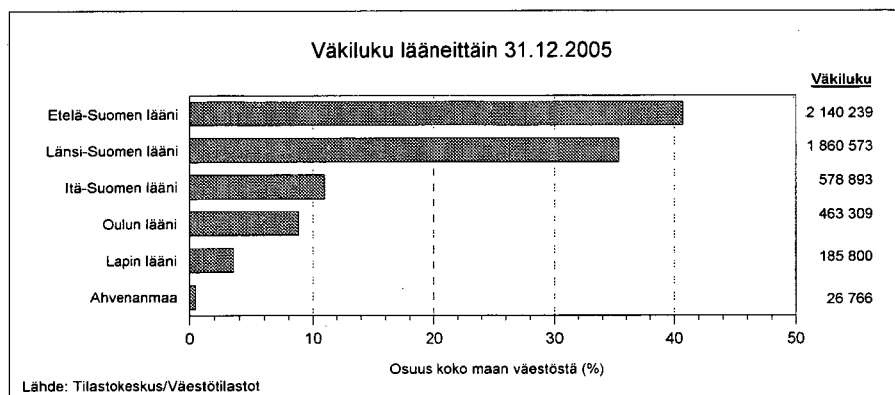

Taulukko 1. Perustietoja lääneistä.

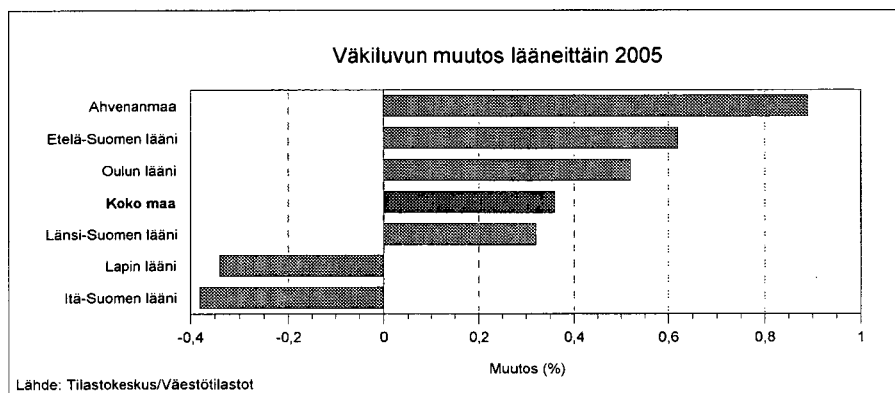
Kuva B1. Läät 2006.

	Etelä-Suomen lääni	Länsi-Suomen lääni	Itä-Suomen lääni	Oulun lääni	Lapin lääni	Ahvenanmaa
Kuntien lkm 2006	86	199	59	50	21	16
Väkiluku 31.12.2005	2 140 239	1 860 573	578 893	463 309	185 800	26 766
Alle 15-vuotiaat 2005	371 308	315 450	92 302	92 329	30 883	4 632
15-64-vuotiaat 2005	1 462 666	1 223 331	377 108	303 865	122 901	17 640
Yli 64-vuotiaat 2005	306 265	321 792	109 483	67 115	32 016	4 494
Syntyneet 2005	26 252	22 244	6 846	6 563	2 592	329
Kuolleet 2005	18 722	19 284	7 051	3 862	1 828	241
Ulkomaan kansalaiset 2005	69 162	30 241	6 009	4 780	2 033	1 627
Asunnot 2004	1 071 654	935 951	299 795	217 236	96 626	13 466
Rakennusluvut asuinrakennuksille kpl 2005*	8 529	9 224	2 637	2 695	826	150
Työlliset 2004*	998 143	793 906	224 932	183 478	70 281	13 173
Maa-, riista-, metsä- ja kalatalouden työlliset 2004*	17 222	40 456	18 245	11 155	3 972	603
Teollisuuden työlliset 2004*	155 709	177 575	37 517	33 582	9 419	1 119
Rakentamisen työlliset 2004*	58 047	48 205	13 616	12 282	4 409	925
Kaupan työlliset 2004*	140 942	88 307	23 384	18 850	7 236	1 376
Majoitus- ja ravitsemispalveluiden työlliset 2004*	33 994	20 948	6 703	4 789	3 266	461
Toimipaikat 2004	110 147	94 583	25 664	18 765	9 131	1 842
Teollisuuden toimipaikat 2004	9 328	12 111	2 808	1 796	821	163
Kaupan toimipaikat 2004	24 788	20 663	5 547	4 021	1 816	384
Majoitus- ja ravitsemispalveluiden toimipaikat 2004	5 537	4 641	1 431	1 058	713	169
Veronalaiset tulot 2004 € / as.	24 116	19 670	17 742	19 016	17 590	23 388
Verotulot talousarvioissa 2006 € / as.	3 201	2 615	2 393	2 528	2 569	2 736
Valtionosuudet talousarvioissa 2006 € / as.	617	1 230	1 483	1 365	1 495	848
Vuosikate talousarvioissa 2006 € / as.	299	171	162	216	62	207
Poliisin tietoon tulleet rikokset 2005	339 225	256 158	90 949	63 267	28 967	3 233
Teollisuustuotannon jalostusarvo 2004 € / as.	6 083	7 007	3 858	6 553	5 157	2 496
Yöpymiset majoitusliikkeissä 2005*	5 694 799	5 068 338	1 949 918	2 063 754	1 968 502	452 797
Henkilöautot 2005 lkm / 1000 as.	444	484	465	447	462	579
Aluetilinpidon arvonlisäys 2004* € / as.	30 111	22 846	18 855	22 185	21 145	32 025

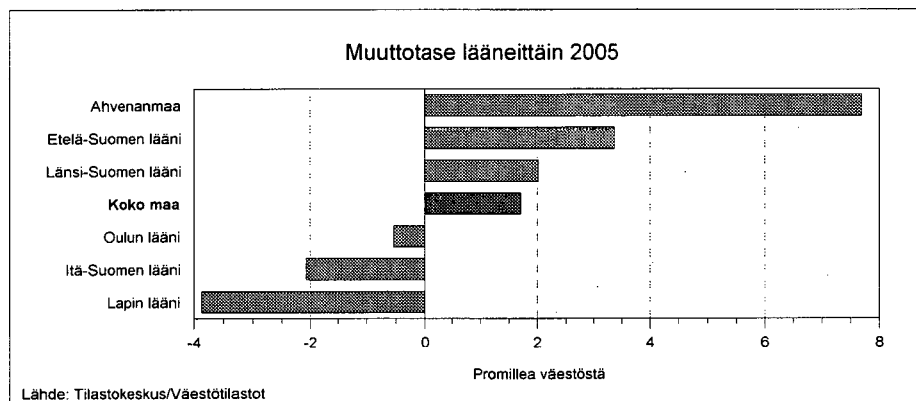
*ennakkotieto

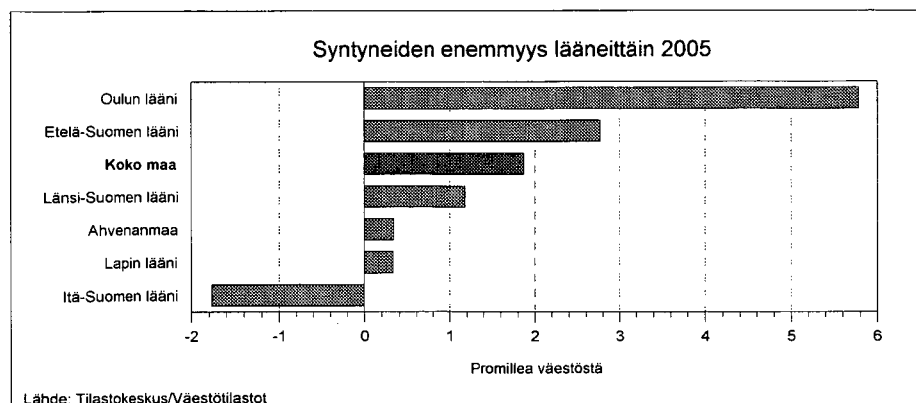
Kuva B2. Väkiluku lääneittäin 31.12.2005.

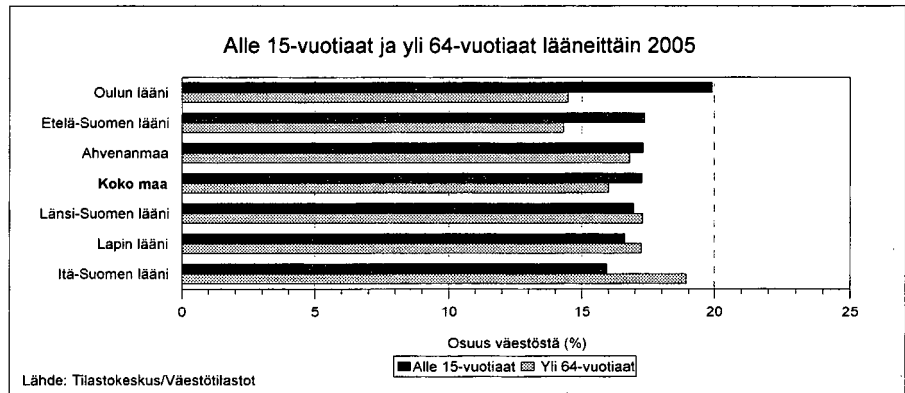
Kuva B3. Väkiluvun muutos lääneittäin 2005.

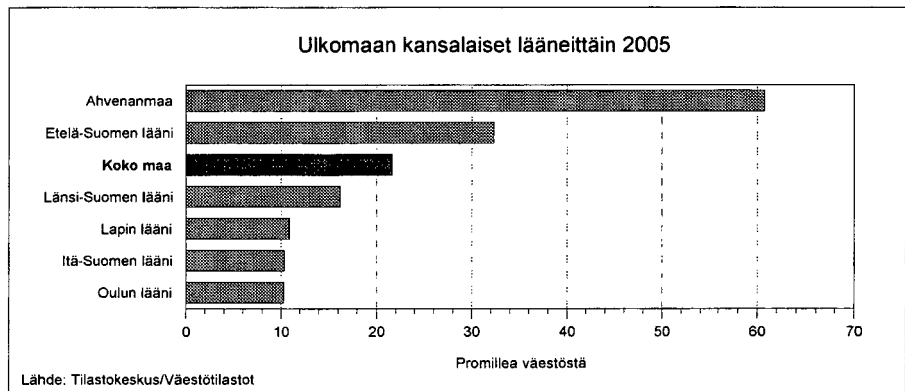
Kuva B4. Muuttotase lääneittäin 2005.

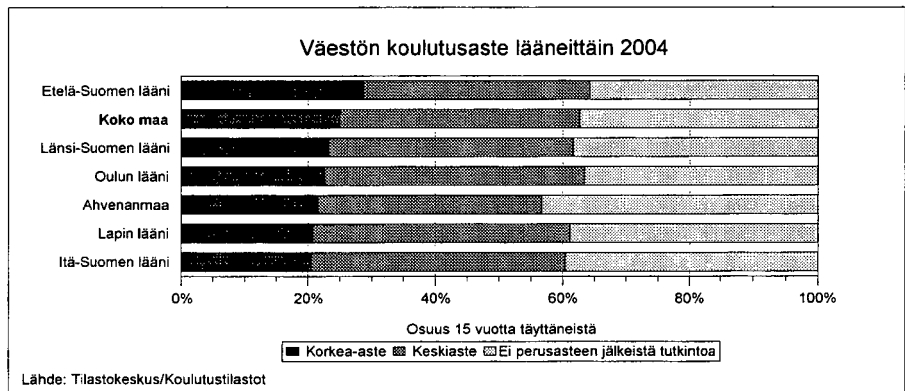
Kuva B5. Syntyneiden enemmitys lääneittäin 2005.

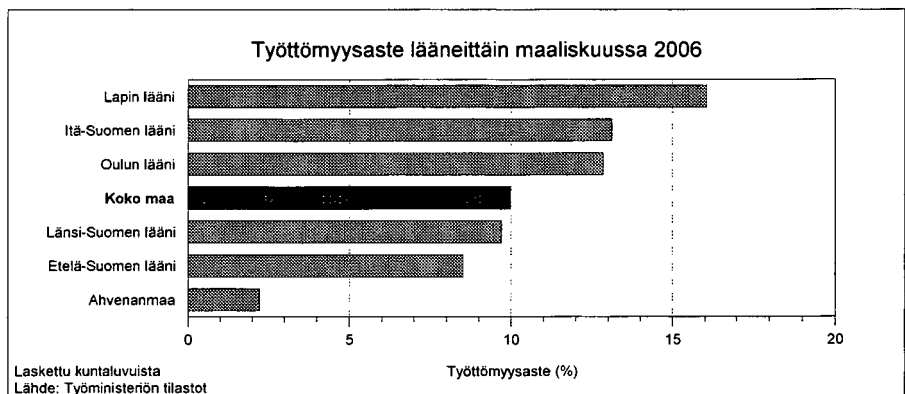
Kuva B6. Alle 15-vuotiaat ja yli 64-vuotiaat lääneittäin 2005.

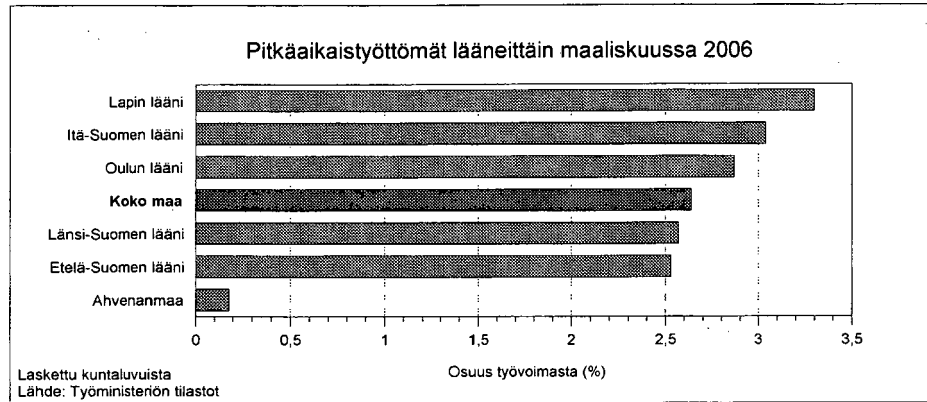
Kuva B7. Ulkomaan kansalaiset lääneittäin 2005.

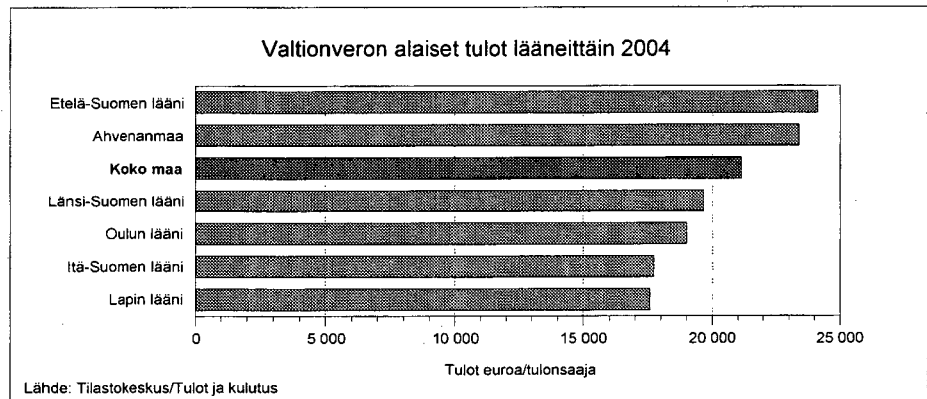
Kuva B8. Väestön koulutusaste lääneittäin 2004.

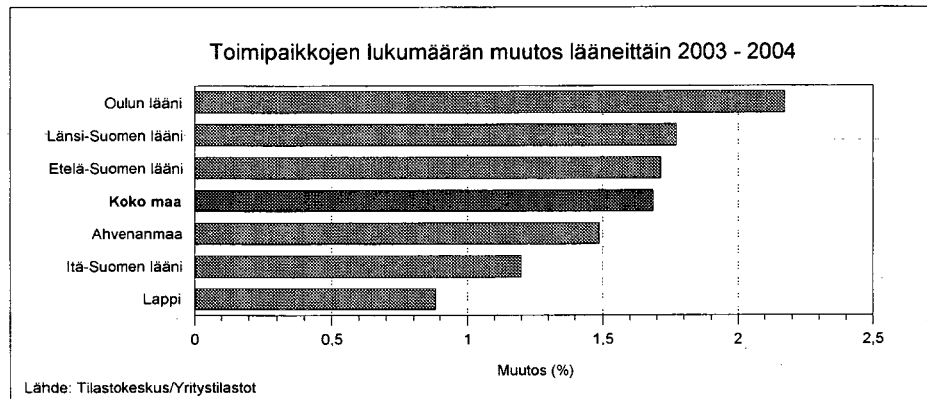
Kuva B9. Työttömyysaste lääneittäin maaliskuussa 2006.

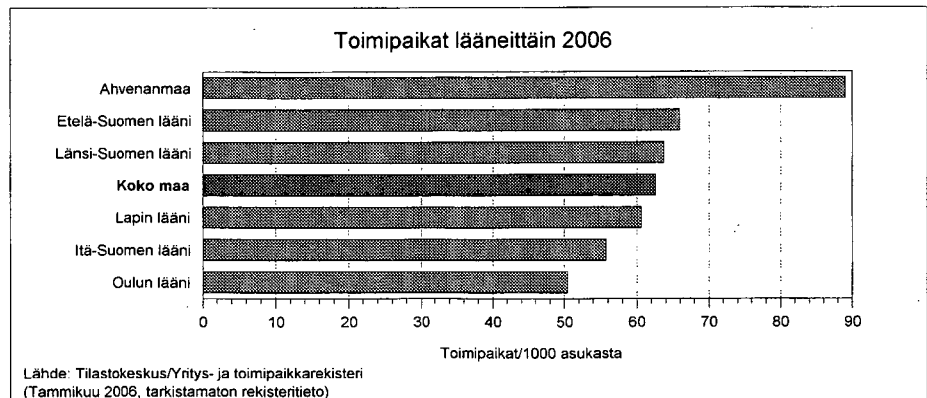
Kuva B10. Pitkäaikaistyöttömät lääneittäin maaliskuussa 2006.

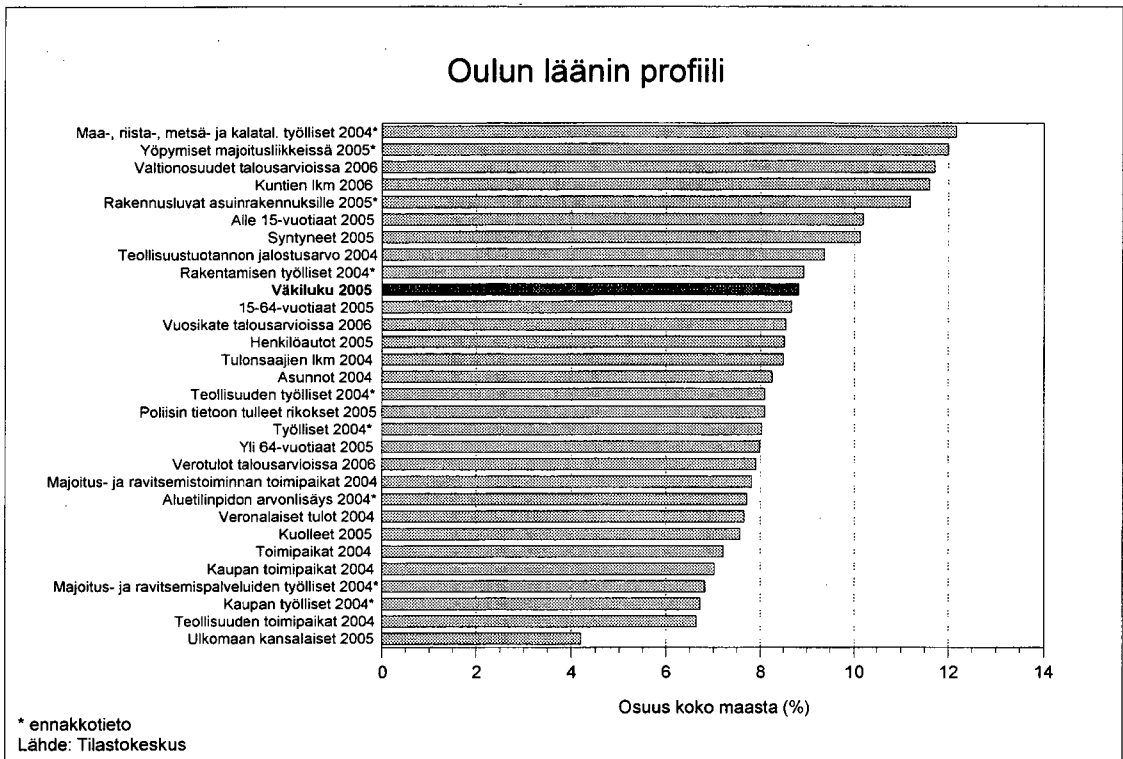
Kuva B11. Valtionveron alaiset tulot lääneittäin 2004.

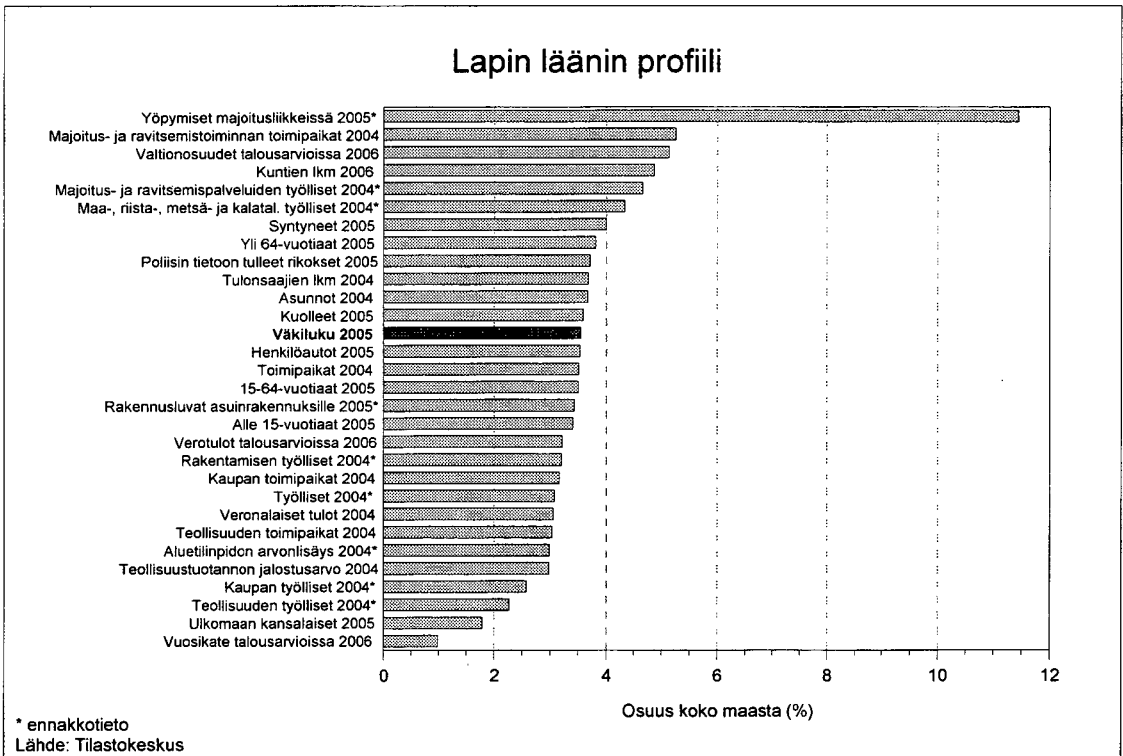
Kuva B12. Toimipaikkojen lukumäärän muutos lääneittäin 2003–2004.

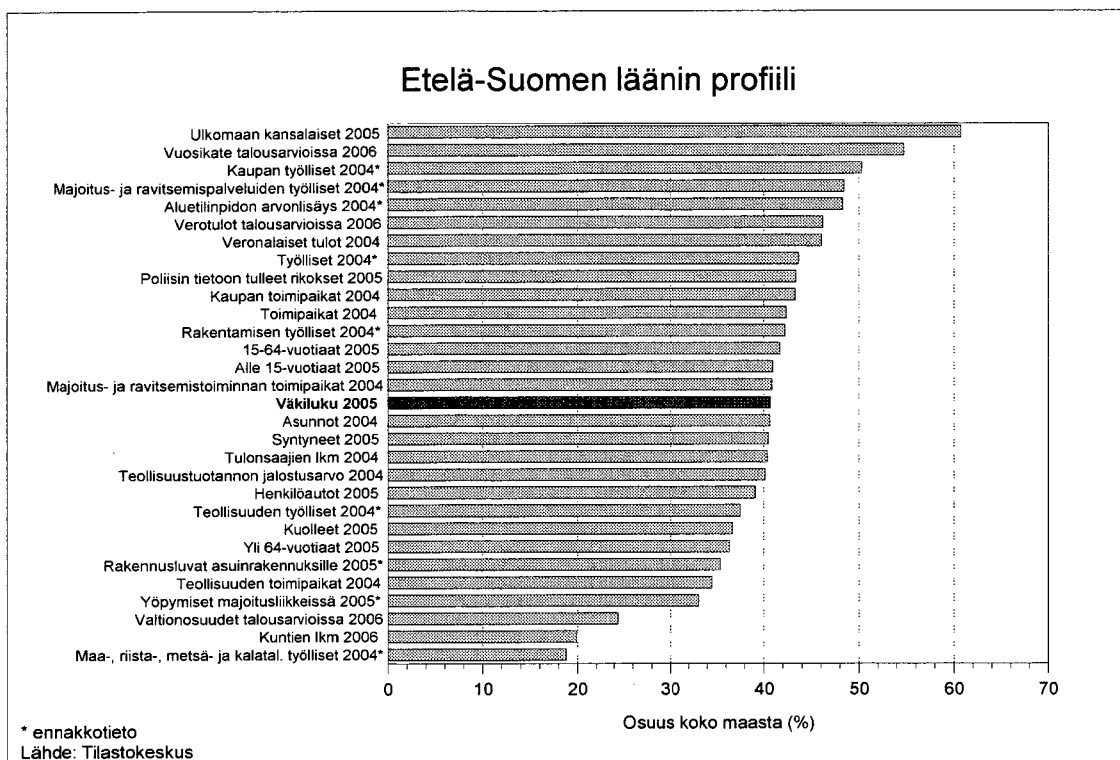
Kuva B13. Toimipaikat lääneittäin 2006.

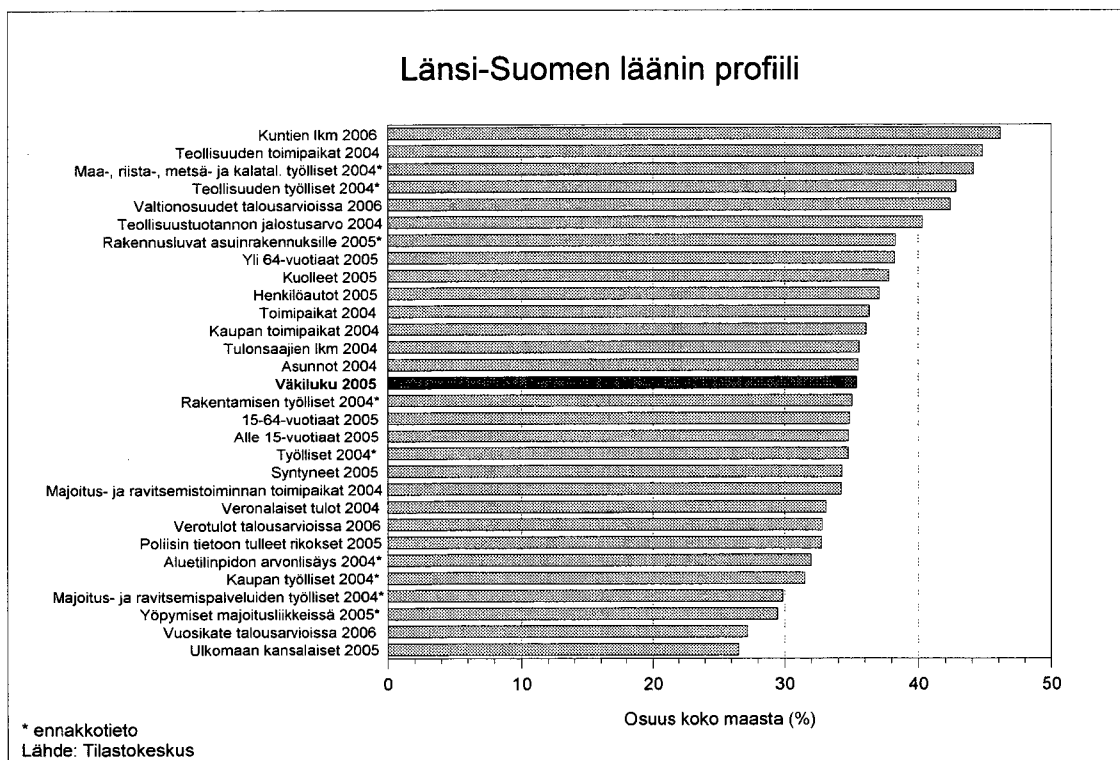
Kuva B14. Oulun läänin profiili.

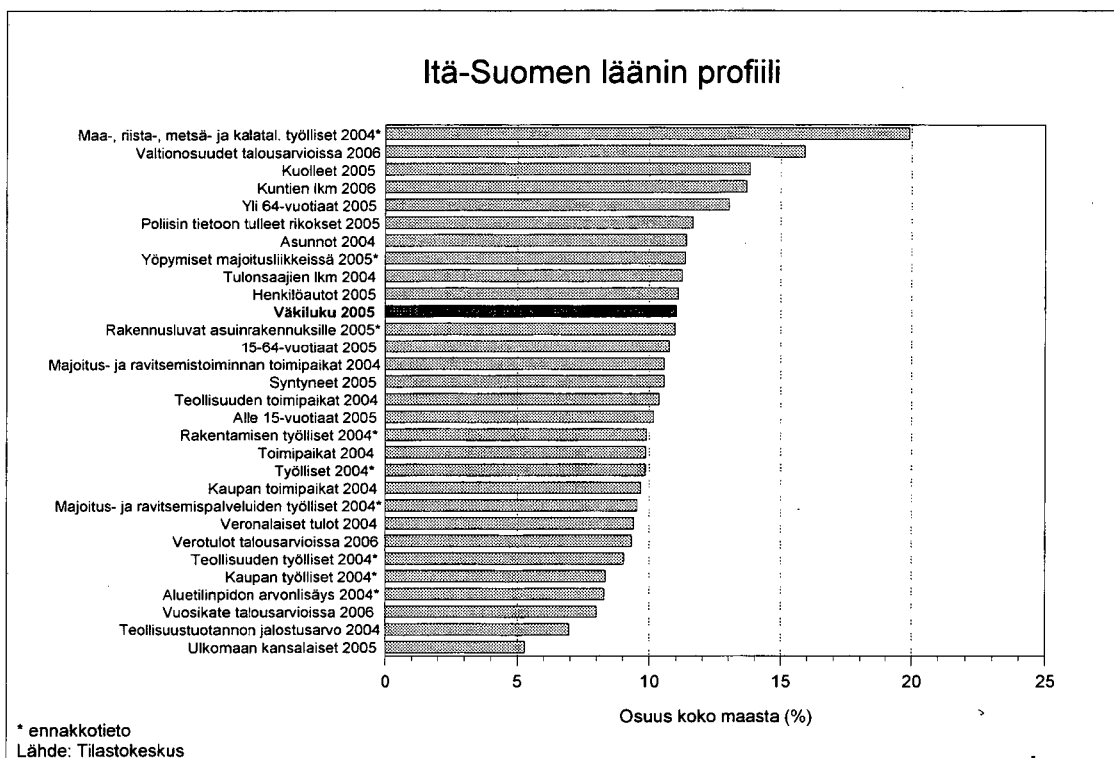
Kuva B15. Lapin läänin profiili.

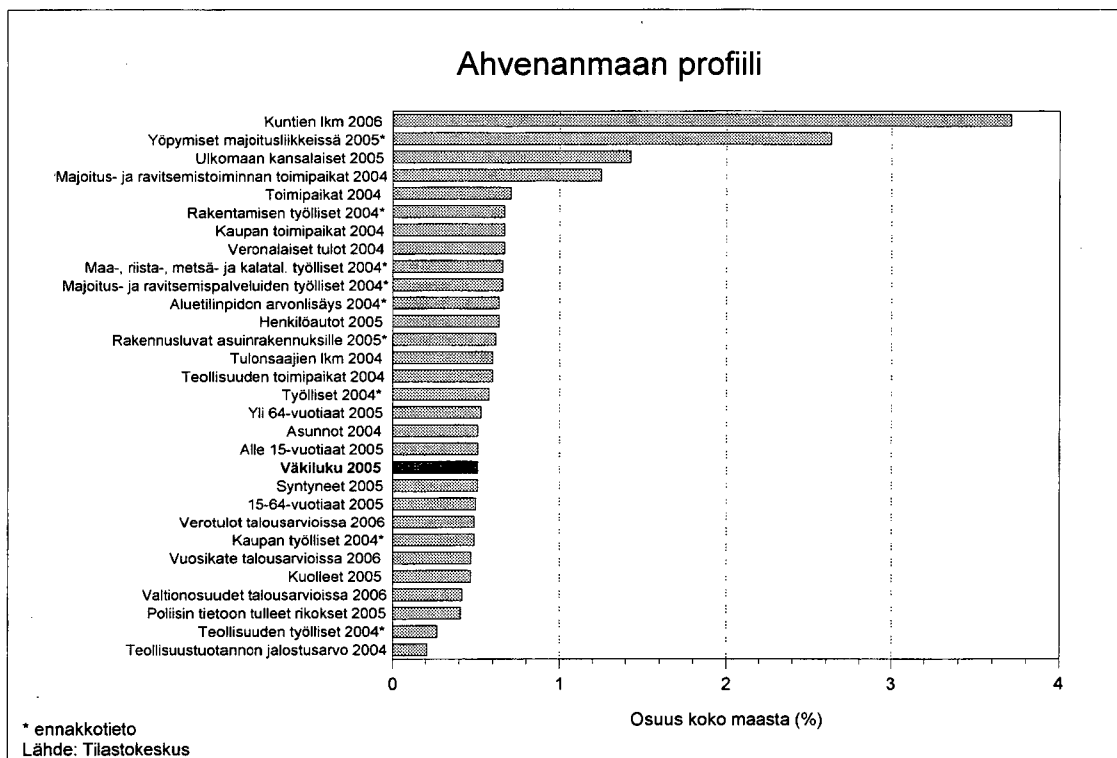
Kuva B16. Etelä-Suomen läänin profiili.

Kuva B17. Länsi-Suomen läänin profiili.

Kuva B18. Itä-Suomen läänin profiili.

Kuva B19. Ahvenanmaan profiili.

Kuvaluettelo

- Kuva 1.1. Läänit ja maakunnat 2006.
 Kuva 1.2. Itä-Suomen kunnat ja maakunnat 2006.
 Kuva 1.3. Taajama-aste kunnittain 2005.
 Kuva 1.4. Seutukunnat Itä-Suomessa 2006.
 Kuva 2.1. Väkiluku Suomessa 1850–2005.
 Kuva 2.2. Väkiluvun kehitys maakunnittain 1985–2005 (1985=100).
 Kuva 2.3. Väkiluku kunnittain 31.12.2005.
 Kuva 2.4. Väkiluvun muutos kunnittain 2005.
 Kuva 2.5. Väkiluvun muutos kunnittain 2000–2005.
 Kuva 2.6. Väkiluvun muutos kunnittain 2005.
 Kuva 2.7. Väkiluvun muutos maakunnittain tilastollisen kuntaryhmän mukaan 2000–2005.
 Kuva 2.8. Väkiluvun muutos maakunnittain tilastollisen kuntaryhmän mukaan 2005.
 Kuva 2.9. Syntyneiden enemmisyys kunnittain 2002–2005.
 Kuva 2.10. Syntyneiden enemmisyys kunnittain 2002–2005.
 Kuva 2.11. Muuttotase kunnittain 2002–2005.
 Kuva 2.12. Muutot kunnittain 2002–2005.
 Kuva 2.13. Muuttovoittoa saaneet kunnat Pohjois-Suomessa 1975–2005.
 Kuva 2.14. Maahan- ja maastamuutto, nettomaahanmuutto koko maassa 1971–2005.
 Kuva 2.15. Väestömuutokset maakunnittain 1980–2005.
 Kuva 2.16. Väestöennuste maakunnittain vuoteen 2040.
 Kuva 2.17. Väestöennuste maakunnittain tilastollisen kuntaryhmän mukaan vuoteen 2040.
 Kuva 2.18. Väestöennuste kunnittain vuoteen 2020.
 Kuva 2.19. Sukupuolirakenne kunnittain 2005.
 Kuva 2.20. Alle 7-vuotiaat kunnittain 2005.
 Kuva 2.21. Alle 15-vuotiaat kunnittain 2005.
 Kuva 2.22. 15–64-vuotiaat kunnittain 2005.
 Kuva 2.23. Yli 64-vuotiaat kunnittain 2005.
 Kuva 2.24. Yli 64- ja alle 15-vuotiaat kunnittain 2005.
 Kuva 2.25. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne maakunnittain 2005.
 Kuva 2.26. Väestön keski-ikä kunnittain 2005.
 Kuva 2.27. Väestön keski-ikä muutos kunnittain 2000–2005.
 Kuva 2.28. Väestön keski-ikä muutos kunnittain 1980–2005.
 Kuva 2.29. Suurimmat ulkomaalaisryhmät maakunnittain 2005.
 Kuva 2.30. Ulkomaan kansalaiset maakunnittain 1990–2005.
 Kuva 2.31. Ulkomaan kansalaiset kunnittain 2005.
 Kuva 3.1. Asuntokanta rakennusvuoden mukaan maakunnittain 2004.
 Kuva 3.2. Asuntokanta talotyyppin mukaan maakunnittain 2004.
 Kuva 3.3. Vanhojen asunto-osakehuoneistojen hinnat neljännesvuosittain alueittain 2000–2006.
 Kuva 3.4. Asuntojen hinnat kunnittain 2005.
 Kuva 3.5. Asunnottomat maakunnittain 1993–2005.
 Kuva 3.6. Ei vakinaisessa asuinkäytössä olevat asunnot kunnittain 2004.
 Kuva 3.7. Vuokra-asuminen kunnittain 2004.
 Kuva 3.8. Omistusasuminen kunnittain 2004.
 Kuva 3.9. Vakinaisesti asutut asunnot hallintaperusteen ja talotyyppin mukaan koko maassa 2004.
 Kuva 3.10. Kesämökkit koko maassa 1990–2004.
 Kuva 3.11. Kesämökkit rakennusvuoden mukaan maakunnittain 2004.
 Kuva 3.12. Kesämökkit maakunnittain 1970–2004.
 Kuva 3.13. Kesämökkit kunnittain 2004.
 Kuva 4.1. Sähkön tuotanto ja kulutus maakunnittain 1970–2004.
 Kuva 4.2. Sähkön tuotanto ja kulutus maakunnittain 2001–2004.
 Kuva 4.3. Sähkön kulutus eri käyttäjäryhmissä maakunnittain 2004.
 Kuva 4.4. Jalostuksen sähkön kulutus kunnittain 2004.
 Kuva 4.5. Yksityinen sähkön kulutus kunnittain 2004.
 Kuva 4.6. Maatalouden sähkön kulutus kunnittain 2004.
 Kuva 4.7. Sähkön kokonaiskulutus kunnittain 2004.
 Kuva 5.1. Aluetilinpidon arvonlisäys asukasta kohti suuralueittain, 1997–2004, indeksi EU 25=100.
 Kuva 5.2. Aluetilinpidon arvonlisäys asukasta kohti suuralueittain 2004.
 Kuva 5.3. Aluetilinpidon arvonlisäys asukasta kohti maakunnittain 1997–2004.
 Kuva 5.4. Aluetilinpidon arvonlisäys asukasta kohti maakunnittain 1997–2004, vuosi 1997=100.
 Kuva 5.5. Aluetilinpidon arvonlisäys maakunnittain 2000–2004.
 Kuva 5.6. Aluetilinpidon arvonlisäys maakunnittain 2004.
 Kuva 5.7. Aluetilinpidon arvonlisäys maakunnittain 2004.
 Kuva 6.1. Perusasteen jälkeisiä tutkintoja suorittanut väestö koulutusasteen ja sukupuolen mukaan maakunnittain 2004.
 Kuva 6.2. Koulutustaso maakunnittain 1998–2004.
 Kuva 6.3. Tutkinnon suorittaneet kunnittain 2004.
 Kuva 6.4. Koulutusaste kunnittain 2004.
 Kuva 6.5. Koulutustaso sukupuolen mukaan kunnittain 2004.
 Kuva 6.6. Koulutusalan työpaikat sukupuolen mukaan kunnittain 2004.
 Kuva 7.1. Tuloveroprosentit Suomen kunnissa 2006.
 Kuva 7.2. Tuloveroprosentti kunnittain 2006.
 Kuva 7.3. Verotulot kuntien talousarviossa maakunnittain 2006.
 Kuva 7.4. Verotulot kuntien talousarviossa 2006.
 Kuva 7.5. Verotulot kuntien talousarviossa 2006.

- Kuva 7.6. Valtionosuudet kuntien talousarviossa 2006.
- Kuva 7.7. Valtionosuudet kuntien talousarviossa 2006.
- Kuva 7.8. Vuosikate kuntien talousarviossa 2006.
- Kuva 7.9. Vuosikate kuntien talousarviossa 2006.
- Kuva 7.10. Toimintakate kuntien talousarviossa 2006.
- Kuva 7.11. Toimintakate kuntien talousarviossa 2006.
- Kuva 8.1. Henkilöautojen ensirekisteröinnit koko maassa 1990–2005.
- Kuva 8.2. Henkilöautot kunnittain 2005.
- Kuva 8.3. Tieliikenteessä kuolleet koko maassa 1970–2005.
- Kuva 8.4. Tieliikenteessä kuolleet maakunnittain 1995–2005.
- Kuva 8.5. Tieliikenteessä kuolleet tienkäyttäjryhmittäin koko maassa 1980–2005.
- Kuva 8.6. Kotimaan lentoliikenne Itä-Suomen suurimmilla asemilla 1982–2005.
- Kuva 8.7. Saapuneet vieraat ja yöpymisvuorokaudet koko maassa 1993–2005.
- Kuva 8.8. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikkojen osuus kunnittain 2006.
- Kuva 8.9. Hotellien huonekapasiteetin käyttö alueittain 2005.
- Kuva 8.10. Yöpymiset majoitusliikkeissä maakunnittain 1995–2005.
- Kuva 8.11. Majoituskapasiteetti maakunnittain 1994–2005.
- Kuva 8.12. Yöpymisvuorokaudet asuinmaan mukaan maakunnittain 2005.
- Kuva 8.13. Yöpymiset hotelleissa matkan tarkoituksen mukaan maakunnittain 2005.
- Kuva 9.1. Maatilat koko maassa 1984–2004.
- Kuva 9.2. Alkutuotannon työllistyvyys koko maassa 1990–2004.
- Kuva 9.3. Alkutuotannon työllistyvyys kunnittain 2004.
- Kuva 9.4. Alkutuotannon työllistyvyys kunnittain 2004.
- Kuva 9.5. Tilojen keskimääräinen peltoala kunnittain 2003.
- Kuva 9.6. Tilojen keskimääräinen metsäala kunnittain 2003.
- Kuva 9.7. Verotettavat tulot tilaa kohti valtionverotuksessa kunnittain 2003.
- Kuva 9.8. Maatilatalouden velat tilaa kohti kunnittain 2003.
- Kuva 10.1. Vireille pannut konkurssit koko maassa 1986–2005.
- Kuva 10.2. Vireille pannut konkurssit koko maassa neljännesvuosittain 2003–2005.
- Kuva 10.3. Vireille pannut konkurssit ja henkilökunta maakunnittain 2005.
- Kuva 10.4. Vireille pannut konkurssit maakunnittain 2003–2005.
- Kuva 10.5. Poliisin tietoon tulleet rikokset rikosnimikkeittäin maakunnittain 2005.
- Kuva 10.6. Rikoslakia vastaan tehdyt rikokset kunnittain 2005.
- Kuva 10.7. Poliisin tietoon tulleet rikokset kunnittain 2005.
- Kuva 11.1. Palvelutoimialojen työllistyvyys koko maassa 1990–2004.
- Kuva 11.2. Palvelutoimialojen työllistyvyys kunnittain 2004.
- Kuva 11.3. Työpaikkojen muutokset maakunnittain palvelutoimialoilla 1995–2004.
- Kuva 11.4. Työpaikkojen muutokset maakunnittain palvelutoimialoilla 2000–2004.
- Kuva 11.5. Palvelutoimialojen työllistyvyys kunnittain 2004.
- Kuva 12.1. Myönnetty rakennusluvat koko maassa 1988–2005.
- Kuva 12.2. Myönnetty rakennusluvat asunnoille maakunnittain 2001–2005.
- Kuva 12.3. Asuntotuotanto koko maassa 1990–2005.
- Kuva 12.4. Asuntotuotanto maakunnittain 1982–2005.
- Kuva 12.5. Asuntotuotanto kunnittain 2005.
- Kuva 13.1. Terveystieteiden ja sosiaalipalvelun työllistyvyys koko maassa 1990–2004.
- Kuva 13.2. Terveystieteiden ja sosiaalipalvelun työlliset sukupuolen ja toimialan mukaan koko maassa 1995–2004.
- Kuva 13.3. Terveystieteiden- ja sosiaalipalveluiden työpaikat kunnittain 2004.
- Kuva 13.4. Sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset kunnittain 2004.
- Kuva 13.5. Perusterveydenhuollon nettokustannukset kunnittain 2004.
- Kuva 13.6. Lasten päivähoidon nettokustannukset kunnittain 2004.
- Kuva 13.7. Kotipalvelun nettokustannukset kunnittain 2004.
- Kuva 13.8. Toimeentulotukimenot kunnittain 2004.
- Kuva 14.1. Jalostuksen työllistyvyys koko maassa 1990–2004.
- Kuva 14.2. Teollisuustoiminnan vienti maakunnittain 1995–2004.
- Kuva 14.3. Jalostuksen työllistyvyys kunnittain 2004.
- Kuva 14.4. Jalostuksen työllistyvyys kunnittain 2004.
- Kuva 14.5. Teollisuustoiminnan tuottavuus kunnittain 2004.
- Kuva 14.6. Teollisuuden jalostusarvo maakunnittain 1985–2004.
- Kuva 14.7. Teollisuustoiminnan henkilöstö kunnittain 2004.
- Kuva 14.8. Teollisuustoiminnan vienti kunnittain 2004.
- Kuva 14.9. Teollisuuden toimipaikat toimialoittain maakunnittain 2004.

Kuva 15.1. Veronalaiset tulot sukupuolen mukaan koko maassa 1990–2004.

Kuva 15.2. Valtionveron alaiset tulot maakunnittain 1994–2004.

Kuva 15.3. Valtionveron alaiset tulot kunnittain 2004.

Kuva 15.4. Valtionveron alaiset tulot kunnittain 2004.

Kuva 15.5. Tulonsaajat tuloluokittain maakunnittain 2004 ja 2000.

Kuva 16.1. Työlliset toimialoittain koko maassa 2000–2004.

Kuva 16.2. Työllinen työvoima maakunnittain 1987–2004.

Kuva 16.3. Elinkeinorakenne maakunnittain 2004.

Kuva 16.4. Taloudellinen huoltosuhde koko maassa 1990–2004.

Kuva 16.5. Työpaikkaomavaraisuus kunnittain 2004.

Kuva 16.6. Taloudellinen huoltosuhde kunnittain 2000 ja 2004.

Kuva 16.7. Työllisyysaste kunnittain 2004.

Kuva 16.8. Työpaikkojen vuosimuutos maakunnittain 1988–2004.

Kuva 16.9. Työttömyysaste kunnittain maaliskuussa 2006.

Kuva 16.10. Työttömyysaste maakunnittain 1991–2005.

Kuva 16.11. Työttömyysaste kunnittain maaliskuussa 2006.

Kuva 16.12. Työttömyyden muutos kunnittain maaliskuussa 2005–2006.

Kuva 16.13. Pitkäaikaistyöttömät kunnittain maaliskuussa 2006 (osuus työttömistä).

Kuva 16.14. Uudet avoimet työpaikat TE-keskuksittain 1991–2005.

Kuva 17.1. Ilmanpäästöt koko maassa 1980–2004.

Kuva 17.2. Teollisuuden ja energiahuollon päästöt Itä-Suomessa 1992–2004.

Kuva 17.3. Metsätalouden maankäyttö maakunnittain.

Kuva 17.4. Maatalouden maankäyttö maakunnittain.

Kuva 17.5. Rakennetun maan maankäyttö maakunnittain.

Kuva 17.6. Kansallis- ja luonnonpuistot Itä-Suomessa 2006.

Kuva 17.7. Luonnonsuojelualueet koko maassa 2002–2005.

Kuva 18.1. Toimipaikkojen lukumäärä ja henkilöstö toimialoittain koko maassa 2004.

Kuva 18.2. Toimipaikkojen lukumäärä maakunnittain 1993–2004.

Kuva 18.3. Toimipaikat kunnittain 2006.

Kuva 18.4. Toimipaikkojen lukumäärän muutos toimialoittain maakunnittain 2003–2004.

Kuva 18.5. Toimipaikkojen henkilöstö ja liikevaihto toimialoittain maakunnittain 2004.

Kuva 18.6. Toimipaikkojen liikevaihto kunnittain 2004.

Kuva 18.7. Toimipaikkojen lukumäärän muutos kunnittain 2003–2004.

Kuva 18.8. Toimipaikkojen henkilöstön muutos kunnittain 2003–2004.

Kuva B1. Läänit 2006.

Kuva B2. Väkiluku lääneittäin 31.12.2005.

Kuva B3. Väkiluvun muutos lääneittäin 2005.

Kuva B4. Muuttotase lääneittäin 2005.

Kuva B5. Syntyneiden enemmisyys lääneittäin 2005.

Kuva B6. Alle 15-vuotiaat ja yli 64-vuotiaat lääneittäin 2005.

Kuva B7. Ulkomaan kansalaiset lääneittäin 2005.

Kuva B8. Väestön koulutusaste lääneittäin 2004.

Kuva B9. Työttömyysaste lääneittäin maaliskuussa 2006.

Kuva B10. Pitkäaikaistyöttömät lääneittäin maaliskuussa 2006.

Kuva B11. Valtionveron alaiset tulot lääneittäin 2004.

Kuva B12. Toimipaikkojen lukumäärän muutos lääneittäin 2003–2004.

Kuva B13. Toimipaikat lääneittäin 2006.

Kuva B14. Oulun läänin profiili.

Kuva B15. Lapin läänin profiili.

Kuva B16. Etelä-Suomen läänin profiili.

Kuva B17. Länsi-Suomen läänin profiili.

Kuva B18. Itä-Suomen läänin profiili.

Kuva B19. Ahvenanmaan profiili.

KÄYTETYT TIETOLÄHTEET

Tilastokeskuksen Internet-palveluita:

AlueOnline

www.tilastokeskus.fi/alueonline

StatFin-tilastopalvelu

www.tilastokeskus.fi/statfin

Kaupunki- ja seutuindikaattorit

www.tilastokeskus.fi/kasit

Tilastokeskus	www.tilastokeskus.fi
Adato Energia Oy	www.energia.fi
Ilmailulaitos	www.ilmailulaitos.fi
Metsähallitus	www.metsahallitus.fi
Oikeusministeriö	www.om.fi
Sisäasiainministeriö	www.intermin.fi
TE-keskus	www.te-keskus.fi
Tielaitos	www.tiehallinto.fi
TIKE	www.mmmtike.fi
Tullihallitus	www.tulli.fi
Työministeriö	www.mol.fi
Ympäristöhallinto	www.ymparisto.fi

Tutustu

AlueOnline-verkkopalveluun

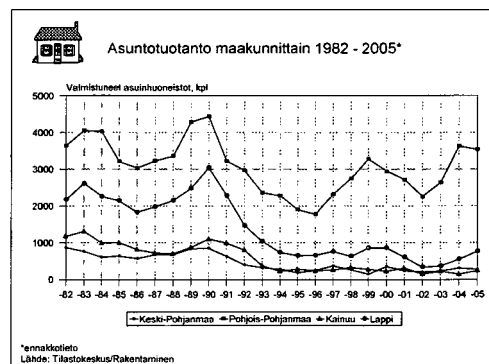
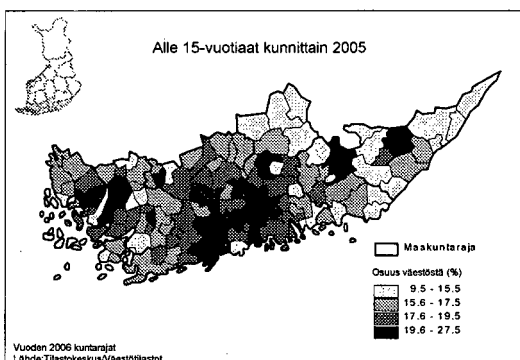
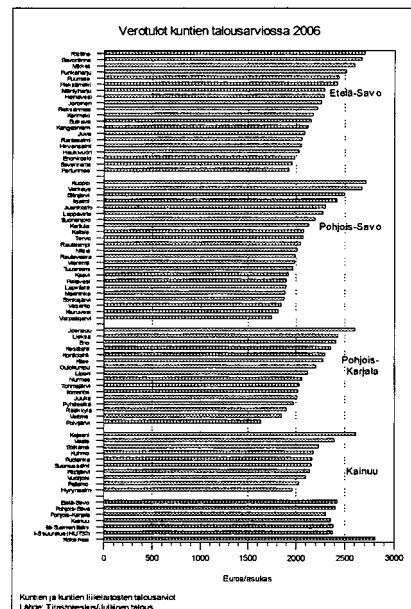
www.tilastokeskus.fi/alueonline

Tiesitkö, että tämän katsauksen kaikki kuvat ovat saatavissa **AlueOnline**-verkkopalvelusta. **AlueOnline**-palvelussa kuvat ovat värillisiä ja niitä on runsaasti enemmän kuin paperiversiossa.

AlueOnline-palvelun teemakartat ja diagrammit ovat PowerPoint-kuvia ja voit hyödyntää niitä esimerkiksi omassa esityksissäsi tai teksteissäsi.

AlueOnline-palvelun aineistoja päivitetään jatkuvasti heti tilastojen valmistuttua. Käytettävissäsi on siten aina tuoreimmat tilastokuvat.

AlueOnline-käyttäjätunnuksen voit tilata yksittäiseen tai kaikkiin kuuteen eri katsaukseen. Hinnat alkaen 232 euroa.

Osoite:
Kirkkokatu 16, 6. krs
90100 OULU

Puhelin:
(08) 535 1410
Sähköposti: oulu@tilastokeskus.fi

Faksi:
(08) 535 1430

Internet:
www.tilastokeskus.fi/oulu
www.tilastokeskus.fi/alueonline

Itä-Suomen katsaus 2006 on kunnittaista vertailutietoa sisältävä vuosikatsaus. Se antaa päättäjille ja muille tiedon-
tarvitsijoille tuoretta ja valmiiksi muokattua aluetietoa Itä-Suomen 69 kunnasta ja 4 maakunnasta. Havainnollisissa
diagrammeissa ja teemakartoissa esitetään tietoa aihealueittain:

- Alueet	- Palvelut
- Asuminen	- Rakentaminen
- Energia	- Sosiaaliturva ja terveys
- Kansantalous	- Teollisuus
- Koulutus	- Tulot
- Kunnallistalous	- Työmarkkinat
- Liikenne ja matkailu	- Väestö
- Maa-, metsä- ja kalatalous	- Ympäristö
- Oikeus	- Yritykset ja toimipaikat

Itä-Suomen katsaus ja sen sisältämä materiaali on kokonaisuudessaan saatavana Internetistä AlueOnline-
palvelun kautta. Myös yksittäisten kuvien tulostus on palvelusta mahdollista. Tutustu palveluun osoitteessa:
www.tilastokeskus.fi/alueonline

Aluekatsaus-sarjan julkaisut vuonna 2006

Tuotenro

9731 Itä-Suomen katsaus 2006

9732 Etelä-Suomen katsaus 2006

9733 Länsi-Suomen katsaus 2006

9892 Pohjois-Suomen katsaus 2006

9914 Kuntakatsaus 2006

9726 Seutukunta- ja maakuntakatsaus 2006

www.tilastokeskus.fi/aluekatsaus

Julkaisujen myynti: Tilastokeskus

Aluepalvelut:

Oulu

Seinäjoki

Tampere

Turku

Myyntipalvelu

puhelin

(08) 535 1410

(06) 429 0600

(03) 3141 5900

(02) 274 3430

(09) 1734 2011

faksi

(08) 535 1430

(06) 429 0645

(03) 3141 5950

(02) 245 6444

(09) 1734 2500

sähköposti

oulu@tilastokeskus.fi

seinajoki@tilastokeskus.fi

tampere@tilastokeskus.fi

turku@tilastokeskus.fi

myynti@tilastokeskus.fi

ISSN 1239-7466

ISBN 952-467-551-X

Tuotenro: 9731

DF